

Giới thiệu Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ

Nam chính: Tần Ngạn Quân

Nữ chính: Cố Lạc Y

Hai người gặp nhau như một sự sắp đặt của số mệnh. Cô và anh ở hai thế giới khác nhau, chỉ một lần gặp gỡ, khoảng cách giữa hai người như kéo gần hơn vô số lần.

Tình yêu là thứ diệu kỳ.

Cả anh và em đều không biết trước được ai là định mệnh của đối phương. Nhưng cảm ơn ông trời đã cho chúng ta gặp nhau, cho chúng ta cảm nhận được những cảm xúc diệu kỳ ấy!

Trích đoạn:

- Im lặng nếu không tôi giết cô.

Đang mơ màng ngủ thì có tiếng nói lạnh lùng cùng với một khẩu súng kề bên đầu làm cô giật mình tỉnh giấc.

- Các người là ai?

.Cô nhủ mảy hỏi, nửa đêm khuya khoắt lại vào nhà người khác như vậy, thật là không có lễ phép mà.

- Chúng tôi bị người khác tấn công.

Một giọng nói lạnh lùng vang lên là người đang dí súng vào đầu cô

- Tại sao?

Cô nhủ mảy hỏi lại, lúc này đèn phòng ngủ của cô được bật sáng. Cô nhìn bọn họ, có một người đang bị thương khá nặng, cô hất cây súng đang chỉ vào đầu mình ra rồi chạy đi.

Lúc này bọn đàn ông nhìn nhau.

Cứ nghĩ rằng cô sẽ bỏ đi nhưng không ngờ khoảng 3 phút sau cô lại đi lên và trên tay cầm theo hộp cứu thương.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

- "Im lặng nếu không tôi giết cô". Đang mơ màng ngủ thì có tiếng nói lạnh lùng cùng với một khẩu súng kề bên đầu làm cô giật mình tỉnh giấc.

- "*Các người là ai?*". Cô nhủ mảy hỏi, nửa đêm khuya khoắt lại vào nhà người khác như vậy thật là không có lễ phép mà.

- "Chúng tôi bị người khác tấn công". Một giọng nói lạnh lùng vang lên là người đang dí súng vào đầu cô

- "*Tại sao?*". Cô nhủ mảy hỏi lại, lúc này đèn phòng ngủ của cô được bật sáng cô nhìn bọn họ, có một người đang bị thương khá nặng, cô hất cây súng đang chỉ vào đầu mình ra rồi chạy đi.

Lúc này bọn đàn ông nhìn nhau

Cứ nghĩ rằng cô sẽ bỏ đi nhưng không ngờ khoảng 3 phút sau cô lại đi lên và trên tay cầm theo hộp cứu thương.

- "*Nè anh lên giường ngồi đi tôi cầm máu giúp anh nếu không sẽ rất nguy hiểm*". Cô nhìn anh người đàn ông đang bị thương khá nặng máu ướt cả một khoảng trên chiếc áo sơ mi trắng của anh.

Nhưng đợi mãi anh vẫn không nhúc nhích cô có chút mất kiên nhẫn đi lại gần anh muốn đẩy anh lên giường nhưng vô ích cô dùng hết sức nhưng vẫn không thể làm anh nhúc nhích mặc dù anh đang bị thương.

- "*Mẹ kiếp anh muốn chết thì ra đường chết đây là nhà tôi thuê đây*". Không nhịn được cô hét lớn với anh.

Lúc này anh nhíu mày nhìn cô, cô gái này muốn chết? Từ trước đến giờ chưa có một người phụ nữ nào dám đụng vào hắn càng không dám nói chuyện với hắn vậy mà cô lại đẩy hắn còn lớn tiếng với hắn? Cô muốn chết? Tuy vậy hắn vẫn đi lại giường cho cô giúp mình băng bó vết thương. Khi xong cô nhìn anh quả thật anh rất đẹp trai làn da trắng gần bằng cô chứ chẳng chơi, body chuẩn sáu múi, ngũ quan tinh xảo anh đúng là cực phẩm mà.

- " **Nhìn đủ chưa?**" anh lạnh lùng cất giọng khiến cô hơi sợ nhưng cô vẫn lấy lại tinh thần mà hỏi lại

- " *Các anh là ai? Sao vào nhà tôi? "* Cô nhíu mày nhìn anh

- " **Tần Ngạn Quân, "** Anh lạnh lùng cất giọng làm cô càng nhíu mày. Cô lúc này thật lòng mà nói

về mặt của cô đúng là ngu không chịu nổi " Tần Ngạn Quân" là ai? Cô chẳng biết.

- " *Nè tôi giúp anh cầm máu rồi các anh đi đi nếu không người khác thấy tôi sẽ khó giải thích đấy "*. Cô nhỏ giọng, đối với cô bây giờ anh là ai thì kệ anh chớ chẳng liên quan tới tôi, giúp anh cầm máu tôi giúp rồi anh biến giùm đi đừng cho mọi người thấy chớ nếu không thanh danh của cô thật là bị huỷ cả rồi.

Thấy biểu hiện của cô anh nhíu mày, chưa bao giờ có ai dám đuổi anh như vậy, người con gái này đúng là cá tính, là người con gái đầu tiên anh tiếp xúc.

- " Cô không biết chúng tôi sao?". Một người đàn ông tóc vàng mắt xanh nhíu mày hỏi cô.

- " *Là ai thì liên quan gì tới? Có cho tôi ăn no không? Có lo cho tôi không? Nếu không thì tôi quan tâm làm gì? Dư hơi"*. Cô nói một tràng nhưng trọng tâm là cô không biết những người này là ai.

- " **Tôi là ông trùm Âu Mỹ. Hôm nay chúng tôi đi dự tiệc giữa đường bị phục kích nhưng không ngờ súng hết đạn tôi bị bọn chúng chém trúng "**. Anh lạnh lùng nói với cô. Cô gật gù như đã hiểu. Tuy cô không sống trong giới hắc đạo nhưng cô cũng được biết ông trùm Âu Mỹ nổi tiếng tàn nhẫn vô tình, không buồn tha cho kẻ thù và cũng chẳng nương tay với ai nhưng thật sự không thể ngờ người đó lại đứng trước mặt cô.

- " **Cô tên gì?**". Thấy biểu hiện của cô rụt rè hơn khi nãy nên anh cất giọng hỏi giọng nói đều đều nhưng lại toả ra sát khí hơn người.

- " *Lạc Y....Cổ Lạc Y"*. Cô rụt rè nói.

Nghe cô nói xong anh nhíu mày, những người còn lại thì tròn tròn cặp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 2

Cổ Lạc Y người thừa kế Cổ thị. Là cháu ngoại duy nhất của Cổ Thừa Ân đã mất vào hai năm trước? Tại sao lại ở đây còn rất khoẻ mạnh? Dù anh sống trong hắc đạo nhưng cũng biết về bên ngoài cho việc độc chiếm thuộc địa. Anh đang nhắm đến Trung Quốc nên cũng có điều tra về nơi này, Cổ Thị là tập đoàn không nhỏ ở Trung Quốc. Anh cũng cho người điều tra về Cổ gia nên ít nhiều anh cũng biết nhưng lại điều tra được cô đã chết nhưng tại sao?

- " **Cô chưa chết?**". Anh lạnh lùng hỏi. Vốn dĩ nếu không chết cô nên về nhà tại sao lại ở Thẩm Quyển này?

- " *Tôi giả chết và trốn khỏi nơi đó"*. Cô nhìn anh nói.

- " **Tại sao?**". Anh nhíu mày nhìn cô

- " *Tôi không còn người thân tôi phải mạnh mẽ lên để trả thù bọn họ"*. Cô nhìn anh mà nói, lòng có chút nhói

- " **Tại sao? Họ là cha mẹ và chị gái của cô?** ". Anh nhíu mày chưa bao giờ anh tò mò về người khác nhưng cũng không biết tại sao lại có lòng tò mò về chuyện của người con gái này. Con gái trả thù gia đình sao? Chuyện này hiểu kì một chút cũng không sao.

- " *Họ không phải, Không phải là người thân của tôi. Người thân của tôi đã chết dưới tay bọn khốn đó. Họ giết cha tôi, mẹ tôi, ông ngoại tôi và cả má nuôi của tôi"*. Nói xong cô bật khóc nức nở. Nước mắt cô vẫn không thể tự chủ mà liên tục rơi.

- " Cô muốn trả thù?". Anh nhíu mày nhìn cô

- " Tất nhiên? Thân làm con, làm cháu sau tôi có thể để cha mẹ mình chết như vậy chứ? " kiềm chế lại cảm xúc cô nhìn anh hỏi giọng điệu vô cùng nghiêm trang. Còn anh nghe được câu trả lời của cô thì hải lòng gật đầu.

Àm... Âm... Âm

Đang nói chuyện thì bên ngoài có một chiếc trượt thăng bay đến thả dây ngay ngoài ban công của cô. Chưa kịp hỏi gì thì cô đã bị anh đánh ngất rồi đưa lên trượt thăng

Sáng hôm sau

Khi tỉnh giấc cô phát hiện bản thân mình đang ở một nơi rất ư là xa lạ luôn nha. Trong căn phòng cực kì sang trọng này chẳng khác gì so với việc ở trong một cung điện vậy. Chiếc giường king size rộng lớn màu trắng, chiếc tủ quần áo to đùng màu nâu, và giá sách với hơn 1000 cuốn. Các khung ảnh thì lại rất trống rỗng. Lúc này cô chợt thấy rất lạ nha, tại sao cô lại ở đây? Đây rốt cuộc là đâu? Ai đưa cô đến chứ? Những câu hỏi cứ xung quanh cô nhưng ai có thể trả lời giúp cô chứ?. Lúc này chợt cánh cửa phòng mở ra, một người đàn ông bước vào là anh? Người cô đã băng bó vết thương cho mà? Sao lại ở đây?

- " Thay đồ, rồi xuống nhà đi ăn". Anh lạnh lùng nhìn cô.

- " Đây là đâu? "Cô nhú mồm nhìn anh.

- " Tần Gia. Đồ cô trong tủ". Anh nói rồi quay lưng đi. Cô cũng vội thay đồ, rồi xuống nhà với anh.

- " Ngồi đi". Thấy cô cứ đứng nhìn mình anh lạnh lùng nói, lời nói không một tia ấm áp

- " Họ là? ". Cô nhú mồm nhìn sang những người bên trái anh, có 4 người đàn ông, một người tóc vàng mắt đen, một người mắt xanh tóc đỏ, một người mắt đen và một người mắt nâu. Kê ra cả 4 người họ đều rất soái ca nha. Nhưng nhìn lại anh một người tóc nâu tuy chải, không vuốt keo, mắt nâu đỏ không những khiến người ta sợ mà còn rất cuốn hút phái nữ nha.

- " Nhìn đủ chưa? ". Anh lạnh giọng cắt ngang suy nghĩ của cô.

- " Nhưng họ là? ". Cô có hơi sợ nhưng vẫn hỏi. Vì tới qua anh có nói anh là người đứng đầu Hắc đạo còn mấy người kia thật gây tò mò cho cô mà.

- " Tuấn Thành, Minh Khiêm, Ngụy Tôn, Tô Hàm". Anh nói ra mỗi tên anh lướt mắt nhìn một người. Cô cũng hiểu được ý của anh là anh nhìn ai thì người đó là tên anh nói.

- " Không đối? ". Anh nhìn cô hỏi

- " có chứ". Cô mỉm cười rồi ngồi ăn ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 3

Vừa nói xong thì có vài người đầu bếp mang ra rất nhiều món ăn nha. Mặc dù bụng đang rất ư là đói nhưng cô lại chẳng dám ăn, vì người bên cạnh cô vẫn chưa cho phép nha. Nếu như chỉ vì lo ăn mà không quan tâm ai kia nói không chừng mạng nhỏ này của cô chẳng thể giữ nổi đâu à nha. Một ông trùm như anh mà chịu nhường tay với cô sao chứ? chuyện này không thể nào. Thật chất mà nói đó là chuyện cười kinh dị nhất mà cô từng xem á.

-**" Nhìn gì? Ăn đi"**. Thấy cô chần chừ không động đũa anh liền lên tiếng. Thấy biểu hiện của cô, những suy nghĩ hiện lên trên mặt hết rồi, nên anh mới lên tiếng để cho cô nằng nặc đó ăn.

- " Nhìn...ủa mà tôi được ăn? ".Xém nữa lỡ miệng nói bậy rồi. May là chưa nói tới nhìn anh, nếu không cô thật không biết tìm chỗ nào chui xuống nữa cơ.Cô khó tin hỏi anh. Anh chỉ gật đầu rồi tiếp tục ăn, bốn tên mặt lạnh(ý nói: Tuấn Thành, Minh Khiêm, Ngụy Tôn và Tô Hàm) cũng động đũa, thấy vậy cô cũng cầm đũa ăn lấy ăn để.

- **" Ăn xong rồi thay đồ rồi cùng tôi ra ngoài**. Anh lạnh lùng nói rồi tiếp tục ăn. Cô ngược lên nhìn anh rồi gật đầu. Người gì đâu bộ anh không thể nói nhẹ nhàng sao? Tuy nghĩ vậy nhưng cô nào dám nói ra? Anh ăn xong đứng dậy đi lên phòng thay đồ, trên bàn ăn lúc này chỉ còn cô và "tứ thánh mặt lạnh

thời.

- " *Nè đi đâu vậy?* ". Cô hứng thú nhìn " *Tứ thánh mặt lạnh*" hỏi nhỏ.

- " *Đi chết?* ". Tuấn Thành cất giọng nửa đùa nửa thật làm cô bất giác rung mình. Thật đúng với câu chủ nào đó nãy mà. Lão đại của họ quá là lạnh lùng mà họ cũng như vậy? Cô chợt nhíu mày khi nghĩ đến câu nói của Tuấn Thành. Thấy biểu hiện của cô anh ta nhếch mép cười và ba tên kia cũng như vậy. Nhưng có lẽ do cô quá lo lắng nên chẳng quan tâm đến nụ cười thoải mái của họ khi lừa được cô.

Nghỉ đi nghỉ lại rồi cô chạy vọt lên phòng. Vừa vào đập vào mắt cô là anh bước ra từ phòng tắm, trên người mặc chiếc áo sơ mi trắng, quần tây âu đen, và mái tóc còn ướt. Anh cầm lấy cái khăn và máy sấy rồi quăng cho cô.

- " **Lau tóc**". Anh lạnh lùng nói rồi ngồi xuống giường để cô giúp mình lau khô tóc. Cô mặc dù rất ngậm ngùi nhưng vẫn phải đi lại để sấy tóc cho con người dờ hơi kia.

- " *Lão đại, anh đang ở phòng của tôi?* ". Khi lau tóc cho anh xong vẫn thấy anh không chịu đi nên cô đành lên tiếng nhắc nhở cái con người tùy tiện kia vẫn nằm trên giường ngủ của cô nha.

- " **Cô đang trong nhà tôi?** ". Anh lạnh lùng nhả ra 5 chữ khiến cô giận đến đỏ mặt tím tai, nhưng phải nhịn. Chứ chẳng lẽ cô nhào lại cầu xé hay là đánh anh à? Làm vậy liệu cô có còn mạng không chứ? "

- " *Nhà anh thì kệ anh, liên quan gì tới?* ". Cô cũng nhanh nhẹn nói lại nhưng hình như có gì đó sai sai.

- " **Ồ, vậy phòng ngủ của cô ở ngoài đường?** ". Anh nhíu mày nhìn cô, hỏi câu hỏi rất ư là có tội nhưng lại làm ra khuôn mặt lạnh lùng làm cho người khác phải lo sợ khi nhìn anh.

Lạc Ý: "... " lúc này cô cứng họng chẳng nói được gì.

- " **Thay đồ đi**". Anh nhìn cô rồi nói

- " *Quần áo?* ". Cô quay sang nhìn anh, nhíu mày

- " **Trong tủ. Hay cô muốn nude?** ". Anh nhìn cô thản nhiên nói. Cô thật rất muốn mắng anh nhưng phải dặn lòng mình "phải nhịn tên điên này".

- " *Thân thể tôi đắt giá lắm, sao có thể nude ra ngoài được?* ". Cô nhìn anh nói. Thật chất cô rất muốn làm cho anh cứng họng nha.

- " **Tôi hỏi cô. Con thỏ ở trong hang của con sói vậy có phải con thỏ sẽ là của con sói?** ". Anh nhìn cô nhẹ nhàng hỏi, nhưng vẫn có chút lạnh lùng

- " *Tất nhiên là phải*". Không nghĩ ngợi cô liền trả lời ngay nhưng không ngờ là một cái bẫy.

- " **Không sai, con thỏ rơi vào hang con sói thì có nghĩa con thỏ là của con sói. Cũng như cô bây giờ. Cô ở trong nhà tôi đồng nghĩa việc cô là người của tôi kể cả thân xác cô**". Anh nhếch mép nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 4:

- " **Không sai, con thỏ rơi vào hang con sói thì có nghĩa con thỏ là của con sói. Cũng như cô bây giờ. Cô ở trong nhà tôi đồng nghĩa việc cô là người của tôi kể cả thân xác cô**". Anh nhếch mép cười mặc kệ ai kia đang đen mặt a. Nếu có thể cô sẽ lột da của anh ngay bây giờ nha. Ý làm lão đại thì muốn làm gì cũng được à? Mà hình như nãy giờ cô cũng đâu dám phản kháng?.

- " *Lão đại rút cuộc anh bắt tôi về đây để làm gì?* ". Cô nghĩ ngợi rồi quay sang hỏi anh. Thật sự cô rất muốn biết tại sao anh lại đưa cô về đây chứ. Ngoài kia còn rất nhiều người mà? Sao không bắt họ lại đi bắt cô?.

- " **Cô nghĩ thử xem?**". Anh lạnh lùng nhìn cô nói. Chỉ thấy cô im lặng lắc đầu tỏ vẻ không biết.

- " **Từ bây giờ cô làm thuộc hạ của tôi. Nên cô biết thân phận của mình một chút**". Anh lạnh lùng nói, có lẽ đây là lý do thật sự mà anh bắt cô về đây hay sao?

- " *Tôi biết thân phận của mình*". Cô cúi đầu nhẹ giọng nói. Tốt nhất là không nên chọc giận anh. Con người này lãnh khốc vô tình chẳng ai ngu mà lại đi chọc vào ổ kiến lửa đâu nha. Cô cũng không ngu ngốc đến nỗi chọc vào con người này. Nếu thích thì anh để cho cô sống, còn nếu không thích nói không chừng rất có thể cô đi theo châu ông bà cũng nên nha.

- " **Thay đồ**". Thấy cô cứ ngồi ngây ngốc ở đó anh tối sầm mặt lại nhìn cô. Cô giật mình vội đi thay đồ.

Ở bên ngoài anh cứ nhìn chăm chăm vào cánh cửa đôi môi mông khê nhếch lên. Có lẽ ngay cả bản thân anh cũng không nhận ra bản thân anh đã nói chuyện nhiều hơn trước. Anh cũng không biết tại sao bản thân lại nổi hứng đưa cô về đây? thân anh vốn không gần gũi sắc nhưng liệu cô có phải là trường hợp ngoại lệ. Trong suốt 23 năm thật sự mà nói anh chưa từng đụng vào bất kì người phụ nữ nào.

Anh luôn rất ghét và kính trọng phụ nữ. Vì bọn họ lẳng lơ, không đứng đắn, và kèm theo vụ việc những ông trùm Hắc đạo chết thảm vì nữ sắc. Nhưng có lẽ anh hoàn toàn không hề có sự bài xích nào với cô. Có lẽ vì anh cảm nhận được không hề có bất kì mối nguy hiểm nào từ cô.

Một lúc sau cô đi ra trên người cô lúc này mặc một chiếc áo sơ mi trắng xắn lên đến khuỷu tay. Quần jeans đen bó sát lộ lên vòng ba đầy đủ của cô. Tóc buộc đuôi ngựa nhìn vào thấy cô rất trẻ trung chắc chắn sẽ thu hút rất nhiều ánh nhìn của bọn nam nhân nha. Cô cùng anh đi xuống lầu và ra xe. Lúc này 2 chiếc Lamboghini đã đậu sẵn anh bước lên một chiếc gần đó. Cô lại định tiến về chiếc kia dù sao người trên xe kia là Tuấn Thành và Minh Khiêm sẽ dễ nói chuyện hơn. Chứ ngồi chung xe với anh chắc ngọt nhạt chết mất. Trên có một người lạnh lùng rồi thôi đi vậy mà còn thêm một Ngụy Ngôn ít nói và một Tô Hàm mặt lạnh nữa chứ.

- " **Cô đi đâu?** ". Thấy cô cứ đứng ngoài xe rồi lại tiến lên chiếc xe phía trước anh sa sầm mặt lên tiếng.

- " *Thì đi theo anh?*". Cô nhú mồm nhìn anh. Rõ ràng là anh ép cô đi theo giờ lại nói như vậy? Thật là không thể hiểu nổi mà.

- " **Lên xe**". Nói rồi anh ngồi dịch vào trong nhường chỗ cho cô ngồi. Thấy vậy cô cũng vội vào xe ngoan ngoãn ngồi cạnh anh.

- " *Chúng ta đi đâu vậy?*". Cô nhú mồm nhìn anh hỏi

- " **Phong Gia**". Anh lạnh lùng phun ra hai chữ. Lúc này cô chợt rung mình. Mặc dù cô không quen biết nhiều trong Hắc đạo nhưng cô cũng biết được những thế lực lớn của Hắc đạo. Đứng đầu là Tần Gia, nhì là tổ chức thần bí Shadow, và rất nhiều gia tộc khác. Trong đó Phong Gia là một gia tộc tương đối có thế lực trong Hắc đạo.

Người đứng đầu Phong Gia là Phong Hoàng, là một ông trùm buôn bán vũ khí ngoài ra còn có các nghề khác như buôn bán hêrôin, dầu mỏ,... Tuy vậy nhưng thực lực của ông ta tuyệt đối không bằng anh được.

Nhưng mà cô thật không ngờ được rằng anh có thể nhẹ nhàng nói ra như vậy? Người đàn ông này quả thật mà nói anh thật sự rất nguy hiểm nha

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Khoảng nửa tiếng sau toàn 2 chiếc Lamboghini của Tần Gia đã Đậu trước khu nghỉ dưỡng của Phong Gia. Anh cùng cô bước xuống xe, nhìn vào hai hàng người mặc y phục chỉnh tề cùng kính chào đón họ. Anh lướt mắt qua một người đàn ông mặc complet đang đi về phía của anh.

- " Tần lão đại, mời anh vào". Ông ta cúi đầu cung kính nhìn anh. Anh gật đầu.

- " **Phong lão đại**". Anh lạnh lùng nhìn ông ta rồi ngang nhiên ôm ngang thắt lưng cô và đi vào trong.

Anh đi thẳng lên lầu 2 rồi nhìn xuống phía dưới. Phía dưới được làm y như là một đường đua khiến anh bất giác nhú mồm. Nhưng rất nhanh có được đáp án khi Phong Hoàng lên tiếng nói.

- " Thừa các vị quan khách, các vị lão đại hôm nay Phong Hoàng tôi tổ chức buổi tiệc ở đây mong rằng các vị sẽ thoải mái". Ông ta tươi cười nói. Nhưng thật chất ông ta mời những người trong giới Hắc đạo đến đây là vì ông ta đang muốn chứng minh năng lực của mình.

- " Các vị để tăng thêm phần kịch tính, hôm nay tôi có tổ chức trò chơi nhỏ nếu ai thắng sẽ được lấy một khu vực tùy ý ở trong tay tôi. Ở phía dưới là đoạn đường đua, hôm nay có khoảng gần 300 người đua và cả con trai tôi là Phong Hành cùng tham gia. Theo quy định các tay đua phải chạy đến hết 500km ở phần cuối đích sẽ có người treo cờ và ruy-băng, ai đến đích trước thì thắng.

Và tôi cũng cho người tạo những vách núi nhân tạo để mọi người cùng đua moto cho thêm kịch tính. Chúng tôi còn lắp sẵn hơn 300 cái camera xung quanh đường đua mong mọi người yên tâm". Ông ta vừa cười vừa nói, sau đó liền quay sang anh

- " Tần lão đại để rồi thì cũng nên tham gia?". Ông ta nở nụ cười nhả nhặn, nhưng bên trong lại là một tâm hồn đen tối của một con hồ ly già quỷ quyết.

Nghe ông ta nói anh bắt giắc đưa mắt sang nhìn Tuấn Thành.

- " Lão đại, nếu đưa ô tô thì tôi chắc thắng nhưng về moto thì tôi không biết". Thấy anh nhìn mình Tuấn Thành liền nói nhỏ. Chỉ đủ cho anh nghe nhưng không ngờ ông ta cũng đã nghe. Trên môi ông ta nở một nụ cười đất thắng. Vì phen này ông ta sẽ cho anh thấy mặt mặt. Ý đồ của ông ta dĩ nhiên bị anh và " Tứ thánh mặt lạnh" Kìa rõ rồi.

- " Đưa moto thôi mà? Lão đại để tôi tham gia cho". Cô nhìn anh nở một nụ cười toả nắng.

- " Đây cô đưa á? Đưa với tôi sao?". Tuấn Thành nhìn cô nói. Cô không thèm số đo với anh ta, cô quay sang nhìn anh bằng ánh mắt nũng nịu và cầu xin.

- " **Cô ấy đại diện cho Tần Ngạn Quân tôi đưa**". Anh nhìn ông ta nói. Dù sao Tuấn Thành cũng không biết đưa chi bằng để cho cô thay. Ông ta không nói gì liếc nhìn cô bằng cặp mắt khinh bỉ. Trong lòng ông ta thầm nghĩ một cô gái như cô thì có thể làm được việc gì cho ra hồn?

- " Quý vị, hiện giờ những người thi đấu đã vào sân. Trận đấu xin phép bắt đầu".

Ông ta vừa nói xong liền có hai cô gái ăn mặc thiếu trước hở sau phát cờ ra hiệu chạy. Tất cả tay đua đều phóng nhanh về phía trước. Chỉ còn lại một mình cô vẫn đứng yên tại chỗ, không hề chạy đi. Mọi người chỉ nhìn cô bằng ánh mắt khinh bỉ nhưng một lúc sau lại nhìn chăm vào cô. Cô tháo mũ bảo hộ ra rồi lên xe chạy. Chẳng lẽ cô muốn chết à? Sao lại không đội mũ bảo hộ chứ?.

Cô phi nhanh chẳng mấy chốc đã vượt hầu hết tất cả tay đua, cô dừng xe và xoay một vòng bụi bậm bay lên các tay đua phía sau không thấy đường đi nên đã tông phải nhau. Cô mỉm cười rồi cứ tiếp tục chạy, đối thủ bây giờ của cô chính là Phong Hành. Cô cùng hắn ta vượt qua tất cả vách núi nhân tạo. Nhưng hắn vừa lên một chút cô liền lên một chút cứ thế đến khi cách đích khoảng 1-2km hắn ta lại chặn xe ngán đường đua. Vì khúc này rất hiểm trở một bên là vách đá, còn một bên là vực biển nếu tông phải một trong hai thì nhất định sẽ không còn mạng hắn ta nở nụ cười đất thắng. Nhưng không ngờ cô tăng tốc xe hết mức rồi lấy đà bay qua đầu xe của hắn rồi tiếp đất an toàn. Khi xe chạy đến đích thì

Bùm. Một tiếng nổ vang lên và nơi xuất phát chính là từ chiếc xe cô chạy vừa đến đích.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6

Bùm. Một tiếng nổ vang lên và nơi xuất phát chính là từ chiếc xe cô chạy vừa đến đích. Mọi người đều nín thở nhìn chăm vào màn hình lớn ở nơi xuất phát. Anh nhú mắt đôi mi tâm nhìn vào màn hình. Người chạy đến đích quả nhiên là cô nhưng mà tiếng nổ đó phát ra từ chiếc xe cô chạy? Liệu rằng cô có thoát chết hay không? Tất cả mọi người đều im lặng.

Khoảng nửa tiếng sau.

- " Thưa các vị, vì người thắng cuộc của cuộc thi ngày hôm nay đã không may gặp tai nạn. Nên việc tôi đã nói người thắng cuộc sẽ được lấy bất kì khu vực nào trong tay tôi sẽ.... "

- " *Tôi lấy Qatar*". Ông ta chưa nói xong liền bị một giọng nói cắt ngang. Mọi người nhìn về phía phát ra giọng nói. Là.... là cô? Nhưng tại sao trong khi xe của cô phát nổ trong khi chẳng ai thấy cô nhảy ra từ chiếc xe?

- " Cô chưa chết? ". Ông ta trừng mắt nhìn cô. Qatar là mảnh đất lớn nhất Châu Âu, là nơi mà ông ta nhờ thắng trong đua xe mà có được làm sao giao ra cho cô chứ?

- " *Trò gài bom của ông xưa rồi. Nếu tôi không có khả năng ứng phó thì làm sao tôi còn sống trong khi lúc nào đưa xe, xe tôi đều gài bom chứ? Xem ra ông quá xem thường nữ hoàng tốc độ rồi đó*". Giọng nói lạnh lẽo, ngữ khí âm độ của cô làm ông ta chợt lạnh buốt sống lưng. Cái cảm giác không rét mà run này làm người ta quả thật khó chịu.

- " Nữ hoàng tốc độ? Jenny?". Ông ta nhìn cô như thể chẳng tin vào tai mình vừa nghe được. Jenny là tay đua số 1 của giới hắc đạo nhưng chưa từng có ai chạm mặt với người thân bí này. Nhưng thật không ngờ, tay đua này lại là một cô gái nhan sắc bình thường như vậy?.

- " Các vị vừa rồi Phong lão đại ở đây đã nói người thắng cuộc sẽ được chọn bất kì nơi nào mà người thắng cuộc thích. Bây giờ tôi là người thắng vậy, tôi có thể lấy Qatar đúng chứ? ". Cô quay sang nhìn những người lão đại khác nhẹ nhàng hỏi. Nhưng trong lời nói của cô lại âm thầm gây ra áp lực vô hình cho ông ta. Nếu ông ta không giao thì ông ta sẽ mất mặt trước bao nhiêu khách mời ở đây. Nhưng đưa ra thì ông ta phải chịu lỗ rất nghiêm trọng. Lời nói dịu dàng nhưng lại mang hàm ý quá cao.

- " À, đúng cô có thể lấy". Ông ta giọng cười nói. Cùng lắm sao này tổ chức cái khác để lấy lại thôi.

Cô gật đầu rồi đi lại phía anh. Lúc này anh đang nhìn cô chăm chăm, có lẽ vì quyết định chọn Qatar của cô đã đúng với dự định của anh. Anh đứng dậy tiến lại gần cô rồi không nói lời nào cả đám người của anh cùng đi về.

-**"Cô làm tốt lắm"**. Anh nhìn cô nói rồi vào trong xe. Cô cũng vào xe và nhìn anh mỉm cười. Thấy cô nhìn mình đôi môi mỏng khẽ nhếch lên thành một nụ cười. Cô nhìn anh ngây ngất, vốn dĩ bình thường anh lạnh lùng đã đẹp rồi giờ anh lại cười càng khiến anh trở nên đẹp hơn. Thấy cô nhìn mình như vậy anh hừ lạnh làm cho cô chột giật mình. Cảm giác đẹp đẽ vừa rồi cũng vội tan biến.

Cô lắc lắc đầu sau đó mọi thứ trước mắt của cô mờ dần, rồi cô ngất lịm đi. Anh nhanh tay đỡ cô vào bờ ngực rắn chắc của mình tránh để cô va đầu vào kính xe.

-**" Đến nơi trị bệnh"**. Anh nhìn Tô Hàm ra lệnh. Tô Hàm vâng dạ rồi lái xe đi. Lúc này một mùi tanh nồng nặc xộc vào mũi anh. Thì ra là cô đang bị thương.

Đến nơi anh bế cô vào trong

-**" Bảo Lâm, kiểm tra"**. Anh nhìn người đàn ông là Bảo Lâm lạnh giọng nói. Vì anh là một ông trùm nên vốn có không ít kẻ thù nên anh đã tự xây dựng nơi trị thương cho mình. Nơi đây có rất nhiều thiết bị hiện đại nha.

- " Lão đại do cô ấy bị kiệt sức nên mới ngất. Còn vết thương thuộc hạ đã xử lí rồi ạ". Bảo Lâm nhìn anh cung kính nói. Anh gật đầu rồi ngã người ra sofa nằm nghỉ.

Tối hôm đó

Cô tỉnh dậy, xung quanh toàn là mùi sát trùng khiến cô phút chốc cả thấy khó chịu. Có lẽ vì 2 năm nằm viện nên khiến cô cảm thấy ác cảm với bệnh viện chẳng?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_7

Cô tỉnh dậy, xung quanh toàn là mùi sát trùng khiến cô phút chốc cả thấy khó chịu. Có lẽ vì 2 năm nằm viện nên khiến cô cảm thấy ác cảm với bệnh viện chẳng? Cô chống tay ngồi dậy nhưng mà sao bụng cô đau quá?

Cô cúi xuống thấy bụng mình được băng ngan bằng vải trắng chỉ có máu hơi hồng hồng. Cô nhú mày và nghĩ lại. Phải rồi lúc cô bay qua xe của Phong Hành, cô có nghe tiếng tí tí tí, cúi xuống thì thấy một quả bom được đặt gần bình xăng mini nên nhân lúc vừa tới đích cô đã vội nhảy sang vách núi không may bị một mảng vỡ của kính chiếu hậu đâm vào bụng khi xe phát nổ.

-**" Làm sao?"**. Anh lạnh lùng nhìn cô

-**" Tôi thấy khó chịu mình về biệt thự được không? "**. Cô nhú mày nhìn anh bằng ánh mắt cầu xin. Anh gật đầu rồi tiến lại bế cô ra xe. Thấy anh bế mình cô không nói gì, không phải vì cô mệt mà là vì cô vẫn còn muốn trả thù cho gia đình, trả thù cho cha, mẹ. Anh bế cô ra xe rồi ra lệnh cho Tuấn Thành chạy xe về biệt thự.

-**"Cô biết trong xe có bom?"**. Khi Tuấn Thành chạy xe đi anh như nhớ ra gì đó liền quay sang hỏi cô. Cô gật đầu rồi thuật lại cho anh nghe về mọi việc. Anh hài lòng đôi môi mỏng khẽ nhếch lên. Anh thừa biết rất rõ lý do tại sao chỉ có xe của cô có bom, còn những xe khác thì không. Là vì có người muốn làm anh mất mặt, làm cho cô chết để tránh trường hợp bị lấy đi một khu vực đất giá. Nhưng không ngờ nó lại làm hại cô.

Khoảng 30 phút sau về đến biệt thự. Anh mở cửa xe đi xuống và không quên bế theo cô cùng vào.

- " Lão đại và tiểu thư dùng gì không ạ? ". Anh vừa vào đến đại sảnh liền có một người đàn ông đi ra cúi đầu hỏi anh

-**" Cô ăn gì không?"**. Anh cúi xuống nhìn người con gái đang nằm trong tay mình khẽ hỏi

-**" Gà cung bào, miến cay, xách bò xào cải"**. Cô nhìn anh cười híp mắt. Anh hừ lạnh rồi gật đầu nhìn người đàn ông kia gật đầu. Ông ta liền cúi người đi làm những gì mà cô yêu cầu.

Một lúc sau những món cô yêu cầu đều có sẵn trên bàn ăn. Lúc này cô không quan tâm gì nữa, cô vội cầm đũa và ăn những món trên bàn và mặt kệ luôn cả anh. Anh lạnh lùng sao? Thì kệ anh, tôi ăn là việc của tôi, còn anh ngồi nhìn thì nhìn đi. Cô thầm nghĩ. Thấy cô mãi ăn mà không quan tâm mình anh chột nhú mày nhưng cũng không nói gì.

Một lúc sau khi cô ăn xong, liền đi về phòng. Lên đến phòng cô vội lấy quần áo và chạy vọt vào phòng tắm. Một lúc khi tắm xong đi ra ngoài cô thấy anh đang ngồi trên giường của cô, cô chợt nhủ mày. Thấy cô đi ra anh liền lấy bộ đồ ngủ rồi đi vào phòng tắm.

Cô chợt nhủ mày chẳng lẽ như anh nói cô và anh cùng ngủ ở đây sao? Không cô đã có vị hôn phu rồi cô không thể ngủ cùng người khác được, như vậy sẽ không hay. Một lúc sau anh đi ra, trên tay cầm theo một chiếc khăn trắng quàng cho cô

- "**Lau tóc**". Anh nhìn cô nói giọng đầy ra lệnh. Cô cầm chiếc khăn bông và lau tóc cho anh

- "*Tôi hay anh ngủ đây?*". Cô nhìn anh hỏi nhỏ.

- "**Cả 2**". Nói rồi anh liền ôm cô nằm xuống mặc cho cô chống cự nhưng vẫn không được.

- "**Nằm yên**". Thấy cô cứ phản kháng anh khó chịu lạnh lùng lên tiếng. Nghe giọng nói lạnh lùng của anh cô bất giác nằm yên.

- "**Trong thế giới của tôi không có quan niệm đàn ông và phụ nữ. Cho nên tôi sẽ không nhượng tay với bất kì người nào dám cãi lại lệnh của tôi, nhất là phụ nữ**". Anh lạnh lùng nói. Khiến cô chợt nhủ mày vậy tại sao anh lại không tìm người khác mà tìm cô chứ? Cô có gì hơn họ đâu?

- "*Lão đại, tôi có hôn ước từ nhỏ với một người. Sau này tôi đủ tuổi tôi theo hôn ước tôi có thể rời xa anh được không?*". Cô cúi đầu hỏi nhỏ.

- "**Được**". Nói rồi anh ôm cô ngủ. Cô cũng có chút vui vẻ vì anh đã đồng ý. Cô cũng có tìm cách để ngủ nhưng lại không sao ngủ được. Đến gần sáng cô mới có thể chợp mắt.

- "**Dậy mau**". Anh lạnh lùng nói nhưng vẫn không hề hấn gì với con heo đang ngủ kia.

- "**Cho cô 5 phút, thức dậy hay ngủ mãi mãi**". Anh lạnh lùng ngữ khí đến âm độ nói. Lúc này cô mới mở mắt ra, tia nắng làm cô khó chịu nheo mắt. Nhưng chỉ 1 phút sau mặt cô trở nên tái xanh.

Giây? Cô đang ôm chặt cổ anh? Hai chân thì vắt ngang qua người anh? Trời ạ? Cô muốn ngủ hoài luôn hay sau vậy nè?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Cô hoảng hốt nhảy xuống khỏi người anh.

- "*Lão...lão đại tôi....tôi xin lỗi*". Cô ấp úng mãi mới nói được thành câu.

Anh im lặng không nói gì làm cho cô càng thấy lo lắng thêm.

- "*Lão đại anh không trách tôi chứ?*". Cô e dè hỏi anh

- "**Ừ**". Anh lạnh giọng. Cô chợt thở phào nhẹ nhõm

- "**Thay đồ cùng tôi ra ngoài**". Anh nhìn cô cất giọng lạnh lùng. Nói rồi anh đi ra ngoài. Hôm nay anh đưa cho cô chiếc đầm đuôi cá màu trắng trễ vai của WinWin, nhà thiết kế nổi tiếng.

Một chiếc túi xách của Stalin, vừa mới ra chỉ một chiếc túi xách duy nhất. Một đôi giày cao gót màu trắng củ Kaizen. Tất cả đều là bản giới hạn duy nhất.

Và đặc biệt một bộ trang sức bằng kim cương tím do người của anh làm ra.

Cô lấy đồ rồi đi thay đồ. Sau đó liền đi xuống nhà. Bước vào phòng ăn là cô nhìn thấy anh cùng với "Tứ thánh mặt lạnh đang cùng nhau ngồi ăn.

Anh hài lòng nhìn cô gạt đầu. Chiếc đầm đuôi cá chẳng những làm lộ những đường cong gợi cảm trên người cô mà còn làm nổi bật làn da trắng hồng mịn màng của cô. Với kiểu tóc búi cao hợp với chiếc váy của cô.

Cô tiến lại bàn ăn rồi ngồi xuống ghế nhìn anh mỉm cười. Tim anh chợt đập nhanh một nhịp có phải vì anh mệt mỏi không? Hay là vì nụ cười tỏa nắng của cô? Anh lắc đầu gạt bỏ suy nghĩ đó rồi nhìn cô

- "**Ăn đi**". Anh lạnh lùng nói. Cô gạt đầu rồi lấy đĩa để ăn

Bốn tên kia cũng cúi đầu ăn tiếp. Chỉ là họ không ngờ rằng cô mặc váy lại đẹp như vậy? Đúng là ngoài sức tưởng tượng của bọn họ. Nhưng có lẽ họ không nhận ra nhan sắc vốn có của cô (lý do và nhan sắc thật sự của nữ 9 mình nói sau nha).

Sau khi ăn xong cô liền cùng anh ra xe. Anh ra lệnh cho Tuấn Thành lái xe đi. Lần này chỉ có anh, cô, Tuấn Thành và Minh Khiêm còn Tô Hàm và Nguyễn Tôn phải xử lý vài việc mà anh giao.

Xe đi đến một căn biệt thự vô cùng xa hoa lộng lẫy. Cánh cổng màu trắng có 2 hàng người mặc đồ vest đen đứng hai bên, có vẻ họ là vệ sĩ. Căn biệt thự có màu trắng là chủ đạo.

Tuấn Thành lái xe Đậu vào trong rồi sau đó cùng anh và mọi người đi xuống xe. Có một người đàn ông mặc comple màu trắng đứng ra chào đón anh.

- "Tần Lão đại xin chào, mời ngài vào. Tôi đợi ngài lâu rồi". Ông ta nhã nhặn lên tiếng. Anh gật đầu rồi cùng cô đi lên lầu. Anh, cô, Tuấn Thành và Minh Khiêm đi lên lầu 3 cũng là tầng cao nhất ở đây.

Lên đến lầu ba cô chợt nhìn thấy một đám người phụ nữ ăn mặc thiếu vải đang đứng một bên. Khi thấy anh ngồi vào bàn ăn ông ta liền đi lại.

- "Các vị hôm nay chúng ta vừa ăn vừa bàn việc được chứ?". Ông ta vừa nói vừa cười. Ông ta liếc nhìn những cô gái đứng bên kia, như hiểu ý bọn họ liền đi lại xung quanh các vị lão đại khác trong đó có cả anh. Bên cạnh anh là 2 cô nàng rất xinh đẹp, da trắng như tuyết khuôn mặt dễ thương quả thật rất rất là đẹp. Cô chợt nghĩ phải chi cô cũng có người phục vụ cô như vậy thì tốt quá rồi?

- "aaaaa".

Đang chìm đắm trong mộng đẹp bỗng nhiên cô bị tiếng là của cô gái kia làm giật mình. Cô nhìn chăm chăm vào cô gái kia. Không phải đó chứ? Cô gái kia chỉ vừa chạm vào tay của anh thôi vậy mà anh lại không biết thương hoa tiếc ngọc ra tay bẻ gãy tay của cô ấy?

- "**Vương Tuấn, ông dùng thứ bẩn thỉu này để tiếp tôi?**". Anh lạnh lùng nhìn ông ta nói. Ông ta mặt tái xanh khi thấy anh giận dữ như vậy. Ông ta cúi đầu xin lỗi và đuổi đám phụ nữ kia ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chap_9

Ông ta thấy vậy liền run tay. Cất giọng đuổi đám phụ nữ kia ra ngoài.

- "Tần lão đại tôi xin lỗi. Tôi quên đi quy tắc của lão đại". Ông ta cúi đầu xin lỗi riu rít. Vốn nghe nói bên cạnh anh có một người phụ nữ tương đương anh đã không còn tính tình của trước kia nhưng ai ngờ. Anh vẫn luôn căm ghét và kinh tởm phụ nữ.

- "**Ông còn biết cảm kích của tôi?**". Anh lạnh lùng nhìn ông ta cất giọng trầm trầm.

- "Vâng, Tần lão đại không gần nữ sắc". Ông ta cúi đầu nói nhỏ. Nghe ông ta nói anh hài lòng gật đầu.

Còn cô khi nghe ông ta nói thì ngêch mặt. Gì đây anh không gần đàn bà? Vậy cô là đàn gì? Cả đêm qua ai đã xem cô như gối ôm mà lăn qua lắt lại vậy chứ? Đùa với cô sao?

- "**Lấy áo cho tôi**". Anh cởi áo vest của mình ra và lau vào tay chỗ người phụ nữ kia chạm vào. Sau đó anh nhìn cô ra lệnh.

Cô vâng dạ rồi lập tức đi lấy áo cho anh. Nói thật cô cũng đang muốn rời khỏi nơi đây nha. Ai cũng lạnh lùng khó gần và hơn nữa không khí thật sự rất ngột ngạt khó chịu. Cô ra ngoài lấy áo cho anh. Và đi vào nhưng vô tình khi đi ngang một căn phòng cô nghe bên trong có tiếng nói.

- "Mọi thứ đã sẵn sàng hết chưa?". Giọng nói lạnh lùng của một người đàn ông vang lên.

- "Dạ xong rồi ạ. Lần này bọn chúng sẽ không kịp trở tay. Tần Ngạn Quân sẽ chôn thây nơi đây". Là giọng của một người khác vang lên kèm theo đó là những tiếng cười man rợn của những người khác.

- "Tần Ngạn Quân, nơi đây sẽ là nơi chôn thây của mày". Là giọng của người đàn ông lúc đầu. Sau đó họ cứ cười ha hả. Mà không hay rằng những gì họ nói đã lọt hết vào tai cô.

Cô vội quay lại căn phòng của anh ngay. Cô muốn bao cho anh biết để anh cẩn thận. Bước vào phòng cô thấy anh đang ngồi trò chuyện cùng với những người khác. Cô bất giác than thầm, làm sao báo được cho anh? Nghĩ thì nghĩ vậy nhưng cô vẫn đi lại chỗ của anh và đưa áo cho anh.

- "**Đi ăn đi**". Nhận áo xong anh khẽ nói. Cô chỉ trầm mặt nhìn anh. Cô đang muốn báo tin cơ, nhưng mà là anh kêu cô đi ăn à. Giờ đi ăn trước đi rồi tính.

Cô vâng dạ một tiếng sau đó liền đi sang bàn của hai tên kia. Và ngồi xuống.

- "*Có điện thoại không?*". Cô nhìn Tuấn Thành khẽ hỏi. Anh ta gật đầu rồi đưa điện thoại cho cô. Cô nhận lấy mỉm cười rồi liền đi ra ngoài nhắn tin vào số điện thoại của ai đó và đi vào.

- "*Trả anh*". Cô đưa điện thoại cho anh ta. Anh ta chỉ nhìn cô không nói gì vì anh ta nghĩ cô sẽ chẳng làm gì ảnh hưởng tới họ.

Nhìn qua thức ăn trên bàn cô chỉ biết lắc đầu cười gượng. Sau đó với tay lấy ly nước ép uống. Cô không đụng tới thức ăn trên bàn, vì sao ư? Vì cô bị dị ứng với những món trên bàn. Nói thật cô đúng là rất khó ăn. Vì lúc sinh cô bị sinh non nên thể chất thường hay bị dị ứng với đậu nành, đậu phộng và cá mềng. Mà trên bàn đầu bếp cũng rất có tâm nga nào là: mực xào cần tây ở chuông, măng kho lá lốt, măng xào thịt bò, thịt cừu nấu măng.... aaaa gì đây muốn cô ngồi xem họ ăn mà.

Cô ngồi một lúc liền đi vào phòng vệ sinh. Nhìn mình trong gương cô chợt cười thầm mái tóc bồng bênh ngày xưa đã không còn, đôi mắt ngày thơ đáng yêu cũng đã mất đi. Có lẽ vì tháng năm thay đổi hay vì bản thân cô đã không còn là Cố Lạc Y của trước kia? Một cô bé được sống trong tình yêu thương của tất cả mọi người. Một nàng công chúa bé nhỏ được yêu thương chiều chuộng. Nay còn đâu? Chỉ trong vòng 2 năm ngắn ngủi mà cô đã mất đi tất cả. Chỉ trong 2 năm mà từng người thân củ cô đã lần lượt rời xa cô. 10 năm cô được sống cùng những người yêu thương cô nhưng chỉ có 10 năm thật sự quá ngắn.

Đối với một đứa trẻ vừa 10 tuổi đầu đã phải mất đi mẹ ruột và ông của mình và niềm đau chưa vơi đi thì lại gánh thêm một nỗi đau khác người yêu thương cô nhất Âu Hải Dương vốn là cha ruột của cô cũng qua đời do tai nạn. Thật t những chuyện đó quá sốc đối với cô.

Cô vội gạt đi những kí ức không với kia và bắt tay vào việc trang điểm. Trước kia cô từng có học một người thầy người này đã dạy cho cô không ít võ thuật và cả hóa trang. Chỉ trong chốc lát cô đã hóa bản thân mình thành một người con trai khác.

Đúng lúc này bên ngoài có tiếng nói.

- "Đại ca bọn chúng đã trúng thuốc mê rồi ạ". Là tiếng của một người trong những người có âm mưu giết anh.

- "Tốt". Giọng của tên cầm đầu vang lên. Cô vội thu xếp lại những vật dụng trang điểm của mình nhưng

Cốp....

Hộp phấn trang điểm trên tay cô rơi xuống.

Ai muốn xem Lạc Ý cứu Ngạn Quân nữa không?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_10

Hộp phấn trên tay cô bất giác rơi xuống tạo ra tiếng động cho bọn chúng.

- "Mày vào xem có gì?". Tên cầm đầu nói và nhìn vào tên đồng bọn

- "Dạ". Hấn ta nói rồi đi vào phòng vệ sinh.

Phịch

Cô nhân lúc hấn ta đóng cửa lại sao đó liền ra tay đánh vào gáy hấn khiến hấn bất tỉnh. Lấy kinh nghiệm lần trước cô đỡ hấn ta nằm xuống rồi bắt đầu lột sạch quần áo của hấn sao đó mặc vào.

- "Không có gì? Ta đi thôi". Cô giả thành giọng của tên kia rồi đi ra ngoài.

- "Sao chú mày đi lâu vậy?". Tên cầm đầu nói

- " Thì đi vệ sinh luôn ấy mà". Cô cười cười nói

Hắn ta không nói gì chỉ gạt đầu rồi liền kêu đồng bọn đưa mọi người trong phòng đến căn phòng khác. Cô được phụ trách là đưa anh đi.

- " Quăng chúng vào đây". Tên cầm đầu ra lệnh. Tất cả đồng bọn của bọn chúng cũng nhanh chóng làm theo lời.

- " Lấy thuốc giải cho chúng uống". Hắn ta ra lệnh. Ngay lập tức liền có người đưa thuốc giải cho anh và mọi người.

- " Đại ca liệu bao lâu bọn chúng tỉnh lại?". Cô nhìn tên cầm đầu khê hỏi.

- " Cũng sớm thôi". Hắn ta nhìn anh rồi nói.

- " Hahaha, Tần Ngạn Quân cuối cùng mày cũng có ngày này. Tao sẽ bắt mày trả giá". Hắn ta cười như điên.

- " Mặc kệ chúng, ta đi ăn thôi". Hắn ta lạnh giọng nói

- " Mọi người cứ đi ăn trước đi em ở lại để canh chừng bọn họ". Cô nhẹ giọng nói.

- " Thế chú mày không ăn sao?". Hắn ta quay lại hỏi cô.

- " Mọi người cứ ăn trước sao đó ta thay phiên". Cô nhanh nháo nói.

Bọn chúng gạt đầu rồi liền rời đi. Để cô cùng 4 tên đồng bọn của chúng ở đó.

- " Chú mày nghỉ ngơi đi chúng không thoát khỏi đâu". Một tên ngồi nói

- " Tại sao?". Cô quay lại hỏi tên đó.

- " Mày". Tên đó ngay lập tức chạy đến tấn công cô.

- " Các người làm gì vậy? ". Cô nhìn bọn chúng.

- " Trong phòng có bom đây là chuyện mà ai cũng biết mà? Mày không phải là người của bọn tao". Vừa nói tên đó vừa đánh vào cô. Cô cũng thuận thế đánh trả lại.

- " Lộ rồi? ". Cô mỉm cười nói sau đó liền tung những cú đút điểm vào tên kia. Lần lượt những tên kia liền bị cô đánh cho bất tỉnh.

Pằng

- " A". Do không để ý cô liền bị một tên bắn vào ngực phải. Máu nhanh chóng tuôn ra ướt cả chiếc áo sơ mi trắng lúc này vừa lấy của tên kia.

Cô nhanh chóng đánh tên kia ngất đi rồi chạy vào nhà vệ sinh.

Vết thương cứ chảy máu cô liền xé một góc áo băng lại vết thương của mình. Cô tẩy trang đi lớp phấn và liền đi ra.

- " Nè lão đại". Cô tiếng lại gần gọi anh. Nhận được có người gọi mình anh nheo mày tỉnh giấc

- " Cô". Anh trừng mắt nhìn cô

- " Tôi làm sao?". Cô quay lại nhìn anh.

- " cô cũng to gan nhì". Anh nhìn cô nói. Nghe được câu nói của anh cô lập tức hiểu rõ lý do anh tức giận. Cô cười hi hi rồi cời trói cho anh và mọi người. Sao đó liền ngã vào người anh.

- " Đi mau trong phòng có bom". Cô thều thào nói. Thật sự giờ cô rất mệt bởi vì vết thương của cô sao lại đau quá vậy?

- " Cô sao vậy". Thấy cô không còn sức dựa vào người mình anh quay sang hỏi cô.

- " Lão đại hình như cô ấy bị trúng đạn". Tuấn Thành quan sát biểu cảm của cô sau đó đưa ra kết luận. Anh quay sang nhìn cô.

- " Đi nhanh". Thấy anh cứ chần chừ không đi, cô liền thúc giục.

- " Tại sao bị thương?". Anh bỏ ngoài tai lời nói của cô còn rặn hỏi cô về vết thương.

- " Vì cứu anh". Cô mỉm cười nói. Anh nhìn cô, cô gái này cứu anh sao?

- " Xin anh đi nhanh". Cô nắm vạt áo anh nói. Anh gạt đầu rồi bế cô đi ra ngoài.

- "Lên sân thượng tôi hẹn Tô Hàm trên đó". Cô nhìn anh nói. Anh không nói gì chỉ đi theo lời cô nói.

Quả đúng như lời cô nói Tô Hàm và Ngụy Tôn đang đợi trên đó. Anh bế cô đi lên trực thăng đang đợi ở đó. Những người kia cũng nhanh chóng đi lên theo

- "Xóa sổ". Anh nhìn Ngụy Tôn ra lệnh.

- "Đã rõ thưa lão đại". Nói rồi anh ta liền nhấn vào một cái nút màu đỏ ngay lập tức chỉ còn một tiếng nổ vang lên. Ngay lập tức căn biệt thự đẹp đẽ kia bị xóa sổ.

- "Cô sao rồi?". Anh cúi xuống nhìn cô đang mặt mày trắng bệch.

- "Tôi mệt quá". Nói rồi cô thiếp đi trong lòng của anh.

- "Nhanh về biệt thự". Anh ra lệnh chỉ thấy Ngụy Tôn vâng dạ rồi lập tức bay nhanh nhất có thể về biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_11

Anh cùng mọi người về đến biệt thự của Tần Gia liền bế cô đi xuống.

- "**Vương Tuấn, chuyện này ông phải chịu trách nhiệm**". Anh nhìn ông ta lạnh lùng nói. Còn ông ta khi nghe vậy liền rung mình lo lắng.

- "**Đến chỗ của Bảo Lâm**". Anh nhìn Tuấn Thành ra lệnh. Tuấn Thành chỉ vâng dạ rồi lập tức lấy xe đưa anh đến chỗ của Bảo Lâm.

Nhìn bầu trời về đêm thật nhiều ánh sao. Những ngọn đèn của thành phố tỏa sáng như những ngọn lửa cháy. Anh bất giác cúi xuống vuốt tóc cô gái nhỏ đang hôn mê trong vòng tay của anh.

- "Lão đại". Sau gần 1 giờ ngồi xe cuối cùng cũng tới chỗ của Bảo Lâm (mấy chương trước mình có nhắc nhưng nếu ai có quên thì mình xin nhắc lại Bảo Lâm là bác sĩ riêng của anh). Thấy anh đến Bảo Lâm cùng ba người trợ lý của mình ra đứng cúi chào anh.

- "**Cứu cô ấy**". Anh gạt đầu rồi nhìn Bảo Lâm nói và liền bế cô đi vào phòng phẫu thuật.

Nghe anh nói vậy Bảo Lâm liền đi chuẩn bị áo blouse và vào phòng phẫu thuật. Thấy Bảo Lâm vào anh gạt đầu rồi đi ra ngoài đợi cô.

Nhìn cô Bảo Lâm chỉ biết lắc đầu ngao ngán. Anh ta từng gặp cô một lần. Lần trước do cô bị mảnh vỡ của kính xe mô tô ghim vào bụng còn lần này lại trúng đạn? Quả thật đi theo lão đại của anh ta thật nguy hiểm nhưng với anh ta Tuấn Thành, Minh Khiêm, Tô Hàm và Ngụy Tôn đã quá quen thuộc. Hơn nữa họ đều là đàn ông nên bị thương cũng chẳng sao nhưng cô thì... cô chỉ là một cô gái liệu có chịu nổi hay không? Nghĩ thì nghĩ nhưng anh ta cũng không dám nói gì dù sao lão đại của anh ta đã chọn cô thì đành chịu thôi. Anh ta bắt tay vào việc phẫu thuật cho cô.

Sau hơn 2 tiếng đồng hồ thì Bảo Lâm cùng với ba người trợ lý đi ra nhìn anh.

- "Lão đại, chúng tôi đã phẫu thuật và lấy viên đạn ra khỏi người cô ấy. Vốn dĩ đối với người thường đạn sẽ không nguy hiểm khi bắn vào ngực phải nhưng...."

- "**Nói trọng tâm**". Anh ta đang định nói thì bị anh ngắt ngang giữa chừng.

- "Lão đại xin cho thuộc hạ nói hết vì cô ấy có tình trạng khác những người khác". Anh ta nhìn anh nói. Chỉ thấy anh gạt đầu, anh ta liền đưa hồ sơ bệnh của cô cho anh.

- "Cô ấy có tim nằm bên phải. Hiện nay có rất ít người như vậy, viên đạn chỉ cách tim cô ấy vài cm". Bảo Lâm tận tình nói rõ tình trạng của cô cho anh.

Chỉ thấy đôi chân mày của anh nheo lại.

- "**Không ảnh hưởng tới sức khỏe của cô ấy chứ?**". Anh cất giọng lạnh lùng nhìn anh ta. Bảo Lâm và Tuấn Thành nhìn nhau đầy ngạc nhiên.

Lão..... Lão đại của họ vậy mà lo lắng hỏi thăm sức khỏe của cô gái này sao?.

- "Dạ, lão đại tình trạng này có lẽ là do duy truyền cũng có thể là do các gen lặn có hại gây ra đột biến gen. Nên cũng không chắc là có nguy hiểm gì hay không". Anh ta nhìn anh nói

- "**Không có máu của cô ấy?**". Nhìn vào tài liệu anh lạnh lùng nhìn Bảo Lâm khiến anh ta không rét mà lại thấy run

- "Máu của cô ấy chưa có kết quả". Anh ta e dè trả lời. Anh ta biết nói gì đây? Nói là máu của cô ngay cả thiết bị tiên tiến nhất của bọn họ cũng không phân tích ra sao? Không thể a. Lão đại của họ sẽ phan thấy họ mất.

Anh không nói gì chỉ lạnh lùng liếc anh ta sau đó đứng dậy đi vào phòng cô đang nghỉ ngơi.

Bảo Lâm và Tuấn Thành nhìn theo bằng ánh mắt thú vị. Lão đại của họ đã biết quan tâm người khác rồi?

- -----dây phân cách đáng yêu-----

Bên trong phòng anh ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh giường cô. Bàn tay không tự chủ mà vuốt tóc cô.

Cô gái này đã là lần thứ hai cứu anh rồi. Lần đầu giúp anh băng bó vết thương mặc dù cô không biết anh là ai. Còn lần này lại vì cứu anh mà cô xem phải ảnh hưởng tới tính mạng.

Ở cạnh anh chưa lâu mà cô cứ liên tục gặp những chuyện nguy hiểm liên tục như thế sao? Lần đầu cùng anh ra ngoài cô đã xem mất mạng vì nổ bom trên xe. Còn lần này lại vì cứu anh mà bị trúng đạn?

Anh thật không biết cảm giác của mình là gì nữa. Tại sao anh lại lo lắng cho cô chứ? Trước giờ thuộc hạ của anh liên tục bị thương nhưng anh không hề lo lắng hay quan tâm nhưng còn cô thì anh lại thấy lo lắng bản thân lại muốn quan tâm cô? Rốt cuộc là tại sao? (À: tại con tác giả viết).

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Cô hôn mê, và tỉnh lại vào hai ngày sau.

- "*Lão đại tôi muốn về biệt thự ở đây khó chịu quá*". Cô nhìn anh nói, khuôn mặt cũng đã hồng hào có sức sống hơn hôm qua.

- "**Tuấn Thành lấy xe**". Anh nhìn cô sau đó liền ra lệnh cho Tuấn Thành lấy xe.

Thấy anh chịu cho mình về biệt thự cô vui mừng nhảy dựng lên nhưng vô tình đụng vào vết thương. Cô chột nhứ mảy vì đau.

- "**Em không có sao?**". Thấy vậy anh lên tiếng mắng cô. Cô ngồi vương đôi mắt tròn xoe nhìn anh. Chuyện gì đây?

Anh thờ dài rồi tiến lại bế cô đang ngơ ngác lên và đi ra xe.

- "**Về biệt thự**". Anh nhìn Tuấn Thành ra lệnh. Chỉ nghe Tuấn Thành vâng dạ rồi liền khởi động xe đưa anh và cô về biệt thự.

Đến nơi anh liền bế cô vào trong. Anh bế cô đi một mạch lên phòng.

- "**Đi tắm**". Anh nói rồi liền đi ra ngoài.

Cô chột ngây người lần nữa. Chuyện gì đây anh uống lộn thuốc hay sao? Tự nhiên lại... Lại như biến thành người khác vậy? Nhưng mà thấy anh như vậy thật là đáng yêu nha. Tuy không có một lời nói quan tâm cô nhưng cử chỉ hành động của anh đã làm cho tim cô như lỡ đi một nhịp.

Một cảm giác vui vẻ như được rót mật vào lòng. Một thứ gọi là ấm áp là tại sao chứ? Thật sự đối với một người con gái chưa trải qua mối tình nào như cô thật là một cảm giác lạ.

Nghỉ ngơi một lúc cô liền đi vào phòng tắm. Tắm rửa lại, một lúc sau cô tắm xong trên người chỉ quần độc chiếc khăn trắng trên người. Đi lại chiếc gương trong phòng tắm cô nhìn vào bản thân trong gương.

Thật sự cô đã thay đổi quá nhiều rồi không còn là cô bé ngày xưa nữa. Đôi mắt cô chất chứa rất nhiều nỗi buồn mà không thể nói nên lời. Đôi tay bắt giác sờ lên vết thương do súng bắn. Tuy đã được may lại cẩn thận nhưng mà nó vẫn còn đau.

Cạch.

Đang suy về bản thân thì cánh cửa bật mở. Theo quán tính cô vội tung quyền về phía trước. Anh nhanh tay đỡ tay của cô lại và trừng mắt nhìn cô.

- "*Lão đại?*". Cô nhìn anh ngạc nhiên tự nhiên lại xông vào phòng tắm của cô làm gì chứ?.

Anh không nói gì nhìn cô sau đó đi ra ngoài. Cô vuốt ngực thở phào khuôn mặt cũng bắt gặp đỏ lên. Cô vội với lấy bộ đồ để thay đồ.

Bên ngoài anh khuôn mặt đỏ bừng. Tuy không gần nữ sắc, là người máu lạnh vô tình, vô nghĩa nhưng mà dù gì anh cũng là nam nhân a, trước cảnh tượng vừa rồi không khỏi đỏ mặt.

Anh ngồi trên ghế sofa nghĩ tới cảnh vừa rồi làm khuôn mặt lại càng đỏ. Trên người cô chỉ quấn độc chiếc khăn trắng càng làm tôn lên nước da trắng hồng của cô. Đôi chân thon dài, trên khuôn mặt baby còn vương theo vài giọt nước càng làm cô trở nên quyến rũ.

Anh tự lấy tay và vào mặt mình. Sau đó trấn tĩnh lại bản thân và đi xuống phòng ăn. Còn cô sau khi thay đồ cô cũng đi xuống phòng ăn.

- "*Lão đại?*". Cô nhìn anh mỉm cười. Sau đó ngồi vào vị trí thường ngày của mình.

- "Chúng tôi chết đói rồi đây. Cô làm gì mà chậm chạp vậy?". Thấy cô ngồi vào vị trí thường ngày Tuấn Thành liền lên tiếng.

- "*Vậy ăn chết chưa?*". Nghe Tuấn Thành nói cô liền quay sang nhìn anh ta khó hiểu hỏi.

Tuấn Thành bị cô nói tức đến không nói nên lời. Lần đầu tiên anh ta bị một người con gái đá đều như vậy.

- "Nè, cô thích lão đại sao? ". Minh Khiêm nhìn cô chột hỏi thăm. Tuấn Thành nghe Minh Khiêm hỏi vậy liền vỗ tay và ôm Minh Khiêm vào lòng. Mọi nộ một nụ cười sung sướng

- "*Lão đại tại sao thuộc hạ của anh cũng có "**đam**" vậy?*".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_13

Câu hỏi của cô chột làm cho Tuấn Thành và Minh Khiêm buông nhau ra. Trấn tĩnh lại nhìn cô.

- "Cô bị điên à?". Tuấn Thành cất giọng lạnh lùng nhìn cô

- "*Tôi chỉ phát biểu những gì tôi nghĩ*". Cô biểu môi cãi lại.

- "**Tôi cho cô nói sao?**". Anh lạnh lùng liếc mắt nhìn cô hỏi.

- "*Vậy ai cho anh nói chuyện?*". Cô quay sang nhìn anh nhú mày mày. Anh muốn ức hiếp cô à? Còn lâu nhé.

- "**Nay to gan nh?** ". Anh cất giọng lạnh lùng hỏi.

Cô biểu môi nhìn anh. Cái lí luận gì vậy chứ? Nói chuyện cũng không cho cô nói. Anh là người hành tinh nào vậy?.

- "**Ăn đi**". Anh nhìn cô cất giọng trầm trầm.

Lúc này cô bắt gặp nhìn lại trên bàn ăn rồi giương đôi mắt long lanh nhìn anh. Sau đó đẩy đồ ăn của mình sang cho anh.

- "**Không thích ăn?** ". Thấy cô đẩy đồ ăn qua cho mình anh quay sang hỏi cô.

- "*Không phải*". Cô cắn môi nhìn anh. Không dám nói.

- "**Vậy sao không ăn?**". Anh khó hiểu nhìn cô.

- "Cô muốn lão đại đút cho cô ăn à?". Tuấn Thành không ngăn nổi bản thân tiếp tục lên tiếng chăm chọc cô.

- "*Anh bị điên sao?*". Cô quay sang nhìn anh ta

- "Nếu không phải cô có ý với lão đại đấy chứ?". Một giọng nói cất lên làm cho cô ngây người.

- "*Lão đại tên gì nào vậy?*". Thấy Bảo Lâm đi vào cô liền quay sang hỏi anh.

Khụ.... Khụ... Khụ...

Câu hỏi ngây ngô của cô làm cho "tứ thánh mặt lạnh" kia ho sặc sụa. Gì chứ? Cô đùa với họ sao? Cô không biết Bảo Lâm?

Tuy bọn họ có hơi ngạc nhiên nhưng cũng không bằng ai kia(ý nói Bảo Lâm) mặt của Bảo Lâm giờ đen như đất nồi. Vốn định từ ngoài đi vào nghe Tuấn Thành chằm chọc cô làm anh ta cũng có ý định đó nhưng không ngờ nha... Cô thuộc hạ mới này của lão đại anh ta là đang giả ngu hay ngu thật đấy?

- "**Bảo Lâm, tiến sĩ y khoa người của tôi**". Anh lạnh lùng lên tiếng ánh mắt thích thú nhìn cô.

Còn phía Bảo Lâm khi nghe anh giới thiệu về thân phận của anh ta. Anh ta liền hást cằm nhìn cô, tò vè ta đây.

Cô biểu môi nhìn anh ta. Cái bản mặt nhìn thôi đã thấy không ưa nổi rồi nghi làm sao có thể làm bác sĩ vậy nè?

- "*Anh là người băng bó vết thương của tôi?*". Cô nhìn anh ta hỏi.

Nghe cô hỏi vậy anh ta gật đầu trên môi nở một nụ cười đắc ý. Còn một cái mà anh ta không nói với cô rằng người may lại vết thương của cô đúng là anh ta nhưng người băng bó vết thương cho cô không phải anh ta mà là người đang thích thú nhìn cô lão đại của anh ta làm đấy ạ.

- "*Không biết có bỏ quên dao hay kéo phẫu thuật lại không nhỉ?*". Cô quay sang nhìn anh ta nói giọng điệu như rất ư là lo sợ nếu như để quên lại thì phải như nào đây?

- "**Giờ đủ chưa? Lo ăn đi**". Thấy cô cứ thích cãi bướng với mấy tên kia anh khó chịu nói.

- "*Anh ăn hết luôn đi*". Vốn định nói với cô nhưng những lời nói đó chỉ dám nghĩ chứ không dám nói.

Anh nhìn cô sau đó gấp thức ăn vào bát của cô. Làm những người ở đó suýt nữa rớt cả hàm răng rồi.

- "*Lão đại tôi không ăn được những thứ trên bàn*". Cô cúi đầu lấy hai ngón tay trở chỉ chỉ vào nhau. Đây là thói quen vốn có của cô.

- "**Why?**". Anh nhíu mày nhìn cô

- "*I have an allergy(Tôi bị dị ứng)*". Cô nhỏ giọng nói.

- "**Người đầu dọn hết số thức ăn này và làm món khác không mắng không đập**". Anh lạnh lùng cất giọng khiến cho mấy tên kia sém sặc chết mất.

- "Tôi đang ăn mà lão đại". Tuấn Thành biểu môi nhìn anh. Trông anh ta lúc này rất đáng yêu a.

- "Tại cô cả đó. Gì mà khó nuôi vậy?". Anh ta tiếp tục quay sang nhìn cô giọng nói chứa phần uất ức.

- "*Anh nói tôi khó nuôi? Nhờ vậy hôm nay mấy người mới có thể ngồi đây chọc ghẹo tôi đấy. Đồ háms ăn*". Cô tức giận nhìn bọn họ rồi lên tiếng. Một lần nữa cô làm cho đám mày râu kia phải cứng họng.

- "**Ý cô mắng cả tôi?**". Anh nhìn cô không nhanh không chậm cất tiếng. Cô nghe vậy vội im bặt. Anh nhìn cô đôi môi mông khê nhếch lên tạo thành một đường cong hoàn mỹ.

Một lúc sau thức ăn được mang lên đúng là nhiều đầu bếp làm thức ăn cũng nhanh thật ấy.

- "**Ăn đi**". Anh nhìn cô ra lệnh. Sau đó liền gấp thức ăn để vào bát cho cô. Chỉ một lúc sau bát của cô đầy cả thức ăn. Toàn là những món bổ dưỡng cho người như cô thôi.

- "*Hi... Hi cảm ơn lão đại*". Cô cười cười rồi nhìn anh nói. Thấy cô có biểu hiện như vậy anh gật đầu hài lòng.

Cô vội lấy thìa gấp lấy gấp để ăn hết những món mà anh gấp cho cô. Tim cô bỗng có chứa một cỗ cảm giác ngọt ngào xen lẫn hạnh phúc. Nhưng ngay cả bản thân của cô cũng không hiểu rõ được là lí do vì sao.

Đang ăn bỗng dưng bị mắc nghẹn cô vội với lấy cốc nước cảm uống một hơi. Sau đó tiếp tục ăn số thức ăn kia.

Nhưng chợt.....

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_14

Nhưng bỗng đôi tay cô run run. Một cơn đau nhói ở ngực phải làm cho cô hấp trở nên khó khăn hơn. Mồ hôi trên trán cô cũng bắt đầu chảy ra. Mọi thứ xung quanh mờ dần tưởng chừng như cô sắp ngã. Đột nhiên cô với đôi tay trắng nõn của mình túm vào bàn tay rắn chắc của anh.

Như nhận ra cô có gì đó bất thường anh vội kéo cô vào lòng đặt cô ngồi trên đùi mình cả người cô không còn sức lực dựa hăng vào bờ ngực của anh mồ hôi từ phía sau áo cô làm nóng cả vòm ngực anh.

- "**Lạc Y em sao vậy?**". Anh cúi xuống nhìn cô hỏi.

- "*Lão đại tôi khó chịu quá. Tôi cảm thấy gần như bản thân không thể thở nổi nữa*". Cô trong lòng anh thều thào sao đó ngất lịm đi.

- "**Lạc Y... lạc y**". Anh hét hoảng gọi cô.

- "**Lên phòng tôi kiểm tra cho cô ấy**". Anh nhìn sang Bảo Lâm nói sau đó liền bế cô lên phòng.

- "Bắt tất cả đầu bếp lại. Không để ai trốn thoát". Tuấn Thành nhìn Minh Khiêm nói. Minh Khiêm gật đầu tán thành rồi cùng Tuấn Thành bắt tất cả đầu bếp lại.

Tô Hàm liền lấy cốc nước của cô kiểm tra. Rõ là thức ăn họ cũng ăn giống cô. Cả lý nước của cô cũng không có gì đáng nghi cả. Nhưng tại sao cô lại có biểu hiện đó chứ?

- "Không gì khả nghi cả". Tô Hàm nhìn sang Ngụy Tôn nói. Nghe Tô Hàm nói Ngụy Tôn lập tức lấy cốc nước của cô hớp thử một hớp.

- "Có bột đậu phộng". Khi uống xong anh ta nhìn Tô Hàm nói khẽ.

Tô Hàm chợt nghĩ người tại sao trong nước cam lại có bột đậu phộng? Mà lại ngay cô bị dị ứng chứ? Chẳng lẽ là có người dõn trò hay sao?

Thật sự có rất nhiều câu hỏi cứ quanh quẩn trong đầu bọn họ nhưng thật không thể nào kiểm được câu trả lời cho vừa ý. Tô Hàm cũng Ngụy Tôn liền đi lên phòng của anh để báo cáo tình hình của cô.

- -----dãy phân cách đáng yêu-----

Tại phòng anh

Bảo Lâm đang kiểm tra cho cô đồng thời cũng cảm thấy lo lắng cho bản thân khi cứ bị tên nào đó nhìn chăm chăm vào mình hoài.

- "Lão đại cô ấy ăn nhầm đậu phộng". Sau một lúc kiểm tra xong anh ta liền quay sang nhìn anh nói.

Anh liếc mắt nhìn anh ta ý bảo anh ta nói tiếp.

- "Lão đại, trước đây có lẽ cô ấy cũng từng bị như vậy và đã hôn mê suốt 2 năm liền. Bây giờ tình trạng sức khỏe của cô ấy không khả quan cho lắm. Cô ấy bị dị ứng với Đậu nành nếu tiếp xúc nhẹ thì không sao nhưng cô ấy lỡ ăn rồi nên tình trạng sức khỏe của cô ấy khá phức tạp". Anh ta nhìn anh phân tích

- "**Có nguy hiểm tới tính mạng?**". Anh lạnh lùng hỏi.

- "Chuyện đó còn chưa biết được. Tôi chỉ e là không biết cô ấy có tỉnh lại hay không thôi. Hoặc là cô ấy sẽ sống như vậy mãi mãi". Anh ta vừa nói vừa quan sát nét mặt của anh

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 15

Anh không nói gì chỉ im lặng nhìn người con gái xinh đẹp như tiên nữ đang hôn mê trên chiếc giường trắng kia. Không hiểu sao anh lại cảm thấy có chút nhói ở trong tim.

- "Lão đại thuộc hạ tin chắc rằng cô ấy sẽ tỉnh lại". Có lẽ Tuấn Thành cũng nhận ra được sự lo lắng của anh dành cho cô.

Trong đôi mắt màu hổ phách kia đang lo lắng cho một cô gái??? Có lẽ đây là lần đầu năm người bọn họ thấy anh như vậy.

- -----2 tháng sau-----

Đã hai tháng trôi qua cô vẫn cứ hôn mê như vậy. Tại sao cho tới giờ cô vẫn cứ hôn mê mãi vậy dường như cô không có dấu hiệu tỉnh lại.

- "Lão đại, ngài đi nghỉ ngơi một chút đi ạ". Tuấn Thành đứng cạnh anh nói.

-**" Tuấn Thành chú nói xem tại sao đến giờ cô ấy vẫn chưa tỉnh lại nữa? "**. Anh vuốt tóc cô trầm giọng nói.

- "Thuộc hạ không rõ việc này thưa lão đại". Tuấn Thành nhìn anh nói.

- "Lão đại có một việc thuộc hạ thắc mắc xin mạo phép hỏi". Tuấn Thành e dè hỏi anh.

-**" Hỏi đi"**. Anh lạnh lùng nói. Bàn tay vẫn thản nhiên vuốt mái tóc màu hạt dẻ của cô

- "Lão đại đã động lòng với cô ấy? ". Anh ta nhìn anh cất giọng nói.

Bất giác anh quay lại nhìn anh ta, đôi lông mày khẽ nhíu lại. Động lòng? Một ông trùm Hắc đạo như anh cũng động lòng sau? Một người luôn lạnh lùng tàn ác mà có thể động lòng với một người con gái sau?.

-**" Trong thế giới của chúng ta không có từ đó"**. Anh lạnh lùng nói.

Tuấn Thành chỉ lắc đầu cười trừ. Có lẽ lão đại của anh ta đã động lòng nhưng lại không nhận ra tình cảm của mình.

Lão đại vẫn không hề hay biết rằng từ khi cô bị hôn mê tới nay người vẫn không thể ngừng quan tâm đến cô. Mỗi khi ở bàn doanh về lão đại liền đến thăm cô. Chẳng lẽ đó là lão đại lo cho thuộc hạ?.

Mặc dù anh ta có suy nghĩ đó nhưng lại chẳng dám nói với anh. Chuyện tình cảm của anh tốt hơn hết là nên để anh tự bản thân nhận ra. Anh ta thật sự không nên xen vào.

- ----- 4 tháng sau -----

Cô vẫn như vậy vẫn hôn mê trên chiếc giường ấy.

- "Lạc Y, cô cứ ngủ hoài như vậy sau? Lão đại thật sự rất lo lắng cho cô. Tôi theo lão đại hơn 15 năm rồi tôi chưa từng thấy lão đại lo lắng như vậy". Bảo Lâm ngồi cạnh cô quan sát tình hình của cô vừa nói.

- "6 tháng rồi cô không muốn tỉnh dậy sau? Hay cô đang trách giận ai? Nè không có ai làm gì cô đâu nha". Anh ta vừa nói vừa cười nhìn vào khuôn mặt xinh đẹp của cô anh ta lại thấy lòng mình thêm khó xử.

-**" Cô ấy sao rồi? "**. Anh vừa về đến biệt thự là liền đi vào phòng của cô. Thấy Bảo Lâm đang quan sát tình trạng của cô anh liền hỏi.

- "Vẫn vậy vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại". Bảo Lâm nhìn anh nói

Anh không nói gì chỉ ngồi xuống cạnh cô. Bàn tay theo thói quen vuốt mái tóc của cô.

-**" Em ngủ lâu như vậy không sợ thành heo sao? Sau em cứ ngủ hoài vậy? Em ngủ như vậy có biết đã bỏ lỡ bao nhiêu chuyện rồi không?"**. Anh thì thầm với cô Bảo Lâm chỉ biết lặng lẽ nhìn.

-**" Em có biết không con gấu thường ngủ đông chỉ khoảng từ một đến hai tháng thôi. Còn em, em đã ngủ suốt 6 tháng, còn hơn cả gấu nữa"**. Anh vẫn thì thầm với cô. Bảo Lâm bên cạnh nhìn anh như sinh vật lạ?

Lúc thì anh nói cô sẽ thành heo. Còn bây giờ thì lại so sánh cô với gấu? Một lúc nữa anh sẽ so sánh với cái gì đây? Lão đại của anh ta đúng là bá đạo trên từng hạt gạo mà.

-**" Lạc Y, tỉnh dậy đi em. Không có em tôi không có gối ôm. 6 tháng qua tôi không có gối ôm rồi.**

Em đã ngủ suốt 180 ngày 4 320 giờ 259 200 phút 15 552 000 giây rồi. Mỗi một giây mỗi một phút tôi đều mong em tỉnh dậy.

Tình dậy để tiếp tục làm gối ôm cho tôi". Anh nhìn cô nói khẽ bàn tay vô thức nắm chặt bàn tay nhỏ của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Lời Hứa Của Tàn Lão Đại

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 16: Lời Hứa

Khi nghe anh nói với cô Bảo Lâm chỉ biết mở to hai mắt nhìn anh. Không tin những gì gì bản thân mình nghe thấy.

Lão đại anh quá bá đạo rồi. Một người con gái xinh đẹp như tiên vậy anh nói người ta ngủ sẽ thành heo, rồi lại nói người ta ngủ nhiều hơn gấu. Còn bá đạo hơn là anh kêu người ta tình dậy làm gối ôm cho anh. Đúng là người có thể nói như vậy chắc chỉ có duy nhất một mình anh mà thôi.

Nhìn cô vẫn hôn mê khiến lòng anh thêm rối. 6 tháng rồi bao giờ người con gái ấy mới tỉnh lại?

Cốc..cốc

- "Lão đại, đây là tài liệu tôi đã điều tra về thông tin của Lạc Y". Tuấn Thành đưa sấp hồ sơ cho anh.

Anh nhận lấy sấp hồ sơ kia. Là anh đã cho người điều tra về cô. Anh thực sự muốn biết tại sao cô lại hận người ba của mình như vậy? Hành động này của anh có lẽ bản thân anh cũng không hiểu vì sao lại có. Anh chỉ biết bản thân rất muốn quan tâm tới cô.

Anh nhìn cô một lúc rồi đứng dậy cầm theo sấp hồ sơ đi ra ngoài.

- "**Chăm sóc tốt cho cô ấy**". Anh đi đến cửa bỏ lại một câu rồi liền đi về thư phòng của mình.

Vào căn phòng với màu chủ đạo là đen trắng. Không gian âm u lạnh lẽo cũng giống như con người của anh vừa lạnh lùng cũng vừa tàn ác.

Ngồi vào chiếc ghế sofa anh lật từng trang ra xem. Khi xem xong tất cả anh dường như không thể tin vào tập hồ sơ đó. Nhưng vì là do thuộc hạ thân cận của anh điều tra nên anh tin rằng nội dung trong đó đều là sự thật.

Đúng là ngoài sự định liệu của anh. Cô là cháu gái duy nhất của Cố Thừa Ân. Mẹ cô là Cố Lạc Quyên và cha cô vốn là Âu Hải Dương chứ không phải là Phan Dĩ Minh mà mọi người biết đến.

Mẹ cô và ba cô xảy ra quan hệ khi cả hai đều say rượu. Do không biết người đã ngủ cùng mình trong đêm đó là Âu Hải Dương nên vì hiểu lầm người đã ăn nằm với mình trong đêm đó là Dĩ Minh nên mẹ cô đã lấy Phan Dĩ Minh thay vì ba ruột của cô.

Cứ tưởng cuộc sống của bà là mẹ cô sẽ được em đẹp hạnh phúc nhưng không ngờ Phan Dĩ Minh đã hại chết ông ngoại của cô là Cố Thừa Ân. Vì đau lòng việc cha mất nên mẹ cô bị bệnh nặng. Trong lúc trên giường bệnh Phan Dĩ Minh mới nói ra tất cả khiến mẹ cô vì tức mà bệnh tình trở nên trầm trọng hơn và bà đã mất.

Lúc đó cô đã được 5 tuổi một tuổi thơ rất nhỏ mà phải chịu liên tiếp 2 đã kích như vậy thật sự rất đáng thương. Khi mẹ cô mất không bao lâu thì ba cô lại rước thêm người phụ nữ khác và con riêng của bà ta về. Rồi cả hai người cứ liên tục hãm hại cô.

Chỉ có người quản gia đã theo ông cô đến lúc bấy giờ là luôn yêu thương đùm bọc cho cô. Và ba ruột của cô nhưng vì tuổi còn nhỏ nên cô không biết Âu Hải Dương là cha ruột của mình. Vì ngây thơ nên cô vẫn gọi ba ruột của mình bằng chú - Chú Dương.

Vào lúc cô 18 tuổi khi mà mọi sự thật đã phơi bày thì lại thêm hai chuyện đau lòng là Ba ruột của cô Âu Hải Dương đột ngột qua đời do Phan Dĩ Minh gián tiếp gây ra. Và sau đó là Má Dung người quản gia hết mực yêu thương cô cũng mất do mẹ con kẻ mồi mấu hãm hại.

Vào ngày cô đi gặp vị hôn phu của mình lại bị mẹ con bà ta bỏ bột Đậu phộng vào ly nước của cô khiến cho cuộc gặp mặt hôm đó phải bị hủy. Còn cô phải hôn mê suốt 2 năm trời. Chưa hết lúc cô hôn mê mẹ con bà ta còn có ý định giết chết cô cũng may vị bác sĩ điều trị cho cô là bạn thân của ông ngoại cô đã cứu cô. Ông ấy đã bàn kế hoạch đưa cô ra Thẩm Quyển khi cô tỉnh.

Rồi sau đó mọi việc đều xảy ra y như trong truyện. Cô đã gặp và cứu anh nên đã bị anh đưa về đây.

Anh thật sự không thể tin rằng một cô gái chỉ mới 21 tuổi đầu như cô lại có nhiều biến cố xảy ra khi tuổi còn nhỏ như vậy. Và càng không ngờ trong một năm ở Thẩm Quyển cô đã giành được giải tay đua số 1 trong giới hắc đạo được mọi người gọi là nữ hoàng tốc độ.

- " Lạc Y, 21 năm qua tôi không đến kịp để giúp em. Thì tôi sẽ dùng cả cuộc đời này để bù đắp những tổn thương và những mất mát mà em phải chịu.

Những kẻ đã khiến em tổn thương tôi sẽ để chúng chịu gấp trăm nghìn lần những đau khổ mà em phải chịu.

Tần Ngạn Quân tôi hứa".

Đôi mắt anh hiện lên sự hung tàn và khát máu. Lời nói lạnh lẽo và cũng là một lời hứa chắc chắn đối với cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_17

Ở trong thư phòng đến ngày hôm sau mới thấy anh đi ra. Anh đến phòng bệnh của cô đi vào ngồi cạnh giường bệnh của cô. Bàn tay của anh vuốt ve khuôn mặt kiêu diễm của cô.

- " Hôm nay tôi phải đi công việc có thể tuần sau mới về. Em phải tỉnh lại có biết không? Tôi muốn khi tôi trở về sẽ nhìn thấy em. Dừng ngủ nữa". Anh hôn nhẹ vào trán cô khẽ nói.

- " Bảo Lâm sẽ ở lại và quan sát tình hình của em. Nếu muốn trả thù thì phải mau tỉnh lại. Tôi sẽ giúp em". Anh nhìn cô nói.

Nhìn cô một hồi lâu anh mới quay về phòng ngủ của mình để tắm rửa thay đồ. Vốn trước kia cô cùng anh ngủ cùng phòng với nhau. Nhưng khi cô bị hôn mê thì anh lại chuyển cô sang phòng khác để tiện cho Bảo Lâm quan sát cô.

- ----- 3 ngày sau-----

Khi anh đi công việc đến nay cũng đã 3 hôm. Tình trạng của cô vẫn không hề khá hơn là bao nhiêu.

- " Cô không muốn tỉnh lại sau Lạc Y. Lão đại vì cô đã lo lắng rất nhiều rồi. Mà tại sao cô vẫn thích ngủ như vậy?". Bảo Lâm ngồi cạnh giường bệnh của cô thì thầm.

Bỗng nhiên cơ thể cô cứ liên tục nhảy lên. Huyết áp của cô đang tụt dần. Tình hình của cô đột nhiên chuyển biến xấu.

- " Gọi thêm trợ lý của tôi đến đây. Và sẵn thông báo cho lão đại tình trạng của Lạc Y rơi vào nguy kịch". Bảo Lâm vội lấy điện thoại gọi cho người quản gia dưới nhà rồi căn dặn.

Khi trợ lý của anh ta đến mọi người liền quay vào công việc của bản thân.

- " Lấy máy trợ tim". Bảo Lâm nói

- "Rồ". Trợ lý của anh ta nói xong liền đưa máy trợ tim cho anh ta.

- " 150j".

- " Không phản ứng".

- " 200j".

- " Vẫn vậy".

- "250j".

- " Có phản ứng rồi huyết áp và nhịp tim của cô ấy trở lại bình thường rồi". Trợ lý của anh ta thở phào nhẹ nhõm. Nếu mà cô có mệnh hệ gì chắc bọn họ sẽ sớm gặp ông bà mất.

Anh ta nhìn cô đúng là dọa bọn họ mà. Chợt anh ta để ý ngón tay của cô cử động. Anh ta chăm chú nhìn cô một lúc sau đôi mắt cô khẽ động, cô tỉnh lại sau nửa năm hôn mê.

- " Cô tỉnh rồi tốt quá". Thấy cô tỉnh dậy Bảo Lâm liền vui mừng nói.

Cô nhìn anh ta rồi sờ lên cổ họng mình. Anh ta gạt đầu sau đó rót cho cô ly nước ấm và anh ta cùng trợ lý tháo hết những sợi dây trên người cô.

- " Uống một chút nước ấm đi. Cô hôn mê lâu quá dẫn đến cổ họng bị khô thôi". Bảo Lâm nhìn cô mỉm cười. Nếu lão đại biết cô tỉnh lại chắc là sẽ rất vui đây.

- " Tôi hôn mê bao lâu rồi?". Cô nhìn anh ta hỏi nhỏ.

- " 6 tháng. Đây là căn phòng khác lão đại vì muốn chúng tôi dễ dàng quan sát tình hình của cô nên mới chuyển cô sang đây". Anh ta thấy cô nhìn quanh căn phòng rồi lại nhìn anh ta. Bất giác anh ta nói với cô.

Cô không nói gì chỉ gạt đầu rồi mỉm cười nhìn ra cửa sổ. Còn Bảo Lâm vẫn say sưa kể về lúc cô hôn mê Lão đại của anh ta đã lo lắng ra sao. Đã quan tâm cô ra sao,.. Cô chỉ mỉm cười nhìn ra những đám mây trắng ngoài kia.

Tuy ngoài mặt cô làm như bản thân không quan tâm những gì anh ta nói nhưng thật chất trong lòng cô lại không ngừng dao động.

Có lẽ vì cô thấy nợ anh một lời cảm ơn? Nhưng hình như cảm giác của cô không phải như vậy. Nó không phải xuất phát từ cô muốn cảm ơn mà xuất phát từ cái gì đó nó vô cùng mờ ảo.

- " Cô muốn ăn gì không?". Anh ta thấy cô ngần ngại liền hỏi cô.

- " Gì cũng được". Cô nhìn anh ta nói rồi liền nằm xuống giường nghỉ ngơi.

Một lúc sau anh ta lên trên tay cầm theo khay thức ăn cô ngồi dậy và bắt đầu ăn cho thỏa thích. Bảo Lâm nhìn cô lắc đầu ngao ngán.

- ----- Tới hôm đó-----

- " Mau gọi Bảo Lâm". Cô và Bảo Lâm ở phòng đối diện phòng của anh chợt nghe tiếng của Tuấn Thành. Giọng nói có vẻ gấp gáp, nhưng chẳng phải Bảo Lâm nói Tuấn Thành đã đi cùng anh sao?

Tuy không hiểu chuyện gì nhưng cô và Bảo Lâm vẫn chạy sang phòng của anh. Đập vào mắt họ là cảnh tượng mà họ không ngờ tới.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_18

Tuy không hiểu chuyện gì nhưng cô và Bảo Lâm vẫn chạy sang phòng của anh. Đập vào mắt họ là cảnh tượng mà họ không ngờ tới.

Cảnh tượng bên trong khiến cả cô và Bảo Lâm đều ngạc nhiên. Không chỉ vậy cả Tuấn Thành, Minh Khiêm, Tô Hàm, Ngụy Tôn đều trừng mắt nhìn cô. Họ dường như không tin mắt mình.

Tự bao giờ cô tỉnh lại? Và cô cũng không ngờ anh đang hôn mê trên giường. Máu nhuộm toàn bộ dường như không còn nhận diện được màu áo ban đầu.

- " Lão đại, anh ấy sao vậy?". Cô tiến lại giường anh. Nhíu mày nhìn " Tứ Thánh Mặt Lạnh" kia.

- " Không sao, chỉ là bị phục kích". Tuấn Thành thờ dãi nói.

- " Tại sao chứ? Lão đại trước nay vẫn rất thận trọng mà?". Bảo Lâm lên tiếng. Anh ta biết Lão đại của anh ta trước nay làm việc gì cũng rất cẩn thận. Nay lại bị thương tích đầy người quả thật là một việc khiến người khác tò mò.

- " Đừng hỏi nữa mau kiểm tra cho lão đại đi". Cô nhìn anh ta khẽ nói.

Anh ta gạt đầu rồi nhanh chóng lấy dụng cụ kiểm tra cho anh. Nhìn anh ta cởi chiếc áo anh mặc trên người ra khiến cô chợt nhíu mày. Cả người anh có cả vết bầm nằm phía ngực phải. Cả người anh chỉ toàn là máu. Còn có cả vài vết chém trên vai, cánh tay. Khiến tim cô chợt nhói đau.

- " Sao rồi?". Một lúc sau khi Bảo Lâm kiểm tra xong Tuấn Thành liền lên tiếng hỏi.

- "Lão đại bị mất máu quá nhiều. Chúng ta cần phải thêm máu cho lão đại nhưng trong 5 người chúng ta không ai cùng nhóm máu với người". Bảo Lâm lắc đầu ngao ngán. Anh ta cũng không biết nên làm như thế nào.

- "*Lấy máu của tôi*". Cô nhìn anh ta nói.

- "Nhưng...". Cô chỉ vừa mới tỉnh lại nếu lại lấy máu của cô liệu anh biết anh sẽ xử phạt họ như thế nào? Nhưng điều quan trọng hơn là nhóm máu của cô có thể cứu anh không?

- "*Đừng lo nhóm máu của tôi có thể truyền cho tất cả mọi người*". Cô nhìn anh ta nói chắc.

- "Rh-? Bảo Lâm nửa nghi nửa thật nhìn cô. Cô không nói gì chỉ gạt đầu sau đó liền nằm xuống cạnh anh.

Thấy cô cương quyết như vậy nên anh ta liền lấy máu của cô truyền cho anh. Sau đó là ghim vào tay cô một ống truyền và anh cũng vậy. Cô mỉm cười nhìn anh sau đó từ từ nhắm mắt lại.

- ----- Ngày hôm sau-----

Được truyền máu sắc mặt của anh cũng dần tốt hơn. Cơ thể anh cũng hồi phục nhanh chóng.

Nắng sáng rọi vào căn phòng trên chiếc giường trắng có một cặp nam thanh nữ tú ngủ say. Tia nắng chói chan làm cho anh khó chịu nheo mắt.

Nhìn quanh căn phòng nhận ra phòng của mình anh lại nhìn sang bên cạnh. Cô đang hôn mê cặp lông mày anh nhíu chặt lại khi nhìn thấy trên tay cô ống truyền máu. Là truyền máu cho anh?

Bàn tay bắt giác anh vuốt tóc cô. Trong cô ngủ thật bình yên, đôi mắt to tròn và đen huyền, sống mũi cao, đôi môi đỏ mọng. Thật là làm anh rất muốn cắn a~.

- "**Có lẽ tôi thật sự đã động lòng với em? Em làm tôi thay đổi nên em phải chịu trách nhiệm. Cuộc đời này em phải ở cạnh tôi. Duy nhất một mình tôi**". Nói rồi anh cúi xuống hôn nhẹ vào đôi môi của cô. Rút ống truyền máu khỏi tay mình sau đó anh liền đi vệ sinh cá nhân.

Lúc này cô mới từ từ mở trừng mắt như không tin vào tai mình nghe thấy. Gì chứ? Lão đại của giới Hắc Đạo động lòng với cô?

Một lúc sau anh từ phòng tắm đi ra trên người đã thay bộ đồ khác. Anh chợt nhíu mày khi thấy cô ngồi trên giường nhìn mình. Phải là cô đang ngồi cô đã tỉnh lại rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_19

Phải là cô đang ngồi, cô ngồi trên giường nhíu mày nhìn anh. Đôi môi mọng anh khẽ nhếch lên. Nhưng rồi đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn, ngực của anh sao lại đau như vậy chứ?

Chưa kịp biết lý do thì anh lại thấy cô đi lại đỡ mình. Bàn tay nhỏ của cô khẽ chạm vào người anh vô tình đụng vào vết chàm ở lưng khiến anh nhíu mày.

Thấy như vậy cô vội đỡ anh nhanh chóng trở lại giường ngồi xuống. Cô đi lại túm lấy hộp y tế rồi quay lại giường ngồi xuống nhìn anh. Anh cũng nhìn cô cả hai nhìn nhau một lúc sau cô mỉm cười nhìn anh sau đó hỏi một câu hỏi khiến cho anh không biết nên khóc hay nên cười.

- "*Nè, sao anh lúc nào cũng bị thương vậy? Nhưng tại sao lần này lại nhiều thương tích tới thế?* ". Cô ngây ngô hỏi anh, anh chỉ biết lắc đầu trừ

Chẳng lẽ anh phải nói. Tại Bảo Lâm nói em đang bị nguy kịch nên tôi vì lo lắng mà đã vội trở về do không chuẩn bị chu đáo liền bị người ta ám sát? Vết đạn ngay ngực anh là do anh muốn giành lấy bức ảnh của em mà bị bắn? Còn mấy vết thương kia là do bị chém sau khi bị bắn???

Nói như vậy rồi mặt mũi của anh biết phải để đâu đây chứ? Đang miên mang suy nghĩ chợt anh thấy cả ngực mình nó man mát?? Khi định thần lại thì không biết cô đã cởi áo của anh từ lúc nào? Cô cẩn thận băng bó vết thương cho anh và súc thuốc cho anh.

- "*Dù sao cũng là da thịt của mình nên cẩn thận hơn*". Cô nhẹ giọng nói.

Không hiểu vì sao lại cảm thấy rất khó chịu khi nhìn thấy anh người đầy thương tích như vậy. Tim cô cứ cảm thấy nhói nhói nhưng không rõ lý do.

" Em tỉnh lại từ bao giờ? ". Anh nhíu mày hỏi cô.

" Hôm qua ". Cô mỉm cười nhìn anh. Giọng nói có chút run run khi nhìn thấy sắc mặt âm u của anh.

Cô không hề làm gì nha? Sau mà tự nhiên sắc mặt của anh lại đen như bao công vậy? Rõ là cô đã truyền máu cho anh, băng bó vết thương cho anh mà còn lo lắng cho anh nữa. Nhưng tại sao lại trừng mắt nhìn cô như vậy?.

" Nè lão đại tôi có làm gì sai đâu? Sao anh lại nhìn tôi như vậy? ". Cô nhíu mày nhìn lại anh. Cho dù có chết cũng phải chết trong mình bạch chứ? Lý do gì mà anh cứ nhìn cô như vậy? Xung quanh anh còn tỏa ra luồng sát khí không hề nhẹ a~>

Anh không trả lời câu hỏi của cô mà trừng mắt nhìn cô. Cô thấy anh trừng mắt nhìn mình cô không kiên dè ai là lão đại ai là thuộc hạ. Cô cũng trừng mắt lại với anh. Nè lão đại anh đang muốn thi mắt ai to hơn à? Tôi không nhìn anh đâu nhé.

- **" À hum "**. Lúc này ngoài cửa một chàng trai anh tuấn trên người diện bộ vest đen lịch lãm đứng trước cửa phòng anh nhìn vào.

Thấy cảnh tượng bên trong anh ta vội ra hiệu để hai con người nhìn nhau chăm chăm kia để ý tới mình nhưng mà hình như là có gì đó không ổn rồi thì phải? Hai người kia vẫn anh nhìn tôi tôi nhìn anh như vậy không hề quan tâm tới mình?.

" Nè hai người nhìn nhau có rơi con mắt nào chưa? ". Anh ta đi vào phòng gõ tay lên bàn nói. Anh nhíu mày quay sang nhìn anh ta cái tên này sao lại rồi rảnh việc làm mà tới đây nhí?

" Hạ Khải Phong(*) Cậu đến đây làm gì? ". Anh nhìn anh ta nhíu mày.

" Đến xem cậu chết chưa? ". Anh ta nói rồi bật cười ha hả.

(*) Hạ Khải Phong người đứng đầu trong tổ chức Mafia. Có thể nói là người bạn thân duy nhất của anh.

Anh ta sở hữu vẻ ngoài điển trai. Khuôn mặt thì như đũa nhóc chỉ biết ăn chơi. Nhưng mà đó chỉ là nhận định của người ngoài. Chứ anh và 5 tên kia thì lại quá rõ cái tên ác ma mà thích giả nai này rồi.

Anh ta là một con người khét tiếng máu lạnh, tàn ác và hung hăng. Nhưng chỉ quan tâm và lo lắng cho người bạn cứng đầu là anh - Tần Ngạn Quân.

" Lão đại anh quen tên công tử bột này sao? ". Cô nhíu mày nhìn anh. Bàn tay nhỏ nhắn thon dài chỉ về phía anh ta.

" Công tử bột? Cô nói tôi sao? ". Anh ta chỉ tay vào mình nhíu mày hỏi cô. Cô không nói gì chỉ gạt đầu sau đó quay sang nhìn anh mặc kệ thế sự.

" Là bạn của tôi ". Anh nhìn cô khẽ nói mặc cho tên kia trên trán nổi đầy hắc tuyến.

Lần đầu tiên trong đời anh ta bị một người con gái nói là công tử bột? Nếu không phải cô là người mà Tần Ngạn Quân yêu thương thì chắc anh ta đã xé xác ép dè cô rồi.

" Lão đại ". Đột nhiên cô kéo tay anh lắc lắc.

" Chuyện gì? ". Anh quay sang nhìn cô giọng điệu pha một chút cung chiêu.

" Anh ta bị cứng họng lâm sàn rồi? ".

* Có thể là mình sẽ không viết truyện nữa. Và truyện này có thể mình sẽ ngưng tại đây. Xin lỗi mọi người vì để mọi người phải chờ truyện của mình lâu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_20

Cô nhíu mày nhìn anh ta, thật sự khi cô nói anh ta là công tử bột chỉ thấy anh ta im lặng mà nhìn cô. Đôi môi mỏng của anh chột nhếch lên nhìn vào cô khẽ mỉm cười.

" Cô có tin tôi cho cô xuống gặp Diêm Vương?". Nghe câu nói đó của cô anh ta tức giận lên tiếng. Đôi mắt nhìn chăm chăm như muốn nhai tươi nuốt sống cô.

" Tôi là thuộc hạ của Tần Lão đại?". Nghe anh ta nói muốn cho mình đi châu Diêm Vương cô liền nhìn sang anh long lanh đôi mắt nói.

Cô thật không tin là anh ta dám giết cô trước mặt lão đại của cô. Còn anh nghe cô nói bất chợt neho mắt nhìn cô. Đôi mắt màu nâu đỏ nhìn chăm chăm vào cô như một con mồi.

" Hôm nay em cũng to gan nhỉ? " Anh bất chợt lên tiếng.

" Tôi chỉ nhỏ gan với anh". Cô nói rồi cười hi hi.

Anh không nói gì chỉ lắc đầu. Có lẽ anh đã yêu phải một người không có não rồi..

" Em vừa tỉnh lại sao lại truyền máu cho tôi? Muốn chết?". Chợt đôi mắt của anh nhìn cô. Cô cảm nhận được xung quanh cô đang bao trùm âm khí.

" Bảo... Bảo Lâm nói ở đây không ai có thể cứu anh vì anh thuộc nhóm máu dương tính và bọn họ cũng thuộc nhóm máu dương tính". Cô run run nhìn anh khẽ nói.

" Em nghĩ bản thân thuộc nhóm máu gì mà có thể truyền cho tôi?". Vẫn là giọng nói lạnh lùng đó truyền đến tai cô khiến cô lại lạnh buốt sống lưng.

" O Rh-". Cô nhìn anh mỉm cười nhưng lại lạnh trợn ánh mắt viên đạn của anh.

Anh chỉ biết trừng mắt nhìn cô chỉ hận vì bản thân yêu nhầm cô gái đầu óc có vấn đề này. Chẳng lẽ ai cần máu của cô thì cô liền cho??

Cô thì ngược lại chỉ nhìn anh ánh mắt ngây thơ. Cô vốn đang thắc mắc tại sao cô cứu anh mà anh lại nhìn cô như vậy kiểu như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy?.

" Thừa hai vị tôi còn đứng đây mà hai người cứ liếc mắt hoài như vậy tôi phải sống sao?". Anh ta nhăn nhó nói.

" Thì anh đi về nhà của anh đi". Cô quay sang nhìn anh ta nói. Thật ra cô chỉ sợ mỗi lão đại thôi còn những người khác thật cô không quan tâm đâu. Bởi vì họ không phải là anh.

" Đây là nhà cô chắc? Cô đuổi tôi". Anh ta trừng mắt nhìn cô nói. Chưa từng có ai dám đuổi anh ta đi cả nhưng nay cô dám sao?

" Cũng đâu phải nhà của anh?". Cô biểu môi nhìn anh ta. Làm như anh ta là chủ nhân của căn biệt thự này vậy?.

" Đủ chưa? Đi ăn". Anh lạnh lùng nói rồi cùng cô đi xuống phòng ăn.

Thấy anh đứng lên định đi ăn, cô liền chạy theo đỡ anh. Anh nhú mày nhìn cô cô chỉ mỉm cười rồi đỡ anh xuống phòng ăn

Còn Hạ Khải Phong chỉ đứng hình. Đây là người mà được mọi người trong hắc đạo nói là không gần nữ sắc sao? Nhìn chẳng giống vậy? Nghi nghi rồi chợt anh ta mỉm cười. Có lẽ Tần Ngạn Quân đã thay đổi rồi.

Trong ánh mắt kia giờ đã có một bóng hình khác. Ánh mắt lạnh lùng khát máu ngày nào vậy mà giờ đây đã trở nên ôn nhu hơn đã mềm mại và còn dịu dàng hơn. Tất cả những thay đổi của anh đều là vì một người con gái.

- - - - -

Tại phòng ăn.

Cô nhìn quanh bàn thức ăn rồi lại nhú mày. Anh rõ là đang bị thương nhưng lại ăn đồ hải sản? Trên bàn cả cháo cũng chẳng có. Chẳng lẽ anh không cần mạng sống nữa sao?

Tuy là nghi vậy nhưng cô vẫn đi lại bếp và một lúc sau cô ra ngoài trên tay mang theo bát cháo thịt bò dưỡng. Cô đặt bát cháo xuống trước mặt anh sau đó kéo tất cả đồ ăn của anh sang phía mình.

" Anh bị thương nên ăn cháo, ăn đồ hải sản có hại cho sức khỏe". Thấy anh nhú mày cô chợt nói. Anh không nói gì chỉ nhìn chăm vào bát cháo kia.

Từ lúc hiểu chuyện đến nay anh không hề ăn cháo cũng chưa từng có ai dám bắt anh phải ăn cháo. Vậy mà hôm nay cô lại to gan như vậy.

25 sao up chương 21

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_21

Anh nhìn cô một lúc sau anh liền xúc lên từng muỗng cháo ăn ngon lành. Khiến cho những người kia chột há mồm.

Cái quái gì đây? Lão đại của bọn họ đang.....đang ăn cháo? Tự bao giờ anh lại nghe lời một cô gái mà ăn cháo.

- "*Vậy mới ngoan*". Cô cười nhìn anh rồi liền cầm đũa ăn hết những món trên bàn mà không quan tâm bất kì người nào nữa cả...

Nhìn anh ăn bát cháo do chính mình nấu trong lòng cô bỗng trở nên vui vẻ hơn. Trái tim cô lại đập nhanh một nhịp.

Nhưng bỗng kí ức xưa quay về khiến tim cô như bị bóp chặt lại. Vốn là một tiểu thư cô hoàn toàn không biết gì về nấu ăn. Cháo này cũng là do cha ruột của cô đã dạy cho cô. Lúc trước cô nấu cho ông ăn nhưng chỉ được một lần duy nhất. Cha cô đã mất do tai nạn sau khi cô nấu cháo cho ông ăn.

Bất chợt nước mắt của cô lại rơi, nước mắt mang theo vị mặn, đắng và còn thêm nỗi đau thương bất chợt. Thật sự cô rất nhớ gia đình của mình.

Tâm sự của cô đương nhiên anh nhìn ra rồi. Anh cũng không biết nên làm gì cho cô, anh muốn quan tâm cô nhưng lại không biết cách. Anh vốn trước giờ không hề nương tay giết bất kì người nào, anh chưa từng biết quan tâm người khác.

- "**Tôi có cho em khóc sao?**". Anh lạnh lùng nói, ánh mắt nheo lại nhìn cô.

Cô vội lau đi nước mắt trên mặt mình. Rồi cố gắng gượng cười nhìn anh. Thấy vậy anh chỉ gạt đầu rồi tiếp tục ăn, cô cũng lo ăn mà không có nói thêm câu nào.

Chợt ánh mắt của Khải Phong nhìn cô đầy thích thú. Trong câu nói vừa rồi của anh tuy câu nói nghe qua có sự lạnh lùng vô cảm nhưng nếu tinh ý thì chắc chắn sẽ nhận ra được sự quan tâm trong câu nói đó.

Anh ta không nói gì chỉ im lặng nhìn cô. Cả buổi ăn hôm đó không ai nói với ai câu nào. Khi ăn xong cô liền đi về phòng của cô và anh.

Ngồi bệch xuống giường ánh mắt lơ đãng cô nhìn xung quanh. Bất giác cô sờ lên sợi dây chuyền đang đeo trên cổ mình trong mắt dây chuyền có hình của gia đình cô.

Nước mắt không tự chủ lại bắt đầu rơi. Bàn tay nhỏ vô tình nắm lại, những móng tay đâm vào lòng bàn tay đau rát. Nhưng nó lại không đau bằng nỗi lòng của cô.

Ánh mắt vô hồn cô nhìn xung quanh rồi lại nhìn vào sợi dây chuyền. Cô luôn tự hỏi rằng tại sao bản thân cô lại yếu đuối như vậy?.

Nước mắt cô rơi, tuy không cất thành tiếng nhưng lại mang theo nỗi đau thương. Cô biết phải làm gì? Phải bắt đầu từ đâu để có thể giết chết những người đã làm cô đau khổ? Phải làm gì để trả thù khiến bọn họ phải chịu cái giá đắt nhất?..

Bỗng nhiên một cánh tay thon dài, mạnh mẽ ôm chặt cô vào lòng. Cô không nói gì chỉ khẽ nhìn anh. Người đang ôm chặt cô.

- "**Muốn khóc thì hãy khóc hôm nay đi. Rồi hãy bắt đầu một cuộc sống mới và hãy tươi cười lên hãy sống thật tốt**". Anh nhẹ nhàng nói lời nói không mang theo bất kì sự lạnh lùng nào mà đơn giản chỉ kèm theo đó là sự quan tâm mà anh dành cho cô người con gái anh yêu.

Nghe lời nói của anh rồi cô bật khóc. Khóc như một đứa trẻ nhỏ bị mất đi món đồ chơi quan trọng nhất của mình.

Khóc một lúc thì cô lại ngủ đi anh khẽ thở dài rồi chỉnh cho cô nằm ngay ngắn trên giường. Đôi mắt anh lúc này đầy sự phức tạp.

- "**Em có nhận ra chuyện gì không? Là tôi đã rất yêu em nhưng lại không biết nói như thế nào với em. Lạc Y, những kẻ gây tổn thương cho em tôi sẽ giúp em đòi lại**".

* 35 □ up chương ms nha.

M.n đừng xem chùa chứ

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 22

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_22

Nghe lời nói của anh rồi cô bật khóc. Khóc như một đứa trẻ nhỏ bị mất đi món đồ chơi quan trọng nhất của mình.

Khóc một lúc thì cô lại ngủ đi anh khẽ thở dài rồi chỉnh cho cô nằm ngay ngắn trên giường. Đôi mắt anh lúc này đầy sự phức tạp.

" Em có nhận ra chuyện gì không? Là tôi đã rất yêu em nhưng lại không biết nói như thế nào với em. Lạc Y, những kẻ gây tổn thương cho em tôi sẽ giúp em đòi lại". Anh khẽ nói rồi nhìn cô một lúc liền thay đồ đi ra ngoài.

Vết thương của anh tuy có nguy hiểm nhưng đã không sao. Chút vết thương nhỏ này làm sau có thể làm khó anh chứ.

Cô vẫn ngủ say không hề hay biết việc anh đã rời đi.

Cô ngủ một mạch đến chiều tối thì tỉnh giấc, đôi mắt vì khóc nhiều nên cũng sưng lên. Cô đi vệ sinh cá nhân và sẵn tắm rửa. Một lúc sau nghe có tiếng xe về cô liền đi xuống.

" Vết thương của anh chưa hồi phục đó. Anh đừng vận động mạnh chứ". Cô trên cầu thang thấy anh vào tới đại sảnh liền cất giọng trách móc.

Anh bắt gặp ánh nhìn người con gái đang đứng trên cầu thang nhìn mình. Nhìn cô thật là xinh đẹp, y như tiên nữ vậy.

Cô mặc chiếc quần jean ngắn ngắn đùi màu đen, chiếc áo sơ mi màu trắng. Mái tóc màu hạt dẻ được thả ra dài đến thắt lưng. Tóc cô còn ướt, trên mặt và cổ vẫn còn đọng lại vài giọt nước.

Thấy vậy anh sẩy bước nhanh lại cô, bế cô đi lên phòng. Lên đến nơi thì anh để cô xuống và lấy máy sấy sấy khô tóc cho cô.

Cô chỉ nhìn anh tim lại nhảy nhanh một nhịp, khuôn mặt ửng hồng. Cô không biết cảm giác của cô đối với anh là gì nhưng mỗi khi thấy anh quan tâm mình như vậy trong lòng cô rất vui. Có thể cô yêu anh nhưng hai người không thể đến với nhau được.

" Em đã ăn tối chưa?". Anh nhìn cô khẽ giọng nói.

" Chưa chỉ mới thức thôi". Cô mỉm cười nhìn anh.

Anh nghe vậy chỉ xoa đầu cô mà không nói gì. Chứ thật anh biết nói gì với cô gái cứng đầu này đây?

" Đi ăn thôi". Nói rồi anh kéo cô đi xuống phòng ăn.

Cả buổi ăn anh liên tục gắp vào chén cô thật nhiều thức ăn. Còn bản thân anh thì ăn cháo. Tại vì cô đã không muốn cho anh ăn cơm khi vết thương còn chưa lành mà.

" Nè nè, hai người có thể nỗ lực nào? Tình tình á á hoài. Tôi còn độc thân đây". Khải Phong vội lên tiếng cắt đứt giữa chừng bộ phim tình cảm đang chiếu trước mặt anh ta. Tuấn Thành, Minh Khiêm, Tô Hàm, Bảo Lâm, Ngụy Tôn cả 5 người cũng gật đầu phụ họa theo cho Khải Phong.

" Các người muốn đi du lịch không?". Anh nhìn bọn họ khẽ giọng nói.

Cô khi nghe đến 2 chữ du lịch thì mắt sáng hẳn lên. Còn những tên kia lại xanh mặt.

- Cậu đi một mình đi". Hạ Khải Phong vội lên tiếng, 5 tên kia cũng gật đầu.

Cô khi nghe anh ta nói vậy chột đôi mi tâm nhíu lại? Vì sao nhắc tới việc đi du lịch bọn họ lại vội từ chối như vậy chứ? Cô lại rất háo hức để được đi du lịch nha.

" Lên rừng đấy cô đi đi". Thấy biểu cảm của cô anh ta vội vàng lên tiếng phản bác.

" Lão..... "

" Không có gì em ăn đi". Cô chưa kịp hỏi thì đã bị anh cắt ngang lời nói.

Cô không nói gì chỉ lặng lẽ ăn không dám hỏi thêm bất cứ lời nói nào. Còn Hạ Khải Phong lại nhìn anh khẽ nhếch mép. Đúng là loại người gì đâu á. Bạn bè thì đòi cho đi du lịch còn người mình yêu thì lại không cho đi.

- "**Tôi không cho Lạc Y đi nhưng nếu cậu muốn tôi sẽ cho cậu đi**". Anh nhìn anh ta khẽ nhếch môi, nhưng trên khuôn mặt vẫn chỉ tồn tại sự lạnh lùng.

- "**Tôi không có hứng đi du lịch**". Anh ta khẽ nói rồi vội ăn cơm chẳng nói thêm lời nào..

Cô chỉ im lặng nhìn bọn họ tha hồ mà tám chuyện. Nhưng mà cô lại chẳng biết nên nói gì.

Khi ăn xong anh và cô liền đi về phòng. Cô ngã nhào xuống giường, anh nhìn cô rồi lại vào phòng tắm.

Một lúc khi tắm xong anh đi ra thì cô lại tiếp tục công việc băng bó vết thương cho anh. Anh nhìn cô thận trọng rửa vết thương cho anh khiến tim anh lại đập nhanh.

- "**Cố Lạc Y, em đã bao giờ yêu ai chưa?**".

35□ ik đc hk nek

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Khi ăn xong anh và cô liền đi về phòng. Cô ngã nhào xuống giường, anh nhìn cô rồi lại vào phòng tắm.

Một lúc khi tắm xong anh đi ra thì cô lại tiếp tục công việc băng bó vết thương cho anh. Anh nhìn cô thận trọng rửa vết thương cho anh khiến tim anh lại đập nhanh.

- "**Cố Lạc Y, em đã bao giờ yêu ai chưa?**". Một câu hỏi khiến tay cô chợt ngừng lại. Nhưng chỉ một lúc sau cô lại tiếp tục công việc băng bó vết thương của mình.

- "*Tôi có thể yêu ai sao? Cho dù có thì cũng chỉ có thể yêu người sau này tôi lấy làm chồng*". Cô nhẹ giọng nói nhưng hàm ý trong câu của cô làm người khác phải suy nghĩ lại.

Câu nói của cô anh đương nhiên hiểu rõ. Là vì cô đã có hôn ước nên dù cho thế nào đi nữa thì cô vẫn phải lấy vị hôn phu mà ông của cô đã sắp đặt cho cô từ trước.

- "**Vị hôn phu của em là...?**". Anh lại hỏi tiếp nhưng lại không hỏi hết câu.

- "*Lâm Minh*". Cô khẽ giọng nói tuy ngoài mặt lại tỏ ra bình thường.

Nhưng trong lòng cô cũng nghĩ mà bất giác cười thầm. Hôn phu gì chứ có ai trong ngày gặp gỡ vị hôn phu mà lại phải hôn mê suốt 2 năm trời như cô không? Người mà cô gọi là hôn phu chỉ gặp mặt được một lần, biết tên đã là may mắn lắm rồi.

Không khí trong phòng đột nhiên im lặng lạ thường. Im lặng đến nỗi chỉ nghe được tiếng thở đều đều của cả hai người nhưng không ai nói với ai câu nào nữa.

Sau khi băng bó vết thương cho anh xong cô lại nằm sang một bên nhìn anh. Cô có nên nói ra không?.

- "**Em muốn nói gì?**". Anh nhìn thấy sự do dự trong ánh mắt của cô. Nên buộc lòng cho cô nói mà anh không hề hay biết rằng có lẽ sự cho phép cô nói này có thể sẽ làm tim anh đau.

- "*Tôi có thể rời khỏi Tân Gia này được hay không?*". Cô nhẹ giọng đủ cho cô và anh nghe.

- "**Em muốn rời khỏi tôi?**". Anh nhủ mày nhìn cô, thật câu nói vừa rời của cô đã làm tim anh rất đau. Anh chỉ muốn bản thân mình nghe nhầm thôi.

- "*Anh cũng biết tôi có vị hôn phu nên ở đây sẽ không hay cho lắm*". Cô quay sang hướng đối diện lại với anh. Giọng nói chỉ đủ cho anh nghe

Đôi mắt anh bất giác nhìn cô. Cô đã ở cạnh anh suốt một năm qua nhưng vì sợ người vừa gặp mặt một lần mà rời bỏ anh sau? Cô ích kỷ như vậy ư? Đến bây giờ anh mới biết đây.

- "**Suốt thời gian ở bên cạnh tôi em không có bất kì cảm giác gì với tôi sau?**". Anh gặng hỏi cô chỉ mong rằng cô sẽ nói là cô có cảm giác đặc biệt

với anh.

- "*Không, tôi chỉ ở cạnh anh thời gian qua là vì ép buộc thôi*". Cô vẫn vậy vẫn làm cho anh mất hết hy vọng tại sao khi cô nói ra lại không nghĩ rằng anh sẽ đau chứ?

Cô quay mặt cùng hướng với anh để không nhìn thẳng vào con ngươi của anh. Còn anh khi nghe câu nói đó của cô thì chỉ nhìn cô đôi mắt màu nâu đỏ chợt hiện lên tia thất vọng nhưng có lẽ do anh quá lạnh lùng vô cảm nên sự thay đổi trong ánh mắt của anh.

Là một lão đại uy danh trong giới Hắc đạo lần đầu tiên có tình cảm với một người nhưng lại yêu người không yêu mình.

- "**Ở lại đây một tuần nữa rồi tôi sẽ để cho em đi**". Anh nhìn cô khề nói.

- "*Được*". Cô nói rồi quay mặt lại ngược chiều với anh khề cười.

Anh không nói gì con ngươi đen chợt khép lại. Cô chỉ nhìn anh rồi cũng ngủ.

Đêm khuya ở Mỹ tuy rất ấm, không hề lạnh lẽo. Nhưng trong phòng anh lại lạnh đến phát run người. Có lẽ vì sự lạnh lùng vốn có của anh? Hay vì sự vô cảm của cô.

Hai người cùng nằm trên một chiếc giường nhưng lại có hai nỗi niềm tâm sự không thể thốt nên lời. Cả đêm hôm ấy cứ như vậy trôi qua.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

Hai người cùng nằm trên một chiếc giường nhưng lại có hai nỗi niềm tâm sự không thể thốt nên lời. Cả đêm hôm ấy cứ như vậy trôi qua

- ----- 1 tuần sau -----

Cuối cùng ngày này cũng đến, ngày cô rời khỏi Tần Gia, ngày mà cô phải rời khỏi anh. Rời khỏi cái nơi mà cô đã ở trong suốt 1 năm qua.

Trên tay xách theo những bộ đồ của mình cô lặng lẽ bước ra khỏi cánh cổng Tần Gia. Nhìn bên ngoài bầu trời thật rộng lớn, lớn đến nỗi cô không biết rằng bản thân có thể đến nơi đâu?.

- -----

1 tháng sau đó.

Từ ngày cô đi anh trở nên trầm tính và lạnh lùng hơn xưa. Anh như quay về với bản tính ban đầu của mình khi anh chưa gặp cô.

- "***Ngạn Quân sao rồi?***". Hạ Khải Phong nhìn những thuộc hạ của anh mà hỏi.

- "Lão đại hình như quay về tính tình lúc trước rồi". Tuấn Thành nhìn theo hướng của cửa phòng anh.

- "***Lạc Y, bây giờ đang ở Los Angeles***". Hạ Khải Phong nhìn bọn họ nói.

- "Ừm". Bọn họ chỉ gật đầu không nói gì thêm.

Đôi mắt Hạ Khải Phong chợt nhìn về phòng của anh. Từ lúc cô đi anh cứ như vậy, im lặng đến đáng sợ. Cứ nhốt mình trong phòng, đến cả ăn cũng ngày ăn ngày không.

Trong lòng Hạ Khải Phong thầm nghĩ rõ là anh rất yêu cô nhưng tại sao lại để cô rời đi cơ chứ? Chẳng phải nên ép buộc cô ở bên cạnh anh thì chẳng phải anh sẽ không như bây giờ nữa hay sao?

Hai người bọn họ cùng ở cùng một đất nước nhưng lại ở hai thành phố khác nhau. Los Angeles và New York cách nhau 3940 km. Cũng chỉ bay có từ 5 đến 6 tiếng đồng hồ thôi cũng chẳng có xa gì.

- -----

Ngược lại bên ngoài. Trong phòng anh vô cùng im ắng.

Bàn tay thon dài của anh khẽ vuốt lên tấm hình của cô. Anh thật sự rất nhớ cô nhưng chẳng g biết phải làm gì. Anh muốn đến chỗ của cô lắm chứ nhưng lại không muốn cô thêm khó xử.

Anh yêu cô, thật sự rất rất yêu cô. Nhưng mà trớ chêu thay cô lại không yêu anh. Tàn Ngạn Quân anh cả đời việc gì cũng làm tròn, việc gì cũng mình mẫn sáng suốt.

Nhưng việc mà khiến cho anh thấy bản thân mình sai lầm đó chính là yêu cô. Yêu một người không yêu mình.

- -----Tại LOS ANGELES-----

Suốt một tháng qua cô đã dùng số tiền của anh đã đưa trước khi cô đi để thuê một căn hộ nhỏ. Bây giờ cô đang làm nhân viên của một nhà hàng lớn nhất ở Angeles.

Ngồi trong phòng ngủ của mình cô bất giác nghĩ về căn phòng của anh. Trong phòng của cô không được lớn như của anh nhưng nó lại rất lạnh lẽo. Còn phòng của anh tuy rất lớn nhưng mỗi khi cô ngủ lại thấy vô cùng ấm áp.

Bất giác cô lấy trong tủ ra một tờ giấy đỏ. Đó là một tờ giấy hứa hôn, do ông ngoại cô đã định hôn ước sẵn.

- " Ông ngoại....hic.... Con phải làm sao đây? Con.....con không muốn kết hôn cùng Lâm Minh, con không có tình cảm với anh ta". Bỗng nhiên cô khóc, khóc rất nhiều.

Cô thật sự không mong muốn kết hôn với cái người mà ông của cô đã sắp đặt. Nhưng cô còn có thể làm gì đây? Cô chỉ còn cách kết hôn cùng Lâm Minh mới có thể giúp cô trả thù bọn họ.

- " Ông ngoại con tin rằng ông biết con yêu ai có đúng không? Hức...hức... Con... Người con yêu là Ngạn Quân.

Con đáng lẽ không nên rời xa anh ấy. Nhưng con và anh ấy không cùng thế giới, chỉ có Lâm Minh mới có thể giúp con lấy lại sản nghiệp do ông gây dựng nên". Cô vừa khóc vừa nói. Phải cô biết bản thân của cô đã yêu anh, yêu một ông trùm của Hắc đạo nhưng cô lại không thể đối diện với bản thân mình. Không dám thừa nhận là yêu anh.

- " Ngạn Quân, xin lỗi anh. Tháng sau là em phải kết hôn với người khác rồi. Có lẽ chúng ta kiếp này chỉ như hoa bị ngạn vĩnh viễn không thể ở bên nhau". Nằm xuống giường đôi mắt cô từ từ khép lại. Nhưng đâu đó cho dù là trong giấc mơ cô cũng vẫn mơ thấy lần đầu tiên gặp anh.

Lâm Minh đang đi công tác ở Los Angeles này và cô cùng anh ta đã gặp nhau. Chỉ còn một tháng nữa thôi là cô đã trở thành người của nhà họ Lâm rồi? Cô phải gạt đi mối tình đầu của mình, gạt bỏ đi người cô thật lòng yêu.

- " Ngạn Quân em yêu anh". Đó là câu nói thật lòng của cô nhưng chỉ có thể nói trong mơ. Chẳng bao giờ cô thể thành sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

2 tuần sau đó

Từ ngày quyết định cùng Lâm Minh kết hôn anh ta đối xử với cô rất tốt. Anh ta yêu thương chiều chuộng cô không giống với anh chỉ toàn là nói chuyện cộc cằn, đáng ghét.

Nhưng mà bỗng dưng cô lại thấy nhớ đến anh. Ở cạnh Lâm Minh tuy là vui vẻ thật nhưng mà lại không có cảm giác hạnh phúc an tâm như khi ở cùng anh.

- " Ngạn Quân, hai tuần nữa thôi là em đã trở thành con dâu nhà họ Lâm rồi. Em phải cắt đứt mối tình của chúng ta, phải quên đi anh". Giọt nước mắt cô vô thức rơi trên quyển Nhật kí. Tay cầm bút cũng run run.

Từ ngày xa anh cô điều tập thói quen viết Nhật kí. Như muốn nó có thể thay anh lắng nghe lời tâm sự của cô.

Cô biết chứ cô biết anh rất yêu cô nhưng vì mối thâm thù của gia đình nó đã ngăn cách cô và anh. Ngăn cách mối tình đầu đời của cô.

- -----Ở NEWYORK-----

Anh hướng đôi mắt nhìn vào Hạ Khải Phong. Đôi mắt lạnh lẽo, không một tia ấm áp nào. Khiến cho Khải Phong phải lạnh buốt sống lưng.

- "**Cậu thôi đi, sao nhìn tôi như vậy chứ?**". Một lúc sao anh ta không chịu nổi ánh mắt đó của anh bèn lên tiếng nói bằng giọng trách móc.

- "**Cậu là người cầm đầu của Mafia mà để xảy ra chuyện này?**" Anh không trả lời anh ta mà hỏi ngược lại anh ta.

Khuôn mặt của Hạ Khải Phong bắt gặp lại trở nên tái xanh. Thật ra thì anh ta có làm gì đâu chứ? Há????

Chỉ là tuần trước vô tình làm mất một lô hàng thôi chứ có phải việc gì to tác????? Chẳng nhẽ không thể vì tình bạn cao cả của hai người mà bỏ qua sao? Đồ nhỏ mọn mà.

- "**Thứ cậu đánh mất là thanh danh của Tàn Gia**". Nhìn thấy biểu cảm của anh ta anh chỉ nhủ mầy rồi phán ra một câu phứt chốc làm mặt anh ta càng xanh thêm.

- "**Hừ, cũng không hoàn toàn là lỗi của tôi. Là vì tôi cứu Lạc Y của cậu cơ**". Anh ta biểu môi nói, có phải là do anh ta không đâu là vì anh ta cứu người mà anh yêu a~

- "**Nói cho rõ**". Anh nhìn anh ta giọng nói trở nên trầm hơn nhưng vẫn mang theo một luồng sát khí.

- "**Trong lúc đi gặp khách hàng ở Los Angeles tôi nhìn thấy Cố tiểu thư của cậu đang bị một đám nam nhân trên ghẹo. Nên tôi vì cứu cô ấy mà đánh mà ta đi lô hàng đó**". Anh ta cúi đầu nói.

Thật ra anh ta nói là sự thật nha. Trong lúc anh ta không ở khách sạn đã bị người khác vào đánh cắp lô hàng kia. Thật lòng anh ta cũng đâu có muốn?.

- "**Lạc Y ở Los Angeles?**". Anh nhủ mầy nhìn anh ta. Chuyện lô hàng vừa bị mất khiến anh cũng không quan tâm nữa vì thứ anh quan tâm bây giờ là cô.

- "**Ừm, hơn nữa cô ấy còn làm phục vụ của nhà hàng. Lần trước bị một đám xã hội đen nhỏ có ý định làm nhục cô ấy. Nên tôi mới giúp cậu cứu**". Anh ta nhỏ giọng nói khi nhắc về vế sau.

Anh bắt gặp nhủ mầy. Cô làm phục vụ? Còn xem bị cưỡng bức sao? Cả người mà Tàn Ngạn Quân anh yêu cũng có người dám động vào sao?

- "**Cô ấy có gặp cậu không?**". Anh nhìn anh ta khẽ nói.

- "**Không. Vì lúc tôi nhìn thấy cô ấy thì cô ấy đã hôn mê**". Anh ta liền trả lời.

Anh không nói gì chỉ nhìn anh ta. Một lúc sau anh đứng phắt dậy đi về phòng ngủ của mình. Bước tới cửa còn để lại câu nói.

- "**Về chuẩn bị mai chúng ta đi dành lại lô hàng**". Là giọng nói của anh khuất sau cánh cửa.

Đề lại phòng cả 6 người con trai nhìn nhau khẽ lắc đầu.

- "Lão đại không biết đang nghĩ gì nữa". Minh Khiêm đột nhiên lên tiếng làm cho mấy người kia phải hướng mắt về phía của anh ta.

- "Ngài ấy yêu Lạc Y như vậy nhưng tại sao không ép cô ấy ở lại chứ?". Tuấn Thanh đột nhiên cất giọng ca ngâm

- "**Vì cậu ấy biết cô ấy không yêu cậu ấy. Nên không muốn tiếp tục**". Hạ Khải Phong lại đưa ra kết luận. Có lẽ vì như thế sao?

- "Nhưng cũng có quên được đâu? ". Lôi Bảo Lâm vừa dứt cả đám chỉ biết lắc đầu ngao ngán

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26

Ngày hôm sau anh cùng Bảo Lâm, Minh Khiêm, Tô Hàm, Tuấn Thành và Hạ Khải Phong cùng nhau bay sang Los Angeles. Ngồi máy bay tư nhân của mình chỉ tốn khoảng 1 tiếng thì anh đã đến Los Angeles.

Khi hạ cánh anh cùng những tên kia cùng nhau về căn biệt thự của anh ở đây. Mọi người về biệt thự để liên lạc với bọn người đã dám cướp đi lô hàng của anh. Và anh cũng muốn đến xem nơi cô sống ra sao.

Los Angeles là một nơi có rất nhiều cảnh đẹp. Nhưng với một người vô vị như anh thì tất cả những thứ như biển đẹp, nhiều hải sản, nhiều quán bar nổi tiếng và cả những cảnh đêm ở đây thật sự rất đẹp

Khi về đến biệt thự anh liền đi lên phòng của mình và vẫn theo thói quen cũ lấy bức ảnh của cô ra ngắm.

- "**Tôi sẽ tìm được em thôi. Tôi nhớ em**". Anh nhìn vào bức ảnh khẽ nói.

- " Lão đại, người đã lấy lô hàng của chúng ta là nhóm người của Sato". Tuấn Thành đi vào phòng báo cáo cho anh. Tay cầm theo một sấp hồ sơ.

Lúc này anh lười biếng ngồi dậy nhìn anh ta sau đó cầm và xem lại sấp hồ sơ kia.

- "**Hẹn chúng mai gặp mặt**". Anh nhìn Tuấn Thành ra lệnh.

- "Đã rồi". Nói rồi Tuấn Thành liền đi ra khỏi phòng anh

-----Ngày hôm sau-----

Tại một nhà hàng nổi tiếng nhất ở Los Angeles và cũng là nơi cô làm việc ở một căn phòng trên tầng cao nhất của nhà hàng đang diễn ra một cuộc gặp mặt giữa 2 ông trùm rất có máu mặt trong hắc đạo.

-----Trong phòng vip

- "**Người của Tần Gia chúng tôi và người của Sato các người không thù oán gì vậy tại sao lại cướp lô hàng của chúng tôi?**". Anh diện một bộ complet ngồi đối diện một người đàn ông.

Còn đám Tuấn Thành thì đứng sau lưng anh. Cạnh anh là Hạ Khải Phong còn người đối diện với nhóm người của anh là Trương Quan Minh là người đứng đầu ở Los Angeles này.

- " Chúng tôi đang cần gấp lô hàng đó nên mới mạo mụi lấy đi. Nay gặp Tần lão đại cũng vì chuyện đó. Thôi thì lô hàng của các anh anh cứ ra giá đi". Trương Quan Minh nhìn anh nói.

- "**Tiền? Có người nhiều tiền hơn Tần Ngạn Quân tôi sao? Hơn nữa thứ các người lấy không chỉ là một lô hàng vũ khí bình thường mà đó là thanh danh của Tần Ngạn Quân tôi các người muốn đền như thế nào?**". Anh cất giọng trầm khàn nhưng những từ những chữ mà anh lại có mùi thuốc súng rất nồng nặc.

- " Tần lão đại làm người đừng nên quá đáng". Hắn ta nhìn anh đôi mắt trở nên lạnh lùng hơn.

- "**Lấy cấp lô hàng của chúng tôi. Không chỉ ảnh hưởng tới Ngạn Quân mà còn làm hỏng uy danh của Hạ Khải Phong này**". Hạ Khải Phong nghiêng răng nói. Đôi mắt trở nên lạnh lùng hơn bao giờ hết.

Bởi vậy đừng bao giờ dễ dàng vẽ hay nghịch ngược, thích vui chơi của anh ta đánh lừa. Thật chất khi gặp vấn đề gì đó anh ta cũng không khác Tần Ngạn Quân là bao nhiêu.

- " Hạ lão đại có phải quá lời?". Người đàn ông đối diện nhìn anh ta nói.

- "**Quá lời? Người phải giao lô hàng này đi là tôi. Người hợp tác với Shadow cũng là tôi vậy mà các người dám cướp đi còn nói tôi quá lời à?**". Anh ta nhếch môi khinh bỉ nhìn những người kia.

- " Tần Ngạn Quân, Hạ Khải Phong đây là Los Angeles không phải là ở New York hay Ý mà các người muốn làm gì thì làm". Hắn ta tức giận nói.

* Đoàn.....

Sau lời nói của hắn ta liền có một tên thuộc hạ của hắn nhắm súng bắn vào anh. Đôi mày anh bắt chợt nhíu lại, con ngươi trở nên hung hăng hơn.

* Bụp.....Bụp.....

* Rầm.....rầm.....

* Đoàng.....rầm.....Đoàng đoàng.....

Cả hai bên không ai nhượng bộ cho ai. Người của anh ra sức nhả đạn vào bọn chúng kể cả bọn chúng cũng như vậy.

Nhưng vì đánh nhau với Trương Quan Minh tâm hỉ duy nhất của cô bị rơi ra ngoài trong lúc anh với tới định cầm lấy thì.....

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Nhưng vì đánh nhau với Trương Quan Minh tâm hình duy nhất của cô bị rơi ra ngoài trong lúc anh với tới định cầm lấy thì...

* Đoàn...đoàn

Trương Quan Minh liền nhắm vào ngực anh mà nhả liên tiếp 2 viên đạn.

Vừa nhặt được bức ảnh của cô cũng là lúc anh ăn trọn 2 viên đạn vào ngực trái. Rút súng bên người ra anh liền nhả một phát súng vào đầu hấn ta. Khiến hấn ta phải chết tại chỗ còn thuộc hạ của hấn cũng sớm đã bị thuộc hạ của anh giết sạch.

- " Lão đại ". Tuấn Thành vội chạy lại đỡ anh.

- "**Quân cậu không sau chứ?**". Hạ Khải Phong đỡ anh đứng dậy nhú mày hỏi anh.

Do 2 viên đạn bạc kia trúng vào ngực trái của anh khiến anh gần như mất đi ý thức. Máu ướm đầm khoảng trống trước ngực anh. Một tay anh cầm chặt tấm hình của cô. Một tay lại đặt vào vết thương của mình.

- " Máu chúng ta về thôi". Minh Khiêm lên tiếng nói rồi cùng Tuấn Thành và Hạ Khải Phong đỡ anh.

- "**Quân**". Hạ Khải Phong hét hoảng gọi anh khi thấy anh ngất đi.

Vốn dĩ với sức khỏe của anh trước kia sẽ không vì hai viên đạn kia mà ngất đi. Nhưng vì thời gian cô đi đã khiến anh suy sụp rất nhiều. Hằng đêm rất ít khi anh có thể ngủ ngon giấc. Mỗi ngày anh đều làm việc điên cuồng muốn nhờ vào bận rộn để quên cô nhưng lại không được.

Cùng lúc đó

#Cạch

- "*Rượu mà khi này quý khách gọi đây ạ*". Cô diện trên người bộ đồng phục của nhà hàng tay cầm khay rượu vang đỏ đi vào.

Hạ Khải Phong, Minh Khiêm, Tuấn Thành, Tô Hàm, Ngụy Tôn nhìn thấy cô không khỏi giật mình.

*Choang..

Khay rượu trên tay cô rớt xuống khi nhìn thấy khung cảnh trong phòng. Hạ Khải Phong, Minh Khiêm, Tô Hàm và Tuấn Thành đang đỡ anh. Còn anh máu đã ướm đầm vùng ngực khắp căn phòng chẳng có thứ gì nguyên vẹn và cả 5 - 6 người đàn ông đã chết.

- "*Chuyện....chuyện gì vậy?*". Cô nhìn bọn họ rồi tiến lại chỗ anh.

- " Ở đây nói không tiện". Ngụy Tôn lên tiếng nhìn cô. Vì bây giờ lão đại của anh ta đang ngất đi rồi cần phải được phẫu thuật gấp. Bọn họ nhìn cô rồi Những tên kia đỡ anh ra ngoài chỉ còn cô và Ngụy Tôn ở lại.

- "*Đây là?*". Cô nhặt tấm hình của mình lên trên tấm hình chỉ toàn là máu của anh. Mùi máu tanh rất nồng nặc.

- " Vì nhặt nó mà lão đại thành như vậy đấy. Về biệt thự rồi tôi sẽ nói cô nghe". Ngụy Tôn nhìn cô nói. Cô gật đầu rồi cùng anh ta đi ra xe.

15 phút sau bọn họ đã về đến biệt thự của anh. Cả 4 người đỡ anh lên phòng cô cũng chạy theo chỉ có Ngụy Tôn là đi tìm Bảo Lâm.

Một lúc sau anh ở trong phòng để Bảo Lâm tiến hành phẫu thuật lấy đạn ra. Cùng lúc đó mấy tên kia cũng kể lại cho cô nghe. Cô thật không ngờ chỉ vì nhặt lại hình của cô mà anh lại sợ ý để trúng đạn như vậy. Chẳng lẽ anh không cần tính mạng của mình nữa sao?

5 giờ đồng hồ sau.

Cạch

Bảo Lâm từ phòng anh bước ra ánh mắt mang đầy vẻ bất lực

- " Đã qua cơn nguy hiểm nhưng... lão đại bị thương rất nặng. Rất có thể sẽ cứ như vậy mãi". Bảo Lâm bất lực nói

- "*Ý của anh là lão đại anh ấy sẽ hôn mê?*". Cô nhìn anh ta chỉ mong anh ta sẽ lắc đầu nhưng anh ta lại gật đầu.

Cô đẩy anh ta ra và chạy vào trong phòng nhìn anh. Cô nắm chặt tay anh, bàn tay thon dài nhưng lại ấm áp bàn tay này đã không vuốt tóc cô suốt 1 tháng qua. Đôi mắt phượng kia nay đã không còn tia lạnh lẽo nào cả. Tần Ngạn Quân anh đang đùa sao?

Một giọt hai giọt nước mắt của cô rơi xuống bàn tay vẫn nắm chặt bàn tay anh. Những người bên ngoài lúc này cũng đi vào phòng nhìn cô. Cô không quan tâm đến bọn họ cô chỉ ngồi đó nắm thật chặt bàn tay của người con trai cô yêu người con trai gốc nghèo đã hy sinh bản thân mình chỉ vì bức hình của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Kể từ ngày anh hôn mê cô đều đi quá đi lại để chăm sóc cho anh. Hằng ngày sau khi làm xong việc ở nhà hàng cô đều đến biệt thự của anh ngồi nói chuyện và thay thuốc cho anh.

Thấy cô cứ vất vả đi qua đi lại giữa hai nhà Hạ Khải Phong cũng lên ý kiến muốn cô ở lại biệt thự hiện này cho tiện việc chăm sóc anh. Tuy nhiên cô lại không đồng ý nên cứ phải như vậy.

- "**Lạc Y, tôi có chuyện muốn nói với cô**". Hạ Khải Phong nhìn cô khẽ nói.

- "**Chuyện gì?**". Cô nhíu mày nhưng không nhìn anh ta. Bàn tay nhỏ nhắn của cô vẫn tiếp tục dùng khăn ẩm lau tay cho anh.

- "**Cô sắp kết hôn với Lâm Minh?**". Hạ Khải Phong nhìn cô

- "**Phải**". Cô nhẹ giọng nói, cũng như vậy mà cô đè nén lại cảm xúc của mình trong lòng.

- "**Cô cùng hắn ta kết hôn? Còn Quân cậu ấy phải làm sao? Chẳng lẽ cô không có tình cảm với cậu ấy sao?**". Hạ Khải Phong tức giận nói.

Phải anh ta tin chắc rằng cô có tình cảm với Tần Ngạn Quân cũng như Tần Ngạn Quân có tình cảm với cô. Từ ngày lần gặp lại nhau ánh mắt của cô đã hiện lên vẻ vui mừng xen lẫn day dứt. Khi nhìn thấy Tần Ngạn Quân bị thương ánh mắt cô lại hiện lên vẻ lo lắng. Khi nghe Bảo Lâm nói có thể anh sẽ hôn mê mãi mãi từ ánh mắt của cô lại hiện lên vẻ đau đớn, xót xa và còn không kìm được cảm xúc của bản thân. Nhưng thứ đó không phải vì yêu mới có hay sao? Không phải vì cô cũng yêu anh sâu đậm hay sao?

- "**Anh nói đi tôi phải làm sao? Ông ngoại tôi, mẹ tôi cha tôi và mẹ nuôi của tôi đều bị chết oan. Công ty do một tay ông ngoại tôi gây dựng nên cũng đã bị Phan Dĩ Minh chiếm đoạt rồi anh muốn tôi phải làm sao?**". Cô nhìn anh ta nói lớn.

- "**Cô vì muốn trả thù nên mới muốn kết hôn cùng Lâm Minh?**". Hạ Khải Phong nhìn cô đôi mắt lạnh lẽo.

- "**Phải**". Cô nhẹ giọng lại sau đó quay sang nhìn anh.

- "**Cô Lạc Y tôi cho cô thời hạn 3 ngày để hủy hôn sự đó của cô nếu không cô hãy đến đây mà thả nhang cho Tần Ngạn Quân. Cô nên biết Hạ Khải Phong tôi nói được sẽ làm được**". Đôi mắt anh ta bỗng chốc trở nên vô tình hơn. Lời nói lại mang theo hàm ý rất rõ rệt.

- "**Anh muốn làm gì? Giết lão đại?**". Cô nhìn anh ta bàn tay nắm chặt lại.

- "**Hừ. Chẳng phải Tần Ngạn Quân chết thì Hạ Khải Phong tôi sẽ làm bá chủ hắc đạo sao?**". Anh ta nhếch mép nhìn cô.

- "**Lão đại là bạn anh đó**". Cô tức giận hét lên với anh ta.

- "**Tôi không cần một người bạn như vậy**". Vừa nói anh ta vừa chỉ tay về phía của anh như ám chỉ rằng anh đang hôn mê sâu. Sau đó liền đi ra ngoài

Cô nhìn theo anh ta rồi lại nhìn sang anh. Lòng cô thật sự rất rối, Hạ Khải Phong thật sự là một người nói được làm được. Cô thật sự sợ rằng vì muốn được làm bá chủ hắc đạo mà anh ta sẽ làm hại đến anh.

Cô nằm úp mặt xuống ngực anh nước mắt khẽ rơi. Lão đại em phải làm gì đây? Anh cho em biết đi được không?

- -----2 ngày sau-----

- "**Lâm Minh hôn lễ của mình em muốn hủy bỏ**". Cô nhìn chàng trai trước mặt khẽ nói.

- "**Tại sao?**". Lâm Minh nhìn cô. Rõ là hôm nay cô hẹn anh ra đây mà rồi giờ lại nói hủy hôn lễ là sao chứ? Chỉ còn vài ngày nữa là hôn lễ bắt đầu rồi?

- "**Em xin lỗi em không có tình cảm với anh. Em chỉ muốn trả thù thôi. Nhưng bây giờ với em việc trả thù không còn quan trọng nữa rồi**". Cô nhẹ giọng nhìn anh ta nói.

- " Thiệp mời cũng đã phát giờ em muốn hủy là hủy sao? Việc trả thù không quan trọng nữa sao? Vậy thì việc gì mới quan trọng?". Anh ta tức giận nói
- "*Người em yêu đang gặp nguy hiểm em cần anh ấy*". Cô nói rồi đứng dậy đi về.
- " Em sẽ hối hận". Anh ta nhìn theo hướng cô đi nói lớn.

Lâm Minh anh là người tốt nhưng em xin lỗi em yêu Lão đại của em.

- -----Ở chỗ của anh -----

- "*Quân xin lỗi cậu*".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

- "*Quân xin lỗi cậu*". Hạ Khải Phong ngồi cạnh giường nhìn anh nói.

- "*Dừng tay. Tôi đã làm theo lời anh nói hủy hôn với Lâm Minh rồi*". Vừa bước vào phòng thấy Hạ Khải Phong tay cầm khẩu súng còn đang ngồi cạnh anh.

Cô hốt hoảng chạy lại đẩy anh ta ra sau đó xem xét trên người anh có bất kì vết thương nào hay không.

- "*Anh rốt cuộc muốn gì?*". Cô hét lớn nhìn anh ta.

- "*Cô thật sự đã hủy hôn?*". Anh ta điềm đạm hỏi cô. Ánh mắt vẫn lạnh như băng.

- "*Phải*". Nói rồi cô quay sang nắm chặt tay anh.

▪Cốc...cốc

- " Chúng tôi vào kiểm tra vết thương của Lão đại". Bảo Lâm cùng mấy tên kia đi vào phòng rồi tiến lại cạnh giường anh kiểm tra tình trạng sức khỏe của anh.

- "*Các cậu ở đây lo cho cậu ấy. Tôi ra ngoài xử lí công việc*". Hạ Khải Phong nói rồi liền rời đi.

Cô nhìn theo trong lòng thầm lo lắng thật ra Hạ Khải Phong có ý đồ gì cơ chứ? Tại sao lại cho cô cảm giác vừa bất an lại vừa an tâm? Rốt cuộc anh ta có ý đồ gì? Anh ta thật muốn giết lão đại của cô để trở thành người đứng đầu của hắc đạo hay sao?

- " Khải Phong và lão đại quen biết nhau từ lúc nhỏ. Chúng tôi thân thiết với nhau như anh em ruột thậm chí còn tốt hơn". Thấy vẻ mặt lo lắng của cô Tuấn Thành vội lên tiếng

- " Khải Phong cũng chỉ muốn xem cô có thật sự yêu Lão đại không thôi. Chúng tôi quen nhau từ lúc 5 tuổi. Từng cùng nhau luyện võ, luyện súng tình cảm thật sự rất thân thiết. Cô không cần lo lắng như vậy đâu". Bảo Lâm từ tốn lên tiếng.

- "*Ồ*". Cô chỉ ồ một tiếng rồi thôi.

- " Nè hay cô ở lại đây đi". Minh Khiêm nhìn cô nói.

Cô không nói gì chỉ gật đầu, bây giờ đối với cô người quan trọng nhất là anh. Phải cô rất muốn trả thù nhưng cô cần anh. Cô rất cần lão đại của cô, nếu vì muốn trả thù mà khiến cho anh phải tổn thương hay phải gặp nguy hiểm như vậy cô thà không trả thù nữa.

- " Cô cứ ở căn phòng bên cạnh đi". Tuấn Thành nói rồi cùng mấy tên kia đi ra ngoài.

- "*Lão đại anh đừng ngủ nữa mà có được không? Em nhớ anh lắm, em muốn anh sẽ chăm sóc cho em*". Cô ôm anh và khóc nước mắt cô ước đầm áo của anh. Nhưng hình như anh vẫn không có động tĩnh gì cả.

- " Nè, lão đại sao vậy?". Tuấn Thành nhíu mày hỏi Bảo Lâm. Cả đám bọn họ đứng trước cửa phòng nhìn cô.

- " Trúng thuốc mê". Anh ta nói rồi lôi mấy tên kia xuống nhà.

Vết thương của anh không nghiêm trọng đến nỗi hôn mê sâu như vậy. Chẳng qua là do Bảo Lâm đã thêm thuốc ngủ vào ống truyền dịch của anh thôi. Mỗi ngày anh ta đều thêm nha~

Loại thuốc ngủ này là do anh ta tự làm ra không ảnh hưởng đến sức khỏe của anh.

Ngày hôm sau

Ánh sáng mặt trời chiếu vào căn phòng của anh. Người con trai đẹp như tạc tượng đang nằm trên giường nhắm mắt. Đôi mắt chim ưng đang từ từ mở ra.

Tần Ngạn Quân ngồi dậy nhìn xung quanh căn phòng sau đó vội tìm kiếm thứ gì đó. Đúng lúc này ngoài cửa Hạ Khải Phong đi vào thấy anh như điên lên lục lọi tìm kiếm gì đó khiến anh ta bất giác nhíu mày.

- "*Cậu mới tỉnh thôi cậu muốn tìm gì?*". Anh ta đi lại chỗ của anh lôi anh lên giường nhìn anh nhíu mày hỏi.

- "*Tấm hình của Lạc Y đâu*". Anh lạnh giọng hỏi anh ta.

- "*Hư rồi*". Anh ta nhìn anh nói. Anh lạnh lùng liếc nhìn anh ta. Thấy anh nhìn mình như vậy anh ta liền lấy tấm ảnh của cô đã bị máu của anh nhuộm đến bị thay đổi màu sắc ban đầu của nó.

- "*Ra ngoài*". Anh gằn giọng khiến anh ta lắc đầu sau đó liền đi ra ngoài.

Vốn anh ta biết tấm hình đó của cô rất quan trọng với Tần Ngạn Quân. Nay nó bị hư rồi nên anh mới phản ứng như vậy. Đành phải dùng người thay thế hình thôi.

▪Cốc...cốc

- "*Vào đi*". Đang lúc vừa từ phòng tắm bước ra nghe tiếng gõ cửa cô liền cho phép người kia vào. Nghe vậy Hạ Khải Phong liền mở cửa đi vào.

- "*Có chuyện gì sao?*". Cô nhìn anh ta hỏi.

- "*Quên tỉnh rồi. Nhưng tấm ảnh của cô bị hỏng bấy giờ cậu ấy có vẻ không ổn lắm*". Anh ta nhìn cô nói. Cô chỉ gật đầu rồi liền đi sang phòng của anh.

Cửa phòng của anh mở toan cô bước vào phòng nhưng anh cũng chẳng hay. Cô nhíu mày nhìn anh anh đang ôm tấm ảnh của cô đôi mắt màu nâu đỏ hiện lên sự bất lực.

- "*Ngay cả tấm ảnh duy nhất của em tôi cũng làm hỏng rồi*". Vừa nói anh vừa vuốt ve tấm ảnh của cô.

- "*Vậy trả lại người thật cho anh được không?*".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30

- "*Ảnh hỏng rồi vậy đền bằng người được không?*". Cô tiến lại giường giật tấm hình trên tay anh sau đó xé đi.

Nghe giọng nói của cô bất giác anh quay người lại đối diện với cô. Phải đây chính là người con gái mà anh vẫn luôn thương nhớ suốt thời gian qua. Nhưng tại sao cô lại ở đây chứ? Tuy thắc mắc nhưng anh không hỏi mà chỉ kéo cô ôm vào lòng mình. Do bất ngờ bị kéo khiến đầu cô va vào ngực trái của anh.

- "*Buông*". Khi định thân lại cô vùng vằng thoát khỏi vòng tay của anh.

Thấy cô khó chịu khi bị mình ôm anh liền buông tay ra. Thấy anh đã buông mình ra cô liền đẩy anh ra và chạy vọt ra ngoài. Thấy cô vội vàng muốn rời khỏi mình như vậy tim anh bỗng nhói đau.

Một lúc sau cô quay lại tay cầm theo hộp y tế bước vào phòng ngồi xuống cạnh anh. Chưa kịp định lại thần trí thì cô đã nhanh tay cởi toan chiếc áo sơ mi trắng của anh rồi vứt sang một bên. Không ngoài dự đoán của cô khi này bị anh kéo mạnh như vậy đã khiến cho vết thương của anh rỉ máu. Bàn tay nhỏ nhắn nhanh chóng kiểm tra thay thuốc cho anh.

- "*Đau không?*". Cô vuốt ve vết thương của anh. Nhẹ nhàng hỏi.

-**" Không"**. Anh nhìn cô trả lời sau đó lấy chiếc áo sơ mi mặc vào.

Anh rất muốn ôm cô, rất muốn nhưng lại sợ rằng cô lại đẩy anh ra như lúc nãy. Anh không muốn cô sẽ khinh ghét mình, không muốn cô sợ mình.

-**" Em sắp kết hôn?"**. Anh bàng hoàng khi nhìn thấy chiếc nhẫn trên ngón tay áp út của cô.

-**"Phải"**. Cô nhìn anh trả lời. Ánh mắt thích thú quan sát biểu hiện của anh. Nhưng chỉ tại ai đó quá yêu nên mới không nhận ra thôi.

Còn phần anh khi nghe cô nói phải thì anh lại cảm thấy rất khó chịu. Cũng phải thôi cô vốn dĩ chẳng có tình cảm gì với anh cơ mà? Có lẽ cô sắp kết hôn với người mà trước đây cô nói nhĩ? Đáng lí ra anh phải chúc mừng cho cô chứ? Nhưng tại sao, tại sao tim anh lại nhói đau đến như vậy?

-**" Lão đại"**. Thấy biểu hiện của anh như vậy khiến cô thật sự chẳng còn tâm trạng đùa nữa. Cô ngồi vào lòng anh tựa đầu vào ngực bên phải của anh để tránh ảnh hưởng tới vết thương.

-**" Chuyện gì?"**. Anh cất giọng lạnh lùng hỏi lại.

Nếu là trước kia có lẽ cô sẽ sợ chất giọng đó của anh nhưng bây giờ thì không.

-**" Em nhớ lão đại "**. Nói rồi cô vòng tay ra sau lưng anh ôm chặt anh. Nước mắt cũng tuôn ra.

Thấy cô khóc anh cũng vội đẩy cô ra mà lau nước mắt cho cô.

-**" Nhớ tôi? Mà lại đi kết hôn?"**. Anh lạnh lùng nói. Nhưng chỉ là giả vờ thôi chứ thật chất khi nghe cô nói nhớ mình anh thấy vui lắm chứ.

-**" Em chỉ muốn trả thù cho gia đình thôi. Nhưng em hủy hôn rồi vì bây giờ việc trả thù không quan trọng nữa. Với em lão đại mới quan trọng nhất"**. Cô ôm chặt anh nước mắt rơi nhiều hơn. Cô chưa từng nghĩ rằng sẽ lại có cơ hội để được ôm anh như bây giờ.

-**" Thật không?"**. Anh nhẹ nhàng hỏi giọng nói cũng bớt đi phần lạnh lùng.

-**" Lão đại em yêu người"**. Cô ngược mặt lên nhìn anh nói. Lần đầu tiên mà cô tỏ tình hơn nữa là tỏ tình với lão đại của mình.

-**" Em nói thật?"**. Anh nghi hoặc hỏi lại.

Cô không trả lời chỉ ngồi đối diện với anh. Đôi môi anh đào của cô khẽ áp lên đôi môi mỏng của anh. Nhận được cơ hội anh liền dùng lưỡi luôn lách vào trong miệng cô hút hết mật ngọt của cô. Hôn cô mãi một lúc lâu anh mới chịu tha cho đôi môi bị hôn đến sưng đỏ của cô.

-**" Em đã được xác định là sau này sẽ cùng tôi ngồi ngắm gà thả thân"**. Anh nhá nhẹ vào môi cô khẽ nói

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

-**" Em đã được xác định là sau này sẽ cùng tôi ngồi ngắm gà thả thân"**. Anh nhá nhẹ vào môi cô khẽ nói.

Lúc này cô mới thật sự là bỏ tay với sự bá đạo này của anh. Nghi làm sao vậy chứ? Cô chỉ mới 23 tuổi còn anh cũng mới 25 tuổi thôi vậy mà lại nghĩ đến việc cùng ngắm gà thả thân rồi hay sao?

-**" Em không trả thù nữa sao?"**. Một lúc sau anh trầm ngâm hỏi cô.

-**" Đối với em trước kia trả thù là điều mà em luôn mong có thể thành sự thật. Nhưng bây giờ em cần anh"**. Nói rồi cô dựa vào người anh ôm anh thật chặt. Anh cũng siết chặt cô trong vòng tay mạnh mẽ của mình.

-**" Chúng ta đi ăn thôi em đói lắm rồi"**. Cô ngược mặt lên mắt long lanh như pha lê khẽ nói.

-**" Em xuống trước đi"**. Anh gạt đầu hôn lên trán cô. Cô dạ một tiếng rồi đứng dậy chạy vọt ra ngoài.

-**" Lạc Y cảm ơn em"**. Anh khẽ nói rồi đi lấy đồ đi tắm.

Cô chạy vọt xuống dưới bếp nhìn thấy mấy tên kia đang ngồi sẵn vào chỗ chỉ chờ anh xuống cô lại thấy tức giận.

Nhưng lại dẫn con tức xuống để vào bếp nấu vài món dinh dưỡng cho anh.

Một lúc sau khi cô mang thức ăn ra cũng là lúc anh đi xuống. Khi đặt thức ăn ngay ngắn xuống bàn cô liền ngồi vào ghế của mình rồi trừng mắt nhìn những tên kia.

- "*Các người dám cùng nhau lừa tôi. Nhất là anh đó Bảo Lâm*". Cô nhìn bọn họ nhử mày nói.

- "Tôi lừa cô cái gì?". Bảo Lâm trừng mắt lại với cô.

- "*Anh tiệm thuốc mê cho lão đại cơ. Đã vậy còn nói lão đại sẽ không bao giờ tỉnh nữa*". Cô uất ức nói. Cùng lúc anh xuống tới phòng bếp chỉ vì họ lo cãi nhau nên mới không nhận ra anh đang nhìn họ.

- "Tôi có làm sao?". Bảo Lâm nhử mày nhìn cô. Nếu mà cô biết được chắc anh ta sẽ bị lão đại ném xuống biển mất.

- "*Vậy tôi hỏi anh benzodizepam là thuốc gì? Tại sao lại có trong phòng lão đại?*". Cô trừng mắt nhìn anh ta sau. Cô biết được là vì khi này trên phòng của anh cô chợt nhìn thấy một chai thuốc đã sử dụng qua nhưng lại còn vương phai một chút.

Theo kinh nghiệm mấy năm của cô cô dễ dàng nhận ra trong đó có thuốc mê benzodizepam. Vốn đã được chế tạo ra thành một loại thuốc khác nhưng thành phần của benzodizepam rất dễ nhận biết.

- "Tôi....". Lúc này Bảo Lâm mới thật sự không nói nên lời nữa.

- "***Ha ha thông minh***". Hạ Khải Phong khoát chỉ vỗ tay khi thấy cô tra cứu tội của Bảo Lâm. Nhưng hình như anh ta quên gì đó rồi.

- "*À tôi xem quên. Còn anh nữa Hạ lão đại anh dám dùng mạng của Lão đại tôi để quy hiếp tôi?*". Cô quay sang anh ta đôi mắt gằn lên tia lạnh lẽo.

- "***Khụ Khụ khụ***". Cô vừa dứt lời khiến anh ta sặc ly nước vừa đưa vào miệng. Không phải đó chớ chuyện vậy mà cũng truy cứu trách nhiệm của anh sao?

- "*Các người thật quá đáng*". Cô tức giận nói.

- "***Tôi có quá đáng gì đâu?***". Hạ Khải Phong nhìn cô nói đôi mắt lại ngây thơ vô số tội.

- "***Ăn cơm đi***". Anh khẽ nhếch môi khi thấy bộ dạng giận dữ của cô khi bị lừa. Sau đó đi lại bàn ăn khẽ nói.

- "***Vẫn là cậu tốt nhất***". Hạ Khải Phong liền cười tươi nói. Mấy tên kia cũng vui vẻ ăn. Chỉ có cô gái kia nhìn anh mím môi tuy tức giận nhưng vẫn không thể làm được gì.

- "***Dạo này tôi thấy bản thân tôi nghèo rồi. Chiều các người đi Sahara đào cho tôi một ít khoáng sản đi***". Anh nhẹ nhàng cất giọng. Đôi mắt lạnh lẽo nhìn 6 tên dư hơi nhàng rồi kia đang hả hê ăn uống kia.

Lời anh vừa dứt thì mấy tên kia bỏ đĩa nhìn anh. Đùa họ sao? Sahara là một trong những sa mạc lớn nhất thế giới đấy. Tuy là cả Châu phi đều thuộc quyền kiểm soát của anh nhưng anh có thể kiểm soát thuộc hạ chứ không kiểm soát được thời tiết đâu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32

Lời anh vừa dứt thì mấy tên kia bỏ đĩa nhìn anh. Đùa họ sao? Sahara là một trong những sa mạc lớn nhất thế giới đấy. Tuy là cả Châu phi đều thuộc quyền kiểm soát của anh nhưng anh có thể kiểm soát thuộc hạ chứ không kiểm soát được thời tiết đâu.

- "*Thôi bỏ qua đi. Anh đang bị thương ăn nhiều một chút đi*". Thấy không khí căng thẳng cô bèn cất giọng phá tan bầu không khí này. Và gấp đồ ăn vào chén của anh.

Anh không nói gì chỉ gấp thức ăn vào chén của cô rồi ăn. Cả buổi ăn cũng bớt căng thẳng hơn.

Khi ăn xong cô cùng anh và mọi người ra phòng họp của anh và bọn họ để bàn công việc. Nhìn họ cứ luyên thuyên mãi còn cô lại không biết nên làm gì đành ngồi ăn hoa quả. Lắm lúc cũng len lén nhìn anh.

Bộ dạng tập trung này của anh thật là làm người khác thấy mê mẩn mà. Cô chỉ biết nhìn anh cười rồi lại lấy hoa quả ăn.

- "***Lạc Y, qua đây***". Đột nhiên anh cất giọng gọi cô. Cô biểu môi rồi đi lại ngồi lên đùi anh.

- " *Hừm?* ". Cô dựa vào người anh.

- " **Em xem đi**". Anh kéo máy tính lại cho cô.

Cô nhìn vào màn hình sau đó chột nhứ mày. Không phải đó chứ? Cô chỉ mới hủy hôn 2 hôm trước thôi mà? Vậy mà giờ đã chuẩn bị kết hôn cùng "Chị gái thân yêu" của cô hay sao?

Đường Ngọc An là con gái của đôi cầu nam nữ Đường Ngọc Tuệ và Phan Dĩ Minh. Vốn trước khi gặp mẹ cô Phan Dĩ Minh đã kết hôn với mẹ của Đường Ngọc An và khi bà ta sinh ra cô ta thì ông ta lại đến Cố thị làm việc.

Ông ta thấy mẹ cô xinh đẹp liền dụ dỗ mẹ cô. Và sau khi ông ta cưới mẹ cô không bao lâu liền hại chết ông ngoại và mẹ cô để đưa người phụ nữ kia và con gái của họ về.

Đường Ngọc An từ nhỏ đã luôn tìm cách hãm hại cô. Cô ta yêu Lâm Minh đã mấy năm rồi nhưng không ngờ Lâm Minh lại thích cô. Hôn lễ này cô ta đã chờ suốt 5 năm rồi cuối cùng hôm nay cũng có thể trở thành hiện thực.

- " **Em sao vậy? Sao lại ngẩn người ra?**". Anh nhẹ nhàng hỏi cô. Và hôn nhẹ vào trán cô trước mặt của biết bao nhiêu người.

- " *Không có gì*". Cô cười rồi vòng tay ôm anh thật chặt.

Một lúc sau khi bàn xong việc anh dặn dò họ cần phải làm gì rồi bế cô lên phòng.

Bọn họ trừng mắt nhìn anh. Cái đồ trọng sắc khinh bạn. Bọn họ nhìn anh bắt làm rất nhiều việc còn cô lại được bế đi nghỉ ngơi sao? Họ cũng muốn nghỉ ngơi mà?.

- -----

Tại phòng anh.

Anh bế cô để cô ngồi xuống giường bản thân cũng ngồi xuống giường cạnh cô. Anh vòng tay ôm cô chặt vào lòng.

- " **Y Y**". Đột nhiên anh cất giọng gọi cô. Cô quay đầu lại nhìn anh nhứ mày.

- " *Dạ?*". Cô nhẹ nhàng nói rồi nhìn anh. Từ bao giờ anh lại gọi cô thân mật như vậy?

- " **Cùng anh về New York được không?**". Anh nhẹ nhàng hỏi cô. Anh không muốn ép buộc cô chỉ muốn hỏi ý kiến của cô.

- " *Dạ được*". Cô cười nói.

Anh gạt đầu rồi hôn nhẹ vào trán cô. Anh không ngờ cô lại đồng ý.

- " **Em muốn đi chơi không hay nghỉ ngơi**". Anh cưng chiều véo mũi cô.

- " *Tối qua em thức khuya nên giờ muốn ngủ*". Cô nũng nịu nói đôi môi cũng chu lên nhìn rất đáng yêu.

- " **Em ngủ chút anh ra ngoài có chút việc**". Anh để cô nằm xuống rồi đắp chăn ngay ngắn cho cô. Cô cũng rùng rùng từ chìm vào giấc ngủ. Thấy vậy anh cũng đi ra ngoài giải quyết công việc.

- " **Cho người lên dọn đồ đạc của Y Y sang phòng tôi**". Anh nhìn người làm ra lệnh rồi lái xe đi.

- -----

Khi anh đi

Cả 5 tên người làm liền đi lên phòng của cô dọn dẹp lấy quần áo của cô mang sang phòng anh. Khi làm xong họ liền tiến lại giường nhìn cô.

Một cô gái xinh đẹp như tiên nữ đang nằm ngủ ngon lành bỗng hai tên nhảy lên giường một tên một bên giữ tay cô lại. Thấy có người đụng vào mình cô giật mình mở mắt. Trước mặt cô là 5 tên đàn ông hai tên giữ tay cô còn lại đang đứng nhìn cô.

- " *Các người muốn gì?*". Cô nhìn họ nhứ mày rõ là người làm của Tần Gia nhưng lại bạo gan như vậy.

- " *Tiểu Mĩ nhân chúng ta vui vẻ nào*". Một tên tiến lại gần vuốt mặt cô.

- " *Buông ra nếu không tôi la lên đó*". Cô tức giận nói. Thật sự cô rất ghét ai chạm vào mình.

- " *La sao? Được mĩ nhân la lên đi. Thiếu gia ra ngoài rồi còn tứ đại nhận cùng Hạ thiếu gia đã đi giải quyết công việc rồi*". Một tên cất giọng chậm biếm nhìn cô.

- " Buông ra". Cô khó chịu lên tiếng.

Mặc dù biết cô khó chịu nhưng họ lại cảm thấy rất vui vẻ. Hai tên nữa vội giữ chân cô khi thấy cô đá chúng. Tên còn lại lên giường vuốt mặt cô rồ cổ cô.

- " Mĩ nhân ngoan nào". Tên kia cất giọng nói.

Cô buông lỏng hai tay nước mắt cũng bắt đầu chảy ra. Họ thấy cô như vậy thì vui vẻ nhếch mép cười.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_33

Họ thấy cô như vậy cũng buông tay cô ra. Như được giải thoát cô vùng vẫy mong có thể thoát ra khỏi những tên đó.

*Chát...chát...

Hai cái tát thật mạnh vào má cô. Khiến môi cô bật máu khuôn mặt nhỏ nhắn in hằn 10 ngón tay.

- " Ta tới đây". Một tên tiến lại gần xé toan chiếc áo của cô.

Cô giương đôi mắt căm hận nhìn tên đó. Hai tên giữ chân cô cũng buông tay ra vuốt ve cặp đùi thon của cô.

Rầm....rầm

* Chát...chát.

Ngay khi hai tên kia buông chân cô ra cô vội tung cước đá 2 tên kia xuống giường. Lúc này cô như không kiểm soát cùng 5 tên kia đánh nhau.

Cô đâm vào bụng tên xé áo cô và rồi đánh những tên kia tới khi ngã xuống.

Đôi mắt cô bắt gặp nhìn vào chiếc điện thoại trên bàn cô liền lấy và gọi cho Tuấn Thành.

- " Tuấn.....Tuấn....Tuấn Thành về biệt thự nhanh đi". Cô run run nói.

- " Lạc Y?". Tuấn Thành nghe giọng cô khác thường nên cũng khẩn trương.

- " Cứu tôi a". Cô vừa nói xong liền bị một tên kia đứng dậy ôm lấy cô.

- " Mĩ nhân ngoan nào". Lời nói thô bỉ của hắn ta vang lên do điện thoại chưa tắt nên câu nói đó của hắn ta truyền đến tai của Tuấn Thành.

Do khi nãy cô dùng điện thoại của bọn chúng nên không có số máy của anh. Khi chúng tiếp tục muốn cưỡng bức cô thì cô lại tiếp tục đánh nhau với bọn chúng nhưng thật thuộc hạ của anh không dễ đối phó chút nào. Mặt cô đỏ ửng khi bị chúng tát.

- -----

Tại chỗ Tuấn Thành

- " Về biệt thự thôi". Tuấn Thành nhìn Minh Khiêm, Tô Hàm, Ngụy Tôn, Bảo Lâm và Hạ Khải Phong nói.

- " Chuyện gì vậy?". Hạ Khải Phong nhíu mày nhìn anh ta.

- " Hình như Lạc Y có chuyện gì đó. Có người muốn cưỡng bức cô ấy". Tuấn Thành nhíu mày rồi vội chạy ra xe. Mấy tên kia cũng vội đi theo.

- " Liên lạc với Quân trước. Chỗ cậu ấy đến biệt thự gần hơn". Hạ Khải Phong nhìn họ nói.

Minh Khiêm nghe vậy liền liên lạc với anh. Sau đó bọn họ cũng nhanh chóng lên xe về biệt thự.

Quay lại trong phòng.

*Chát.....

Một tên lại tát vào mặt cô. Môi cô lại bật máu. Thấy cô thất thế hai tên liền nhảy lên giữ tay cô. Do chân không bị giữ cô vội đá vào yếu điểm trên người bọn chúng. Hai tên giữ tay cô vội buông cô ra nhân cơ hội cô lại tung cước đá vào ba tên còn lại khiến chúng nằm la liệt dưới sàn mà ôm tiểu đê của mình.

Rằm...

Chưa kịp định thần thì cánh cửa phòng đột nhiên ngã. Cô vội với cái chằng trên giường quần vào người mình. Nhưng cho dù cô nhanh tay đến đâu thì người đi vào càng nhanh hơn.

Anh bước vào phòng nhìn mọi thứ đôi mắt màu nâu đỏ của anh trở nên lạnh lẽo hơn bao giờ hết. Thấy anh về cô chạy lại ôm chặt anh mặc cho bản thân không mặc áo. Thấy cô ôm mình anh cởi áo vest mình choàng cho cô và cũng ôm chặt cô vào lòng.

- " Em có sao không?". Anh bế cô đi lại chiếc ghế salon trong phòng đặt cô ngồi trong lòng mình.

- " Lão đại người về rồi". Cô bỗng bật khóc khi thấy anh.

- " Ngoan nào, có anh rồi". Thấy cô khóc lòng anh đau xót. Càng thấy đau hơn khi thấy cô mặt sưng lên môi bật máu.

Con thịnh nộ của anh chợt nổi lên nhìn mấy tên đang nằm dưới đất kia. Nếu không bận ôm cô anh sẽ giết chúng rồi mang sát cho " Thú cưng" của anh ăn.

- "Lão đại ". Lúc này nhóm người Hạ Khải Phong vừa về tới chạy thẳng lên phòng anh.

- " Đem chúng nấu cho thú cưng của tôi ăn". Anh lạnh lùng liếc nhìn chúng rồi nói.

- " Thiếu gia, xin tha mạng em biết lỗi rồi". Bọn chúng vất vả xin tha.

- " Muốn cưỡng bức người của tôi mà xin tha sao?". Anh lạnh giọng nói.

- " Dạ lão đại". Tuấn Thành cùng Minh Khiêm, Ngụy Tôn, Tô Hàm và bảo lâm đồng thanh nói rồi lùi mấy tên kia ra ngoài.

Hạ Khải Phong trong lòng chợt cảm thán mấy tên kia bị lũ "Thú cưng" của anh ăn thì thôi xong. Đã vậy mà còn phải nấu chín nữa. Thật là đáng sợ a~~~~

- "Híc híc". Cô ôm anh khóc nước mắt tự nẩy giờ của cô đã làm ướt áo sơ mi của anh.

- " Cô ấy không sao chứ?". Hạ Khải Phong nhìn anh hỏi.

- " Không sao". Anh lạnh lùng nói. Dù cô có võ nhưng một lần đánh với 5 tên thuộc hạ của anh thì cô không phải đối thủ.

Hạ Khải Phong lòng thương cảm cho 5 tên kia hơn là thương cảm cho cô. Vốn xem ăn được con mèo ngon nhưng lại bị đánh ngay vào yếu điểm chắc đau lắm.

- " Nè cứ chờ chúng vào Sernow được rồi. Tớ rất hiền không muốn làm việc ác của cậu đâu". Hạ Khải Phong cất giọng nói. Bản thân cũng ngồi xuống ghế đối diện với anh.

- " Sernow là gì?". Cô nhú mày hỏi anh.

- " Là nơi dành cho những người ham muốn tình dục đặc biệt là ham muốn trai thẳng". Hạ Khải Phong cất giọng giải thích. Chợt thấy bản thân mình thật là thân thiện a~~~~

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34

Lời nói của Hạ Khải Phong chợt khiến cho cô rùng mình.

" Ra ngoài được rồi". Thấy bộ dạng thích thú của Hạ Khải Phong anh nhủ maybe sau đó liền ra lệnh cho anh ta rời khỏi phòng.

Hạ Khải Phong hình như nhìn anh cái đồ vô lương tâm nếu không phải anh ta báo cho anh biết thì giờ này anh vẫn còn lo say mê làm việc kia kìa. Vậy mà không biết on còn đuổi anh ta nữa. Cơ mà nhìn 5 tên kia bị cường bức bởi những tên nam nhân khác khiến anh ta chột vui vẻ.

Anh ta không đôi co với anh nữa liền đi ra ngoài tìm bọn người Tuấn Thành để đưa mấy tên kia vào Sernow. Sau đó anh ta sẽ ngồi nhìn mấy tên kia bị cường bức. Anh ta thậm chí tội lỗi quá lớn a~~

Nhưng mà ai kêu dám có ý định cường bức người mà Tần Ngạn Quân yêu chứ.

Quay lại phòng anh:

" Đi tắm rửa rồi anh đưa em đi mua ít đồ". Anh bế cô vào phòng tắm vừa nói.

Cô không phản kháng khi anh xả nước ấm đầy bồn tắm rồi đặt cô vào còn bản thân thì đi ra ngoài lấy đồ cho cô.

Anh lấy cho cô một chiếc váy trắng dài ngắn đầu gối, tay lỡ có ren ở phần tay áo và chân váy. Vừa đơn giản nhưng không kém phần sang trọng đặc biệt chiếc váy này càng tôn lên dáng người của cô. Là do anh cho người làm riêng cho cô.

" Lạc Y, Đồ của em đây". Anh gõ cửa phòng tắm rồi đưa chiếc váy cho cô.

Cô thấy anh đưa đồ vào thì nhận lấy nhưng mặt cô đỏ như cà chua chín khi thấy anh lấy sẵn đồ lót cho mình. Định thán lại rồi cô tiến lại bồn tắm rửa cho sạch. Một lúc sau cô đi ra trên người mặc chiếc váy mà anh đưa. Quả nhiên không phụ lòng của anh cô mặc nó thật sự rất đẹp.

Anh tiến lại kéo cô ngồi lên ghế và sấy tóc cho cô. Bàn tay của anh nhẹ nhàng luồn vào tóc cô một tay cầm máy sấy để sấy khô tóc cho cô.

Trong lòng cô chột thấy một cổ hạnh phúc ngập tràn. Một lão đại cao cao tại thượng như anh lại hạ mình sấy tóc cho cô. Tuy rằng anh chỉ để móng tay ở ngón cái nhưng anh lại rất cẩn thận để tránh làm tổn thương cô.

Sau một lúc sấy tóc cho cô xong anh bế cô đi lại ghế salon ngồi.

" Anh đưa em ra ngoài mua đồ". Anh ôm cô chặt vào lòng hôn nhẹ lên tóc cô.

" Đồ em còn tốt mà". Cô ngược lên nhìn anh.

"Bắn rồi". Anh thân nhiên nhả ra 2 chữ. Cô chột nhãn mặt nhìn anh.

" Em mới mang về đây mà?". Cô ôm anh khẽ nói. Đồ của cô rõ là cô chưa mặc mà? Sao lại bắn được?.

" Bị người đàn ông khác đụng vào bắn rồi". Anh thân nhiên trả lời. Cô thật sự cạn ngôn với anh rồi.

Tại khu mua sắm lớn nhất Los Angeles

Anh cùng cô vào nhưng để mặc cho cô đi lựa những gì cô thích. Còn mình thì ngồi vào ghế salon chờ cô.

Trong Hắc đạo anh được biết đến với vai trò là bá chủ của Hắc đạo là một người lạnh lùng, ra tay tàn nhẫn. Nhưng ở Bạch đạo người khác biết đến anh với một vai trò là Chủ tịch của rất nhiều công ty lớn. Bởi vậy có thể nói kể cả ở hắc đạo hay bạch đạo địa vị của anh không hề bị thay đổi.

Anh ngồi dựa mình vào ghế salon. Còn cô chạy hết chỗ này đến chỗ kia mua sắm. Dù sau tiền là của anh cô không sợ hết đâu nha.

Tại chỗ quần áo nam:

Cô nhìn các loại áo sơ mi rồi đến áo vest cô muốn tự tay lựa cho anh vài bộ nhưng không ngờ oan gia ngõ hẹp. Gặp lại 2 kẻ thù muốn đời của cô.

- " Ai cha, Có tiểu thư giả chết để đến đây sao?". Một giọng nói chanh chua vang lên bên tai cô liếc mắt nhìn 2 người phụ nữ trước mặt rồi tiếp tục lấy áo cho anh.

- "Ngọc An con xem. Nó bây giờ chắc là đang dựa dẫm vào một lão già nào đó rồi. Nếu không sau lại có nhiều tiền như vậy?". Đường Ngọc Tuệ nhìn cô khinh bỉ nói.

Phải đây chính là mẹ kế và bà chị thân yêu của cô. Không ngờ cuối cùng bọn họ đã biết được cô còn sống rồi. Chắc là do Lâm Minh nói cho họ biết rồi

nhưng mà sao họ lại ở đây?

- "Cố Lạc Y tôi sắp kết hôn với Minh rồi. Cô thì sao? Chắc đang được lão già bao nuôi rồi đúng không?". Đường Ngọc An cất giọng đanh đá nhìn cô.

- "Đã bao lâu rồi hai mẹ con bà không đánh răng vậy? Phải tôi được bao nuôi đó thì sao? Cô chỉ dùng lại đồ tôi bỏ thôi có gì đáng lên mặt chứ?". Cô liếc mắt nhìn mẹ con bà ta nói. Lời nói như đanh thép khiến cho mẹ con bà ta chột trùng mắt nhìn cô.

- "Mày nói gì? Mày dámmm". Đường Ngọc An tức điên lên giờ tay định tát cô thì bị cô giữ tay và tát thẳng vào mặt ả ta một cái rõ đau.

- "Mẹ con các người đừng đắc ý như vậy. Tôi trở về lần này là để trả thù các người. Các người nên chuẩn bị đi vì linh hồn của mẹ tôi vẫn đang theo dõi các người". Cô gằn mạnh từng chữ rồi lấy giỏ đồ của mình rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cố Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35

Cô lấy giỏ của mình đi thẳng ra chỗ anh. Tuy khi này cô nói sẽ trả thù họ nhưng giờ lại thấy mình ngu thật sự.

Cô chọn ở bên cạnh anh thì có nghĩa là cô đã bỏ đi ý định trả thù rồi. Vậy mà lúc này còn hùng hồ tuyên bố.

- "Đợi em có lâu không?". Cô đi lại chỗ của anh liền ngồi lên đùi anh nói.

Thấy cô ánh mắt anh trở nên ôn nhu hơn. Anh đưa tay vuốt tóc cô rồi kéo cô ôm vào lòng.

- "Không, em đi có mệt không?". Anh nhẹ nhàng hỏi cô. Giọng nói đầy sự quan tâm lo lắng.

Cô cười cười lắc đầu. Sau đó ôm cổ anh hôn nhẹ vào má anh thật nhanh như chuông chuông lướt trên mặt nước. Anh hạnh phúc ôm chặt cô vào lòng. Người con gái này sao lại có thể ảnh hưởng tới anh như vậy???

- "Anh xem em mua cho anh rất nhiều áo sơ mi và áo vest nè". Vừa nói cô vừa lấy mấy chiếc áo sơ mi và áo vest ra đưa cho anh xem.

Anh hạnh phúc nhìn cô môi mông khê nhếch lên. Áo cô mua cho anh mặc vừa y người của anh. Bất chợt anh nhú mày nhìn cô.

- "Sao em không mua ít đồ cho mình?". Anh nhú mày nhìn cô. Cả giỏ đồ chỉ có áo và caravat của anh. Cô không có bất kì bộ đồ nào cả.

- "Hi hi". Cô cười cười rồi nhìn anh. Anh vuốt tóc cô rồi để đồ lại vào giỏ. Sau đó kéo cô đi mua ít đồ dùng cho cô.

Đến tầng mua sắm thứ 2 anh cùng cô đi lựa đồ cho cô. Đúng lúc này Đường Ngọc An và Đường Ngọc Tuệ cũng đi đến chỗ này lựa đồ. Bất chợt nhìn thấy cô họ khinh thường nhìn cô.

- "Ái chà, mới hủy hôn với Minh mà giờ đã ở cùng một tên khố rách áo ôm sao?". Đường Ngọc An mỉa mai nhìn cô. Tuy thấy anh đẹp trai cô ta cũng mê mị nhưng thấy anh đi với cô thì lại giờ giọng khinh miệt.

- "Cô muốn chết?". Anh lạnh giọng nói ánh mắt nguy hiểm nhìn cô ta.

Đường Ngọc An thấy ánh mắt muốn giết người này của anh chợt thấy lạnh sống lưng.

- "Cậu trai trẻ đừng để bị con hồ ly tinh này lừa gạt cậu". Đường Ngọc Tuệ nhìn anh nói.

- "Hồ ly tinh? Tôi thấy con gái bà giống hơn đó". Anh lạnh lùng nói rồi quay sang nhìn cô. Cô không quan tâm mẹ con bà ta vẫn cứ lựa từng bộ đồ.

- "Haizz đừng coi nữa cô không đủ tiền mua đâu". Đường Ngọc An thấy cô cứ xem tới xem lui những chiếc váy hiệu kia cô ta liền giờ giọng nói.

- "Trừ những cái họ đựng vào còn lại đều lấy hết mang về biệt thự Quân Phong cho tôi". Anh liếc nhìn người tiếp tân kẻ bên lạnh lùng nói rồi thả nhiên ôm eo cô rồi đi.

Cô không phản kháng lại hành động thân mật này của anh còn thản nhiên vòng tay ôm lại anh cùng anh rồi đi.

- "Anh sẵn chúng ta mua thêm ít đồ cho Tuấn Thành, Minh Khiêm, Tô Hàm, Ngụy Tôn, Bảo Lâm và Hạ Khải Phong đi". Cô nhìn anh cười nói. Anh liếc mắt nhìn cô.

- "Em chỉ muốn mua cho họ ít đồ thôi mà". Cô ôm chặt anh nói. Anh hừ lạnh rồi cùng cô đi mua đồ cho mấy tên kia.

-----Khi mưa xong anh lái xe đưa cô về biệt thự. Cô vì mệt mỏi mà ngủ đi trên xe. Anh cởi áo vest của mình khoát lên cho cô. Rồi nhìn cô lòng anh thấy thật hạnh phúc và ấm áp.

Nhưng nhớ tới những lời nói khinh miệt của Đường Ngọc An nói với cô đôi mắt anh chợt lạnh lẽo. Đường Ngọc An dám sỉ nhục người anh yêu anh sẽ khiến cô ta sống không bằng chết.

Anh khởi động xe về biệt thự Quân Phong. Vốn vì anh và Hạ Khải Phong là bạn thân từ nhỏ nên cả tên của biệt thự này cũng lấy tên hai người ghép lại.

Về đến biệt thự anh liền gọi cô thức. Cô nheo mắt nhìn anh rồi cùng anh lấy đồ đi vào. Người làm cung kính chào anh và cô.

Đi vào trong gặp đám người Hạ Khải Phong đang ngồi phòng khách làm việc anh hài lòng gật đầu. Sau đó đi thẳng lên lầu còn cô thì đi lại chỗ bọn họ.

- "*Cái này tôi mua cho các anh. Không biết có vừa không nữa*". Cô đưa đồ cho họ và sau đó liền đi theo anh.

Họ nheo mắt nhìn nhau. Tần Ngạn Quân vậy mà để cho cô mua áo cho họ sao? Mà cũng là lần đầu họ được con gái mua đồ cho đó. Nhưng họ biết rõ cô là của anh nên họ xem cô như bạn bè thân. Họ cũng rất quan tâm cô như lúc cô đi đã tìm kiếm cô. Cô bị người ta cưỡng bức anh ta liền quan tâm cô. Giúp cô trả thù bọn họ bằng cách làm hiền lành và dễ thương nhất.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

Cô khi đưa xong đồ cho họ liền chạy theo anh. Lên đến phòng cô liền đi vào phòng tắm tắm rửa và thay bộ đồ ngủ để chịu nhất.

Một lúc khi cô ra anh liền đi vào phòng tắm.

Cô thay trên mình chiếc áo ngủ hai dây quần bò ngắn ngang đùi lộ ra cặp chân thon dài của cô. Do mặt áo hai dây nên xương quai xanh tinh tế của cô đều hiện ra trước mặt anh. Và đó cũng chính là lí do để anh phải tắm nước lạnh.

Một lúc khi anh đi ra lúc này anh đã thay trên người bộ đồ ở nhà. Anh đi lại gần cô rồi quăng cho cô cái khăn.

- "**Lau tóc cho anh**". Anh nói rồi ngồi xuống cạnh cô. Cô mỉm cười nhìn anh sau đó lau khô tóc cho anh.

- "*Lão đại*". Cô chợt gọi anh khi vừa lau khô tóc cho anh.

- "**Sau này không được phép gọi anh bằng lão đại**". Nói rồi anh xoa người lại yêu thương hôn vào trán cô.

- "*Vậy em gọi bằng gì?*". Cô chu môi cãi lại.

Đôi môi anh đào gọi cảm của cô chu lên như đứa trẻ làm nũng. Anh đón lấy cơ hội hôn môi cô. Chiếc lưỡi tinh nghịch luồn vào khoang miệng quấn quýt với cái lưỡi đình hương của cô. Anh dùng lưỡi của mình càn quét trong miệng cô.

Nhưng điều khiến anh không muốn dừng lại là khi anh hôn cô cô không những không phản kháng mà ngược lại còn phối hợp với anh.

- "**Gọi bằng gì em thích**". Thấy cô không thờ nổi vì bị mình chiếm lấy không khí. Anh rời khỏi đôi môi sưng đỏ của cô nhẹ nhàng nói.

- "*Em gọi anh bằng Ngạn Ngạn được không?*". Cô nhìn anh nói. Cô muốn cái cô gọi anh chỉ là độc quyền của cô thôi cô không muốn ai gọi anh bằng cái tên cô gọi.

- "**Ừ**". Nói rồi anh yêu thương ôm cô vào lòng.

- "**Em muốn trả thù không?**". Anh nhẹ nhàng hỏi cô.

- "*Nếu là trước kia thì em sẽ trả thù. Nhưng bây giờ em đã chọn bên cạnh anh thì việc trả thù đó em không quan tâm nữa*". Nói rồi cô vòng tay ôm chặt anh.

Nghe cô nói như vậy anh vừa vui cũng lại vừa thấy xót. Cô chịu nhiều thiệt thòi như vậy muốn trả thù nhưng vì anh mà cô chấp nhận từ bỏ.

- "*Tiểu Ngạn em buồn ngủ*". Cô kéo áo anh nói bằng giọng nũng nịu đáng yêu.

Anh đen mặt khi nghe cô gọi mình bằng tiểu Ngạn. Nhưng cũng không phản đối cô gọi mình như vậy.

- "*Tiểu Ngạn*". Cô lặp lại tên anh một lần nữa.

- "*Ừ*". Anh giật mình vội ừ một tiếng rồi để cô nằm ngay ngắn trên giường. Bản thân cũng nằm cạnh cô, anh với tay tắt đèn rồi ôm cô vào lòng mình cả hai dần chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau anh nắng rọi vào phòng hai thân hình đang ngủ say.

Cô nheo mắt tỉnh giấc. Bất giác ngược lên nhìn anh. Cả đêm qua cô nằm trên tay của anh ngủ chắc tay anh tê lấm nhĩ.

Bất giác cô đưa tay lên vuốt mặt anh. Nghe Tuấn Thành và mọi người kể lại việc khi cô rời đi anh đã sống ra sau khiến tim cô chột nhói đau. Có lẽ lúc đó cô không nên rời đi thì có lẽ anh đã không phải điên cuồng làm việc để quên cô như vậy.

- "*Sau vậy*". Anh lên tiếng làm cô giật mình. Ngược lên mới thấy anh đang chăm chú nhìn mình. Cô ngượng ngùng rút tay lại.

- "*Không gì. Khi nào chúng ta về New York vậy*". Cô nhú mồm hỏi anh.

- "*Tối nay*". Nói rồi anh kéo cô ngồi dậy bản thân mình cũng ngồi theo.

- "*Anh ngủ thêm chút đi*". Nói rồi cô hôn nhẹ vào má anh. Anh gật đầu sau đó từ từ ngủ tiếp. Thấy anh ngủ cô liền đi vệ sinh cá nhân rồi sau đó đi xuống dưới nhà.

Cô đi xuống nhà nấu một ít đồ ăn cho mọi người. Cô biết đối với anh bọn người Tuấn Thành không chỉ là thuộc hạ mà còn là người bạn chí cốt vào sinh ra từ cùng anh. Với lại cô cũng muốn cảm ơn họ vì chuyện hôm qua.

- "*Lần này chúng tôi có ăn được không*". Hạ Khải Phong lên tiếng khi thấy cô bụng thức ăn lên bàn.

- "*Được, các anh giúp tôi mang ra được không*". Cô nhìn họ nói. Họ gật đầu rồi liền tiếp cô bụng thức ăn ra bàn.

- "Sau làm nhiều vậy?". Tuấn Thành nhú mồm nhìn cô. Cô nấu nhiều như vậy cho heo ăn sao?

- "*Nấu để cảm ơn các anh*". Cô nói rồi tiếp tục vào trong bếp ra tiếp. Họ chán nản đi vào trong tiếp cô mang mấy món ăn kia ra.

- "*Bồi bổ cho Quân sao*". Hạ Khải Phong thích thú nhìn cô.

Anh ta chỉ chỉ tay vào bàn thức ăn. Với những món ăn của Trung Quốc hấp dẫn nào là Tô xào hạt điều, Tô càng cây, Sủi cào chiên, vịt quay, sườn xào chua ngọt, chả giò, gà cung bảo, miến cay. Nhìn thôi là anh ta rất muốn ăn rồi.

- "*Xin lỗi, tôi là người Trung Quốc nên chỉ biết nấu đồ của Trung Quốc thôi*". Cô nhẹ giọng nói khi nhìn thấy nét mặt hằm hằm của Tô Hàm và Ngụy Tôn.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37

- "*Xin lỗi, tôi là người Trung Quốc nên chỉ biết nấu đồ của Trung Quốc thôi*". Cô nhẹ giọng nói khi nhìn thấy nét mặt hằm hằm của Tô Hàm và Ngụy Tôn.

Họ không nói gì chỉ lắc đầu nhìn cô không phải họ không thích mấy món cô làm mà chỉ là họ không ngờ cô lại tự tay xuống bếp nấu cho họ.

- "*Em sao vậy*". Anh vừa vào bếp thấy cô cúi mặt xin lỗi hai tên kia. Anh liền đi lại ôm chặt cô vào lòng nhẹ giọng hỏi.

- "*Em không sao*". Cô đẩy anh ra nói.

- "*Tay em*". Anh chụp lấy tay cô khi đẩy anh ra bất chợt anh thấy vết thương trên tay cô. Tay cô vì bị bỏng nên mu bàn tay bị đỏ lên, trên tay còn bông nước anh bất giác trừng mắt nhìn cô.

Thấy anh nhìn mình cô nhẹ nhàng rút tay lại nhưng nào được tay cô bị anh giữ chặt lại.

- " *Á, Tiểu Ngạn tay em đau quá*". Cô hét lên vết thương trên tay không đau bằng việc anh nắm chặt cổ tay cô.

Nghe cô la đau anh mới giật mình buông tay cô ra. Anh ngồi xuống vị trí của mình sau đó kéo một cái thân hình mảnh khảnh của cô ngồi gọn trên đùi anh.

- " **Bảo Lâm lấy thuốc**". Anh nhìn Bảo Lâm nói. Bảo Lâm vâng dạ rồi liền đi lấy thuốc thoa cho cô.

Khi Bảo Lâm quay lại tay cầm theo một tuýp thuốc đưa cho anh. Anh cầm rồi thoa vào tay cho cô.

- " *Aaa, Tiểu Ngạn anh nhẹ tay chút được không?*". Cô nhăn mặt nhìn anh.

- " **Ai kêu em xuống bếp?**". Anh lạnh giọng nói.

- " *Em chỉ muốn nấu ít đồ cho anh thôi*". Cô uất ức nói.

Nghe cô nói vậy lòng anh trùn xuống hẳn. Bàn tay thoa thuốc cho cô cũng nhẹ nhàng hơn. Vừa thoa thuốc vừa thổi nhẹ vào tay cô. Cô nhìn anh cười thật tươi anh dùng tay véo nhẹ mũi cô đôi môi mỏng khẽ nhếch lên thành một đường cong tuyệt đẹp.

- " **Chúng tôi ăn cầu lương đủ rồi**". Hạ Khải Phong nhìn anh và cô nói lớn.

Anh nhú mày nhìn họ sau đó buồn cô ra. Cô đi lại vị trí của mình ngồi xuống. Anh nhìn cô khẽ gạt đầu cô liền cầm đĩa và gấp vài món vào chén của anh. Anh cũng gấp lại cho cô.

- " **Sao tự nhiên cô nấu cho cả chúng tôi ăn vậy?**". Hạ Khải Phong nheo mắt nhìn cô. Lần trước cô nấu cháo cũng không cho họ ăn cơ vậy mà hôm nay còn nấu cho họ ăn nữa.

- " *Để cảm ơn các anh về chuyện trưa hôm qua*". Cô nhỏ giọng nói thật lòng cô vẫn còn rất sợ chuyện hôm qua.

- " **Ăn đi**". Anh nhìn cô nói rồi ăn đồ ăn mà cô gấp. Cô gạt đầu sau đó bắt đầu ăn.

- " **Tôi không ngờ một thiên kim đại tiểu thư như cô cũng biết nấu nướng**". Hạ Khải Phong vừa ăn vừa nói. Mấy món cô làm thật sự rất ngon a~.

Nghe Hạ Khải Phong nói vậy tâm trạng cô chợt trùn xuống. Một giọt nước mắt khẽ rơi trên khuôn mặt kiều diễm của cô. Anh liếc nhìn Hạ Khải Phong rồi dùng tay lau nước mắt cho cô và kéo cô ngồi lên đùi mình. Anh ôm gọn cô vào lòng.

- " **Đừng khóc**". Nói rồi anh hôn vào tóc cô tinh dầu hoa bí ngạn nhẹ nhàng thoát lên. Cô không dùng nước hoa như những người khác mà cô chỉ dùng tinh dầu hoa bí ngạn do tự tay cô làm ra một mùi hương chỉ của riêng cô.

- " **Tôi có nói gì đâu ý tôi là cô ấy nấu ăn ngon như vậy chắc cha mẹ cô ấy rất vui thôi mà?**". Hạ Khải Phong biểu môi lên tiếng thật sự anh ta không hề làm gì cô cả tự nhiên nói một câu thì cô lại khóc như vậy.

Hạ Khải Phong vừa nói xong liền nhận lấy 6 cặp mắt sắt lăm nhìn anh ta. Anh ta tự tin rằng mình vô tội mà? Tại sao cả anh và thuộc hạ của anh nhìn anh ta như muốn ăn tươi nuốt sống anh ta như vậy?

- " *Em không sao mình ăn thôi*". Cô ổn định lại tâm trạng của mình sau đó nói.

Anh gạt đầu rồi gấp một miếng thịt gà đưa tới miệng cho cô. Cô nhìn anh rồi há miệng ăn miếng thịt gà kia. Thấy vậy những người còn lại cũng tự mình ăn. Cả buổi ăn cứ như vậy trôi qua anh không cho cô xuống ghế ngồi mà bắt cô phải ngồi yên vị trên đùi mình.

- -----

Tối đó cô cùng anh và mọi người đi máy bay tư nhân về New York.

Ngồi trên máy bay cô nhìn xuống khung cảnh bên dưới thật đẹp. Những ánh đèn lấp lờ, những tòa nhà cao tầng.

Bất giác cô quay sang ôm anh. Nhưng có vẻ anh không quan tâm mà chỉ chữ tâm vào cái mác tín bản trên tay. Cô nhú mày nhìn cái mác tín bản trên tay anh rồi buông anh ra.

Cứ như vậy cô quay mặt sang cửa sổ không quan tâm anh nữa. Một lúc vì mệt nên cô ngủ trên ghế. Anh vừa định nói gì đó với cô thấy cô đã ngủ nên thôi. Đầu cô ngả sang bên cửa kính thấy vậy anh vội đỡ đầu cô rồi đặt vào vai mình. Vô tình làm cô tỉnh giấc cô vội đẩy anh ra.

- " *Lo ôm mác tín bản của anh đi*". Nói rồi cô quay mặt sang ngoài cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38

Nghe cô nói vậy anh bắt giác nhú mảy nhìn cô. Đang yên lành tự nhiên cô giận anh cái gì?

Tuy thắc mắc nhưng anh vẫn để mảy tính bâng sang một bên rồi kéo cô ôm vào lòng. Anh hôn nhẹ vào tóc cô rồi vòng tay ôm cô thật chặt.

- " Em sao vậy?". Anh nhẹ giọng hỏi cô.

Cô không nói gì chỉ quay mặt sang cửa sổ. Anh yêu thương xoay mặt cô lại đối diện với mình rồi anh liền cúi xuống áp đôi môi mỏng của mình vào đôi môi của cô. Hôn một lúc lâu khi thấy cô bị mình chiếm hết không khí anh mới rời môi cô. Trước khi rời còn lưu luyến nhá nhẹ vào môi cô.

- " Anh bàn công việc một lúc. Em thấy mệt sao?". Anh nhẹ nhàng cất giọng hỏi cô.

- " Không có ". Nói rồi cô áp mặt lên ngực anh. Anh mặc cô nằm vậy bàn tay chỉ vuốt nhẹ tóc của cô.

Sau mấy tiếng ngồi máy bay cuối cùng cũng tới New York. Anh thấy cô đã ngủ nên không đánh thức cô mà chỉ nhẹ nhàng bế cô về phòng.

- " Y Y, mau đi tắm đi rồi ngủ". Anh phả hơi vào cổ cô. Cô mở mắt nhìn anh khẽ cười rồi ngồi dậy đi vào phòng tắm.

Anh khi thấy cô vào phòng tắm rồi thì liền cùng đám Tuấn Thành và Hạ Khải Phong đi lên thư phòng của anh ở tầng Trên.

- " Quân, bên Học viện quân sự Hoa Kỳ muốn nhờ chúng ta cung cấp một lô vũ khí cho họ để huấn luyện quân đội". Hạ Khải Phong nhìn anh nói.

- " Cậu nghĩ thế nào?". Anh cất giọng trầm trầm nói ánh mắt lạnh lùng khác hẳn với lúc anh bên cạnh cô.

- " Lão đại thuộc hạ thấy chuyện này không thành vấn đề". Minh Khiêm nhìn anh nói.

Sau đó Minh Khiêm cũng phân tích lợi ích cho anh nghe. Hơn cả nếu có thể hợp tác với Học Viện quân đội Hoa Kỳ cũng chỉ có lợi không có hại. Học viện quân đội Hoa Kỳ là trường quân đội lớn nhất New York.

- " Được". Anh gật đầu đồng tình. Rồi cùng họ trao đổi về vài việc của Tần Gia.

Quay lại phòng ngủ của anh

Cô vào phòng tắm vốn định tắm rửa một chút. Thấy chai sữa tắm trong phòng tắm cô hiểu kỳ rõ là anh không gần nữ sắc sao lại có cái này? Nhưng cũng chỉ là ý nghĩ. Cô nặn một ít sữa tắm thoa lên tay nhưng chợt mi mắt cô nặng. Bất giác cô ngủ luôn trong bồn tắm.

Lúc này có bốn người giúp việc mang đồ của cô vào phòng. Thấy cô ngủ quên nên họ lấy đại một cái khăn tắm quấn quanh người cô rồi đỡ cô vào giường ngủ.

Cô mê mang không biết gì họ chỉ đành lấy chiếc áo sơ mi của anh mặc vào cho cô đắp chăn ngay ngắn lại cho cô rồi rời đi.

Khi họ rời đi một lúc sau liền có một bóng người đi vào phòng anh. Người này dùng nước đá vừa tan đổ lên khắp giường của anh. Còn dùng điều khiển máy lạnh hạ nhiệt độ tới mức thấp nhất.

Nhìn cô nằm trên giường người này khẽ nhếch môi sau đó rời đi như không có việc gì. Trong phòng anh bây giờ chẳng khác nào kho đông.

Khoảng 2 tiếng sau cô mơ màng tỉnh dậy. Đầu truyền đến một cơn đau dữ dội, toàn thân ê ẩm khó chịu. Hơn nữa lại thấy rất rất lạnh.

Cô nhú mảy bật đèn lên và sau đó mở tủ lấy một chiếc áo khoát vào người. Cô chợt nhú mảy nhìn quanh căn phòng. Chiếc giường của cô bị ướt hàu như không một chỗ khô. Còn 2 máy lạnh trong phòng thì lại ở mức độ thấp nhất.

Cô vội chạy ra khỏi phòng đi tìm anh. Cô đi khắp nhà nhưng không thấy anh. Cả đám người Tuấn Thành cũng không thấy. Cô nhú mảy sao đó đi lên thư phòng của anh.

*cốc...cốc

Lên đến thư phòng của anh ánh sáng trong phòng còn hiện ra ngoài bắt giác cô gõ lên cửa.

Bên trong khi nghe tiếng gõ cửa họ quay sang nhìn anh. Vốn giờ này đã 23 giờ 50 phút theo lý người làm của biệt thự đều đã nghỉ ngơi. Còn cô chắc đã đi ngủ vậy ai gõ cửa?

- " **Bảo Lâm ra xem là ai**". Anh lạnh giọng nói.

Bảo Lâm dạ một tiếng rồi ra ngoài mở cửa. Anh ta hiểu rất rõ tính của anh nên một tay cầm tay cửa một tay cầm súng. Cho dù là ai nhưng nếu dám lên nơi này chỉ có thể chết.

Vừa mở cửa ra tay cầm súng anh chỉ vào người bên ngoài. Chợt bàn tay anh ta khựng lại khi thấy cô. Cô thấy anh ta chỉ súng vào mình bắt giác nhủu mảy.

Thấy cô nhìn mình anh ta vội thu súng lại tránh sang một bên cho cô. Cô thấy anh đang ngồi trên ghế salon trong phòng thì liền chạy vào ngồi trong lòng anh.

- " **Sao vậy?**". Thấy cô ôm mình anh nhủu mảy sao cô lại ở đây?

- " *Em thấy khó chịu*". Nói rồi cô tay ôm anh bắt giác cô buông lỏng.

Thấy vậy anh vội đỡ cô nhưng người cô nóng như lửa đốt. Anh vội bế cô để lên chiếc giường trong phòng. Do trước kia khi làm việc xong anh hãy ở lại thư phòng nên sẵn có trong phòng chiếc giường.

Bảo Lâm thấy vậy vội tới kiểm tra cho cô. Sau đó nhờ Tuấn Thành lấy giúp anh ta dụng cụ. Một lúc khi Tuấn Thành mang hộp y tế cả thuốc đưa cho Bảo Lâm anh ta liền lấy thuốc đưa cho anh

- " Lão đại, cô ấy bị sốt do ở trong môi trường lạnh quá lâu". Bảo Lâm nhìn anh nói.

Anh gật đầu không nói gì chân mảy chợt nhủu lại. Cô ở trong phòng thì môi trường lạnh đâu ra? Chẳng lẽ...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39

Ngày hôm sau cô tỉnh lại bắt giác thấy anh nằm cạnh mình. Cô khẽ vòng tay ôm anh.

- " **Tỉnh rồi à?**". Cảm giác có người chạm vào mình anh liền tỉnh giấc thấy cô ôm mình anh nhẹ giọng hỏi.

- " *Dạ*". Cô ôm anh nói.

Anh gật đầu rồi kéo cô đi vào phòng tắm vệ sinh cá nhân. Một lúc khi làm xong anh bế cô ra ngoài. Để cô ngồi lên đùi mình anh khẽ hôn vào má cô. Không biết từ bao giờ ở cạnh cô anh lại có thói quen này.

Chỉ cần người ngồi cạnh anh là cô thì anh sẽ không thể kiềm chế mình mà kéo cô ôm vào lòng. Còn hay hôn cô, anh rất thích mái tóc màu hạt dẻ mượt mà của cô.

- " *Tiểu Ngạn hôm qua trong phòng có gì đó lạ lắm*". Cô bỗng kéo áo anh nói. Nghe cô nói vậy anh chợt nhủu mảy trong phòng anh có gì lạ sao?

- " **Có chuyện gì em nói đi**". Anh nhìn cô khẽ nói.

- " *Hôm qua lúc em đi tắm em nhớ rõ là em ngủ quên trong phòng tắm. Nhưng khi tỉnh dậy lại thấy em nằm trên giường. Máy lạnh thì ở mức thấp nhất, giường thì hầu như ướt hết*". Cô vừa nói vừa làm bộ mặt kinh dị nhìn anh.

Anh bật cười cứ nghĩ cô do bị sốt nên mới sinh ra ảo giác như vậy. Anh khẽ xoa đầu cô bật cười không ngờ cô lại có hành động trẻ con như vậy.

- " *Em nói thật*". Thấy anh cười mình cô chu môi cãi lại. Rõ ràng cô nói đều là sự thật mà sao anh lại không tin chứ?

- " **Có thể do tối qua em bị sốt nên sinh ra ảo giác thôi**". Anh xoa đầu cô nói.

Cô nhủu mảy nhìn anh rồi cũng không nói gì. Có lẽ do cô bị sốt nên sinh ra ảo giác cũng nên. Nhưng mà ảo giác này sao lại thật đến như vậy.

"Đừng suy nghĩ nữa. Thay đồ đi rồi chúng ta đi ăn sáng". Anh vừa nói liền bế cô về phòng.

Cô mặc cho anh bế đầu tựa vào ngực anh. Vô tình cô áp tai ngay ngực anh nghe tiếng tim anh đập cô bất giác đỏ mặt tía tai. Mặc dù không biết lí do nhưng mặt cô không tự chủ mà đỏ lên.

Anh bế cô về phòng cô liền đi thay đồ. Anh tiếng lại ngồi lên giường rồi nhìn quanh căn phòng. Không phải là anh không tin cô mà chẳng qua là khi Bảo Lâm nói cô bị sốt do ở trong môi trường lạnh quá lâu thì anh đã cùng đám Tuấn Thành về phòng kiểm tra.

Nhưng hoàn toàn không có gì gọi là môi trường lạnh. Cả giường cũng không hề bị ướt mà. Khi này cô nói cô ngủ quên trong phòng tắm vậy chắc có lẽ là khả năng năng này rồi.

Một lúc sau cô đi ra trên người mặc một chiếc váy màu xanh nước biển nhạt. Tóc buộc cao nhìn cô chẳng khác gì các tiểu thư dịu dàng ngoài kia. Chỉ có điều cô không như vẻ bề ngoài mà cô rất kiên cường. Cô không dễ gì khuất phục số phận. Cũng như cô không cam chịu sống ở Cổ Gia đó mà đã trốn đi để trả thù.

"Đi thôi". Anh đi lại kéo cô ôm vào lòng sau đó cùng cô đi xuống phòng ăn.

Tới phòng ăn anh và cô chủ ngồi vào vị trí của mình. Tất cả thấy anh động đũa cũng liền động đũa theo.

"Dạo này chuyện ở công ty rất nhiều nên anh có thể sẽ thường xuyên ngủ lại công ty". Anh nhìn cô trầm giọng nói.

Cô gật đầu không nói gì. Chuyện ở công ty vẫn quan trọng hơn.

"Anh tìm thêm vài người giúp việc nữ được không? Ở đây toàn là nam cũng không có bao nhiêu nữ". Cô nhìn anh giọng nói uất ức.

Anh gật đầu đồng ý với cô.

Một lúc khi mọi người ăn xong cô liền đi về phòng. Còn anh thì về phòng thay đồ rồi đến công ty.

Cô ngồi ở nhà chán nên đã lấy máy tính trên bàn để tìm hiểu thêm về Tần Gia. Tìm hiểu suốt cả buổi sáng cô thấy chán nên không xem nữa mà thoát ra để chơi game.

Cả ngày cứ như vậy trôi qua.

Đến tối anh thông báo là hôm nay anh không về nên cô ngủ sớm. Nửa đêm cô chợt tỉnh giấc thấy ngoài ban công có bóng người. Cô đi lại bức tường bật đèn lên thì cái bóng ngoài ban công kia biến mất.

Cô nghi chắc mình bị hoa mắt nên đã vào phòng tắm để rửa mặt. Nhưng vào phòng tắm cô chợt hét lên

"Aaaaaaa". Cô hét lên khi nhìn thấy cái gương trong nhà tắm có máu chảy từ thành gương chảy xuống.

Trên gương còn xuất hiện mấy chữ viết bằng máu cụ thể là "Tôi sẽ giết cô".

- "Cố tiểu thư cô không sao chứ?". Bác quản gia Lưu đã làm việc cho Tần Gia rất nhiều năm rồi. Bà xem anh như con ruột của mình.

Lúc này bà đang định lên phòng xem cô ngủ chưa để báo cho anh. Nhưng lại nghe tiếng hét thất thanh của cô bà liền chạy vào xem.

"Bác Lưu". Cô gọi bà rồi chỉ tay về tắm gương. Bà cũng giật mình vì thấy tắm gương có máu.

- "Cố tiểu thư cô đừng lo. Chắc có người muốn hại cô thôi". Bác Lưu nói rồi dìu cô ra ngoài.

Khi ra ngoài cô chợt ngất đi khi thấy tắm gương ngoài ban công bị nhóm một màu đỏ. Nhìn chẳng khác gì máu. Còn treo thêm một bộ ruột, tim, và gan vẫn còn máu nhiều từng giọt xuống sàn.

Bạn đang đọc truyện *Cố Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40

Bác Lưu thấy cô sợ đến ngất đi liền đưa cô sang phòng bên cạnh để cô nghỉ ngơi. Bà lấy điện thoại gọi cho anh anh liền cùng đám người kia đi về biệt thự.

Vừa về tới anh liền chạy lên phòng mà bác Lưu nói. Thấy cô nằm ngủ trên giường anh mới an tâm đi lại cạnh giường cô ngồi cạnh cô nắm tay cô rồi nhìn bà quản gia.

Bác Lưu thấy anh nhìn mình nên cũng tự hiểu nên đã kể cho anh nghe mọi chuyện anh nhủ mày nhìn bà. Chuyện ma quỷ gì ở đây?.

" Chúng ta qua phòng kia xem". Anh nhìn đám Tuấn Thành nói.

Họ nhìn anh rồi đi theo anh sang phòng anh nhưng chẳng có gì cả. Chiếc gương nhóm máu đâu? Chỉ thấy chiếc gương bình thường thôi. Tấm rèm cửa ban công dính máu cũng không có chỉ có tấm rèm cửa trắng tinh. Tìm gan ruột đồ đâu chẳng có gì cả? Trên mặt đất cũng không có vết máu nữa là.

Có lẽ vì cô bị sốt nên mới sinh ra ảo giác còn Bác Lưu chắc do vì làm mệt quá thôi. Nghỉ rồi anh đi sang phòng cô nghỉ ngơi mà không để ý một bóng đen ngoài ban công nhìn vào.

Anh đi sang phòng cô cho bác Lưu về phòng nghỉ ngơi còn mình thì lên giường nằm cạnh cô và ôm cô vào lòng.

" Mọi người nghỉ ngơi đi". Anh nhìn nhóm Tuấn Thành nói rồi ôm cô từ từ khép mi mắt lại.

Sáng hôm sau

Ánh nắng ngoài trời chiếu vào phòng làm cô hơi chợp ngủ. Anh vốn đã tỉnh giấc lâu rồi nhưng chỉ vì muốn ôm cô thêm nên đành giả vờ ngủ thôi nga (Tên này vô sỉ).

Thấy cô khó chịu anh liền dùng tay che ánh nắng chiếu vào cô. Anh ôm cô vào lòng như đang che chở cho cô.

- " Ủa sao anh ở đây?". Cô tỉnh giấc nhìn anh. Hôm qua anh nói sẽ không về mà?

" Tối qua Bác Lưu điện nói em bị ngất nên anh về". Nói rồi anh hôn vào chóp mũi cô.

" Anh đi đánh răng đi". Cô đẩy anh ra rồi nói.

Anh đen mặt nhìn cô cứ tưởng cô sẽ đỏ mặt ai ngờ cô nói câu phủ phàng như vậy chứ? Anh buông cô ra rồi đi về phòng cũ vệ sinh cá nhân. Thấy anh đi cô cũng chạy theo cùng anh vệ sinh cá nhân xong lại cùng anh đi ăn sáng.

" Trưa nay anh không về". Nói rồi anh tiếp tục ăn cô gật đầu rồi không nói gì.

Ăn xong cô thắt caravat cho anh rồi khằng chân hôn vào cằm anh một cái. Anh nhìn cô đôi mắt hiện lên ý cười nhưng rất nhanh lấy lại vẻ lạnh lùng vốn có.

Khi anh đi cô liền đi về phòng của mình nghịch máy tính. Sau đó ngủ thêm một giấc.

Đến trưa cô xuống bếp nấu vài món cho anh rồi mang đến công ty cho anh.

- " Tiểu thư cô muốn đi đâu?". Bác Lưu thấy cô bước ra xe liền hỏi.

" Con mang ít đồ ăn cho Tiểu Ngạn". Cô nhìn bà nói.

Bà gật đầu sao đó liền kêu tài xế lái xe đưa cô đi. Cô cùng tài xế đi đến công ty anh. Khi đến nơi cô bảo bác tài xế về trước còn mình thì đi vào trong.

Cô trực tiếp đi đến quầy tiếp tân.

" Phòng chủ tịch ở đâu vậy?". Cô nhẹ nhàng hỏi cô tiếp tân.

- " Có hẹn không?". Cô ta liếc nhìn cô khinh bỉ nói. Nhìn cô chẳng có gì nổi bật khuôn mặt thì trắng toát, trên người mặc một chiếc váy màu xanh nhạt tóc xoắn ngang lưng nhìn tuy là đẹp nhưng chủ tịch công ty này không thích con gái a~

" Không". Cô nhìn cô ta nói ngoài mặt vẫn tỏ ra lịch sự.

- " Vậy cô về đi. Không hẹn tôi không cho gặp". Cô ta vênh váo nói rồi nhìn ra cửa ý bảo cô về.

Cô nhìn cô ta nhủ mày là một tiếp tân mà như vậy hay sao? Cô nhìn cô ta rồi nhìn vào hướng thẳng như ý bảo cô đi về.

- " Cho tôi mượn điện thoại gọi chủ tịch được không?". Cô nhẹ giọng hỏi. Cô ta liếc nhìn cô rồi lấy điện thoại gọi lên cho anh.

- " Thưa chủ tịch có người cần gặp". Cô ta thay đổi thái độ giọng nói dịu dàng hơn khi nói chuyện với cô.

- " Cho lên đây". Anh lạnh lùng nói rồi cúp máy.

Cô ta nghe vậy liền chỉ đường cho cô lên phòng anh. Cô nhìn cô ta gật đầu rồi rời đi.

Khi cô lên thang máy và đến tầng cao nhất cũng là nơi anh làm việc. Cô vừa bước ra khỏi thang máy liền gặp một cô gái phấn son lòe loẹt đứng trước mặt cô.

- " Lên gặp Tần tổng?". Cô ta vừa nói vừa khiêu khích nhìn cô.

- " Phải". Cô nói xong định lướt qua liền bị cô ta giật lấy túi đồ ăn cô làm cho anh khiến nó bị rơi xuống đất. Nước canh văng đầy người cô.

- " Cô chỉ là loại bám chân chủ tịch thôi. Cút đi". Cô ta nhìn cô khinh miệt nói.

* Chát...

- " Cái tát này tôi thất tình cho giấc mộng của cô". Cô ta tát vào má cô một cái khiến má cô ửng đỏ vì đau.

* Chát...

- " Cái tát này để thất tình cô cô không có quyền lên mặt dạy đời tôi". Cô thẳng tay tát vào mặt cô ta.

Cô ta nhìn cô như tức điên lên muốn ra tay đánh cô nhưng bị cô chụp tay lại.

#Rất

Cô cầm tay cô ta khi vừa định đánh cô. Cô nhanh chóng bẻ gãy tay cô ta sao đó tát thẳng vào mặt cô ta.

Cô ta liền trừng mắt nhìn cô thì bị cô tát thêm vài tát nữa.

- " Tôi không cần cô quản". Cô nói rồi hầm hầm sát khí đi vào phòng của anh. Cô ta thê thảm mặt đầy dấu tay còn tóc bị cô làm cho rối tung lên nhưng vẫn trừng mắt nhìn cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41

Cô đi thẳng vào phòng anh với vẻ mặt hầm hầm. Khuôn mặt vẫn còn đỏ ửng bởi khi nãy cô ta tát cô.

#Cạch

Cô đi thẳng vào phòng làm việc của anh chẳng thèm gõ cửa. Trên người cô dính đầy mùi thức ăn.

Thấy có người ngang nhiên vào phòng làm việc của mình anh chợt nhíu mày. Ai mà lại to gan đến hk biết quy tắc của anh vậy?.

- " Tiểu Ngạn". Cô khẽ gọi anh. Trông cô lúc này rất đáng yêu giống như một đứa trẻ bị bắt nạt về tìm người bênh vực.

Nghe giọng nói đầy quen thuộc anh bất giác ngược mặt lên nhìn cô. Sắc mặt anh tối sầm lại. Tại sao cô lại đến công ty trong bộ dạng này?

- " Em mang đồ ăn đến cho anh". Cô nhìn anh vẻ mặt ảm ức. Anh nhìn thấy bộ dạng này của cô liền phì cười sao đó đi lại gần cô.

- " Vậy đồ ăn đâu?". Anh ôm cô vào lòng hỏi. Chẳng lẽ là quên mang?.

- " Em...lúc này em mới đánh nhau với nhân viên của anh đó". Cô vừa nói vừa làm mặt tức giận.

Lúc này anh mới để ý trên mặt cô ửng đỏ dấu tay. Trên người đầy mùi đồ ăn khiến anh bất giác nhíu mày. Bàn tay càng ôm chặt cô hơn.

Anh bế cô ôm vào lòng không ngờ có người cả gan đánh Y Y của anh. Anh sẽ không để yên chuyện này đây. Cô ta dám đánh cô vậy thì anh sẽ thay cô đòi lại gấp 100 lần.

- " Qua phòng bên cạnh thay đồ đi trong tủ quần áo anh chuẩn bị sẵn đồ cho em. Định tối mai cùng em đi dự tiệc". Anh vừa nói vừa chỉ tay vào cánh cửa liền với phòng nghỉ ngơi của anh.

- " Anh kêu người mang đồ thường cho em được rồi em không thích đồ dạ hội". Cô nói rồi khẽ hôn nhẹ vào môi anh. Anh nhân cơ hội này liền hôn cô chiếc lưỡi tình nghịch luồn vào khoang miệng quấn quýt với cái lưỡi đình hương của cô.

Hôn một lúc lâu anh mới buông đôi môi sưng đỏ của cô ra. Mặt cô đỏ ửng úp vào vai anh. Anh phì cười thành tiếng khi thấy bộ dạng đáng yêu này của cô.

Một lúc sau coi đẩy anh ra và đi về phòng bên cạnh nghỉ ngơi chờ anh làm xong việc. Cô sang phòng bên cạnh liền mở tủ lấy một chiếc áo choàng rồi đi vào phòng tắm.

Một lúc sau anh liền mang vào phòng cho cô bộ váy mà anh vừa cho người mang vào cho cô. Chiếc váy đơn giản nhưng lại bộc lộ sự thuần khiết vốn có của cô.

Vào phòng anh không nhìn thấy cô chỉ nghe tiếng nước chsytr trong phòng tắm. Anh liền đặt chiếc váy của cô xuống bàn rồi ra ngoài làm việc.

Anh vừa ra ngoài làm việc được một lúc thì cô tắm xong ra ngoài thấy chiếc váy trên bàn cô liền lấy và trở vào trong thay đồ.

Cô thích nhất là hoa bí ngạn nên trên chiếc váy này cũng có những đóa hoa bí ngạn nhỏ màu đỏ như máu khắp chiếc váy. Chiếc váy này thoát nhìn thì rất đơn giản ngoại trừ những bông hoa thì không có gì nổi bật cả. Nhưng nó lại làm bộc lộ được vẻ đẹp của cô. Khiến cô thành một cô gái ngày thơ trong sáng.

Thoạt nhìn cũng đã 11 giờ trưa cô liền đi ra ngoài tìm anh. Thấy cô đi ra anh liền ngưng làm việc tiến lại chỗ cô.

- " Đói chưa?". Anh hôn nhẹ vào tóc cô khẽ hỏi.

Cô nhìn anh gật đầu nhẹ nhìn anh. Anh nhếch mép cười rồi đưa cô đi ăn. Xuống đại sảnh công ty tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm vào cô.

Cô thấy họ nhìn mình liền nép vào người anh. Thấy vậy anh liền liếc mắt nhìn bọn họ. Sau đó liền cùng cô rời đi.

Anh đưa cô đến một nhà hàng nổi tiếng rồi cả hai cùng vào trong. Cả hai ăn xong anh liền đưa cô về Tân Gia còn anh thì trở về công ty tiếp tục làm việc.

Cô về biệt thự liền đi thẳng lên phòng. Vốn tưởng được nghỉ ngơi chợt cô thấy có gì đó rất lạ. Hôm nay trong phòng có gì đó không giống với mọi ngày.

Trong phòng này khiến cô nổi lên một nỗi bất an chưa từng có. Chuyện này là tại sao? Chẳng lẽ do có người muốn hại cô?

Được nếu vậy cô sẽ chơi đến cùng.

Cô lên giường nằm ngủ một giấc đến tận chiều tối Bác Lưu gọi cô mới thức.

- " Lạc Y, Con có quà này". Bác Lưu vừa nói vừa đưa chiếc hộp trong tay mình cho cô.

- " Là ai gởi vậy ạ?". Cô nhận lấy rồi nhìn bà ta thắc mắc.

- " Bác không biết". Bà khẽ nói rồi cười hiền hậu nhìn cô.

Cô thấy vậy nên cũng mở quà ra xem nhưng mà....

- " Áaaaaaaaa". Cô chợt hét lên rồi ngất lịm đi.

Bác Lưu xem trong hộp quà có gì thì cả bà cũng giật mình vội quăng hộp quà xuống sàn nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Cô ngất đi đến tận chiều tối. Anh về không thấy cô đâu liền đi thẳng lên phòng tìm cô.

Lên đến phòng anh mới để ý cô đang ngủ cạnh giường là người quản gia. Anh đi thẳng vào phòng ánh mắt vô tình liếc nhìn chiếc hộp dưới sàn.

- "Thiếu gia". Bác Luru đứng dậy đi lại chỗ anh.

- "**Sao bác không gọi Y Y dậy ăn cơm**". Anh rất kính trọng Bác Luru vì bà là người đã chăm sóc anh từ nhỏ đến giờ.

- "Thiếu gia, lúc chiều có một người đến đưa hộp quà đó cho Lạc Y khi mở ra thấy cái bên trong khiến Lạc Y ngất đi vì hoảng sợ". Bác Luru nhìn anh khẽ nói vừa tiến lại cầm hộp quà đưa cho anh.

Anh nhú mồm nhìn hộp quà trong tay. Một con mèo bị cắt đầu còn đầy máu. Anh bất chợt anh nhú mồm quay sang nhìn cô liệu có phải liên quan đến những gì cô thấy hay không?

- "**Y Y tỉnh dậy đi**". Anh đi lại giường khẽ gọi cô.

- "**Bác cho người chuẩn bị đồ ăn đi**". Anh nhìn bác Luru nói. Bác Luru thấy vậy nên liền đi cho người chuẩn bị đồ ăn.

- "**Y Y**". Anh nhẹ giọng gọi cô.

Cô nheo mắt thức dậy liền thấy anh bên gối nhìn mình liền hoảng hốt ngồi dậy ôm chặt anh. Anh bất ngờ bị cô ôm nên sững người sau đó liền ôm lại cô.

- "**Dậy rửa mặt rồi đi xuống nhà ăn tối**". Anh véo má cô nói cô gật gật đầu rồi cùng anh vào phòng tắm.

Cô nhanh chóng rửa mặt rồi chạy xuống phòng ăn chờ anh xuống. Cô vừa xuống phòng ăn thì đám Tuấn Thành cũng xuống theo. Cô cùng họ ngồi vào vị trí của mình và chờ anh.

Một lúc sau anh đi xuống liền ngồi vào chỗ của mình cùng mọi người dùng cơm. Anh nhanh chóng gấp thức ăn đầy bát cho cô sau đó mới ăn.

- "*Các anh không ăn nhìn chúng tôi làm gì?*". Cô nhú mồm nhìn họ chẳng có chuyện gì mà lại nhìn cô và anh như vậy?

- "**Ăn Cẩu lương no rồi**". Hạ Khải Phong lên tiếng tiếp theo đó là 5 tên kia cứ gật đầu.

Cô đỏ mặt vội cúi mặt ăn hết những món anh gấp. Anh liếc mắt nhìn họ sau đó cũng liền gấp thức ăn bỏ vào chén của mình.

Hạ Khải Phong hừ mũi nhìn anh có người yêu rồi quên cả người anh em này luôn hay sao? Đúng là quá đáng a~~~~

Khi ăn tối xong cô liền cùng anh trở về phòng ngủ. Vào phòng anh liền bế cô lên giường rồi ôm cô.

- "**Ngủ đi**". Nói rồi anh từ từ nhắm mắt ngủ cô thấy vậy không phản kháng mà cũng vội ôm chặt anh chìm sâu vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau anh lại đi làm sớm. Cô vẫn làm những công việc thường ngày của mình. Nhưng hôm nay có cái gì đó rất lạ nhưng cả bản thân cô cũng không nhận ra nó lạ ở điểm nào.

Đến tối anh điện thoại về nói là hôm nay anh không về nhà nên cô không cần chờ anh. Nghe vậy cô liền ăn tối xong và vội đi ngủ.

Bất chợt vào lúc 12 giờ đêm cô lại giật mình tỉnh giấc. Lại như lần trước một bóng trắng xóa tóc ngoài ban công. Nhưng lần này thì rất khác cô ta quay mặt vào phòng nhìn cô.

Khuôn mặt trắng toát xanh xao, máu dính đầy khuôn mặt cô ta đến nỗi nhiều từng giọt xuống sàn nhìn trong rất sợ. Mái tóc cô ta rối tung lên trùng mắt nhìn cô.

Cô hoảng hốt chạy đi bật đèn lên nhưng khi nhìn lại thì bóng đen đó đã biến mất chỉ còn vài giọt máu đọng trên sàn. Cô thấy có một mùi gì xộc vào mũi. Cúi xuống nhìn mới thấy trên sàn có rất nhiều dấu chân dính máu.

Bất chợt cô nhận ra cánh cửa nhà tắm mở nên đi vào trong nhưng không ngờ bên trong có rất nhiều máu, rất nhiều bộ quần áo dính máu, Tắm gương nhà tắm bê ra như không còn hình dạng.

Cô chợt nhìn xung quanh nhưng không có ai. Trên tường nhà tắm còn có rất nhiều vết máu.

Bất giác cô chạy vọt ra khỏi biệt thự. Khi ra khỏi biệt thự cô mới nhận ra biệt thự hôm nay không khóa cổng? Cô giật mình chạy một mạch đến công ty của anh.

Do công ty của anh cách biệt thự khoảng 3km nên chạy một lúc lâu mới đến. Giờ trong công ty không còn một bóng người. Cô chạy lại than máy bấm

tầng cao nhất vì anh ở tầng cao nhất của công ty này.

Đinh

Khi thang máy mở cô vội chạy thẳng vào phòng anh. Phòng của anh vẫn còn sáng đèn cô không nể nang chạy thẳng vào trong.

Anh cùng đám Tuấn Thành bàn bạc việc gì đó thấy có người vào liền nhủu mày chưa kịp xem đó là ai liền bị một vật thể lạ ôm chặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43

Anh ngó người vốn định đẩy ra nhưng mùi tinh dầu hoa bị ngan quen thuộc xộc vào mũi khiến anh bất giác vòng tay ôm chặt thân hình nhỏ nhắn đang run rẩy.

- " Sao lại đến đây giờ này?". Anh ôn nhu hỏi cô.

- " Em sợ". Cô nói rồi úp mặt vào ngực anh. Anh không nói gì chỉ nhẹ nhàng vuốt tóc cô.

- " Sao không gọi anh về mà lại đến đây?". Anh khàn giọng nói.

- " Trong....trong biệt thự....có...có cái gì đó em sợ lắm Tiểu Ngạn". Cô run rẩy nói lời nói cũng không thể thành câu cứ lắp bắp.

Anh nhủu mày cánh tay càng siết chặt cô hơn. Cuối cùng là có chuyện gì mà lại khiến cô sợ hãi đến như vậy?

Chẳng lẽ có người đang ngầm muốn giết cô? Nhưng vốn dĩ cô không hề quen biết ai ở đây làm sao có thù oán gì với ai?

- " Y Y đừng sợ, em sang phòng bên cạnh ngủ đi. Anh cùng mọi người bàn xong công việc anh liền vào với em". Anh nói rồi nhìn cô. Cô gật đầu rồi cũng làm theo.

Cô đi vào căn phòng của anh cô nằm xuống chiếc giường rất nhanh chìm vào giấc ngủ. Bên ngoài anh cùng đám người Tuấn Thành vẫn cứ bàn công việc cho đến khi 3 giờ sáng.

- " Aaaaa". Tiếng la thất thanh của cô làm mọi người giật mình. Anh cùng mọi người chạy vào phòng xem thế nào chỉ thấy cô ngồi cuồn chân lại hai tay ôm đầu.

- " Y Y em sao vậy?". Anh ôm chặt cô vào lòng khẽ hỏi.

- " Tiểu Ngạn hướng biệt thự". Cô vừa nói vừa chỉ tay về cửa sổ.

Anh nhủu mày rồi đi ra cửa sổ nhìn xem cô chỉ gì bất chợt anh nhủu mày. Hướng cô chỉ chẳng phải là Tản Gia sao? Nhưng cái cô nhìn thấy là gì?

- " Có chuyện gì sao?". Anh nhìn quanh một lượt rồi quay lại hỏi cô.

Hạ Khải Phong nhủu mày nhìn biểu cảm sợ sệt của cô không giống như giả vờ. Anh ta liền đi đến đứng cạnh anh để xem sao.

- " *Quân cậu nhìn kĩ trên sân thượng kìa*". Hạ Khải Phong tay chỉ về sân thượng anh bất giác nhủu mày sao đó liền lấy ống nhòm từ tay Hạ Khải Phong nhìn xem.

Bất chợt anh quay sang nhìn cô lúc này đang ngồi trên giường toàn thân run rẩy. Anh tiến lại ôm chặt cô vào lòng. Vốn dĩ anh và Hạ Khải Phong phải dùng ống nhòm mới thấy rõ thứ đó nhưng có sao cô lại có thể thấy rõ mà không cần dùng thứ gì hỗ trợ?.

- " Tuấn Thành chú điều tra xem có chuyện gì? Ai đã giả ma giả quỷ". Anh gằn giọng nói kèm theo là ánh mắt lạnh lùng.

Tuấn Thành vâng dạ rồi cùng mọi người rời khỏi phòng chỉ để cho anh và cô ở lại.

- " Nằm ngủ thêm chút nữa đi". Anh ôm cô rồi nằm xuống giường.

Cô gối đầu lên tay anh ôm chặt anh rồi từ từ nhắm mắt ngủ. Thấy vậy anh cũng ôm chặt cô hơn cả hai cùng nhau chìm vào giấc ngủ.

Anh và cô thức dậy là gần trưa hôm sau.

- " *Ưm*". Cô khẽ động mình thức giấc. Anh đang ngủ cảm nhận người trong lòng mình đang động dậy liền mở mắt nhìn cô.

- " **Thức rồi hả?**". Anh dịu dàng hỏi ánh mắt mà mị nhìn cô.

Cô khẽ gạt đầu rồi ngồi dậy. Cả hai cùng nhau vệ sinh cá nhân. Sau đó anh cho người mang đồ cho cô lên phòng cả hai thay đồ rồi anh đưa cô đi ăn. Sau đó anh đưa cô trở về biệt thự.

- -----

Khi đưa cô về anh không đến công ty nên chỉ làm việc trên thư phòng của anh.

Anh mãi làm việc đến tối mới chợt nghĩ đến cô nên đành đi xuống xem cô ăn gì chưa. Bất chợt vào phòng thấy cô ngủ ngon lành nên anh đành đi ra xuống nhà lấy nước uống.

- " Thiếu gia". Bác Lư quản gia thấy anh liền gọi.

- " **Lạc Y đã ăn gì chưa?**". Anh quay sang hỏi Bác Lư.

- " Dạ Lạc Y tiểu thư nói thấy không được khỏe nên chỉ muốn ngủ. Tôi đang nấu chút cháo cho cô ấy ăn". Bác Lư nhìn anh nói.

Anh gạt đầu hải lòng với sự chu đáo này của Bác Lư. Sau đó anh vừa nhìn vào bếp thấy có một cô gái đang nấu cháo anh bất giác nhìn sang Bác Lư.

- " Cô ấy là giúp việc mới thừa thiếu gia". Bác Lư thấy anh nhìn mình liền nói.

Anh gạt đầu là do cô đã xin anh tìm thêm giúp việc nữ vào đây. Nên anh đã giao việc này lại cho Bác Lư.

- " **Kêu cô ta nấu xong thì mang lên phòng cho Y Y**". Anh nói rồi liền nhanh chân đi lên thư phòng.

Một lúc sau khi cô gái kia nấu cháo xong liền mang lên phòng cho cô. Đặt khay cháo lên bàn rồi quay sang nhìn cửa sổ.

- " Aaaaaa".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44

- "Aaaaa". Bỗng một tiếng la thất thanh vang lên. Và điểm phát ra tiếng đó không ai khác chính là ở phòng cô.

Anh vốn ở thư phòng nghe tiếng la liền chạy xuống xem. Cửa phòng của anh mở toan anh vội chạy vào bên trong.

Hình ảnh trước mắt khiến anh nhũn chột mi tâm. Cô gái giúp việc khi này nấu cháo cho cô đang đứng đánh một người giúp việc đã lâu ở Tàn Gia. Cô gái bị đánh tên là Tiểu Nhu.

- " Thiếu Gia cứu em". Tiểu Nhu thấy anh liền đổi giọng yếu ớt cầu xin.

- " Cô cầu cứu đi". Cô gái giúp việc mới vào thấy cô ta cầu cứu liền lạnh giọng nói.

Bàn tay bóp cổ Tiểu Nhu cũng buông ra. Cô gái không ngại có mặt anh ở đây thẳng tay đập ngay ngực Tiểu Nhu một phát khiến cô ta thổ huyết.

Cô gái kia ngang nhiên đi lại ôm chặt cô vào lòng bàn tay thuần thực vuốt nhẹ mái tóc bông bênh của cô. Ánh mắt trở nên dịu dàng hơn khi nhìn Tiểu Nhu.

- " **Cô là ai? Muốn gì?**". Anh lạnh giọng hỏi cô ta.

- " Là ai không quan trọng". Cô gái kia nhìn anh sao đó nhìn lại Tiểu Nhu.

- " Cô cứ đợi đó tôi sẽ không để yên cho cô". Tiểu Nhu nhìn cô gái kia căm giận nói.

- " *Ưm*". Cô đột nhiên tỉnh giấc do thuốc mê đã hết tác dụng. Cảm giác có người ôm mình cô dùng sức đẩy người đang ôm mình ra.

- "Aaa". Khi nhìn rõ người ôm mình cô liền ôm vào lòng đồng thời hét lên. Anh đen mặt nhìn cô coi anh là không khí sao??

- "Mấy năm nay em sống ở đây hả?". Cô gái kia dịu dàng hỏi.

- "Em mới về đây thôi. Cô dịu dàng nói với cô gái kia.

- "**Lạc Y'**". Thấy có vẻ như cô không quan tâm đến mình anh liền gọi cô.

Nghe giọng nói quen thuộc bất giác cô buột miệng gọi anh. Cô nữ cười tươi như hoa nhìn anh.

Anh lắc đầu rồi đi lại ngồi trên chiếc ghế salon ở trong phòng ngồi xuống. Cô thấy vậy cũng vội chạy theo ra ngồi vào lòng anh. Cô gái kia thấy vậy đôi môi bật giác nở một nụ cười.

Cô gái kia dùng chân đá nhẹ vào người Tiểu Nhu sao đó đi lại chỗ của anh. Ngồi vào ghế đối diện với anh ánh mắt thâm độc nhìn về Tiểu Nhu.

- "*Tiểu Ngạn chị ấy là chị họ của em, Chân Ân*". Cô dựa vào lòng anh nói. Anh gật đầu rồi nhìn cô gái tên Chân Ân kia.

- "**Tiểu Nhu đã giúp việc ở đây từ nhỏ đến giờ tại sao cô đánh cô ấy?**". Anh lạnh giọng nhìn Chân Ân hỏi.

- "Nếu không phải tôi đánh chắc giờ cô ta tiếp tục giả ma giả quỷ ở đây rồi ". Chân Ân nhìn anh nói. Tuy có sợ nhưng Chân Ân không thể để cho cô phải lo sợ được.

- "*Ngạn Ngạn. Là em đã kêu chị ấy đến đây để tìm hiểu về những chuyện xảy ra trong biệt thự này*". Cô nắm tay anh nói anh gật đầu rồi nhìn sang Tiểu Nhu.

- "**Tại sao cô làm vậy?**". Anh lạnh lùng nhìn Tiểu Nhu. Lời nói mang sát thương rất lớn khiến Tiểu Nhu rùng mình.

- "Ngạn Quân, em vốn đã ở cạnh anh suốt 13 năm rồi. Em yêu anh suốt bao năm qua em vẫn luôn chăm sóc cho anh tại sao người anh chọn lại là cô ta?". Tiểu Nhu gần giọng nói ánh mắt trở nên lạnh lẽo hơn bao giờ hết.

Anh nheo cặp mắt nguy hiểm nhìn Tiểu Nhu. Khiến Tiểu Nhu chột run rẩy.

- "Ngạn Quân, em đã ở cạnh anh suốt 15 năm rồi. Cố Lạc Y có cái gì hơn em chứ?". Tiểu Nhu chỉ tay về phía của cô nói ánh mắt muốn giết cô.

- "*Những chuyện xảy ra trong căn biệt thự này vừa qua đều do cô hại tôi? Muốn đuổi tôi đi sao?*". Cô trừng mắt nhìn Tiểu Nhu.

Tiểu Nhu nghe cô nói vậy liền bật cười như kẻ điên. Phải rồi tất cả là do cô ta đã làm mà.

- "Đúng, tất cả là do tôi làm. Từ việc bỏ thuốc ngủ vào sữa của cô đến việc giả ma giả quỷ để hù dọa đuổi cô đi.

Tôi qua cái hình nhân đó cũng là do tôi cố tình để cô thấy đó". Tiểu Nhu gần giọng nói. Ánh mắt mang đầy vẻ căm hận với cô.

- "**Hình nhân? Rõ hôm qua trên sân thượng chỉ có một cái bóng bóng hình người thôi**". Anh nhìn cô ta lạnh giọng nói.

- "Đúng vậy, Bóng bóng hình người khi bơm khí vào sẽ tự to ra. Với lại còn công của tôi đã gắn lên đó vài cái đầu mèo mà ha...ha....ha ". Tiểu Nhu nói xong bật cười như điên.

- "**Có chuyện vui sao không rủ tôi?**". Hạ Khải Phong vừa vào nghe Tiểu Nhu nói vậy liền dờ giọng trách móc.

Đầu đuôi mọi việc Hạ Khải Phong cũng vừa điều tra được nên cũng không có gì làm anh ta bất ngờ cả.

- "**Lôi ra ngoài mai tôi và cậu xử lí**". Anh nhìn Hạ Khải Phong nói. Nhìn dáng vẻ của Hạ Khải Phong thì anh cũng đoán ra được việc anh ta biết hết rồi.

- "**Là do cậu nói**". Anh ta vỗ vai anh sau đó liền vỗ tay hai cái lập tức liền có 2 người đàn ông vào lôi Tiểu Nhu đi bản thân Hạ Khải Phong cũng đi theo.

- "**Còn sợ không?**". Anh cất giọng trầm trầm không còn giọng nói lạnh khốc như khi này.

- "*Không sao, Tiểu Ngạn có thể cho chị họ của em ở đây được không?*". Cô nũng nịu nói.

Anh gật đầu rồi hôn lên trán cô. Anh không ngờ cô còn có chất giọng này nữa.

- "**Ở lầu 2 còn phòng trống cô ở đó đi**". Anh nói rồi bế cô lên giường.

Chân Ân nhìn màn ân ái này liền chịu hết nổi mà đi ra ngoài. Ở đây thêm chút nữa chắc Chân Ân hết ăn com nổi.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45

Chân Ân đi thẳng ra khỏi phòng và đi về phòng của mình.

Trong phòng của anh và cô. Cả hai người đang ôm nhau.

- "*Tiểu Ngạn*". Nằm trong lòng anh cô đột nhiên khẽ gọi.

- "**Hửm?**". Nghe cô gọi mình anh liền lên tiếng. Chắc có lẽ cô vẫn còn sợ anh nên dành nhiều thời gian cho cô hơn.

- "*Anh muốn xử lý Tiểu Nhu ra sao?*". Cô nhẹ giọng hỏi. Thật chất cô cũng chẳng muốn lấy mạng của Tiểu Nhu.

- "**Chuyện này anh sẽ không bỏ qua**". Anh khẽ hôn lên trán cô nói.

Cô không nói gì chỉ lặng lẽ gật đầu. Đôi bàn tay khẽ vòng ôm anh.

- "**Em nghỉ ngơi đi anh bận chút việc**". Anh nói rồi liền đứng dậy. Nhưng cô lại kéo tay anh lại anh nhú mảy nhìn cô.

- "*Em không ngủ được. Em đi với anh có được không?*". Cô dịu dàng nói thấy vậy anh cũng gật đầu rồi cùng cô lên Thư Phòng của anh.

Vừa vào phòng anh liền đi lại bàn làm việc và lo làm hồ sơ gì đó. Còn cô chỉ biết lấy vài cuốn sách để xem để giết thời gian.

Anh ngồi làm việc đến 2 giờ sáng vẫn không chịu đi nghỉ ngơi. Nhìn anh cô thật sự thấy rất xót. Cô đi lại cạnh anh vòng tay ôm cổ anh.

- "*Tiểu Ngạn, anh nghỉ ngơi chút đi*". Cô nhẹ nhàng xoa bóp vai cho anh.

Anh để mặc cô xoa bóp vai cho mình. Anh vẫn tiếp tục làm việc. Những ngón tay dài cứ nhảy múa trên bàn phím.

- "**Em mệt thì đi nghỉ trước đi. Anh bận làm tài liệu nữa**". Anh nhẹ giọng nói.

- "*Em lấy cafe cho anh*". Cô buông lỏng tay đang ôm cổ anh.

- "**Được**". Anh khẽ gật đầu cô thấy vậy cũng liền rời đi.

- ----- Một lúc sau -----

Cô đi lên với tách cafe nóng trên tay.

- "*Tiểu Ngạn, cafe của anh*". Cô đặt tách cafe lên bàn làm việc của anh.

Anh gật đầu rồi lấy tách cafe uống. Cô thấy vậy liền thở phào.

- "*Tiểu Ngạn, anh có rời xa em không?*". Đột nhiên cô ngồi lên đùi anh khẽ hỏi. Nghe cô hỏi đôi tay gõ trên bàn phím chợt khựng lại.

- "**Không**". Anh nói rồi hôn khẽ vào trán cô.

Bất chợt đôi mắt anh nặng trĩu nhìn lại tách cafe rồi nhìn sang cô. Cuối cùng anh cũng hiểu lý do. Anh khẽ ôm cô vào lòng cầm đặt lên vai của cô.

- "*Em muốn anh nghỉ ngơi thôi*". Thấy biểu hiện của anh cô liền hiểu ra anh đã biết việc cô để thuốc an thần vào cho anh uống rồi.

Anh gật đầu rồi lên giường trong thư phòng nằm nghỉ. Cô thấy anh rất nhanh chìm vào giấc ngủ nên cũng an tâm phần nào. Tiến lại giường cô khẽ đắp chăn lại cho anh. Sau đó đi lại bàn làm việc xem anh đã làm gì.

Bất chợt cô mỉm cười không ngờ anh lại đang tổng hợp sổ sách lại. Và kẻ bên đó là một bản hợp đồng mua bán vũ khí vẫn chưa được làm.

Cô khẽ nhú mảy quay lại nhìn anh người đàn ông này sao lại có nhiều việc như vậy? Tuy nghĩ vậy nhưng cô cũng giúp anh xem lại hồ sơ sau đó tổng kết lại thành một bản sổ sách hoàn chỉnh.

Cả bản hợp đồng cô cũng giúp anh hoàn thành. Hơn nữa cô đã giúp anh được phần nào công việc của anh. Cô gật đầu nhìn thành quả của mình. Bản hợp đồng cô xem đi xem lại cuối cùng cũng thêm vào vài chi tiết đa phần là điều có lợi cho Tần Gia.

Sáng hôm sau anh thức dậy theo thói quen quay sang ôm người bên cạnh nhưng hôm nay lại không có người bên cạnh. Anh mở mắt nhìn sang cạnh mình không có ai. Bất giác ánh mắt liền chạm phải bàn làm việc của mình. Sắc mặt anh bỗng chốc tối sầm lại.

Xin lỗi m.n nha do tay mình đang bị bệnh nên chỉ có thể viết được nhiều đây mong mọi người thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46

Anh nhú mày nhìn cô ngủ gục trên bàn làm việc của anh. Cô không lên giường nghỉ ngơi mà lại ngủ trên bàn làm việc của anh sao?

- "**Lạc Y'**". Anh đi lại giường khẽ lay người cô.

- "*Ưm*". Cô ưm một tiếng sau đó từ từ mở mắt nhìn anh.

- "**Lên giường nghỉ**". Nói rồi anh bế cô lên giường đặt cô nằm xuống. Cô khẽ cười nhìn anh sau đó tiếp tục giấc ngủ của mình.

Anh khẽ lắc đầu với dáng vẻ mềnh lười của cô. Sau đó nhanh chóng đi vệ sinh cá nhân. Khi làm xong anh liền ngồi vào bàn làm việc.

Nhưng vừa mở máy tính đôi chân mày của anh bất giác nhíu lại. Công việc của anh vốn đã làm xong hết rồi. Nhưng rõ ràng tối qua khi anh đi ngủ thì công việc của anh vẫn chưa làm xong. Nhưng hôm nay....

Bất chợt anh nghĩ lại dáng vẻ mệt mỏi khi vừa thức của cô. Quay lại nhìn cô bằng ánh mắt ám áp phải anh đã biết rồi người giúp anh hoàn thành công việc là cô người con gái anh yêu.

Tiến lại giường ngồi cạnh cô đôi tay bất giác vuốt mái tóc của cô. Anh đã từng hứa sẽ không để cô phải chịu tổn thương vậy mà ngay trong chính căn biệt thự của anh lại có người dám gây tổn thương cho cô.

- "**Sao vậy?**". Bất chợt cô ôm chặt thắt lưng của anh đầu gối lên chân anh. Anh khẽ nhếch môi nhìn cô.

- "*Em không ngủ được nữa*". Cô nói với giọng ngái ngủ. Anh nghe vậy liền nhìn cô đôi môi khẽ nhếch lên.

- "**Vậy em mau thức ta đi ăn sáng**". Anh nói rồi kéo cô ngồi dậy.

Cô gật đầu rồi cùng anh đi về phòng ngủ của hai người. Cô vào phòng vệ sinh cá nhân và thay quần áo sau đó cùng anh đi xuống phòng ăn.

Cả hai người khi tới phòng ăn liền ngồi vào vị trí của mình. Có điều hôm nay bên cạnh cô còn có thêm một nhân vật mới là chị họ của cô Chân Ân. Cô liên tục gấp thức ăn vào bát của anh.

- "Có người yêu rồi quên chị này luôn rồi". Chân Ân nhìn cô nói ánh mắt mang đầy vẻ yêu thương.

- "*Em nào có*". Nói rồi cô gấp một cái cánh gà đưa cho Chân Ân.

Chân Ân phì cười với cô gái ngốc này. Dù là chị họ nhưng Chân Ân và cô bằng tuổi nhau nhưng chỉ có điều Chân Ân chừng chạc hơn cô nhiều.

- "**Cô là tiểu thư của gia đình nào?**". Hạ Khải Phong nhìn Chân Ân bất giác lên tiếng.

Cách nói chuyện cho thấy gia đình Chân Ân là một người có tiếng trong Bạch Đạo. Chân Ân không sợ cả Tàn Ngạn Quân chứng tỏ thế lực của cô gái này không đơn giản.

- "Chân Gia". Chân Ân nhẹ giọng nói ánh mắt bất giác trùn xuống. Còn Hạ Khải Phong khi nghe cô nói ánh mắt đột nhiên lạnh lẽo hơn.

- "*Chị một chút ăn xong mình đi mua sắm đi*". Cô đương nhiên là biết vì sao khi nhắc đến Gia Tộc của mình mà Chân Ân lại có tâm trạng như vậy.

- "Được, chút chị về phòng thay đồ rồi mình đi". Chân Ân mỉm cười nhìn cô.

Cô gật đầu rồi nhanh chóng giải quyết bữa sáng của mình. Một lúc khi ăn xong cô cùng anh về phòng thay đồ.

- "*Tiểu Ngạn, Em muốn đi mua sắm*". Cô ôm anh nũng nịu. Anh khẽ nhếch môi một tay ôm cô một tay vuốt tóc cô.

- "**Cho em**". Anh vừa nói liền lấy một tấm thẻ màu vàng đưa cho cô.

Cô cảm lấy và cười tươi nhìn anh. Anh thấy cô như vật liền cúi xuống áp đôi môi mỏng của mình vào đôi môi anh đào của cô. Chiếc lưỡi tinh nghịch liền lượn vào khoang miệng quần quách với cái lưỡi đỉnh hương của cô.

Cả hai hôn nhau một lúc lâu sau đó anh buông tha cho đôi môi của cô. Cô nhìn anh sau đó úp mặt vào ngực anh. Anh thấy vậy liền để yên và vuốt nhẹ tóc cô.

- "**Không đi sao?**". Anh ôm cô trầm giọng hỏi.

- "*Đi chứ*". Cô vội đẩy anh ra và chạy vào phòng tắm thay cho mình bộ đồ thoải mái hơn.

- "*Em đi nha*". Cô từ phòng tắm đi ra trên người mặc một chiếc áo thun ngắn tay, và một chiếc quần jeans ngắn.

Anh gật đầu nhìn cô hôn nhẹ vào trán cô sau đó lấy chiếc túi xách và kèm theo đó là vài chực tắm thê đưa cho cô.

- "**Mặt khẩu là ngày sinh của em**". Đưa cho cô anh trầm giọng nói. Cô gật đầu rồi hôn chụt vào má anh rồi chạy nhanh ra ngoài.

Anh nhìn theo cô chỉ lắc đầu rồi nhanh chóng thay đồ đến công ty. Cô khi xuống sân liền thấy Chân Ân đợi cô. Cô liền cùng Chân Ân lên xe và đi đến trung tâm mua sắm.

Dù sao chiếc Lamborghini mà Chân Ân đang chạy cũng là do anh mua cho cô mà. Cả hai rất nhanh chóng tới trung tâm mua sắm. Hai cô gái cùng đi đồ xe rồi cùng nhau vào trung tâm mua sắm.

Cô bước vào cùng Chân Ân rất nhanh chóng trở thành tâm của tất cả những người đàn ông đang ở bên trong. Cô cùng Chân Ân đi mua một ít quần áo. Sau đó cô lại cùng Chân Ân đi đến khu mua sắm cho nam. Cô lựa một chiếc áo sơ mi trắng của nhà Thiết Kế Eton liền bị một bàn tay khác giật lấy.

Cô quay sang nhìn cô gái vừa cướp áo của cô. Trước mặt cô là một cô gái ăn mặc hàng hiệu phấn son lòe loẹt. Cô thầm khinh bỉ cô ta một cái rồi tiếp tục lấy chiếc áo sơ mi trắng của nhà thiết kế Thom Browne vừa định để vào giỏ liền bị cô gái kia giật lấy.

- "Nè cô có biết cách cư xử không?". Chân Ân tức giận lên tiếng.

- "Gia đình tôi có thể lực như thế nào cô biết không? Đừng đụng vào tôi, hơn nữa đồ ở chợ hợp với cô hơn đó". Cô gái kia vênh vao nói. Giọng nói chanh chua hiện rõ sự khinh miệt.

- -----Hết chương 46-----

Sorry mọi người vì bất mọi người đợi truyện lâu như vậy nhưng vì mình vừa mới phẫu thuật thay van tim nên sức khỏe mình còn chưa hồi phục. Mình đã cố gắng để viết chương này mong m.n thông cảm cho mình

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Bá đạo như nhau

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 47: Bá Đạo Như nhau

Cô ta nhìn cô bằng ánh mắt khinh thường giọng điệu đầy mỉa mai nói. Cô chột nhìn cô ta ánh mắt lóe lên tia lạnh lùng. Gia đình cô ta như thế nào chứ? Có hơn được Tiểu Ngan của cô không?

- "Tôi cho cô biết làm người đừng quá tự cao". Chân Ân nhìn cô ta lạnh lùng nói.

- "Tôi tự cao thì đã làm sao?". Cô ta nhìn Chân Ân khinh thường nói.

Cô vừa định lên tiếng thì từ cửa chính đi vào một nhóm người. Hai người đàn ông đi đầu tiếp theo đó là 2 người đàn ông khác đi theo sau.

Cả cái trung tâm mua sắm đột nhiên im lặng. 2 người đàn ông đi đầu chẳng mấy chốc trở thành điểm chú ý của mọi người.

Một người đẹp theo kiểu nhã nhặn thanh lịch. Một người đẹp theo kiểu bá vương vừa lạnh lùng vừa kiêu ngạo. Cả người họ quả thật là bạn thân không sai.

Đúng người vừa vào là Chủ tịch của Tần Gia lớn nhất nhì thế giới. Và người đi cạnh anh không ai khác là Chủ tịch của Hạ Gia - Hạ Khải Phong.

- "Quân, anh xem cô ta gây sự với em". Cô ta vừa thấy anh liền chạy tới chỗ anh ôm ngan người anh. Những người ở gần đó cũng thấy chướng mắt vì cô ta vừa ăn cướp vừa la làng. Nhưng vì người bên cạnh cô ta là một nhân vật rất có tiếng nên đành im.

- "Cút". Anh lạnh lùng liếc nhìn cô ta. Cô ta thấy vậy liền rút tay lại hóng hách nhìn cô.

Cơ mà sự đắc ý của cô ta chưa bao lâu thì anh đã sảy bước đến chỗ của cô. Vừa định ôm cô vào lòng thì cô đã vội tránh đi cái ôm của anh.

- "Đừng đụng vào em". Cô lạnh giọng nói ánh mắt sắc bén liếc nhìn cô ta.

Anh nhú mảy nhìn cô theo ánh mắt cô nhìn về phía cô ta. Lúc này anh mới hiểu ý của cô là gì.

- "Áo cho anh". Anh lại gần chỗ cô phà hơi nóng vào cổ cô khiến cô bất giác rụt cổ. Bàn tay cũng nhanh chóng lấy chiếc áo đưa cho anh. Anh nhận lấy rồi đi vào phòng thay đồ.

Một lúc sau anh đi ra trên người đã thay chiếc áo sơ mi và quăng bỏ chiếc áo vest. Lúc này anh chỉ mặc một chiếc áo sơ mi trắng của Thom Browne, quần tây ban nãy và kèm đôi giày da màu đen.

- "Quân anh cô ta là ai?". Cô ta nhìn anh chỉ tay về phía cô.

- "Tôi là người có thể dùng khí oxi cả đời này để hôn anh ấy". Nói rồi cô nhón chân hôn môi anh.

- "Nghe rõ rồi chứ?". Anh liếc nhìn cô ta.

- "Tôi- Mặc Thiên An sẽ cho cô trả giá". Cô ta nói rồi nhìn chằm chằm vào cô.

- "Tôi không muốn ngày mai phải thấy công ty của Mặc Thiên Lâm trên thị trường nữa. Minh Khiêm gì quyết chuyện này". Anh nói rồi ôm ngang thắt lưng cô nhìn cô ta.

- "Vì cô ta nên anh mới không muốn kết hôn với em?". Nghe anh nói vậy cô ta chợt thấy lo lắng. Nếu không phải vì anh không đồng ý thì có lẽ cô ta và anh sắp kết hôn rồi cũng nên. Nhưng nay vì cô mà anh lại đối xử với cô ta như vậy thật sự cô ta không cam tâm.

- "Tôi đã nói người có thể ở cạnh Tiểu Ngạn và dùng oxi cả đời này hôn anh ấy chỉ có một mình tôi. Cô không nghe sao?". Cô lạnh lùng nói ánh mắt không một tia cảm xúc nhìn cô ta.

Trong lòng cô tự hỏi có cần mặt dày như vậy không? Muốn làm con giáp thứ 13 sao?

- "Quân là của tôi cô muốn cướp anh ấy sao? Đừng hòng". Cô ta liếc nhìn cô nói.

#Chát

Một tiếng tát tay vang lên. Không sai người bị đánh là cô ta và người ra tay là cô.

- "Tôi cảnh cáo cô. Tần Ngạn Quân chỉ dùng hơi thở và mạng sống của anh ấy để yêu thương tôi. Cấm cô tới gần anh ấy nếu không đừng trách tôi". Nói rồi ôm dựa vào người anh.

Thấy vậy anh liền bế cô lên theo kiểu công chúa. Cuối xuống khề hôn sâu vào đôi môi anh đào của cô. Anh khề nhá vài cái sau đó đi ra ngoài.

- "Tên tôi chỉ có Y Y được gọi". Đi ngan cô ta anh lạnh giọng nói rồi liền cùng cô đi nhanh ra xe.

- "Bá đạo như nhau". Hạ Khải Phong nhìn sang Chân Ân rồi nói. Chân Ân cũng gật đầu đồng tình sau đó cũng đi nhanh theo anh. Hạ Khải Phong cùng hai tên kia cũng vội đi theo.

Không ngờ có lúc Lạc Y cũng bá đạo như vậy? Liệu đây có phải là gần mực thì đen hay không?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_48

Anh đưa cô về biệt thự vừa về đến cô liền đi lên phòng thấy vậy anh liền đi theo cô lên phòng. Vừa vào phòng cô đã nhảy lên giường ngồi.

Thấy dáng vẻ của cô anh chỉ biết lắc đầu rồi đi lại ôm cô. Nhưng cô lại tránh đi cái ôm của anh. Anh nhếch môi nhìn cô không ngờ hôm nay mèo con lại bỏ hung hãn với anh như vậy.

- " Sao vậy?". Anh đi lại ngồi cạnh cô ánh mắt mang đầy vẻ yêu thương nuông chiều.

- " Cô ta là ai?". Cô nhú mày nhìn anh, ánh mắt mang đầy vẻ mong lung.

Có lẽ chính anh cũng nhận ra sự mong lung trong đôi mắt của cô. Bỗng những giọt nước mắt như pha lê rơi ra từ khóe mắt cô. Thấy vậy anh liền lau sạch những giọt nước mắt kia.

- " Ba của Mạc Thiên An là bạn của ba anh. Ông ta vốn luôn muốn anh và cô ta sẽ kết hôn. Nhưng anh không đồng ý". Anh nói rồi khẽ hôn vào mi mắt cô. Cô bất giác cắn môi nhìn anh. Anh thấy vậy liền dùng tay miết nhẹ môi cô.

- " Được rồi trước kia và bây giờ anh không tiếp xúc với bất kì người phụ nữ nào khác ngoài em". Anh ôm cô vào lòng nói. Cô nghe vậy chỉ gật đầu rồi vòng tay ôm lại anh.

- " Tiểu Ngạn em rất sợ em chỉ là người tạm thời không phải cả đời ở bên anh". Cô nói rồi ánh mắt cũng tròn xuông theo lời nói.

- " Được rồi em đừng nghĩ nhiều anh chỉ cần một mình em là đủ". Anh nói rồi cúi xuống hôn môi cô.

Cô cũng vòng tay qua cổ của anh để đáp trả nụ hôn kia. Cả anh và cô đều chìm sâu vào nụ hôn ngọt ngào của nhau.

- " Em đi tắm". Hôn một lúc lâu khi anh vừa buông tha cho đôi môi đã bị sung mọng kia. Cô liền lấy đứng dậy đi lại tú lấy một bộ quần áo rồi chạy lên vào phòng tắm.

Khi cô trở ra trên người đã thay một chiếc áo 2 dây màu đen ôm sát cơ thể lộ ra xương quai xanh tinh tế, kèm theo đó là một quần da bò ngắn ngấn đùi lộ ra cặp chân thon dài của cô. Bất giác giấc anh nhìn cô như một con mồi ngon.

Thấy anh như vậy cô cũng không quan tâm mà đi lại ngồi vào bàn để sấy khô tóc. Đột nhiên một bàn tay mạnh mẽ giật lấy máy sấy tóc từ tay của cô.

- " Anh giúp em". Nói rồi anh đứng đó và khởi động máy sấy tóc và sấy khô tóc cho cô.

Một lúc sau khi sấy tóc cho cô xong anh đặt máy sấy xuống bàn và đi lại giường ngồi xuống. Cô thấy anh như vậy cũng đi lại ngồi cạnh anh.

- " Tiểu Ngạn, Em muốn ngủ". Cô nói rồi ôm chặt anh. Anh gật đầu rồi nằm xuống giường để cô gối đầu lên tay mình.

Rất mau cả anh và cô chìm vào giấc ngủ. Có lẽ vì dạo gần đây anh chỉ chú tâm vào công việc còn cô thì bị quá nhiều sự sợ hãi.

Cô và anh đều ngủ đến tận chiều tối. Cả hai thức dậy cô cùng anh vệ sinh cá nhân sau đó xuống phòng ăn.

Anh và cô ngồi vào vị trí của mình sau đó liền gật đầu ý bảo mọi người dùng bữa tối. Anh gấp thức ăn liên tục vào bát cho cô. Cô cười hi mắt rồi gấp lại cho anh.

- " Quân, bên Italy có vấn đề tối nay tôi sẽ về bên đây". Hạ Khải Phong nhìn anh nghiêm túc nói.

Anh nhìn anh ta gật đầu. Anh ta thấy vậy không nói gì liền nhanh chóng giải quyết cho xong bữa tối của mình.

Khi ăn xong anh cùng cô về phòng. Cô chỉ im lặng ở cạnh anh. Cô thật sự rất mong rằng cả cô và anh đều có thể như thế này mãi mãi.

- " Anh cùng đám Tuấn Thành giải quyết chút việc". Anh nhìn cô trầm giọng nói. Cô gật đầu nhìn anh, anh thấy vậy cũng nhanh chóng đi xuống thư phòng để cùng mấy tên kia bàn việc.

- " Lạc Y". Khi anh đi được một lúc Chân Ân liền vào phòng khẽ gọi tên cô.

- " Chị". Cô thấy Chân Ân thì liền cười tươi.

Chân Ân đi thẳng vào phòng ngồi lên chiếc ghế salon trong phòng. Cô thấy vậy cũng vội chạy theo ngồi cạnh Chân Ân.

- " Lạc Y, dạo gần đây em sống có tốt hay không? Người của Tần Gia có gây khó dễ cho em không?". Chân Ân vuốt nhẹ mái tóc của cô nhẹ nhàng hỏi.

- " Chị à, em ở đây thật sự rất tốt. Mọi người ở đây cũng rất tốt với em". Cô nhìn Chân Ân cười tươi nói.

- " Chuyện em già chết có lẽ Phan Dĩ Minh đã biết rồi em quyết định như thế nào?". Chân Ân dịu dàng nhìn cô nói.

- " Nếu ông ta đã biết chắc chắn sẽ không tha cho em". Cô nhìn Chân Ân nói.

- " Chị sẽ ở lại đây một thời gian rồi chị sẽ về Trung Quốc". Chân Ân nói ánh mắt đầy sự kiên quyết.

- " Chị về phải cẩn thận". Cô nói rồi ôm chặt Chân Ân, Chân Ân mỉm cười nhìn cô. Cô thấy như vậy cũng cười lại.

Chính bản thân Chân Ân biết lần này bản thân Chân Ân về Trung Quốc e là sẽ chuyện. Họ sẽ không tha cho Chân Ân.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49

Cô cùng Chân Ân nói chuyện một lúc lâu sau đó Chân Ân đi về phòng của mình. Cô chỉ biết thờ dài và dựa người vào ghế sofa.

Một lúc sau anh về phòng thấy cô suy tư liền gõ nhẹ lên bàn vài cái. Cô giật mình thấy anh liền đứng phắt dậy đi lại ôm anh.

- " Sao vậy?". Anh ân cần hỏi cô.

- " Không sao cả". Nói rồi cô buông lỏng tay ra và đi về phía giường.

- " Anh thay đồ". Anh nhìn cô nói rồi lấy bộ đồ ngủ vào phòng tắm thay.

Một lúc sau anh đi ra trên người đã thay vào bộ đồ ngủ thoải mái do cô mua cho anh. Đi lại nằm lên giường anh kéo nhẹ tay cô khiến cô ngã trợn vào lòng mình.

- " Tiểu Ngạn ". Cô ôm anh dịu dàng gọi anh.

- " Sao vậy?". Anh vuốt nhẹ mái tóc của cô và hỏi.

- " Em muốn đi làm". Cô hôn nhẹ vào má anh và nói.

- " Không". Anh lạnh lùng nói. Ánh mắt mang vẻ ôn hòa.

- " Em muốn đi làm". Nói rồi cô đẩy anh ra chầm chậm lại.

- " YY à, em biết anh có rất nhiều kẻ thù. Trước kia anh không sợ bọn họ. Nhưng bây giờ anh đã có em, em chính là sự sống của anh nếu chúng gây tổn thương cho em thì tim anh sẽ không thể thờ nổi nữa". Anh ân cần nói. Lời nói mang theo sự thành thật ánh mắt mang đầy vẻ ôn nhu. Cô nghe vậy liền tung chăn ra ôm chặt thắt lưng của anh.

- " Vậy em cứ đến công ty của anh được rồi". Cô áp mặt vào ngực anh. Vừa rồi nghe những lời của anh cô thấy hạnh phúc lắm như rằng ai đang rót mật ngọt vào tim cô.

- " Được rồi, Mai đến công ty anh phỏng vấn". Anh nói rồi hôn nhẹ vào trán cô.

Cô gật đầu cười tươi rồi ôm chặt anh. Đôi mắt cũng từ từ khép lại. Thấy cô như vậy anh chỉ khẽ nhếch môi rồi hôn nhẹ vào trán của cô.

- " Ngủ ngon". Anh nói rồi cũng từ từ chìm vào giấc ngủ.

Cả hai cùng nhau chìm vào giấc ngủ ánh sáng bạc từ vầng trăng đường như phủ lên trên người anh và cô.

Những lời anh nói quả đúng là thật. Trước giờ anh chưa bao giờ lo lắng bất cứ thứ gì và anh cũng không có điểm yếu. Nhưng bây giờ thì khác cô chính là điểm yếu của anh. Anh không muốn thấy cô phải chịu một tổn thương gì nữa cả.

Ngày hôm sau cô thức dậy liền đi vệ sinh cá nhân và xuống nhà ăn sáng. Vừa vào phòng ăn cô đã nhìn thấy anh đang ngồi vào vị trí của mình cô chỉ cười nhẹ rồi chạy thật nhanh ngồi vào vị trí của mình.

Khi đồ ăn sáng được mang lên cô liền cùng mọi người ăn sáng xong rồi cùng anh đến công ty.

- " *Tiểu Ngạn, Em không muốn mình bị nói là quyến rũ anh nên đừng cho nhân viên của anh biết quan hệ của chúng ta*". Cô nhìn anh ánh mắt khẩn cầu nói.

Anh gật đầu rồi liền ra lệnh cho Tuấn Thành dừng xe lại. Cô nhìn anh cười rồi hôn chụt vào môi anh sau đó cô xuống xe và đi bộ đến công ty.

Vì chỗ này cũng gần với công ty nên cô đi bộ một lúc liền đến nơi. Cô đi đến chỗ tiếp tân hỏi thăm nơi phòng vắng rồi sau đó cô liền đi thẳng đến nơi phòng vắng.

*Cốc....cốc

Đến nơi cô liền gõ cửa phòng vài cái.

- " Vào đi". Một giọng nam bên trong nói vọng ra. Cô nghe vậy liền đi vào phòng.

- " Cô là Cố Lạc Y?". Người con trai đang phòng vắng cô chợt lên tiếng.

- " *Phải*". Cô nhẹ nhàng nói.

Chợt nhận thấy ánh mắt của anh ta chứ nhìn chằm chằm vào người mình cô liền nhú mày tỏ ý không vui.

- " Tôi là Giám đốc Lưu chỉ cần cô ngoan ngoãn nghe theo lời tôi thì tôi sẽ nhận cô". Hắn ta vừa nói vừa đi ra sau lưng cô. Bàn tay hắn ta khẽ vuốt vai cô.

- " *Tôi đến đây để phòng vắng làm việc. Không phải bán thân*". Cô lạnh giọng nói nói.

- " Ngoan nào chỉ cần nghe lời tôi tôi sẽ lo chu toàn cho em". Hắn ta nắm tay cô nhưng rất nhanh bị cô rút tay lại.

- " *Anh nên xem lại cách ứng xử của mình*". Cô nhìn hắn gần giọng.

- " Tôi là giám đốc tôi muốn làm gì mà chẳng được. Còn em đi phòng vắng mà ăn mặc hở hang mà còn trang điểm đậm vậy không phải để câu dẫn tôi à?". Hắn ta cười xấu xa nhìn cô.

- " Ngoan nào lại đây với tôi". Hắn vừa nói định ôm cô liền bị cô tránh đi.

Hắn đi lại ngồi lên chiếc ghế trong phòng sau đó nhìn cô thêm khát.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Cố H

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_50

Cô khó chịu đứng dậy trừng mắt nhìn hắn ta. Ánh mắt mang theo vẻ lạnh lùng.

- " *Mong anh cẩn thận hành vi và lời nói của mình*". Cô đứng dậy ánh mắt khó chịu nhìn hắn ta.

Hắn ta thấy cô nhìn mình như vậy liền nhếch môi cười. Đôi mắt hắn ta hiện lên sự vui vẻ chạy lại chỗ cô.

- " Ngoan ngoan nghe lời tôi tôi sẽ đề bạc cô". Hắn ta nhanh chóng khóa cô bằng đôi tay của mình.

Cô khó chịu khi bị người khác đụng chạm vào người mình, cô dùng sức đá vào hạ thân của hắn ta. Sau đó đánh hắn té xuống sàn.

Hắn ta trừng mắt nhìn cô. Cô nhú mày và tát vào mặt hắn 5 cái. Rồi cô cầm lấy hồ sơ của mình đi thẳng lên phòng làm việc của anh.

*Cốc...cốc

Đứng trước cửa phòng của anh cô gõ nhẹ lên cửa vài cái.

- " Vào đi". Anh lạnh giọng nói. Cô nghe vậy liền mở cửa đi vào. Cô đi lại chỗ của anh hôn nhẹ lên má anh.

-**"Sao vậy? "**. Anh đang tay ôm ngan thất lưng cô kéo cô ngồi lên đùi mình.

-**" Em vừa bị xâm sở"**. Cô mếu môi nhìn anh.

Nghे cô nói vậy mặt anh bỗng tối sầm lại. Là ai to gan đến nỗi dám động đến người con gái của anh?.

-**" Là ai?"**. Anh tức giận cánh tay ôm chặt cô hơn thái độ rõ ràng sự tức giận.

-**" Giám đốc Lưu của anh"**. Cô ôm anh nói. Anh nghe vậy liền gật đầu.

Anh bỗng nhiên ôm chặt cô hơn vào đôi môi anh đào của cô. Anh khẽ nhá đôi môi cô. Cô cũng nhẹ nhàng đáp trả lại anh.

Cả hai hôn nhau một lúc lâu anh mới luyến tiếc buông tha cho đôi môi của cô.

-**" Anh sẽ giải quyết tên đó. Em hãy vào làm quản lí của phòng kế toán đi"**. Anh cưng chiều hôn nhẹ vào má cô. Cô cười gật đầu nhìn anh.

Một lúc sau cô đi vào phòng nghỉ của anh để nghỉ ngơi. Vừa nằm lên giường cô liền nhanh chóng chìm vào giấc ngủ. Anh làm việc đến tối chợt nhớ ra cô vẫn còn chưa ăn gì.

Anh liền đi vào phòng gọi cô dậy và đưa cô đi ăn. Cô cùng anh đi ăn rồi anh lấy xe đưa cô về biệt thự.

- -----

Khi cả 2 về đến biệt thự anh liền về phòng tắm rửa rồi lên thư phòng làm việc. Cô thấy anh như vậy chỉ nhủu mảy nhẹ rồi đi vào phòng tắm rửa.

Khi tắm xong cô định đi ngủ nhưng nằm một lúc lâu nhưng chẳng tài nào chợp mắt được nên cô đành qua phòng của Bảo Lâm thấy trên bàn có một hộp thuốc ngủ cô liền cầm lấy đi về phòng.

Về đến phòng cô liền lấy thuốc ra uống nhưng trong hộp thuốc chỉ còn 1 viên cứ nghĩ là thuốc ngủ nên cô cũng không quan tâm. Khi uống xong được một lúc cả người cô chợt nóng lên.

Cô nhủu mảy vì khó chịu, lúc này đúng lúc anh vừa về đến phòng vừa định nghỉ ngơi liền thấy cô nằm trên giường với cái váy mỏng màu đen. Yết hầu của anh lên xuống nhanh hơn.

Đang nhìn cô bỗng anh bị cô kéo ngã lên người cô. Anh nhanh chóng dùng tay chống xuống giường. Giữ lại khoảng cách cho anh và cô.

-**" Tiểu Ngạn em muốn anh"**. Cô khó khăn nói.

-**" Em chắc chứ?"**. Anh nhìn cô ánh mắt khó xử.

Cô không nói gì chỉ kéo anh xuống và hôn môi anh. Anh thấy vậy cũng phối hợp với cô. Hôn một lúc lâu anh rời khỏi môi cô và bắt đầu thoát y cho cô và cũng thoát y cho bản thân mình.

Anh cúi xuống khẽ Hickey cổ cô để đánh dấu chủ quyền. Anh nhìn cô lúc này chỉ còn lại bộ nội y màu đen quyến rũ. Khiến cả người anh càng khó chịu hơn.

Anh bức mạnh một cái khiến cho chiếc áo ngực của cô đứt ra. Anh cúi xuống ngậm lấy ngực cô như đứa trẻ.

-**" U...um "**. Cô cất lên những tiếng ngậm nga.

Thấy vậy anh nhanh chóng vút bị quần lót bằng ren của cô sang một bên. Vật nam tính của anh gần như không chịu nổi nữa. Anh liền tiến vào trong cô vật nam tính kia xuyên qua lớp màng mỏng của cô.

-**" aaaa"**. Cô đột nhiên hét lên vì bị anh dùng sức tiến vào trong cô.

Thấy cô đau đến ứa nước mắt bỗng nhiên anh lại thấy có lỗi vô cùng. Nhưng một lúc khi để cô thích ứng thì anh lại luân động.

-**" Uim...a~"**. Cô cất lên những tiếng ngậm nga.

Mỗi lần anh luân động ra vào trong cô cô đều ngân lên những tiếng đó khiến người nghe phải đổ mồ hôi tía tai (Lê: Con au cx đổ mồ hôi rồi)

Những lời ngậm nga đó vào tai anh như kích thích anh. Anh càng ra vào trong cô mạnh hơn. Cả hai cùng nhau trườn miên đến gần sáng anh mới buông tha cho cô. Nằm sang bên cạnh anh ôm chặt cô vào lòng cả 2 cùng nhắm mắt ngủ. Vậy là cuối cùng người con gái này cũng đã thành người phụ nữ của riêng một mình anh.

Aaaaa tác giả đổ mặt rồi. Dừng bút

Lần đầu viết H mọi ng góp ý vs ạ

Chương 51

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_51

Sáng hôm sau.

Ánh nắng nắng ban mai rọi vào căn phòng đầy mùi hoan ái của đêm qua.

Anh tỉnh giấc sau trận trăn miên đêm qua. Bất chợt nhìn lại người trong lòng mình vẫn còn đang ngủ say.

Anh khẽ vuốt nhẹ khuôn mặt đẹp không tỳ vết của cô. Đôi môi mỏng bất chợt nở một nụ cười nhìn cô. Sau đêm qua xem như anh và cô đã là vợ chồng rồi nhỉ?.

Cuối cùng thì người con gái này cũng đã thuộc về anh. Thuộc về riêng một mình anh thôi. Là người đã xác định là kiếp này sẽ cùng anh chung bạn thờ.

- "*Ừm*". Lúc này bất chợt cô tỉnh giấc. Khẽ ưm một tiếng khiến anh bật cười.

Đúng là có nằm mơ anh cũng không ngờ là khi ngủ thức cô lại Cute phô mai que đến như vậy. Nhìn khuôn mặt vẫn ngái ngủ kia khiến anh chợt nổi ý định là ăn cô thêm một lần nữa.

- "*Aaaa*". Cô mơ màng một lúc mới nhận ra anh không mặc quần áo và cả bản thân mình cũng như vậy.

Quần áo của cả hai người rải rác dưới sàn nhà. Khuôn mặt cô bỗng chốc trở nên đỏ như quả cà chua chín.

Ngắn người một lúc rồi cứ thế những hình ảnh đêm qua lại trở về. Khuôn mặt cô lúc này đã đỏ như quả gấc.

- "**Em sao vậy?**". Thấy cô như vậy anh chợt ôm cô vào lòng nhẹ nhàng hỏi.

- "*Đêm qua chúng ta...*". Cô bất chợt nhìn anh ánh mắt mang đầy vẻ khó xử.

Đêm qua anh đã lấy đi lần đầu của cô. Nhưng cô không biết nên nói sao trong khi người chủ động lại là cô chứ không phải anh. Đôi mắt cô chợt ướm một nỗi sầu khó nói nên lời.

- "**Anh sẽ chịu trách nhiệm**". Anh nói rồi khẽ hôn vào má cô một cái.

Cô nghe anh nói vậy chỉ gật đầu rồi dựa vào người anh. Có lẽ càng ngày cô càng bị người đàn ông này ảnh hưởng đến cả thể xác và tinh thần. Cô cũng rất sợ nếu như đối với cô anh chỉ là tình cảm nhất thời thì sao?

Cô sẽ phải sống như thế nào nếu như không còn anh? Cô có thể mạnh mẽ như bây giờ? Hay là lúc đó cô sẽ trở nên yếu đuối hơn bao giờ hết?.

- "**Đừng nghĩ lung tung nữa. Mau đi vệ sinh cá nhân đi rồi anh đưa em đi làm**". Anh nói rồi hôn nhẹ vào tóc cô.

Cô gật đầu khẽ cười rồi lấy chiếc khăn quấn cơ thể lại rồi chạy nhanh về nhà tắm. Cô vệ sinh cá nhân và thay quần áo xong vừa đi ra thì anh cũng đi vào.

Nhưng mà có điều anh không lấy bất cứ thứ gì quần người lại mà cứ trần như nhộng vậy rồi đi vào phòng tắm. Cô thấy anh như vậy bỗng chốc khuôn mặt lại đỏ lên một lần nữa.

Một lúc sau anh đi ra trên người là bộ vest màu đen nhìn cô. Cô nhìn thấy anh như vậy khuôn mặt cũng đỏ đỏ hơn được phần nào.

- "**Em ngại gì chứ? Dù sao có chỗ nào trên người anh mà em chưa thấy đâu?**". Anh kề tai cô nói rồi nhân cơ hội đó thổi nóng vào cổ cô khiến cô chợt rung nhẹ.

- "*Mau xuống ăn sáng rồi đi làm thôi*". Cô nghe anh nói vậy liền đỏ mặt đánh nhẹ vào ngực anh rồi nói.

Anh thấy vậy liền phì cười vì tính trẻ con của cô. Anh bế cô lên và cùng cô đi xuống phòng ăn.

Và mọi việc vẫn như thường lệ cả đám Tuấn Thành đều đã ngồi sẵn vào vị trí chờ mỗi anh. Thấy anh xuống họ cùng nhau đứng dậy và cùng nhau

chào anh. Rồi anh cùng họ ăn sáng sau đó là đi làm.

Tại công ty

Cô vào phòng làm việc rồi đi lại vị trí của mình do Tuấn Thành phân công cho cô.

Lúc này liền có vài nữ đồng nghiệp tỏ son chét phấn đi lại bàn làm việc của cô. Cô ta nhìn cô cười khinh một cái rồi đập tay xuống bàn.

- "*Cô muốn gì?*". Cô lơ mắt nhìn bọn họ rồi sao đó lại tiếp tục công việc của mình.

- "Chỉ dựa vào cái nhan sắc. Tao nói cho mà biết tao ở đây rất có quyền nên mày hãy nghe lời tao. Nếu không đừng trách". Cô ta nói rồi rời đi.

Cô nghe vậy đôi môi chợt nở một nụ cười khinh thường. Trong lòng nhớ thầm nghĩ "Chồng bà đây là Chủ tịch một trường phòng như cô có là gì?".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_52

Cô mặc kệ cô ta cứ tiếp tục làm việc của mình. Rất nhanh đến buổi trưa cô liền đi lên phòng của anh cùng anh đi ăn.

- "*Tiểu Ngạn*". Vừa vào phòng làm việc của anh cô liền đi lại trước bàn làm việc của anh cất giọng nhỏ nhẹ.

- "**Đói rồi sao?**". Anh nhíu mày khi thấy cô đứng trước mặt mình.

Cô nghe anh nói vậy không nói gì chỉ im lặng cúi mặt xuống và gật đầu. Anh thấy vậy cũng vội đóng máy tính lại rồi thân nhiên đứng dậy ôm ngang eo cô rồi cùng cô ra ngoài dùng bữa trưa.

Anh tự mình lái xe đưa cô đến một nhà hàng Pháp sang trọng. Cô thấy anh đưa mình đến nhà hàng Pháp lại chợt nhíu mày. Đôi mắt cô chợt nhìn chăm chăm vào bên trong nhà hàng. Một cơn khó chịu từ bụng khiến cô bất giác muốn nôn.

- "*Mình đi nhà hàng khác được không? Em không thể ăn đồ của Pháp*". Cô quay sang nhìn anh khuôn mặt hiện giờ đã trắng bệch.

Anh thấy cô bị khó chịu như vậy chợt một nỗi xót xa từ trong lòng dâng lên. Anh khởi động xe và đi đến nhà hàng khác. Chiếc Lamborghini màu đen của anh lao nhanh như con gió nên cũng không tốn nhiều thời gian đã đến một nhà hàng Trung Quốc.

Biết cô là người Trung Quốc nên khi rời xa quê hương sẽ rất nhớ nên anh đã đưa cô đến đây để cô cảm nhận được mùi vị của quê hương qua các món Trung. Anh không biết lãng mạn, càng không biết cách lấy lòng phụ nữ nên những gì anh có thể làm cho cô thì anh sẽ làm.

Cả 2 cùng đậu xe và rồi cùng nhau bước vào trong nhà hàng. Khi thấy một bàn trống cô liền kéo anh đi vào rồi cả 2 cùng gọi món.

Cả 2 cùng ăn trưa nói với nhau rất nhiều câu. Cô chợt nhìn theo một cô bé rất xinh xắn đang được bế bế trên tay đôi mắt cô chợt đờm buồn.

Nếu ba ruột của cô còn sống liệu có phải bây giờ cô cũng có thể ở bên cạnh ba? Có phải nếu ba cô còn sống thì cô cũng đã từng được ba cô bế trên tay? Nếu ba ruột của cô không bị Phan Dĩ Minh hại chết thì bây giờ cô đã có thể gọi ÁU Hải Dương là ba rồi. Nhưng đáng tiếc tiếng ba đó cô đã không thể nói ra.

- "**Sao vậy?**". Anh nhìn thấy biểu hiện đau lòng trên khuôn mặt cô liền nhìn theo hướng cô đang nhìn bất chợt anh kéo cô ôm vào lòng.

- "*Tiểu Ngạn em không thể khóc đúng không? Cô nhìn anh đôi mắt trong veo đó khiến anh đã quên đi bản thân mình. Khiến anh bất giác bị hút sâu vì nó.*"

- "**Đúng em không được phép khóc. Không được phép yếu đuối vì bây giờ em đã là người phụ nữ của anh rồi**". Anh nói rồi nhẹ nhàng vuốt tóc cô. Cô nghe vậy chỉ gật đầu rồi mỉm cười nhìn anh.

Cả hai cứ như vậy một lúc sau anh thanh toán rồi cùng cô đi về công ty. Cô vì mệt mỏi nên khi ra xe một lúc cô liền ngủ quên. Anh thấy vậy cũng chạy chậm lại để yên cho cô nghỉ ngơi. Ánh mắt của anh chợt nổi lên sự tàn độc hơn bao giờ hết.

Anh vẫn im lặng nhìn cô trong lòng hiện lên một nỗi xót xa mà trước giờ chưa từng có. Người phụ nữ của anh bị người ta hại đến đau thương như vậy?

Anh sẽ thay cô bắt họ trả một cái giá thật đắt. Vì đã đụng vào người phụ nữ của anh thì nhất định phải chịu hậu quả.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_53

Anh vẫn để yên cho cô nằm nghỉ một lúc lâu. Anh tựa đầu vào ghế xe đôi mắt nhìn cô ảm áp đến lạ.

Một lúc lâu sau anh gọi cô dậy và cùng cô vào công ty. Vì không muốn để người trong công ty biết quan hệ giữa hai người nên anh đã để cho cô vào công ty trước còn mình thì một lúc sau mới vào.

Cô đi thẳng lên phòng làm việc của mình. Cô liền lấy tài liệu ra xem xét lại. Bất chợt một đám nữ nhân viên đi lại trước mặt cô.

#Râm

Cô ta hung hăng đập tay xuống bàn tại ra âm thanh lớn. Cô giương đôi mắt khó chịu nhìn về người đã tạo ra tiếng động kia.

- "Mày làm xong tài liệu này cho tao". Nữ nhân viên kia nhìn cô nói.

- "Nếu không?". Cô nhìn cô ta nhún mày?? Công ty của anh cũng có thể loại này sao?

- "Tao cho mày biến khỏi đây". Cô ta nói rồi bỏ đi.

Cô không nói chỉ im lặng cầm tài liệu làm cho hoàn chỉnh lại. Cô không muốn phải gây chuyện cho anh. Dù sao công ty này là của Tần Ngạn Quân - Người yêu cô mà? Còn cô gái kia thì cô có cách giải quyết rồi. Nhưng mà đêm nay cô phải thức cả đêm rồi.

Ngày hôm sau

Tài liệu đem qua cô làm xong nên để trên bàn làm việc. Cô gái kia đi lại chỗ cô cứ việc lấy tài liệu mà nộp lên cho cấp trên. Cô khi thấy cô ta lấy tài liệu đi nộp cô nhếch đôi môi anh đào tạo nên một đường cong hoàn mỹ.

Một lúc sau khi cô ta quay về chỉ nhìn cô và im lặng. Thái độ hung hăng vừa rồi cũng đã không còn. Cô chỉ nhìn cô ta rồi nhếch môi cười như không.

Giờ nghỉ trưa.

- "Này cho cô ăn nhanh đi đừng để đói". Tuấn Thành mang qua cho cô một phần ăn trưa. Là món cô thích nhất Mỹ Ý còn có cả 1 phần gà rán nữa.

Cô nhìn Tuấn Thành cười tươi rồi liền dùng bữa trưa. Có lẽ vì mãi ăn nên cô chẳng để ý đến xung quanh có rất nhiều người nhìn cô và cả những lời bàn tán.

- "Tại sao Giám đốc Trần lại tốt với cô ta thế?". Một nhân viên A nói

- "Chắc là đi cửa sau mới vào được công ty rồi. Được cái khuôn mặt thôi". Nhân viên B liền nói.

Những lời bàn tán về cô càng ngày càng khó nghe hơn. Cô liếc mắt nhìn về những con người thích sân si kia.

Họ thấy cô nhìn liền không nói nữa.

#Bóp

Bỗng nhiên vừa định ăn tiếp thì liền bị một cái tát như trời giáng vào khuôn mặt của cô. Cô nhìn lại người vừa tát mình không ai khác lại là Ngọc Ny người đã bắt cô phải làm lại tài liệu cho cô ta.

- " Tao cho mày biết Giám đốc Trần chỉ có thể là của tao. Mày nên tránh xa anh ấy ra". Cô ta nói rồi bỏ đi.

- "*Cô thật mực cười. Bản thân mình không có được lại còn tìm tôi gây rối?*". Cô nhìn theo cô ta cắt giọng lạnh như băng.

- "Mày". Cô ta nghe vậy vừa định quay lại đánh cô thì lại bị một lực mạnh đẩy ra.

- "**Người phụ nữ của tôi. Từ bao giờ để cho cô bắt nạt?**". Giọng nói lạnh lùng của anh cất lên kèm theo là một đôi mắt màu nâu đỏ vốn rất đẹp nhưng giờ phút này trông anh chẳng khác gì quỷ satar.

- " Anh là ai? Nhân viên quèn mà cũng lên giọng với tôi sao? Biết tôi là ai không? Là phu nhân của giám đốc công ti này đây. Nếu anh quý xuống xin lỗi tôi biết đâu tôi lại cho anh cơ hội?". Cô ta tuy thấy anh rất đẹp từ ngữ quan tính xảo nhưng vì anh bênh vực cho cô nên cô ta càng căm ghét cô hơn.

Cô nhìn cô ta rồi lại nhìn anh. Cảm thấy xung quanh có một mùi sát khí vô cùng lớn. Là sát khí từ người đang ôm eo cô mà có.

- "**Vậy cô không cần thấy mặt trời ngày mai nữa**". Anh lạnh giọng nói rồi ôm eo cô rồi đi. Cô ta chỉ biết nhìn theo anh và cô mà không thể thốt nên lời.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54

Anh ôm ngang thắt lưng cô đi về biệt thự của mình. Bỏ lại cô ta đang tức điên dậm chân nhìn theo.

Đúng lúc này Tuấn Thành đi qua tìm cô có chút việc liền thấy mọi người cứ hay bàn việc ra vào. Anh tiến lại gần hỏi một nhân viên gần đó mới biết sự tình. Anh cho người đuổi cô ta ra khỏi công ty và chẳng 1 công ty nào nhận nổi cô ta. Cô ta chỉ thu xếp đồ đạc rồi rời khỏi công ty. Khi cô ta đang đi khỏi công ty mới biết người mà cô đã sỉ nhục khi nãy chính là chủ tịch của công ty này.

Cô ta lúc này hối hận nhưng muộn rồi. Khi cô ta bị đuổi chưa bao lâu liền bị người giết chết. Còn giết rất tàn nhẫn. Tin tức này rất nhanh lạc vào tai anh.

Lúc này anh đã ôm cô vào lòng. Nên cô đều nghe thấy cả. Nghe thuộc hạ của anh trình bày lại cô chợt nổi da gà rồi ôm chặt anh hơn.

Thuộc hạ của anh nói cô ta bị đâm nhiều nhất ở tim. Phần đầu bị cắt ra treo trên một cành cây gần đó.

Khi thuộc hạ anh tới và nghe báo cáo tới đây cô liền hoảng hốt la lên rồi ngất lịm đi. Anh thấy vậy liền ngoắc tay kêu tên kia ra ngoài và gọi về bản doanh gọi Bảo Lâm sang đây.

Một lúc sau Bảo Lâm đến Tàn Gia. Bảo Lâm nhìn cô rồi đi lại khám tổng quát cho cô.

- " Lão đại cô ấy chỉ là do shock thôi". Bảo Lâm nhìn anh cung kính nói.

Anh gạt đầu rồi ra hiệu cho anh ta ra ngoài. Bản thân thì lên giường nằm cạnh cô. Anh vòng tay khẽ ôm cô vào lòng. Đôi mắt màu nâu đỏ kia chợt hiện lên một tia nghi vấn và cả một tia xót xa.

Nghi vấn là ai đã ra tay giết chết cô gái kia? Xót xa là vì bảo bối nhà anh phải bị người khác ức hiếp liên tục như vậy.

Cô hôn mê đến tận chiều tối mới tỉnh giấc. Khẽ động dậy liền nhận ra bản thân đang được anh ôm chặt vào lòng. Cô xoay người lại ôm chặt anh. Người đàn ông này trước kia dũng mãnh ra sao. Tàn nhẫn thế nào nhưng giờ đối với cô lại hết lòng yêu thương. Một lòng cưng chiều cô.

Có lẽ cô lại là người hạnh phúc nhất thế gian này vì được một ông trùm hắc đạo nổi tiếng máu lạnh như anh chăm sóc.

- "**Em tỉnh rồi à?**". Anh khẽ lên tiếng nhìn cô. Trong khi con mèo nhỏ trong lòng anh lại cứ ôm chặt anh miệng nhếch lên thành nụ cười.

- "*Ơ em làm anh tỉnh giấc sao?*". Cô khi nghe giọng anh hỏi mới giật mình ngước lên nhìn anh.

- "**Không sao. Anh cho người nấu gì cho em ăn**". Anh nói rồi mới ôm chặt cô sau đó ngồi dậy lấy điện thoại gọi cho người đầu bếp nấu một ít món cho cô tâm bỗ.

Khi anh gọi điện thoại xong vừa quay qua nhìn cô liền bị một bờ môi ấm áp kề vào môi mình. Bất thành linh anh hôn lại cô chuyển từ bị động sang thế bị động.

- "*Tiểu Ngạn, Em muốn anh*". Cô giương đôi mắt to tròn nhìn anh.

Anh không nói gì chỉ lặng lẽ tháo đi từng cúc áo trên người cô rồi xé toan đi chiếc váy cô đang mặc.

Cả 2 người cỡi y phục cho nhau vào rồi một trận mây mưa đã diễn ra. Vào tối đó.

Khoảng 2 tiếng sau anh cùng cô mới xuống lầu. Lúc này trên người cô đã được thay vào một chiếc váy ngủ. Nhưng vẫn không che đi hết những dấu Hickey trên cổ cô. Còn anh lại mặc đồ ngủ thường. Trên cổ vẫn còn vài dấu hickey do cô vừa để lại.

Khi cả hai vừa xuống các đầu bếp liền dọn đồ ăn lên bàn cho anh và cô. Cô gật gật đầu như thay lời muốn nói cảm ơn họ rồi cùng anh ăn ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_55

Một lúc sau anh ăn xong liền đi lên phòng, cô nhìn theo chỉ im lặng.

Anh lên phòng được khoảng 15" cô liền đi lên phòng theo anh. Lúc này anh vừa tắm xong trên người là một bộ đồ ngủ cô cười rồi chạy lại ôm anh làm anh chợt đứng yên rồi cũng vòng tay ôm chặt người con gái trong lòng mình.

-**"Làm sao vậy?".** Anh xoa đầu cô hỏi.

-*Dạ không có gì. Chỉ là muốn ôm anh thôi".* Cô ôm chặt thắt lưng của anh hơn rồi nói.

Anh cười nhẹ rồi bế cô lên theo kiểu bế công chúa. Bất ngờ bị anh bế cô giật mình theo phản xạ liền ôm cổ anh. Vì hành động này khiến cho chiếc áo của cô đang mặc bị trễ vai một bên. Làm hiện lên xương quai xanh xinh đẹp ẩn hiện sau chiếc áo sơ mi mỏng kia.

Anh nhìn thấy cô như vậy đôi mắt màu nâu đỏ chợt hiện lên một màu đục vọng. Hơi thở của anh trở nên gấp rút, yết hầu không ngừng di chuyển lên xuống. Anh bế cô đi lại giường đặt cô nằm lên giường rồi thuận thể nằm lên người cô. Anh cúi xuống hôn môi cô, cô cũng nhiệt tình đáp trả lại nụ hôn của anh. Chiếc lưỡi tinh nghịch của anh luồn trong khoang miệng cô tìm đến quán vờ chiếc lưỡi đình hương của cô.

-*"Ừm".* Cô vô thức rên lên một tiếng điều đó càng khiến anh hăng say hơn.

Cái lũ ngoài kia biết gì mà đồn chứ? Ai nói anh không gần nữ sắc? Ai nói anh không chạm vào nữ sắc? Chẳng phải giờ này Tần Ngạn Quân người mà cả Hắc đạo cho rằng không gần nữ sắc đang biến dần thành con sói xám chỉ để trực chờ và ăn con thỏ nhỏ là cô sao?

-**"Lạc Y, cỡi đồ cho anh".** Anh vừa nói vừa nhìn cô bằng ánh mắt đầy dục vọng. Cô gật đầu rõ nhẹ nhàng cỡi từng cúc áo cho anh.

#Xoẹt

Bất ngờ anh dùng lực nắm áo cô xé một cái, cả chiếc áo sơ mi trắng liền bị anh xé làm hai mảnh. Sao đó anh di chuyển tay xuống chiếc váy ôm sát thân của cô kéo một cái cả chiếc váy cũng như chiếc áo kia.

Cả người cô lúc này chỉ còn lại bộ đồ lót ren màu đen càng tôn lên dáng người kiều diễm và nước da trắng nõn nà của cô.

-*"Sao anh lại xé đồ của em".* Cô chu môi lên nhìn anh, nhìn khuôn mặt của cô anh liền cúi xuống hôn nhẹ vào cái môi vì bất mãn mà chu lên kia.

-**"Tại nó vướng víu".** Anh nói bằng chất giọng khàn khàn.

-*"Nhưng anh lại bắt em phải cỡi đồ cho anh. Hừ em không cỡi nữa".* Cô nói rồi quay mặt sang hướng khác.

Anh lắc đầu ngao ngán với sự đáng yêu này của cô. Anh đặt bàn tay mình lên bàn tay cô vẫn còn đang nằm trên áo của anh. Anh giúp cô xé áo mình ra, sao đó nhìn cô ôn nhu cười nhẹ.

-**"Chịu chưa? "** Anh nói rồi cúi xuống Hickey ở cổ cô.

Và sao đó cả hai cùng nhau có một đêm hoan ái long trời lở đất. 2 thân ảnh cứ thế quấn lấy nhau suốt cả đêm dài.

Sáng hôm sau:

Những tia nắng bên ngoài chiếu vào phòng khiến cô chợt tỉnh giấc. Theo thói quen đưa tay sang định ôm người bên cạnh mình nhưng chỉ có một khoảng trống lạnh lẽo. Cô lười biếng mở mắt ra.

Quả nhiên anh đã rời khỏi giường rồi. Cô thở dài rồi vội chạy lại túm lấy một bộ quần áo rồi chạy về phía phòng tắm. Nhìn mình trong gương chỉ toàn là dấu tích của cuộc hoan ái hôm qua. Cô lắc đầu tắm rửa rồi chạy xuống phòng ăn cô tin rằng anh vẫn còn ở đó vì đêm qua cô đã nói với anh rằng không có anh cô ăn không ngon.

Khi đến phòng ăn đôi môi mỏng kéo lên thành một nụ cười nhẹ. Quả nhiên đúng như cô đoán thấy anh cô vừa định đi lại nhưng dường như phụ nữ có giác quan thứ sáu rất nhạy bén. Một cô hầu gái tên Tiểu Ngọc đứng nhìn anh bằng ánh mắt say mê và có chút luyến tiếc.

Có lẽ vì giác quan thứ 6 của phụ nữ mách bảo cô nên chỉ cần nhìn là cô có thể nhận ra cô ta có tình cảm với Tiểu Ngạn của cô. Ánh mắt cô hiện lên một vẻ khó chịu, ở cạnh anh chắc có lẽ còn nhiều con giáp thứ 13 lắm đây. Cô lắc đầu rồi đi lại chỗ của anh ngồi lên đùi anh.

- " Còn đau không? ". Anh nhìn cô khẽ hỏi cô chỉ gật đầu rồi ôm anh. Đôi mắt cô chợt liếc trên bàn ăn một lượt sau đó đứng dậy và đi vào phòng bếp.

Một lúc sau cô đi ra trên tay cầm theo rất nhiều món ăn như gà cung bảo, gan ngỗng rán, 7 tô phở và hải sản. Cô đặt các món ăn lên bàn sau đó vừa định ngồi vào chỗ mình thì.....

#phutttt... Một ngụm máu phun ra từ miệng cô, một cơn đau nhói ở lồng ngực khiến cô dần mất đi ý thức. Cô ngã người vào lòng anh và cứ thế ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_56

#phutttt... Một ngụm máu phun ra từ miệng cô, một cơn đau nhói ở lồng ngực khiến cô dần mất đi ý thức. Cô ngã người vào lòng anh và cứ thế ngất đi.

Anh bất ngờ nhìn người con gái trong lòng mình. Chiếc áo của cô nhanh chóng chuyển sang thành màu đỏ, đôi mắt anh hiện lên tia máu. Anh quay lại nhìn gái đứng sau cô bằng đôi mắt lạnh lẽo và vô cảm.

- "Bắt cô ta lại". Anh nói rồi bế cô đứng dậy. Ngay lập tức có 2 người đàn ông đứng ra bắt Tiểu Ngọc lại. Cô ta chỉ nhếch môi cười như không. Có lẽ vì cô ta đã làm được việc cô ta muốn và việc đó chính là giết chết cô-Cổ Lạc Y.

- " Tuấn Thành chuẩn bị xe đến bản doanh 2". Anh nói rồi cất bước đi ra ngoài.

Tuấn Thành nghe vậy liền đi theo anh kẻ bên đó là Bảo Lâm. Họ cùng ra xe rồi đến bản doanh 2, nơi trị thương có tất cả thiết bị dụng cụ y tế tiên tiến nhất.

Anh cuối đầu nhìn người con gái đang hôn mê trong lòng mình tìm anh chợt thất lại. Chỉ vừa tối qua anh và cô vẫn còn ân ái mặn nồng với nhau vậy mà bây giờ cô lại đang hôn mê ở trong vòng tay của mình.

- "Đừng tới người phụ nữ của tôi? Tôi sẽ khiến các người sống không bằng chết". Anh nói bằng chất giọng lạnh lẽo có lẽ cả Bảo Lâm và Tuấn Thành cũng cảm nhận được luồng sát khí từ lời nói của anh.

Khoảng 20 phút sau:

Chiếc xe Ferrari Roma đã đỗ trước bản doanh 2 của Tần Gia. Anh bước xuống xe và bế cô đi thẳng vào trong phòng cấp cứu. Bảo Lâm thấy vậy liền đi nhanh theo anh chuẩn bị đồ và dụng cụ để phẫu thuật. Anh đặt cô nằm trên chiếc giường lớn màu trắng tinh khiết, anh hôn nhẹ vào trán cô đôi mắt bất giác hiện lên một vẻ lo lắng.

- " Lão đại tình hình của Lạc Y đang nguy kịch người có thể ra ngoài trước không? Thuộc hạ sẽ cứu cô ấy". Bảo Lâm nhìn anh nói, anh ta thừa biết rằng anh rất ỡ cho cô nhưng nếu Tần Ngạn Quân cứ ở đây chỉ sợ là anh ta sẽ không thể chú tâm vào việc cứu cô gái kia thôi.

Anh gật đầu rồi đứng dậy đi ra ngoài. Tần Ngạn Quân đương nhiên hiểu rõ lời của Bảo Lâm nói chứ. Nhưng anh phải bình tĩnh vì cô gái kia vẫn đang đợi anh. Người phụ nữ của anh đang lâm vào tình trạng nguy kịch anh phải làm chỗ dựa cho cô để cô không gục ngã.

Anh ra ngoài ngồi trên chiếc ghế trước phòng cấp cứu đôi mắt của anh hướng về cánh cửa của phòng cấp cứu kia. Vừa lúc này Hạ Khải Phong và Ngụy Tôn cùng đến nơi. Hạ Khải Phong chợt im lặng nhìn anh dáng vẻ này của Tần Ngạn Quân thật sự là lần đầu anh nhìn thấy.

Hạ Khải Phong không hỏi gì chỉ đi lại ngồi cạnh anh bàn tay đặt lên vai anh. Vừa lúc này anh ta đến bàn doanh chính của Tần Gia liền thấy Ngụy Tôn lái xe ra, anh ta thấy vậy liền đi theo Ngụy Tôn mọi chuyện trên đường đi Ngụy Tôn cũng đã cho anh ta biết rồi.

- "Định mệnh thật khéo trên người con người. Họ vẫn chưa hạnh phúc được bao lâu sao tạo hóa cứ bày điều ngang trái như thế? Thượng đế ngài hãy bảo vệ cho Lạc Y". Hạ Khải Phong trầm nghĩ trong đầu. Vốn dĩ giữ ác Tần Ngạn Quân và Cố Lạc Y chỉ cách nhau một cánh cửa thôi. Nhưng dường như cánh cửa đó lại chia đôi thế giới của họ.

#Cạch

Cánh cửa phòng cấp cứu vừa mở ra Bảo Lâm mặc áo blouse đi ra nhìn anh cúi đầu một cái.

- "Lão đại cô ấy bị mất máu khá nhiều hơn nữa trên con dao kia cũng có độc nên khiến cho tình hình cô ấy càng xấu đi. Thuộc hạ đã loại bỏ độc cho cô ấy chỉ sợ còn di chứng về sao hơn nữa cô ấy cần được truyền máu gấp vì cô ấy mất máu khá nhiều và máu cô ấy lại thuộc loại hi hữu trên thế giới, máu cô ấy có hiện tượng không đông có thể là máu lỏng hoặc bạch cầu của cô ấy có vấn đề". Bảo Lâm nhìn anh nói chính anh ta cũng rất lo lắng cho cô nhưng làm gì được bây giờ?

- "Quân cậu vào với Lạc Y đi tôi sẽ giúp cậu tìm ra nhóm máu phù hợp với cô ấy". Hạ Khải Phong nhìn anh kiên quyết nói.

Còn phần anh khi nghe Bảo Lâm nói như vậy thật chất anh rất muốn tức giận, nhưng không được vì cô gái kia đang đợi anh.

- "Phong tìm Chân Ân nếu có thể hoặc tìm người nào có cùng nhóm máu với cô ấy". Anh cất giọng trầm trầm nói rồi đi vào phòng cấp cứu của cô.

Anh ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh giường cô bàn tay theo thói quen nhẹ nhàng vuốt tóc cô. Người ngoài nếu thấy dáng vẻ hiện giờ của anh ai sẽ tin đây là ông trùm của Áu Mỹ đây?

- "Lạc Y đừng bỏ anh một mình, xin em".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#chương_57

- "**Lạc Y đừng bỏ anh một mình, xin em**". Anh nắm lấy bàn tay của người con gái mình yêu mà lòng tựa thất lại.

Người con gái anh yêu liên tục bị tổn thương vì anh. Anh biết vì bên cạnh anh mà cô hết lần này đến lần khác gặp nguy hiểm đến tính mạng.

- "**Lạc Y xin lỗi là do anh không bảo vệ em tốt**". Anh nắm chặt bàn tay cô hơn, bàn tay của người con gái đã vì mình mà chịu tổn thương nhiều như vậy.

Lạc Y em có hối hận khi bên anh không?

Câu hỏi tưởng chừng rất dễ nhưng lại không thể thốt nên lời.

Càng nhìn cô anh càng cảm thấy tim mình như thất lại, tim mình lại càng đau thêm.

Cứ thế anh ngồi đó ngay cạnh giường bệnh của cô đến tận ngày hôm sau. Anh và cô nhìn vào thì chẳng cách nhau bao xa chỉ là cô trên giường còn anh chỉ ngồi bên cạnh nhưng dường như thế giới của họ đã bị chia cắt làm đôi.

Thật sự thì sinh li tử biệt có ai nào ngờ được? Có ai biết trước được bao giờ phải xa nhau? Có ai biết được khi nào sẽ mất đi trúc giã đó vô cùng quan trọng với mình?

Ngay cả bản thân anh là một ông trùm Hắc đạo anh có thể muốn người ta chết thì người ta không thể sống. Nhưng anh lại không thể khiến người phụ nữ của mình có thể thoát khỏi nguy hiểm này. Giữa sự sống và cái chết?

Ngày hôm sau

Hạ Khải Phong đã thực hiện đúng lời hứa là đã tìm ra người có nhóm máu giống với cạp đen truyền cho cô.

Khi được truyền máu thì sắc mặt của cô dần tốt hơn, nhưng cô vẫn chưa tỉnh.

-**"Bảo Lâm cô ấy"**. Anh nhìn Bảo Lâm cất giọng trầm trầm.

- " Lão đại, chuyện này thuộc hạ không biết ạ". Bảo Lâm nhìn anh nói.

Quả thật anh ta không thể hiểu lý do vì sao cô chưa tỉnh. Chất độc đã loại bỏ khỏi người cô rồi, máu truyền vào cơ thể cô cũng không có bất thường gì cả. Vậy thì tại sao cô lại chưa tỉnh.

-**" Cậu ra ngoài đi"**. Anh gạt đầu rồi ra lệnh cho Bảo Lâm ra ngoài.

Bảo Lâm dạ một tiếng rồi ra ngoài lúc này chỉ còn một mình anh trong phòng với cô.

Bàn tay của anh nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô. Cô sẽ tỉnh anh tin điều đó vì cô không thể để anh một mình được.

- -----

Đến Trưa.

Anh đang ngồi cạnh giường nhìn cô thì cửa phòng mở ra. Anh chẳng thèm nhìn đôi mắt vẫn dán vào cô.

Từ trước cửa phòng một cô gái bước vào. Là một cô gái Tây Âu rất xinh đẹp, với đôi mắt to tròn khuôn mặt trái xoan nhìn như một tiên nữ vậy.

Cô ta bước nhanh về phía anh choàng tay ôm lấy cánh tay của anh.

- " Anh Quân em về rồi". Cô ta nhẹ giọng nói.

-**" Tiểu Dã?"**. Anh nhíu mày nhìn cô ta.

Cô ta nghe anh gọi tên mình thì gạt đầu cười tươi với anh. Đúng cô ta là Hoàng Tiểu Dã là con gái của bạn ba anh trước kia. Từ nhỏ anh đã quen biết cô ta có thể nói hai người là thanh mai trúc mã.

-**" Sao lại về đây? "**. Anh nhìn cô ta khẽ hỏi.

- " Em nhớ Quân ca ca nên về". Cô ta bày ra vẻ mặt đáng yêu nhìn anh.

Anh không nói gì chỉ im lặng vì cứ nghĩ cô ta nói đùa nhưng không. Cô ta nhìn anh rồi lại bắt giây nhìn sang chiếc giường. Lúc này cô ta mới để ý trên giường có một cô gái cũng rất xinh đẹp và hình như cô gái đó đang hôn mê.

- " Quân ca, cô ấy là? ". Cô ta nhìn anh hỏi.

-**" Người yêu của anh"**. Anh cất giọng khẳng định.

Lúc này cô ta mới để ý tay anh đang nắm chặt tay cô. Cô ta gạt đầu rồi nhìn vào cô như đang nghĩ gì đó.

-**" Tiểu Dã em ra ngoài đi"**. Anh đột nhiên cất giọng nói. Cô ta nghe vậy liền dạ một tiếng rồi ra ngoài.

-**" Em tỉnh được rồi"**. Khi thấy cô ta rời khỏi phòng anh liền cất giọng nhìn cô nói

Lúc này cô từ từ mở mắt ra nhìn anh. Anh trừng mắt nhìn cô không nói gì cô ngồi dậy dựa vào thành giường đôi mắt nhìn anh.

-**" Em đang giả hôn mê? Cổ Lạc Y có phải anh chiều em quá rồi không? Em lại giả hôn mê? Em biết tôi lo đến mức nào không?"**. Anh tức giận lắc mạnh bả vai cô.

Nếu lúc này Tiểu Dã không hỏi anh về cô thì có lẽ anh cũng không nhận ra được cô đang giả hôn mê. Khi Tiểu Dã hỏi anh cô là ai? Thì lúc này tay cô chợt cuộn lại. Người đang hôn mê có biểu hiện như vậy sao?

-**" Em xin lỗi Tiểu Ngạn nghe em nói"**. Cô nhìn anh cất giọng yếu ớt khi được truyền máu không bao lâu thì cô đã tỉnh. Nhưng cô lại giả vờ hôn mê chỉ vì cô sợ.

Xung quanh anh có rất nhiều người khác tốt hơn cô liệu anh và cô có thể được bao lâu?. Cô biết bản thân đã làm anh lo lắng rất nhiều nhưng cô biết làm gì hơn?. Chỉ biết nói hai từ xin lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_58

Xung quanh anh có rất nhiều người khác tốt hơn cô liệu anh và cô có thể được bao lâu?. Cô biết bản thân đã làm anh lo lắng rất nhiều nhưng cô biết làm gì hơn?. Chỉ biết nói hai từ xin lỗi.

Anh nhìn cô ánh mắt lạnh lùng chưa bao giờ có. Anh yêu cô, anh lo lắng cho cô nhưng không ngờ cô lại làm vậy. Chẳng lẽ tình cảm của anh không đủ lớn để cô có thể tin tưởng anh.

- "*Tiểu Ngạn em xin lỗi anh*". Cô nhìn anh cất giọng run run.

Cô rất sợ khi anh nhìn vào mình cô rất sợ Thái độ của anh bây giờ. Nó làm cô rất lo sợ cô đã làm sai rồi ư? Có lẽ cô đã sai thật rồi.

- "**Xin lỗi? Xin lỗi vì em đã làm vậy với anh à?**". Anh tức giận nhìn cô đôi mắt anh chỉ còn lại sự lạnh lùng chẳng còn tia ấm áp nào dành cho cô cả.

Cô không nói gì chỉ lặng im nhìn anh, đôi mắt hình hạnh nhân kia sụp xuống. Anh nhìn cô như vậy lại càng tức giận. Bỏ mặc cô trong phòng anh vội đi thật nhanh ra ngoài.

Khi thấy anh đi đôi chân cô chột khụy xuống. Cô đã sai thật rồi, nhưng làm sao để anh không giận nữa bây giờ? Cô đã quá ích kỉ để vô tình làm tổn thương người mình yêu.

Anh bỏ đi một mạch ra sân lấy xe rồi tự rời khỏi Tần Gia. Có lẽ vì sự tức giận trước mắt mà anh quên rằng cô vẫn đang bị thương.

- -----

Tối hôm đó

Anh đi đến tối mới trở về vừa vào phòng thấy cô ngồi trên giường trên người mặc một bộ đồ ngủ màu trắng mái tóc dài được cô búi lên cao. Nhưng với thân hình vốn đã gầy gò lúc này nhìn cô càng yếu đuối hơn.

Anh đi lại giường nhìn cô. Cô thấy anh về lại chỉ biết ôm chặt lấy anh, nhưng bàn tay của cô chột run run.

- "*Tiểu Ngạn em xin lỗi anh đừng vậy nữa có được không?*". Cô ôm anh vùi khóc vừa nói.

Trong suốt mấy tiếng qua anh bỏ đi cô thật sự rất sợ, sợ sự lạnh lùng của anh và cô càng sợ hơn khi nghĩ đến việc anh sẽ bỏ rơi mình

- "**Nghỉ ngơi đi**". Anh nói rồi đỡ cô ngồi xuống giường bản thân thì lấy một bộ đồ ngủ rồi đi thẳng vào phòng tắm.

Khoảng 30 phút sau anh đi ra lúc này trên người anh cũng mặc một bộ đồ ngủ màu trắng. Là đồ ngủ đôi của anh và cô.

- "**Chưa ngủ?**". Anh nhíu mày nhìn cô, cô vẫn ngồi trên giường giường đôi mắt to tròn nhìn anh.

- "*Không có anh em ngủ không được*". Cô nói rồi tự đi lại ôm chặt ngang thắt lưng anh.

Anh nhìn cô không nói gì chỉ bế bồng cô lên giường. Vết thương của cô vẫn còn nên cô cần phải tịnh dưỡng thức khuya không tốt cho sức khỏe của cô.

Cô bất ngờ để mặc anh bế mình.

- "*Tiểu Ngạn anh còn giận sao?*". Cô nhỏ giọng thì thầm với anh. Anh không nói gì chỉ im lặng nhìn cô đang cúi đầu về mặt đầy sự ân hận.

Anh bất giác siết chặt vòng tay ôm cô lại. Có lẽ cũng do anh một phần lỗi, khi anh đã không cho cô cảm giác an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59

- " *Tiểu Ngạn anh còn giận em không? "*. Cô nhẹ nhàng hỏi anh

- " **Em đoán xem?**". Anh cất giọng trầm khàn nói.

Cô nghe anh nói vậy chột run nhẹ, sao đó ôm chặt thắt lưng của anh. Anh nhìn cô đang ôm mình trong lòng chột hiện lên một cảm giác khó chịu.

Anh bế cô đặt lên giường rồi nằm sang bên cạnh cô.

- " *Tiểu Ngạn cô gái đó là ai vậy?*". Cô nhìn anh nhẹ giọng hỏi.

- "**Bạn từ nhỏ**". Anh nói rồi nhắm mắt lại dường như anh đang rất mệt mỏi. Cô thấy vậy nên cũng không làm phiền anh nữa để yên cho anh ngủ.

Sáng hôm sau

Tại phòng ăn

- " Anh Quân, anh ăn đi". Tiểu Dã nhìn anh cười tươi. Cô ta thân nhiên gấp đồ ăn vào bát của anh nhưng anh cũng không có Thái độ gì mà còn gặt đầu với cô ta.

Tại phòng ăn lúc này chỉ có 4 người đó là cô, anh Hạ Khải Phong và cô gái tên Tiểu Dã kia.

Thấy hành động của cô ta nhưng anh lại xem như không có gì cô chỉ biết im lặng nhìn anh. Lòng ngực bỗng nhói đau, cô cũng không biết tại sao tim mình lại đau như thế nhưng cô biết được một việc là tim cô đau là vì anh.

Nước mắt cô khẽ rơi xuống. Cô thật không ngờ anh lại như vậy? Anh có quan tâm đến cô nữa hay không? Phải cô ích kỉ, cô không tốt nhưng khi thấy cô gái kia thân thiết với anh như vậy tim cô đau lắm.

Họ là thanh mai trúc mã còn cô và anh thì là gì đâu chứ? Cô và anh quen nhau cũng chỉ được hơn 1 năm thôi. Làm sao có thể sánh với họ?

- "Chị Lạc Y, chị khỏe rồi sao? Mà chị khỏe cũng mau thật đấy". Tiểu Dã cất giọng nói tuy giọng điệu nói chuyện nhẹ nhàng nhưng ẩn ý của nó lại là một sự châm biếm

Cô chột run nhẹ khi nghe cô ta nói như vậy. Anh chỉ nhìn cô mà không lên tiếng có lẽ anh còn giận cô nên không thêm nói một lời hộ cô.

- "**Tiểu Dã em về bao giờ em đi**". Hạ Khải Phong nhìn Tiểu Dã hỏi.

- " Em không biết. Nhưng em sẽ ở đây với anh Quân một thời gian". Tiểu Dã nói rồi quay sang ôm cánh tay anh.

Anh chỉ gặt đầu rồi xóa nhẹ đầu cô ta. Cô chỉ nhìn hành động của anh mà không dám nói gì.

- " *Xin lỗi tôi về phòng trước*". Cô nói rồi đứng dậy chạy đi.

Anh nhú mày nhìn theo bóng lưng của cô. Đôi mắt anh khẽ dừng lại ở vai trái của cô. Nó đang ra máu? Cô một mình chạy về phòng ai sẽ băng bó hộ cho cô?

Tuy nghĩ là vậy nhưng anh vẫn không đi vào phòng với cô. Ngược lại vẫn ngồi ăn như không có chuyện gì xảy ra.

Tiểu Dã thấy như vậy cô ta nở một nụ cười khinh thường nhìn về phía phòng cô.

Khi bữa ăn sáng kết thúc anh lên phòng thấy cho mình một bộ vest màu đen. Vừa từ phòng tắm đi ra anh liền nhú mày khi thấy cô đang nằm trên giường khuôn mặt mệt mỏi không còn sức sống. Anh không nói gì chỉ đi thẳng ra cửa và chuẩn bị đến công ty.

Tối đó khi anh vừa về đến nhà.

- "Chị ơi em xin lỗi, em không lại gần anh Quân nữa". Tiếng nói của Tiểu Dã từ phòng khách truyền tới

Trước mặt anh là hình ảnh Tiểu Dã khóc lóc khuôn mặt in Hằn dấu tay đang quỳ dưới sàn nhà. Còn cô lại đang đứng nhìn cô ta. Bàn tay cô đỏ ửng là cô đã đánh Tiểu Dã ư?

- "**Cố Lạc Y, cô làm gì vậy?**". Anh tức giận gọi cả họ tên cô ra. Cô quay sang thấy anh như quyền satan khiến cô bất giác lùi lại vài bước.

- "Anh Quân, em sợ lắm". Thấy anh về cô ta liền ôm chặt lấy anh mà khóc.

- "**Tiểu Dã ngoan có anh rồi có chuyện gì vậy?**". Anh nhẹ giọng với cô ta.

- " Là em không tốt làm cho chị Lạc Y nổi giận. Em không nên thân mật với anh như vậy. Em nói em và anh là anh em thôi nhưng chị Lạc Y ra tay đánh em và cảnh cáo em không được đến gần anh". Cô ta sút sùi nói. Nghe cô ta nói anh càng tức giận hơn.

#Chát

Một cái tát anh ra tay tát vào khuôn mặt cô. Cô mắt thẳng bằng vì cái tát của anh nên bị ngã ra sàn nhà khoe môi cô ra máu. Khuôn mặt mà trước kia anh hay hôn vào nay anh lại tát vào mặt cô. Cô chỉ nhìn anh cô không khóc không làm âm ỉ chỉ nhìn anh nhìn người đã ra tay đánh cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#chương_60

Cô nhìn anh bằng ánh mắt tuyệt vọng. Phải rồi cô đâu là gì số với tình cảm của họ. Họ thân thiết với nhau từ nhỏ mà.

- "*Nếu em nói không thì anh có tin không?*". Cô nhìn anh nhẹ giọng hỏi. Giọng nói của cô rất nhẹ nhàng như gió thổi lướt qua.

- "**Em nghĩ xem?**". Anh lạnh giọng nhìn cô.

Không phải anh không muốn tin cô mà chỉ vì mọi thứ bây giờ đều bất lợi cho cô. Quả thật khuôn mặt của Tiểu Dã in đậm dấu tay trong khi chỉ có cô ở đây? Cô không làm chẳng lẽ là do Tiểu Dã tự làm? Anh rất hiểu Tiểu Dã sẽ không bao giờ làm chuyện đó đâu.

- "*Phải là em làm đó. Lần sau đừng để tôi thấy mặt cô*". Cô nói xong tự nở một nụ cười lạnh. Rồi quay người đi về phòng của mình.

Nhìn quanh biệt thự cô lặng lẽ ngồi một góc mà khóc. Lúc đầu là anh bắt cô đến đây? Anh ép cô làm thuộc hạ cho mình, sau đó anh cho cô rời khỏi Tàn Gia rồi lại điên cuồng tìm kiếm cô. Và khi tìm được anh là ik yêu thương cưng chiều cô đến vô pháp vô thiên. Nhưng rồi giờ thì sao? Anh có nghe cô giải thích không? Anh có tin cô không? Tất cả chỉ là một từ không.

Cô khóc đến ngất đi khi tỉnh lại đã là sáng hôm sau. Cô nhìn bản thân đang được truyền dịch lỏng chợt nở nụ cười khinh thường bản thân mình.

Không tin tưởng cô vậy cần gì phải cho người truyền dịch cho cô chứ?

Đang suy nghĩ thì cửa phòng chợt mở toang ra. Tiểu Dã bước vào phòng với một tô cháo và 1 ly sữa. Là sữa Đậu nành?

- "Chị tỉnh rồi à? Anh Quân bảo em mang cháo với sữa đậu nành cho chị". Tiểu Dã nhìn cô cười tươi.

- "*Tiểu Ngạn chuẩn bị sữa đậu nành muốn tôi uống?*". Cô nhìn cô ta ánh mắt nghi ngờ.

- "Phải anh ấy muốn tôi tận mắt thấy chị uống". Tiểu Dã nhìn cô nói, giọng điệu mang đầy sự khinh thường của cô ta khiến cô càng tức giận hơn.

Tần Ngạn Quân anh lại muốn em uống sữa đậu nành? Vì sao chứ? Vì em hại cô ta? Hay là vì anh thật sự không biết việc em bị dị ứng với Đậu nành?

Cô nghĩ vậy rồi cầm ly sữa đậu nành chạy nhanh xuống phòng bếp. Anh vẫn còn ở đây anh đang ngồi ở giữa.

- "*Anh là cho người chuẩn bị cho em?*". Cô đi lại cạnh anh cầm ly sữa lên hỏi.

Anh không trả lời chỉ gật nhẹ một cái rồi tiếp tục nhìn cô

- "*Tần Ngạn Quân hơn 1 năm qua anh là người mang lại hạnh phúc cho em. Còn bây giờ bao sóng gió trong cuộc sống của em cũng là do anh mang đến. Anh muốn em chết như vậy? Được rồi theo ý anh vậy*". Cô nói rồi cầm ly sữa trên tay uống hơn phân nửa cốc.

- "*Kiếp sau tôi không muốn nhìn thấy anh một lần nào nữa*". Cô nói rồi chợt phun ra ngụm máu rồi cứ thế mọi thứ trước mắt cô mờ dần đi. Và rồi cô đã ngất ngay trên sàn.

- " Cô ấy sao vậy? Lý sữa không có vấn đề gì mà". Bảo Lâm thấy cô ngất liền ngạc nhiên nói.

Anh chợt nhíu chân mày lại nhìn cô là muốn đùa lần nữa sao? Hay là thật? Anh đi lại vừa định bế cô thì nghe giọng của Tiểu Dã.

- " Anh Quân chị Lạc Y làm em rất sợ. Chị ấy nói anh chỉ có thể là của chị ấy không thể là của ai cả". Cô ta vừa nói vừa khóc kèm theo đó là ôm chặt tay anh.

Anh nghe cô ta nói như vậy đôi mắt càng thêm lạnh lùng hơn. Rốt cuộc là cô muốn như thế nào?

- "**Quân, lý sữa của Lạc Ý sao lại là sữa đậu nành? "** Hạ Khải Phong nhìn anh hỏi, vừa nói vừa đưa lý sữa c của cô trên tay mình sang cho anh.

Nghe Hạ Khải Phong nói như vậy anh chợt nhíu mày. Không phải đó chứ? Đây là lí do mà khi này cô đã nói những lời đó với anh sao?

- "**Tiểu Dã hôm khác mình nói việc này**". Nói rồi anh đi lại bế cô ra xe. Bảo Lâm cũng an phận đi theo sau anh.

- -----

Khi tới bản doanh 2 Bảo Lâm liền đưa cô vào phòng cấp cứu. Tình trạng của cô hình như nguy kịch rồi.

Khi cô được đưa vào trong anh lại ngồi bên ngoài nhìn vào phòng cấp cứu như lần trước.

Sau hơn 8 giờ cấp cứu Bảo Lâm đi ra khuôn mặt đầy sự mệt mỏi.

- " Lão đại thuộc hạ vô dụng". Anh ta nói rồi quỳ gối dưới chân anh.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_61

- "**Nói rõ tình trạng của cô ấy**". Anh lạnh lùng nói.

- " Lão đại cô ấy bị dị ứng rất nặng với Đậu nành. Việc cô ấy uống ly sữa Đậu nành kia đã tác động lên vết thương của cô ấy". Bảo Lâm nhìn bản báo cáo trong tay mình nói.

- "**Tình trạng hiện giờ**". Anh lạnh lùng nhả ra 4 chữ, Bảo Lâm nghe Giọng nói đó của anh chợt lạnh cả sống lưng.

- " Lão đại cô ấy không còn ở trạng Thái dị ứng bình thường nữa mà nó đã chuyển sang tình trạng "Sốc phản vệ". Tình hình của cô ấy bây giờ là khó thở do cô họng sưng phù, sốc kèm sụt giảm huyết áp nghiêm trọng, mạch đập nhanh. Chưa hết phần môi cô ấy bị vấy da, môi, lưỡi và cổ họng của cô ấy bị sưng lên. Các bộ phận khác bên ngoài đa phần bị nổi ban đỏ". Bảo Lâm nhìn anh nói một lượt.

Anh nghe xong liền gạt anh ta sang một bên và chạy vào phòng cấp cứu nơi người còn gái anh yêu đang nằm ở đó. Nhìn cô trên giường bệnh tim anh chợt nhói lên. Phải nó đau lắm, có ai không đau khi nhìn thấy người mình yêu thương như vậy chứ?

Anh ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường cô. Bàn tay anh nhẹ nhàng nắm bàn tay cô.

- "**Lạc Y, xin lỗi lại để em bị thương rồi**". Anh nói rồi hôn nhẹ vào bàn tay cô.

Lời hứa của mình anh không làm được, hết lần này đến lần khác cô luôn bị thương nhưng anh lại không thể bảo vệ cho cô. Anh đã từng nói rằng anh sẽ bảo vệ cho cô đến suốt cuộc đời này nhưng anh đã không làm được việc đó.

Rõ ràng cô đã chịu rất nhiều tổn thương nhưng anh giờ lại mang thêm sóng gió cho cô. Lạc Y em có hận anh không?

Hạ Khải Phong đứng bên ngoài nhìn anh như vậy đôi mày rậm của anh ta chợt nhíu lại. Tại sao khi đánh mắt nhau mới nhận ra được đối phương quan trọng với mình? Tại sao khi bên cạnh nhau lại không biết trân trọng không biết yêu thương để khi mất rồi mới nói lời hối hận, nói lời xin lỗi liệu có còn kịp hay không?

Có không giữ mát đừng tìm.

Đến không trân trọng đi đừng hối tiếc

Hạ Khải Phong nhìn anh định nói ra câu nói đó nhưng rồi sau đó lại tự cười giễu bản thân. Đúng rồi bản thân mình cũng đâu biết trân trọng cô ấy? Mà giờ lại đi nói câu đó với người khác cơ chứ?

1 tháng sau

Cô hôn mê trên giường suốt 1 tháng trời. Cuối cùng thì hôm nay cũng tỉnh rồi. Mọi người trong Tần Gia ai cũng vui mừng khi thấy cô tỉnh lại chỉ có một người đôi mắt căm phẫn nhìn cô.

Từ ngày cô tỉnh lại anh rất ân cần với cô, luôn bên cạnh chăm sóc cho cô và hầu như anh không để cô rời xa kính nửa bước. Lúc nào anh cũng ở cạnh cô bảo vệ cho cô. Cả việc ăn uống cũng là anh cho người mang lên phòng cùng ăn, cũng ngủ với cô.

Thấy anh như vậy cô cũng không còn tâm trí trách anh vì những việc vừa qua nữa. Chuyện đã qua cứ cho nó qua đi, sau này cô cứ việc ngoan ngoãn ở bên cạnh anh là được.

- " Sao nhìn anh như vậy? Có gì sao?". Thấy cô nhìn mình mãi anh chợt cất giọng nói làm cô giật mình.

- " Thấy anh đẹp ra thôi". Cô bị anh hỏi liền đỏ mặt mà úp khuôn mặt mình vào ngực anh rồi lí nhí nói.

Anh nghe cô nói vậy đôi môi chợt kéo lên thành một nụ cười gượng. Càng siết chặt tay ôm chặt cô hơn.

Kể từ ngày cô tỉnh lại anh lại yêu thương quan tâm cô hơn trước rất nhiều. Cứ ngỡ mọi chuyện sẽ yên bình như vậy nhưng không.

#xoảng

#xoảng

Anh vừa về đến nhà thì trong nhà lại có những âm thanh đồ đạc bị vỡ văng ra. Anh vội vã đi vào bên trong, cảnh tượng trước mặt khiến anh không thể nào tin được.

Chiếc bình hoa mà mẹ anh thích nhất đã vỡ tan nát. Tiểu Dã lại đang ngồi khóc lóc rất thảm thiết, còn cô lại nhìn cô ta bằng ánh mắt chán ghét như muốn ăn tươi nuốt sống cô ta.

Không chỉ có vậy miếng Ngọc mà mẹ anh trân trọng nhất lại đang nằm trên tay cô.

- " Chị, sao chị lại làm như vậy? Đó là đồ rất quan trọng với anh Quân. Sao chị lại làm hỏng nó?". Tiểu Dã cất giọng bất bình nói.

- " Cô im miệng". Cô vừa nói vừa vùng tay tát thẳng vào mặt cô ta.

- " Lạc Y em làm gì vậy?". Anh đi lại gần hơn lớn tiếng quát cô.

Cô nhìn anh bằng ánh mắt thấy vọng không ngờ anh đã về và đứng đó chứng kiến hết tất cả mọi việc.

- " Anh Quân chị Lạc Y chị ấy muốn liên lạc với hôn phu gì đó và quay về với anh ta. Em tìm chị ấy nói lí thì chị ấy lại... ". Tiểu Dã vừa nói vừa khóc nhìn cô ta bây giờ thật sự ra t đáng thương.

Nghe cô ta nói như vậy anh trừng mắt nhìn cô. Cô chẳng thèm giải thích chỉ đi về phòng của mình. Anh thấy cô như vậy lại càng tức giận hơn. Anh theo cô về phòng trước mặt anh chính là hành lí của cô. Cô đã thu dọn sẵn hành lí của bản thân rồi? Cô muốn rời xa anh đến như vậy sao?

Anh vào phòng và không quên đóng cửa lại sau đó nhanh chóng đi về phòng. Và rồi cứ thế anh hôn mê cô và ăn sạch cô cả đêm.

Sáng hôm sau khi cô thức dậy thì không thấy anh đâu nữa. Cô nhớ lại những lời nói đêm qua của anh khi hai người hoan ái và rồi nước mắt cô thì nhàu rơi xuống. Cô thật không ngờ anh lại xem cô là loại người đó.

- " Tần Ngạn Quân em hận anh". Cô nói rồi lấy bộ quần áo khác của mình mua trước kia mặc vào rồi kéo hành lí rời khỏi Tần Gia.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_62

Cô kéo hành lí của mình rời khỏi Tần Gia. Khi ra khỏi cánh cửa lớn kia cô mới nhận ra bây giờ cô nên đi đâu? Nước Mỹ này rộng lớn đến như thế cô phải đi đến nơi nào đây?

Cô kéo hành lí của mình cứ việc lang thang trên đường. Phải rồi cô có thể đi tìm Chân Ân? Trước khi chị ấy rời khỏi Tần Gia chị ấy có nói là chị ấy sẽ đến Italia?

Nghĩ vậy rồi cô liền dùng tấm thẻ của Chân Ân đưa cho cô trước kia đặt vé máy bay đi sang Italia.

Sau mấy tiếng đồng hồ ngồi máy bay cuối cùng cô cũng tới Italia. Cô kéo hành lí và bắt taxi đến khách sạn gần đó.

Khi đến khách sạn cô đặt phòng sau đó lấy điện thoại của kinh để liên lạc với Chân Ân. Cô cầm điện thoại của mình lên và Ấn vào số điện thoại của chị họ mình.

Nhưng cô gọi mãi mà chẳng được. Cô đành lại giường và nằm nghỉ ngơi một chút.

Tại Tần Gia

Tối đó anh về đến nhà thì hay tin cô đã ra bỏ đi? Anh dường như không tin vào tai mình vội đi khắp biệt thự tìm cô. Nhưng đi mãi chẳng thấy anh liền đi về phòng kiểm tra.

Quả thật cô đã bỏ đi rồi trong tủ chỉ còn những bộ đồ của anh. Trên bàn lại có rất nhiều thẻ ATM trên bàn. Là thẻ của anh đã cho cô? Nhưng tại sao cô lại không mang theo?

- "**Cố Lạc Y em đang làm cái trò gì vậy?**". Anh tự nói rồi cho người đi tìm cô về. Cô muốn đi thì cũng phải để lại lí do chứ?

Tương chừng sẽ gặp lại cô sớm hơn nhưng nào ngờ sự việc đó đã kéo dài đến 2 tuần. Anh vẫn cho người tìm kiếm cô nhưng dường như cô đã bị bốc hơi khỏi thế giới này vậy.

Quay lại chỗ cô

Cô đã đi tìm việc làm và hiện tại cô đang làm nhân viên cho công ty Phong Quân lớn nhất ở đây.

Cô không ngờ bản thân lại có thể xin vào công ty lớn này. Cô cũng đã thuê một căn hộ nhỏ để ở.

Dạo gần đây cô thấy bản thân có chút gì đó rất bất thường. Cô chỉ cần ngửi thấy mùi thức ăn liền thấy buồn nôn. Cả người cô dạo này hay ngủ rất nhiều. Liệu có phải là cô đã mang thai không?

Cô nghĩ rồi lại thôi, chắc là sẽ không cầu huyết như vậy đâu nhỉ? Sau đó cô quyết định xin nghỉ một buổi đến bệnh viện kiểm tra. Cảm tờ xét nghiệm trên tay cô chợt thấy nhói đau ở đâu đó ngay tim của mình.

Cô không ngờ bản thân mình lại mang thai? Đã 2 tuần rồi? Vậy là cô sắp được làm mẹ rồi nhưng con cô lại không có ba? Cô có nên cho anh biết việc bản thân đã mang thai hay không?

Nghĩ là nghĩ vậy nhưng cô vội dẹp đi ý nghĩ điên rồ vừa rồi. Cô đã rời xa anh vậy thì bây giờ cho anh biết cô mang thai để làm gì? Anh sẽ vui mừng mà đến ôm mẹ con cô sao? Là cô đang nằm mơ đây à? Không phải là anh không tin cô sao? Vậy giờ cho anh biết thì được gì chứ?

Hơn 1 tháng sau

Cứ như vậy cho vẫn giữ kín việc mình có thai mà không cho ai biết. Con của cô cô sẽ nuôi dạy cho nó đàng hoàng chỉ là đứa trẻ này lại thiếu đi một người cha rồi? Con ơi con có hận mẹ không?

Cô vẫn đi làm việc đều đều suốt cả một tháng trời. Tại công ty này có vẻ quy định rất nghiêm khắc, mọi người chỉ chú tâm vào công việc chứ không chú tâm đến bất kì vấn đề gì khác.

Mà có một việc cô vẫn luôn thắc mắc là Chủ tịch của công ty này trước giờ rất ít khi được thấy mặt. Cô thầm nghĩ có lẽ chủ tịch này là một ông chủ lớn

tuổi hay gì đó cũng nên.

Hôm nay vừa đến công ty cô thấy mọi người có đang bàn tán vấn đề gì đó. Thì ra là vị chủ tịch công ty này hôm nay sẽ đến đây. Cô dường như không quan tâm lắm nên vội về chỗ làm việc của mình.

- "Hôm nay cô làm hộ tôi bản báo cáo này, chiều nay phải có". Cô vừa ngồi vào chỗ thì Trương Quỳnh Nga đi đến đưa cho cô 1 sấp tài liệu rồi bảo cô làm.

Cô nhận lấy, gật nhẹ đầu rồi liền hoàn thành bản báo cáo cho cô ta. Việc này cô từ khi vào làm ở đây cô cũng quen rồi. Bây giờ cô không còn ai chống lưng cho mình nữa nên cô cần nhẫn nhịn một chút nếu không sẽ hại đến bảo bối.

Cô làm khoảng 1 giờ sau thì nghe thấy tiếng xôn xao của mọi người. Thì ra chủ tịch kia đã đến cô cũng tò mò ai là chủ tịch của công ty này nên cũng theo mọi người ra xem.

Bước vào là một chàng trai mặc một bộ Âu phục màu đen. Dáng người cao cũng tầm mét 80 nha. Chắc cũng không thua gì với tên họ Tần của cô.

Vì mọi người chen lấn quá đông nên cô không thể thấy mặt của anh ta. Lúc này đột nhiên mọi người tản ra hết cô vừa kịp định thần lại thì vị chủ tịch nào đó đã đứng trước mặt cô. Cô nhìn anh ta một mà miệng trở nên cứng đờ. Tại sao lại là anh ta cơ chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_63

Cô nhìn người đàn ông trước mặt mình mà ngạc nhiên đến không nói thành lời. Không phải đó chứ? Có cần máu chó đến thế không?

Cô rời khỏi Tần Gia là vì không còn muốn liên quan gì đến anh nữa. Nhưng lại vô tình mang thai của anh giờ ông chủ của cô lại là tên bạn thân của anh là sao chứ?

- "*Cô lên phòng gặp tôi*". Hạ Khải Phong nhìn cô nói rồi đi thẳng về phòng làm việc của mình.

Thật sự cả anh ta cũng khá là bất ngờ khi thấy cô ở đây. Theo anh ta biết hiện giờ Tần Ngạn Quân đang cho người tìm cô khắp nơi nhưng không tung tích. Thế mà bây giờ lại gặp cô ở ngay công ty của mình. Thật đúng với câu chạy trời không khỏi nắng mà.

Còn về phần cô khi nghe Hạ Khải Phong nói như vậy liền đi vào phòng làm việc của anh ta. Có năm mơ cũng không ngờ rằng cuộc gặp gỡ của cô và Hạ Khải Phong lại cầu huyết đến thế.

- "*Anh tìm tôi?* ". Cô nhìn anh ta nói. Nhìn anh ta lúc này rất khác nhìn chừng chặc hơn so với lúc đi ăn trực ở Tần Gia.

- "*Tại sao cô rời khỏi Tần Gia? Quân cậu ấy tìm cô đến phát điên rồi*". Hạ Khải Phong nhìn cô nhủ mảy moi.

- "*Tôi rời đi chẳng lẽ bản thân anh ta không hiểu rõ hay sao? Anh ta đã hứa sẽ bảo vệ chăm sóc tôi nhưng lại chẳng tin tôi. Một mực bên vực cho Tiểu Dã gì đó của anh ta. Anh ta còn nghĩ đến tôi còn tìm tôi làm gì chứ?*". Cô tức giận tuôn ra một tràng dài.

Khi nghe cô nói vậy Hạ Khải Phong chột nhứ mảy. Quả thật anh ta quen biết cô chưa lâu nhưng anh ta có thể nhận ra rằng cô không phải là loại người thích ức hiếp người khác. Còn về phần Tiểu Dã thì cô ta đúng là có tình cảm với Tần Ngạn Quân.

Chẳng lẽ những việc đó đều là do cô ta làm để đuổi cô đi sao? Nhưng Tiểu Dã trước giờ rất ngoan hiền không thể nào làm ra những việc như thế được.

- "*Bây giờ cô ở đâu?*". Hạ Khải Phong nhìn cô nói, cô nhìn anh ta rồi kể ra những việc của mình.

Nghe cô kể chân mảy anh ta chột nhứ lại. Ở công ty anh ta mà lại có người cậy quyền như thế sao? Để xem anh ta sẽ xử lý cái vị trưởng phòng kia như thế nào.

- "*Cô...* ". Anh ta vừa định hỏi cô gì đó thì thấy cô như không ổn, vừa chạy ra cạnh cô thì cô liền ngất đi.

Hạ Khải Phong nhứ mảy rồi bế cô xuống đại sảnh lấy xe về Hạ Gia của anh ta. Anh ta gọi bác sĩ riêng của mình đến để khám cho cô.

- "*Cô ấy sao rồi?*". Anh ta nhìn cậu bác sĩ trước mặt rồi hỏi.

- " Cô ấy vì làm việc quá sức nên ngất thôi. Cần bồi bổ nhiều hơn cho cô ấy và cả đứa nhỏ hơn 1 tháng trong bụng ". Tên bác sĩ kia nói rồi liền rời đi.

Hạ Khải Phong nhủ mảy mìn cô đang nằm trên giường. Không phải đó chứ? Tần Ngạn Quân vậy mà sắp làm ba rồi ư? Anh ta lắc đầu rồi đi ra dặn người làm nấu đồ bồi bổ cho cô.

Cô ngất đi đến chiều tối mới tỉnh lại. Đập vào mắt cô là một căn phòng hoàn toàn khác so với phòng trọ của cô. Đây là đâu? Ai đã đưa cô về đây? Cô nhủ mảy mìn rồi rãng sức ngồi dậy đi khắp nơi tìm xem ai là chủ của nơi này.

Đi một lúc lâu cô vô tình đi đến phòng bếp trước mặt cô là Hạ Khải Phong đang ngồi trên bàn ăn. Cô đi lại ngồi xuống chiếc ghế ở gần anh ta.

- "*Cô có thai?*". Anh ta nhìn cô hỏi dù đã biết trước đáp án.

- "*Đừng cho Tần Ngạn Quân biết. Con của tôi không có người cha ngu ngốc đến như vậy*". Cô nhìn anh ta nói rồi tự ý lấy thìa gấp thức ăn vào bát của mình.

Nghe cô nói anh ta bật cười ha hả. Không ngờ có ngày Tần Ngạn Quân bị người mình yêu mắng là ngu ngốc. Anh bạn thân à là vì anh bị nghiệp quật đó.

Hạ Khải Phong trầm nghĩ.

Khi ăn xong cô ngược lên nhìn anh ta. Nhìn anh ta một lúc lâu sao đó lại nhủ mảy mìn. Phải chăng bây giờ mới thật sự là bản chất thật sự của anh ta? Vừa lạnh lùng, vừa khó gần không còn là Hạ Khải Phong mà cô quen biết nữa.

- "*Ăn xong nhớ đưa tôi về phòng trọ*". Thấy cô cứ nhìn mình vốn dĩ anh ta định hỏi bộ muốn ăn tôi hay gì. Nhưng khi nghe câu nói của cô mặt anh ta đen như đáy nồi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

- " Cô ở lại đây đi. Dù sao cô cũng đang mang thai của Quân không tiện ở bên ngoài". Hạ Khải Phong lên tiếng nói. Nếu anh ta mà để cô lưu lạc bên ngoài thì có người sẽ giết chết anh ta mất.

- " Tại sao?". Cô nhủ mảy mìn nhìn anh ta.

Chẳng phải cả tháng này cô ở nhà trọ vẫn bình thường mà? Có gì đâu mà gọi là không tiện? Hừ, n cô ở lại đây để cho anh ta nói với Tần Ngạn Quân để anh đến tìm cô à?

- " Quân đã cho người tìm cô khắp nơi, đây cũng là cơ hội để kẻ thù của cậu ấy nắm vào điểm yếu chí mạng của cậu ấy". Hạ Khải Phong nghiêm túc nói. Nói xong anh ta nhìn thẳng vào cô.

Lúc này cô mới chợt hiểu ra. Tần Ngạn Quân từng nói rằng cô là điểm yếu duy nhất của anh. Nếu để kẻ thù của anh tìm được cô vậy chẳng phải sẽ nguy hiểm cho anh và cả mẹ con cô sao?

- " Tôi sẽ ở đây, nhưng anh không được cho Tần Ngạn Quân biết". Cô nói rồi trừng mắt nhìn Hạ Khải Phong. Chỉ thấy anh ta gật đầu rồi cầm ly rượu lên uống một ngụm.

Cô thấy vậy cũng không nói gì. Một lúc sao anh ta đưa cô về căn phòng khi này cô ngủ. Và nói rằng đây sẽ là phòng của cô. Cô gật đầu rồi vào phòng nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau

- " Nè anh đưa tôi về phòng trọ của tôi đi". Cô nhìn anh ta khẽ nói.

- " Làm gì?". Hạ Khải Phong nhủ mảy mìn nhìn cô. Rõ là hôm qua đã chấp nhận ở lại đây rồi sao hôm nay lại...

- " Đồ của tôi vẫn còn ở đó". Cô nói nhỏ đủ để cả 2 nghe thấy.

Hạ Khải Phong nghe vậy liền gật đầu rồi cùng cô về phòng trọ của cô để lấy quần áo cho cô. Khi lấy xong Hạ Khải Phong đến công ty còn cô thì được tài xế đưa về nhà.

Cứ như vậy cuộc sống của cô êm đềm trôi qua. Hai tuần nay cô ở lại Hạ Gia có cuộc sống rất tốt rất yên bình. Hạ Khải Phong cũng bắt cô phải nghỉ việc ở công ty vì sợ cô mệt mỏi mà ảnh hưởng tới đứa bé trong bụng.

Cô nhìn bầu trời về đêm ở Ý, ánh mắt hiện lên sự khó chịu và những ảm ức mà cô phải chịu. Sự tổn thương trong lòng bất giác khiến cô rơi nước mắt.

Trước kia cô vì anh nên chấp nhận từ bỏ việc trả thù của mình. Những ngày đó sống cùng anh thật sự rất hạnh phúc. Anh rất yêu thương chiều chuộng cô. Cô cứ ngỡ rằng hạnh phúc của họ sẽ mãi như vậy nhưng nào ngờ. Sự xuất hiện của cô gái mang tên Tiểu Dã kia đã cướp đi hết Tây cả mọi thứ của cô.

Anh lại không tin tưởng cô, nghĩ vậy nước mắt cô lại chảy dài trên khuôn mặt nhỏ nhắn của mình. Lúc này cửa phòng cô vang lên những tiếng gõ cửa.

- " Vào đi". Cô nói vọng ra rồi nhanh chóng dùng tay lau đi nước mắt của mình.

- " Cô đang khóc? Nhớ Quân sao?". Hạ Khải Phong nhìn cô nói tay cầm khay thức ăn nhanh chóng đặt lên bàn.

Nghe anh ta hỏi vậy cô không trả lời chỉ im lặng mà nhìn lên bầu trời đầy sao kia. Trái tim nhói đau đến không thở nổi.

- " Nếu cô nhớ cậu ấy thì mai hãy đi thăm cậu ấy đi". Hạ Khải Phong nhìn cô bất lực nói.

- " Không cần". Cô nói rồi quay mặt sang hướng khác.

- " Lạc Y, cô là người thông minh đối với những kẻ muốn chiếm đoạt hạnh phúc của cô cô dễ dàng từ bỏ như vậy à? Tiểu Dã là bạn từ nhỏ của Quân đương nhiên cậu ấy với Tiểu Dã sẽ rất thân. Quân tin cô ấy cũng là việc bình thường". Hạ Khải Phong nhìn cô nhủ thầm nói.

Đôi mắt cô rõ đã sưng lên kia rồi mà vẫn còn mạnh mẽ rằng mình không nhớ Tần Ngạn Quân. Cô đang đùa với anh ta sao?

- " Nhưng,... ". Cô nhìn anh ta ánh mắt hiện lên sự bối rối.

Đúng tại sao cô lại phải đi? Có đi cũng là Tiểu Dã kia đi chứ? Cô không thể để con mình thiếu cha được. Nhưng cô phải làm gì đây? Cô có thể làm gì chứ? Ai sẽ tin cô khi cô nói ra sự thật?.

- " Gần 2 tháng qua cô bỏ đi thì Quân tìm cô đến phát điên lên. Bây giờ e cậu ấy...". Hạ Khải Phong vừa nói vừa quan sát nét mặt của cô.

- " Anh ấy bị sao? ". Cô nhủ thầm nhìn anh ta. Sao không nói luôn đi cứ ấp úng hoài.

- " Cậu ấy vì tìm kiếm cô mà cứ thế thức trắng cả tuần liền. Bảo Lâm phải dùng thuốc an thần cho cậu ấy. Cứ ngỡ rằng cậu ấy sẽ trở lại như xưa sớm thôi nhưng không ngờ. Quân cậu ấy đã... ". Nói đến đây Hạ Khải Phong không nói tiếp nữa chỉ im lặng nhìn cô.

#Lê: đang bệnh mà vẫn phải viết cho mấy nàng này. Ai qm xúi ik

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65

Thấy Hạ Khải Phong cứ nửa nói nửa đùa thật khiến cô muốn đánh anh ta bay thẳng xuống ghế mà. Nhưng nếu so về võ thuật thì chắc cô sẽ không bằng anh ta rồi. Một lão đại như anh ta làm sao đánh thua cô được với lại hiện giờ cô còn đang mang thai nếu kích động quá kéo lại ảnh hưởng đến tiểu Bảo Bối của cô. Nhưng cô rất muốn biết tình hình của Tiểu Ngạn như thế nào.

- " Cậu ấy bị rơi vào tình trạng trầm cảm". Hạ Khải Phong thấy biểu hiện của cô liền lên tiếng nói.

Từ khi cô bỏ đi thì Tần Ngạn Quân luôn điên cuồng tìm kiếm cô mà quên ăn bỏ ngủ. Vì thế Bảo Lâm chỉ còn cách là tiêm thuốc an thần cho anh.

Sau đó ngày nào anh cũng điên cuồng đập phá đồ đạc trong nhà.

Dần dần Tần Ngạn Quân lại trở về dáng vẻ lãnh khốc trước đây. Càng rất ít khi tiếp xúc với mọi người.

Nghe Hạ Khải Phong nói bất giác cô siết chặt tay lại. Không phải đó chứ? Anh vậy mà lại bị trầm cảm ư? Không thể nào cô không tin có phải anh muốn cô quay về nên mới bảo Hạ Khải Phong nói như vậy không?

- " Tôi nói là sự thật nếu không tin mai tôi đưa cô về Tần Gia sẽ biết". Hạ Khải Phong nói rồi quay người đi ra khỏi phòng của cô.

Lúc này cô đi lại giường vốn định nghỉ ngơi nhưng câu nói của Hạ Khải Phong lại cứ quanh quẩn trong đầu cô. Đúng rồi cô phải về Tần Gia để xem người cô yêu như thế nào mới được.

Nhưng còn Tiểu Dã? Cô ta sẽ tiếp tục hãm hại cô thì sao? Cô có thể chịu thiệt thòi nhưng cô không muốn đứa con của mình phải chịu thiệt. Tiểu Dã nếu cô muốn hại đến tới một lần nữa thì xin lỗi tôi chỉ có thể hại cô trước.

Nghĩ là vậy sao đó cô xếp quần áo của mình vào hành lý chuẩn bị cho ngày mai phải bay sang New York. Cô không làm gì sai tại sao cô lại bỏ đi? Cô sẽ bắt cô ta trả giá vì dám làm cho anh hiểu lầm cô.

Ngày hôm sau cô tìm Hạ Khải Phong rồi cùng anh ta bay đến New York.

Sau mấy tiếng đồng hồ cuối cùng cô cũng đến bảng doanh của Tần Gia. Cô cùng Hạ Khải Phong gọi tài xế đưa cô đến biệt thự chính của Tần Gia.

Khi về đến nơi quen thuộc cô vội đi vào trong. Và chạy ngay lên phòng của anh.

Mở cửa phòng đập vào mắt cô là anh đang điên cuồng đập phá. Bảo Lâm, Minh Khiêm, Tô Hàm, Ngụy Tôn, Tuấn Thành đều ra sức ngăn cản nhưng họ vẫn không thể khống chế anh lại được.

Lúc này cô chạy vào ôm chặt thắt lưng anh lại. Giọt nước mắt nóng hổi cứ thế mà rơi làm ướt áo anh. Cảm nhận có người ôm mình anh bất giác nhìn người trong lòng mình. Từ ngạc nhiên rồi chuyển sang vui mừng anh ôm chặt cô như muốn chôn sâu cô vào lòng ngực mình.

- "Em về rồi... ". Cô nói rồi ngắt đi.

Anh hoảng hốt bế cô đi sang phòng bên cạnh cho Bảo Lâm kiểm tra cho cô. Có lẽ anh nên vui mừng vì cô đã quay lại rồi. Anh nhớ cô đến phát điên đi được.

- " Lão đại cô ấy không sao chỉ là mệt quá nên ngắt đi thôi". Bảo Lâm khi khám xong cho cô liền nói.

Anh gật đầu rồi đi lại ngồi cạnh cô. Bàn tay anh nhẹ nhàng vuốt mái tóc màu hạt dẻ của cô. Người anh yêu người anh thương nhớ suốt mấy tháng qua cuối cùng cũng đã trở về rồi.

- " Cho người dọn dẹp phòng tôi lại". Anh lạnh lùng nhìn Tuấn Thành nói. Tuấn Thành dạ một tiếng rồi vội đi cho người làm dọn dẹp lại phòng của anh.

Lúc này Hạ Khải Phong mới nhìn anh đối mặt trầm tĩnh hơn bao giờ hết. Có vẻ như cô về đây đã ảnh hưởng rất lớn đến anh rồi.

- " Cậu không sao chứ? ". Hạ Khải Phong cất giọng nói. Chỉ thấy anh gật đầu một cái. Đôi môi anh ta kéo lên thành một nụ cười.

- " Quân cậu nợ Lạc Y một lời xin lỗi rồi? Những việc xảy ra trước kia Lạc Y hoàn toàn vô tội". Hạ Khải Phong nhìn anh nghiêm túc nói. Khi này anh đã hỏi mấy người làm ở đây họ đều nói Cố Lạc Y là người tốt, những việc kia đều là do Tiểu Dã làm nên mong đuổi cô khỏi Tần Gia.

Nghe Hạ Khải Phong nói như vậy đôi chân mảy anh chợt nhú lại. Vậy là cô không sai người sai là anh, anh không tin tưởng cô khiến cô phải chịu nhiều tổn thương như vậy. Để cô phải bỏ đi trong uất ức là lỗi của anh.

- " Có tin tốt cậu muốn nghe không?". Hạ Khải Phong lại tiếp tục nhìn anh nói ánh mắt anh ta hiện lên một tia thích thú.

- " Việc gì?". Anh nhú mày nhìn anh ta hỏi.

- " Cậu không được động vào Lạc Y trong vòng 1 tháng tới". Hạ Khải Phong nói rồi nhếch môi cười nhẹ.

Để xem tên mặt lạnh kia sẽ như thế nào khi phải ăn chay trong cả tháng nữa? Chắc sẽ rất thú vị.

- " Quân tôi là bạn thân nhất của cậu. Tôi rất yêu thương cậu vì vậy tôi rất thích thú khi cậu bị hành hạ. Mong rằng Lạc Y sẽ giúp tôi hành cậu lâu lâu một chút". Hạ Khải Phong nhìn anh cười cười nói mặc cho ai kia đang đen mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66

Anh nhìn Hạ Khải Phong bằng một ánh mắt rợn rợn. Nếu ánh mắt có thể thành dao thì liệu giờ anh chàng họ Hạ kia có còn ngồi được ở đó không? Mà câu nói kia của anh ta hình như có vấn đề thì phải? Cô làm sao có thể hành anh như những gì tên kia nói? Rõ là một tên biến thái bệnh hoạn mà, rãnh rồi

lại không lo đi tìm vợ đi cứ đến đây gây chuyện với anh. Hay là tại vì do Hạ Gia tên họ Hà kia đã hết việc làm rồi?

- "Ây ây cậu đừng nhìn tôi như vậy tôi yếu tim lắm đấy". Hạ Khải Phong thấy anh nhìn mình như vậy liền cất giọng bông đùa với anh.

- "Cậu có vẻ rảnh? Hay là giúp tôi nghiên cứu về tốc độ bay của chim đi". Anh buông ra một câu lạnh lùng khiến Hạ Khải Phong lạnh sống lưng.

Anh ta nhú mày nhìn anh đùa à? Làm người sao lại làm thế? Anh ta có công đưa vợ anh về vậy mà giờ lại muốn anh ta đi tìm hiểu tốc độ bay của Chim? Nè nào của tên vừa nói kia có vấn đề gì không vậy?

- "Nè làm người sao lại làm thế?". Hạ Khải Phong bắt mắt nói.

- "Mai tôi sẽ cho người đưa cậu đi". Anh nói rồi đi giường ngồi cạnh cô. Khẽ hôn trán cô rồi tự nở nụ cười nhẹ.

Hạ Khải Phong vốn định lên tiếng cãi lại anh thì thấy cảnh tượng đó nên cũng im lặng mà rời phòng. Haizz nếu trước kia Tần Ngạn Quân lạnh lùng, đáng sợ bao nhiêu thì bây giờ Tần Ngạn Quân lại ấm áp bao nhiêu. Nhưng sự ấm áp yêu chiều đó chỉ dành riêng cho một cô gái mang tên Cố Lạc Y.

Vừa ra khỏi phòng Hạ Khải Phong liền bắt gặp Tiểu Dã. Cô ta đang định vào phòng thì bị Hạ Khải Phong nhanh tay chặn lại.

- "Em nên về nơi em nên ở đi. Quân không phải làm của em có dành cũng vô ích mà thôi". Hạ Khải Phong cất giọng trầm khàn nói.

- "Em với anh Quân là thanh mai trúc mã quen nhau từ nhỏ còn cô ta chỉ là người ngoài thôi sao lại dám cướp Quân của em?". Tiểu Dã nhìn Hạ Khải Phong không cam tâm nói.

- "Vậy hãy cạnh tranh với Lạc Y xem ai mới là người quan trọng trong lòng Quân". Hạ Khải Phong nói rồi đi lướt qua cô ta mà về phòng của mình.

Cô ta nhìn theo cánh cửa phòng mà cô và anh đang ở bằng ánh mắt căm phẫn.

- "Cố Lạc Y, tôi sẽ không để cô yên đâu". Cô ta nói rồi quay về phòng của mình.

Tối hôm đó

Cô hôn mê đến tối mới tỉnh dậy. Đập vào mắt cô là hình ảnh anh đang ngủ bên chiếc giường cô đang nằm. Bàn tay anh vẫn nắm chặt tay cô như sợ rằng cô sẽ bỏ đi một lần nữa.

- "Tiểu Ngạn". Cô nhẹ giọng lên tiếng gọi anh.

Nghe cô gọi anh nhú mày thức giấc. Thấy cô đang nhìn mình anh chợt mỉm cười rồi ôm chặt lấy cô.

- "Anh rất nhớ em". Anh cất giọng trầm trầm nói. Bàn tay càng ôm chặt cô hơn.

- "Em cũng nhớ anh lắm. Nhưng cũng giận anh lắm". Cô âm ỉ nói.

Anh chỉ gạt đầu rồi hôn nhẹ vào trán của cô. Anh biết bản thân mình sai nên không trách hờn gì cô được. Chỉ biết dùng hành động bảo vệ cô lần nữa thay cho lời xin lỗi của mình.

- "Đói chưa, mình đi ăn". Anh nhìn cô nói. Ánh mắt anh bây giờ chỉ còn lại là sự sùng nịnh dành cho cô. Cô cười hạnh phúc rồi ôm lấy anh khẽ gạt đầu.

Anh thấy vậy liền bế cô lên theo kiểu bế công chúa và đưa cô xuống phòng ăn. Khi đến nơi anh để cô ngồi ngay vị trí của cô rồi lên ngồi ngay vị trí của mình. Trên bàn cũng có sẵn thức ăn vừa được nấu xong.

- "Anh đổi món khác được không? Em không muốn ăn những món này". Coi nhú mày nhìn quanh một lượt những món ăn trên bàn rồi quay sang nói với anh.

- "Em muốn ăn gì?". Anh thấy cô như vậy liền ra hiệu cho người làm dọn hết mất món trên bàn kia.

- "Nè cô vừa phải thôi chứ? Không ăn thì cô nhìn đi. Chúng tôi còn ăn chứ tại sao lại đem đi bỏ hết tất cả?". Tiểu Dã tức giận nhìn cô nói. Ánh mắt cô ta hiện lên rõ vẻ tức giận.

Cô thấy cô ta nổi điên như vậy liền nhảy sang ngồi trên đùi anh. Nét mặt sợ hãi nhìn cô ta sao đó cúi đầu ôm anh thật chặt.

- "Tôi xin lỗi, tôi không biết cô muốn ăn mấy món đó". Cô vừa nói vừa thút thít.

Anh thấy vậy liền liếc mắt nhìn Tiểu Dã. Cô ta thấy anh nổi giận liền thấy đổi nét mặt. Anh ôm cô vào lòng vuốt nhẹ sống lưng cô. Hình như cô nhạy cảm hơn thì phải.

- "Được rồi, bây giờ em muốn ăn gì?". Anh dịu giọng hỏi cô.

- " Em muốn ăn: vịt quay Bắc Kinh, com chiên dương Châu, sườn xào chua ngọt, miến cay, Phật nhảy tường, Hải sâm, gà cung bảo". Cô tuôn ra một tràng sao đó nhìn anh.

- " Hình như em yêu cầu hơi nhiều rồi thì phải". Cô thấy ánh mắt giết người của Tiểu Dã nhìn mình thì liền dựa người vào anh cơ thể chợt run nhẹ.

- " Không sao không nhiều". Anh nói rồi hôn trán cô và ra lệnh cho những người đầu bếp nấu theo yêu cầu của cô.

Anh đương nhiên biết cô là người Trung Quốc nên mới muốn ăn món Trung như vậy chứ. Anh lại càng yêu thương và càng muốn bảo vệ cho cô hơn. Hình như việc lựa chọn ở bên cạnh anh đã khiến cô bỏ đi ý định trả thù của mình rồi.

- " Đợi làm xong chắc sẽ rất lâu, em lên phòng tắm trước đã". Cô nói rồi đứng dậy đi về phòng. Anh nhìn theo bóng lưng cô rồi cầm ly rượu trên bàn uống một ngụm. Ánh mắt thích thú nhìn cô đang tung tăng kia.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67

CÔ VỢ CỦA LÒNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_67

Cô đi về phòng của anh và vào phòng tắm rửa lại. Ngâm mình trong làn nước ấm khiến tâm tình cô trở nên thoải mái hơn.

30 phút sau

Tại phòng ăn.

- "*Quân, hành lí của Lạc Y tôi cho người đem quãng đi rồi*". Hạ Khải Phong nhìn anh nói.

Anh nhú mày nhìn anh ta. Hành lí của cô bị anh ta quãng hết rồi vậy cô phải mặc gì cơ chứ? Đang đùa với anh à?

- "*Cậu dẫn cô ấy đi mua đồ thêm đi*". Hạ Khải Phong càng càng mặt lên nói. Anh thấy vậy liền đi lên phòng mình.

Lúc này trên phòng cô quần cái khăn tắm đi ra. Khi nãy vội quá nên cô không mang theo quần áo giờ nhớ lại hình như quần áo còn ở chỗ Hạ Khải Phong thì phải.

Cô đành đi lại tủ quần áo của anh tìm xem có cái gì để cô mặc tạm được hay không. Nhưng lúc trước khi bỏ đi cô đã đem hết quần áo của mình đi rồi? Giờ còn gì đâu chứ?

Nghĩ là vậy nhưng cuối cùng cô và lục tủ quần áo của anh và chợt thấy một chiếc váy màu trắng. Cô nhú mày nhìn chiếc váy kia, là anh mua cho cô sao?

- "*Anh đã mua nó cho em, nhưng chưa tặng thì em đã đi rồi*". Anh vừa vào phòng thấy cô cầm chiếc váy đó thì liền nói.

Cô ngẩng người nhìn anh rồi gạt đầu, cô lại đi vào phòng tắm một lần nữa. Khi cô đi ra trên người mặc chiếc váy của anh mua cho cô. Cô nhìn anh mỉm cười anh thấy vậy cũng gạt đầu rồi cùng cô xuống lầu.

Khi vừa vào thì các đầu bếp đang mang những món khi nãy cô yêu cầu ra. Cô nhìn anh cười rồi đi lại ngồi vào ghế của mình. Lúc này một cô hầu gái đi lại rót rượu cho anh đã lỡ tay làm đổ cả ly rượu lên người cô.

Anh nhú mày vì thấy cô bị như vậy. Chiếc váy của cô đã bị thay đổi màu sắc trên người còn nồng lên một mùi rượu khiến người ta khó chịu.

- "*Không sao*". Cô mỉm cười nhìn cô hầu gái kia nói rồi quay sang anh. Cô biết anh đang tức giận nên chỉ mỉm cười dịu dàng với anh.

Anh thấy vậy liền gạt đầu rồi cùng mọi người ăn tối. Cả buổi ăn tối cứ như vậy trôi qua.

Khi ăn tối xong cô cùng anh trở về phòng.

- "*Tiểu Ngạn cho em mượn tạm chiếc áo sơ mi của anh được không? Áo em bẩn rồi*". Cô nhìn anh khẩn cầu nói.

Anh đi lại tủ lấy một chiếc áo sơ mi đưa cho cô. Cô cầm lấy vội chạy vào phòng tắm thay đồ rồi sau đó đi ra ngoài. Lúc này anh đang ngồi trên ghế sofa thấy cô ra liền ngược mặt nhìn cô.

Cô mặc chiếc áo sơ mi của anh nhưng lại không mặc nội y. Đôi chân thon dài, làn da trắng hồng nhìn cô anh không tài nào kiềm chế nổi.

Anh đi lại gần bế cô đặt lên giường, thân hình to lớn nằm đè lên người cô. Anh hôn nhẹ vào môi cô và càng lúc càng hôn sâu. Bàn tay không an phận vén áo cô lên.

Còn được một chút tỉnh táo cô nhanh chóng chặn hành động của anh lại. Xem chút nữa cô không kiềm được dục vọng của mình rồi.

- "*Đừng mà, em không muốn*". Cô nói rồi đẩy anh ra.

Anh nghe cô nói không muốn thì cũng không ép cô nữa. Chỉ nằm sang bên cạnh ôm cô vào lòng. Ôm cô được một lúc anh liền buông cô ra đi lại từ quần áo lấy một bộ đồ ngủ đi vào phòng tắm.

- "*Hãy để em dùng tay giúp anh, tắm nước lạnh đêm khuya không tốt*". Cô nhỏ giọng nhìn anh. Chỉ thấy anh lắc đầu rồi đóng cửa phòng tắm lại. Không phải là cô không muốn ân ái với anh chỉ là vì tiểu bảo trong bụng cô còn rất nhỏ chưa đầy 3 tháng nên bây giờ không thể làm chuyện đó với anh được.

Trong phòng tắm có người nào đó phải tắm nước lạnh để dập tắt dục vọng của bản thân. Lại nghĩ đến câu nói của cô khiến anh càng tức điên hơn. Rõ là cô khơi dậy ngọn lửa trong anh rồi lại không chịu dập tắt anh phải khổ sở như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sáng hôm sau

Vừa thức dậy đã thấy anh ngồi trên giường nhìn mình. Cô nhú mồm sau đó nằm lên đùi anh. Anh khẽ hôn nhẹ nhìn cô đang nằm lười kia khẽ cúi xuống hôn nhẹ vào trán cô.

- "Chào buổi sáng". Anh nhìn cô nói. Cô không nói gì chỉ gật đầu rồi mỉm cười nhẹ với anh. Anh chợt thất thần khi nhìn thấy nụ cười của cô.

- "*Anh cho người chuẩn bị đồ cho em đi*". Cô nói rồi nghịch bàn tay anh.

Anh nhìn cô rồi đưa tay lấy một chiếc váy cho cô. Cô nhìn anh thì ra anh đã cho người chuẩn bị đồ cho cô từ trước rồi. Cô dang tay ôm ngang thắt lưng anh rồi ngồi dậy hôn nhẹ vào môi anh một cái xem như quà cảm ơn anh.

- "Thấy đồ đi rồi anh đưa em đi mua ít đồ lại. Tên kia quảng hết đồ của em rồi". Anh nói rồi ngồi dậy nhìn cô. Cô gật đầu rồi đi thấy chiếc váy anh chuẩn bị cho mình.

Đứng trước gương cô chải tóc lại rồi ra ngoài với anh. Thấy cô mặc chiếc váy mình chọn anh hài lòng gật đầu. Chiếc váy trắng dài ngắn đầu gối, tay áo được kết hợp với vải lưới, vừa giản dị lại vừa thanh cao, nó lại làm nổi bật lên vẻ đẹp của cô.

(Ảnh minh họa thôi nha)

Anh đi lại đeo lên cho cô một sợi dây chuyền mặt trái tim đôi. Sau đó hôn nhẹ vào má cô một cái.

Cô mỉm cười nhìn anh hạnh phúc có lẽ chỉ vậy. Chỉ cần có anh và cô và có tình yêu thật đẹp của 2 người thì hạnh phúc nhất định sẽ đến.

Nhưng hạnh phúc của họ có thể bao lâu? Khi bên cạnh anh còn rất nhiều người khác? Tiểu Dã kia vẫn luôn tìm cách chen vào anh và cô. Đang chìm đắm trong suy nghĩ của mình, cô chợt giật mình vì tiếng gọi của anh. Cô nhẹ nhàng vào lòng anh và ôm thật chặt thắt lưng của anh.

- "Sao vậy?". Anh thấy cô như vậy liền lo lắng hỏi cô.

- "*Nếu chúng ta cứ mãi hạnh phúc như thế này thì tốt quá*". Cô nói rồi buông tay anh ra. Anh nhìn cô rồi đưa cô xuống nhà.

Khi vào phòng ăn tất cả mọi người đã ngồi vào vị trí của mình chỉ còn thiếu anh và cô à mà còn thiếu cô gái Tiểu Dã gì đó nữa. Anh và cô nhanh chóng ngồi vào vị trí của mình.

Lúc này thì Tiểu Dã từ phòng bếp đi ra trên tay cô ta cầm một đĩa thức ăn. Đặt xuống bàn rồi đi qua ngồi vào vị trí của cô ta.

- "Quân, hôm nay em nấu ăn đấy. Xem như chúc mừng sinh thần của anh". Cô ta nói rồi nở nụ cười tươi nhìn anh.

Cô nghe cô ta nói như vậy liền nhủ mảy. Hôm nay là sinh thần của anh? Nhưng sao anh lại không nói gì hết vậy? Haizzz cô đúng là đồ vô tâm mà. Lại nhìn sang Tiểu Dã chỉ thấy cô ta tươi cười nhìn anh.

- "*Tiểu Ngạn, mình ra ngoài ăn được không?*". Cô nhìn anh dịu dàng nói. Ánh mắt trong suốt nhìn thẳng vào anh.

- "Được vậy mình đi". Anh gật đầu nhìn cô.

- "Nè muốn đi thì cô đi một mình đi. Sao cứ ảnh hưởng tới chúng tôi vậy?". Tiểu Dã thấy anh cứng chiều cô như vậy liền tức giận nói.

- "*Xin..... Xin lỗi, tôi không ăn được những món này. Tôi.....nếu vậy thì tôi sẽ.. Sẽ đi một mình*". Cô thấy thái độ hung hăng của cô ta liền lập bập nói. Ánh mắt chỉ còn lại sự sợ hãi tội độ.

- "Đù rồi, Tiểu Dã em nên sớm về lại Pháp đi". Anh nói rồi bế cô ra ngoài, hình như mèo nhỏ của anh đang rất sợ thì phải.

Hạ Khải Phong quan sát cô rồi chợt nhủ mảy. Cả anh ta cô còn không sợ mà lại đi sợ Tiểu Dã? Có lẽ tại vì cô không có cảm giác an toàn khi bên cạnh Tần Ngạn Quân, hoặc là cô đã nhạy cảm hơn nên mới như vậy. Nghĩ vậy rồi anh ta gạt bỏ ý nghĩ trong đầu qua một bên. Lo ăn trước đi kẻo sáng mai anh ta phải đi Sahara hoặc là Amazon thì khổ.

Anh bế cô ra ngoài xe, để cô ngồi lên ghế phụ, bản thân thì tự lái xe đi cùng cô. Cô nhìn anh chỉ mỉm cười nhẹ rồi nhìn sang cảnh vật bên đường.

- "*Tiểu Ngạn hôm nay là sinh thần của anh?*". Một lúc sau cô nhìn anh e dè hỏi.

Anh nghe cô hỏi vậy liền gật đầu một cái. Thật ra trước giờ anh cũng không quan tâm đến việc sinh thần của mình cho lắm. Người như anh mà có sinh thần ư? Kể cũng là nhĩ?

Thấy anh như vậy cô chợt cúi đầu không dám nhìn anh. Cô muốn anh phải lo lắng và yêu thương chăm sóc mình nhưng có vẻ cô đã quên rằng anh cũng là con người anh cũng cần được yêu thương và lo lắng.

- "*Tiểu Ngạn xin lỗi anh, em không biết hôm nay là sinh thần của anh*". Cô cắn nhẹ môi mình khẽ nói

- "Không sao, có em là món quà của anh rồi". Anh thấy cô như vậy trái tim chợt nhói lên.

Không biết vì sao khi thấy cô đau lòng hay chịu tổn thương gì thì trái tim anh như ai đó bóp nghẹn. Có thể là vì cô là người không thể thiếu trong cuộc sống của anh. Cô là lẽ phải, là chân lý, là sự sống của anh. Và anh biết bản thân mình không thể nào thiếu cô được.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69

Một lúc sau cả hai cùng đến khu trung tâm mua sắm lớn nhất ở New York. Cô và anh bước vào nhanh chóng thu hút được mọi ánh nhìn. Một cô gái xinh đẹp làn da trắng mịn nhẹ nhàng, đôi môi anh đào đỏ thắm. Người bên cạnh là một hảo soái ca, dáng người cao trên m80 nhưng từ người anh lại thoát ra một vẻ lạnh lùng, bá đạo. Mọi người trong khu mua sắm nhìn anh đắm đuối.

Ngược lại với dáng vẻ lạnh lùng kiêu ngạo của anh. Khi thấy người ta cứ mãi nhìn vào anh thì đôi chân mảy cô khẽ nhủ lại. Ánh mắt thoát lên một vẻ khó chịu. Cô ôm cánh tay anh rồi lôi anh đi thật nhanh.

- "Tần Tổng chào ngài". Đang đi đến khu mua sắm dành cho nữ thì cô và anh gặp một người đàn ông trung niên. Ông ta cúi người chào anh, chỉ thấy anh gật nhẹ đầu.

- "Không biên ngọn gió nào đưa Tần tổng đến đây vậy?". Ông ta nhìn anh nói.

- "Tôi đưa cô ấy đi mua ít đồ". Anh nhìn ông ta nói.

Ông ta nghe vậy liền gật đầu rồi ra hiệu cho vài cô bán hàng ở đây đưa cô đi lựa đồ. Sau đó ông ta cùng anh đi lại sofa ở gần đó ngồi đợi cô.

Cô cùng 2 cô nhân viên kia đi đến khu mua sắm. 2 cô gái kia chỉ đi theo cô lâu lâu thì gợi ý cho cô vài chiếc váy hợp với dáng người của cô.

- "Phiền hai cô đưa tôi sang khu mua sắm cho nam được không?". Cô dịu dàng nhìn hai cô nhân viên kia nói.

Hai cô nhân viên nghe vậy liền gật đầu rồi đưa cô sang khu mua sắm dành cho nam. Họ thấy cô thật sự rất khác với những người đến đây mua sắm. Cô vừa dịu dàng, nói chuyện lại dễ nghe không giống với mấy cô tiểu thư kia cứ khi đến đây là bắt họ phục vụ này kia kia nọ.

Cô đến khu mua sắm cho nam rồi lập tức bắt tay vào chọn những mẫu áo sơ mi tốt nhất. Cô lựa áo sơ mi xong rồi lại tiếp tục lựa vest cho anh, Hạ Khải Phong, Tuấn Thành, Minh Khiêm, Bảo Lâm, Tô Hàm, Ngụy Tôn.

Sau một lúc khi mua sắm cho bọn họ xong cô liền cùng nhân viên đi ra tìm anh. Lúc vừa đến gần anh thì ngoài cửa có một đôi nam nữ đi vào. Cô có vẻ cũng không để tâm lắm, nên cứ việc đi lại ngồi cạnh anh.

- "Ông chủ". Hai cô nhân viên nhìn người đàn ông bên cạnh anh nói.

Ông ta gật đầu nhìn nhân viên của mình.

Cô đưa giỏ đồ mình mua cho anh, anh liếc nhìn trong giỏ hàng rồi lại nhú mảy. Cô mua rất nhiều đồ vest nhưng lại rất ít đồ của cô.

- "Haizzz, Có một số cô gái cứ thích giả nai, để được lòng tin tưởng của những người đàn ông khác". Cô gái đi cùng với một chàng thành niên vừa vào liền cất giọng nói.

- "Tất cả mẫu váy mới, và cả những bộ quần áo nào phù hợp với cô ấy giao về biệt thự Tần Gia". Anh đứng dậy nói rồi cùng cô ra ngoài.

- "Người của tôi, không đến lượt cô nói". Khi đi ngang cô gái kia anh không quên nói một câu kèm theo một luồng sát khí khiến cô ta bất giác run nhẹ.

Cô cùng anh ra xe và về biệt thự Tần Gia. Cô và anh bước vào trên tay cầm theo rất nhiều giỏ hàng khác nhau. Cô đi lên phòng của anh còn anh thì lại đi lên thư phòng để bàn bạc một số công việc.

Một lúc sau khi cô sắp xếp đồ đã mua lại rồi cho vào giỏ đựng hàng khi nãy và mang theo chúng lên thư phòng của anh.

- "Em vào được không?". Cô đứng trước thư phòng của anh gõ nhẹ rồi lên tiếng nói.

- "vào đi". Anh nói vọng ra. Cô nghe vậy liền đi vào phòng với trên tay đang cầm 6 túi hàng.

- "Mọi người nghỉ ngơi một lúc đi, tôi có đồ cho mọi người". Cô nhìn đám Tuấn Thành nói.

Họ nghe cô nói vậy liền nhú mảy nhìn cô. Nè họ đang làm việc đấy chứ không rảnh mà đùa với cô đâu à nha.

Tuy vậy nhưng họ vẫn ngừng việc của mình lại nhìn xem cô làm gì. Anh cũng nhú mảy nhìn cô.

Lúc này cô đưa 6 túi đựng đồ cho đám Tuấn Thành. Họ nhú mảy nhìn nhau cũng không lên tiếng.

- "Tặng các anh, các anh vất vả rồi". Cô nói rồi cười nhìn họ.

Họ cầm lấy rồi bất giác nhìn sang anh. Thấy anh không phản ứng gì nên họ nhận lấy theo thứ tự. Rồi chợt gật đầu một cái xem như lời cảm ơn cô.

- "Tiểu Ngạn, anh làm gì vậy? Bao giờ mới xong? ". Thấy họ nhận đồ thì cô cười rồi đi lại ngồi cạnh anh hôn nhẹ vào má anh và hỏi.

- "Bọn anh đang bận chút việc, chắc đến tối sẽ xong". Anh nói rồi xoa đầu cô.

- "Em xin lỗi không biết mọi người bận như vậy. Vậy thì anh làm việc đi em về phòng đây". Cô nói rồi đứng dậy rồi đi.

Anh không nói gì rồi lại tiếp tục bàn công việc với đám người kia. Họ đều cất đi đồ của mình rồi tiếp tục vào việc thảo luận với anh.

- -----

Tối đó

Khi bàn xong việc anh về phòng và tắm rửa. Mấy tên kia cũng về phòng tắm rửa lại rồi cùng nhau xuống phòng ăn.

Khi vừa đến nơi anh thấy trên bàn ăn có một chiếc bánh kem 3 tầng rất to. Đặt ngay trên bàn, anh nhú mảy.

- "Quân, em đặt bánh cho anh đó. Anh ăn thử đi". Tiểu Dã lúc này đi vào thấy anh nhìn vào bánh kem của mình thì mỉm cười nói.

Lúc này trong bếp các đầu bếp của anh lại cùng nhau đem rất nhiều món ăn ra ngoài. Đa phần là món ăn của Trung Quốc. Anh đang nhú mảy thì trong bếp 2 người đàn ông cùng mang một chiếc bánh kem 3 tầng ra. Chiếc bánh mang ra sau hoàn toàn khác với cái của Tiểu Dã.

Chiếc bánh kem được làm thành hình trái tim, còn có những ống thủy tinh chia ra từng tầng khác nhau. Nhìn rất đẹp, mỗi tầng là một hương vị khác nhau.

Lúc này cô từ trong đi ra và tiến lại ôm anh vào lòng. Thấy cô ôm mình anh cũng vòng tay ôm lại cô.

- " Tiểu Ngan, sinh thần vui vẻ. Bánh kem đó là em tự làm cho anh". Cô dịu dàng nói.

Nghe cô nói tự tay làm bánh kem cho anh thì tim anh như được ai đó rót mật vậy ngọt vô cùng. Tiểu Dã thấy vậy liền tức giận nhìn cô. Trước giờ cô ta luôn là người chuẩn bị bánh kem cho anh vậy mà nay cô lại dám thay cô ta chuẩn bị.

- " Tiểu Ngan, chưa biết cô ta có âm mưu gì. Nên ăn bánh của em đi". Tiểu Dã nhìn anh nói, ánh mắt cay độc nhìn về cô.

- " Không cần, tôi muốn thưởng thức tay nghề của cô ấy". Anh lạnh lùng nói rồi ngồi vào bàn ăn.

- " Vậy còn bánh của em?". Tiểu Dã nghe anh nói vậy không cam tâm nói lại.

- " Bỏ đi". Anh nói rồi kéo cô ngồi trên đùi mình. Hôn nhẹ vào trán cô.

Nghe anh nói vậy hai người làm liền lấy bánh kem của Tiểu Dã đem bỏ đi. Cô ta tức tối nhìn theo chiếc bánh đã bị mang đi kia rồi lại nhìn cô.

- " Cố Lạc Y, tôi không bỏ qua cho cô đâu" cô ta thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cố Lạc Y Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70

- " Cố Lạc Y, cô đúng là hồ ly tinh mà, việc chuẩn bị bánh kem cho anh ấy trước giờ chỉ có một mình tôi làm thôi, bây giờ cô muốn thay thế tôi sao?". Tiểu Dã tức giận khi thấy anh vẫn ôm cô vào lòng Thái độ cứng chiều cô vô đối.

- " Xin lỗi, tôi không biết rằng Tiểu Ngan chỉ ăn bánh của cô đặt. Tôi... về phòng trước không làm mất không khí của mọi người. Tiểu Ngan đây là quà em chuẩn bị cho anh em không biết anh có thích không nữa". Cô nói rồi đứng dậy chạy về phòng.

Anh nhú mày nhìn theo bóng lưng của cô rồi lại nhìn sang Tiểu Dã. Cô ta thấy anh nhìn mình thì lại giả vờ dịu dàng, nở một nụ cười tươi với anh.

Anh dường như không quan tâm cô ta, bàn tay bất giác cầm lấy chiếc hộp mà cô đưa. Anh không thèm mở ra xem mà chỉ đi lên phòng tìm cô.

Hạ Khải Phong khó chịu nhìn Tiểu Dã vẫn nhìn theo bóng lưng của anh. Anh ta gỡ nhẹ xuống bàn vài cái rồi nhìn cô ta. Ánh mắt không còn vẻ ôn nhu nữa mà thấy vào đó là ánh mắt kiên định khiến người khác phải chột thấy bất an từ ánh mắt đó của anh ta.

- " Trương Tiểu Dã, em quay đủ chưa?". Hạ Khải Phong trầm giọng nhìn cô ta nói.

- " Anh Phong, sao cả anh cũng bênh vực cô ta vậy?". Cô ta bắt mắt nhìn Hạ Khải Phong nói.

- " Vì Lạc Y là một cô gái tốt, cô ấy không có dã tâm cướp đoạt nhưng thứ không thuộc về mình". Hạ Khải Phong trầm giọng nói.

Tiểu Dã đương nhiên là hiểu ý của Hạ Khải Phong chứ. Ý của anh ta là cô ta đang muốn cướp lấy Tần Ngạn Quân nhưng người đàn ông đó vốn dĩ không hề thuộc về cô ta mà đã thuộc về Cố Lạc Y.

Cô ta luôn bày những mưu sâu kế độc nhằm hại chết Cố Lạc Y để có thể ở mãi bên cạnh anh. Nhưng từ đầu đến tận bây giờ Cố Lạc Y vẫn không hề có hành động nào gọi là phản công lại cả.

Cứ nghĩ nhưng rồi lại thôi, Tần Ngạn Quân chỉ có thể là của cô ta mà thôi. Và cái trở ngại bây giờ chính là cô gái mang tên Cố Lạc Y kia.

- " Em nên tự lượng sức của mình đi, người mà cậu ấy yêu không phải là em. Dù cố gắng thế nào thì em cũng chỉ là người thua cuộc". Hạ Khải Phong nhìn cô ta kiên định nói rồi sẵn cầm ly rượu vang trên bàn uống một ngụm.

- " Nhưng Cố Lạc Y đó có gì hơn em? Tại sao anh Quân lại chọn cô ta chứ?". Tiểu Dã tức điên lên nói.

- " vì cô ấy là Cố Lạc Y. Cô ấy có một tâm hồn trong sáng có một trái tim lương thiện. Những thứ đó Quân không có nhưng cô ấy lại có". Hạ Khải Phong trầm ngâm nói.

Đúng vậy tâm hồn của cô rất trong sáng. Và cô cũng rất xinh đẹp rất tốt bụng và dịu dàng. Cô như một thiên thần không vướn bụi trần. Có lẽ vì vậy mà Tần Ngạn Quân mới yêu cô.

Tại phòng cô

Anh mở cửa phòng bước vào thấy cô đang ngồi trên giường khuôn mặt ướt đẫm nước mắt. Anh thấy vậy lo lắng đi lại giường ngồi xuống kéo cô ôm chặt vào lòng.

- "Em sao vậy?". Anh nhẹ giọng hỏi cô, bàn tay nhẹ nhàng vuốt mái tóc cô.

- "Có phải em làm sai không?". Cô ôm anh nhỏ giọng hỏi. Chỉ thấy anh lắc đầu rồi cúi xuống hôn đôi môi anh đào của cô.

- "Lạc Y, em không cần lo từ trước đến nay anh không thích tổ chức sinh nhật. Và món quà sinh nhật mà anh muốn có nhất đó là em". Anh nói rồi siết chặt vòng tay ôm cô hơn.

- "Tiểu Ngạn, em từ nhỏ không nhận ra được tình cha nên em mong rằng sau này con của chúng ta sẽ có một gia đình thật hoàn chỉnh". Cô nhẹ giọng nói với anh, anh nhìn cô bằng ánh mắt sùng nịnh khẽ gật đầu một cái rồi hôn má cô.

- "Trong cuộc sống trước giờ của anh anh chỉ quen với những việc giết người sống tròn một thế giới phải dẫm lên xác của người khác mà sống. Vậy nên tình thân đối với anh là một thứ gì đó rất kì lạ. Anh trước giờ chưa từng quan tâm đến việc đó". Anh nhìn cô thận trọng nói.

- "Từ khi gặp em anh mới biết cuộc sống của anh không chỉ có chém giết. Anh còn nghĩa vụ phải bảo vệ cho em. Vậy nên anh sẽ như em giành những gì tốt đẹp nhất cho em và con của chúng mình". Anh nói xong hôn môi cô lần nữa.

Cô không kháng cự lại đả đoạ trả anh một cách nhiệt tình. Anh ôm chặt cô như muốn khám cô vào sâu trong lòng ngực mình.

- "Anh chưa xem quà em tặng cho anh sao?". Một lúc sau cô thất mắc nhìn anh, anh lắc đầu vì anh cũng chẳng quan tâm lắm đó là gì. Chỉ quan tâm đến một mình cô thôi.

- "Anh đi xem đi". Cô đẩy anh ra thúc giục nói. Anh thấy vậy liền đi xuống phòng ăn tìm lại hộp quà của cô.

Khi mở ra đập vào mắt anh là một tờ giấy khám thai. Anh cầm lấy đọc vào từng chữ đôi tay chợt run lên. Cô có thai rồi sao? Gần 2 tháng rồi vậy mà bao lâu qua anh lại để vợ con mình phải lưu lạc bên ngoài. Anh vội chạy lên phòng tìm cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71

Anh cầm tờ giấy khám thai của cô chạy thẳng lên phòng. Lúc này vừa mở cửa phòng ra đập vào mắt anh là hình ảnh cô mặc một chiếc quần đùi jean và cái áo thun 2 dây ôm sát cơ thể.

Thấy cô anh vội lao vào ôm chặt lấy cô. Cô hơi sững người lại với hành động bất ngờ này của anh nên chỉ biết đứng yên nhìn anh.

- "Lạc Y cảm ơn em". Một lúc lâu sau anh buông cô ra rồi nhìn vào mắt cô nói.

- "Tại sao?". Cô thất mắc nhìn anh.

- "Vì em đã cho anh một gia đình hoàn chỉnh". Anh nói khuôn mặt lộ rõ vẻ vui mừng.

Cô nghe anh nói vậy liền nở một nụ cười rạng rỡ. Sau đó khẽ nhón chân hôn vào đôi môi anh. Rồi ôm anh thật chặt cô thật sự không ngờ được anh lại vui mừng khi biết mình sắp làm cha đến như vậy.

- "Xuống ăn tối. Em không nên nhịn ăn như thế". Nói rồi anh bế cô theo kiểu bế công chúa đi xuống phòng ăn. Được anh bế cô chỉ cười nhẹ nhàng rồi áp khuôn mặt mình vào lòng ngực anh để nghe rõ nhịp tim của anh.

Khi xuống phòng ăn

Anh cung chiêu để cô ngồi trên đùi mình mặc cho bao ánh nhìn về mình.

Mà có lẽ anh cũng không quan tâm đến những người kia cho lắm. Chỉ gấp thức ăn rồi đút cho cô. Thế là cả buổi ăn tối cô chỉ yên vị trên đùi anh mọi thứ anh đều lo cho cô.

- "Bảo Lâm, sau này chú phụ trách chuyện sức khỏe cho mẹ con Lạc Y. Tô Hàm phụ trách việc bảo vệ cho cô ấy. Nếu để ra sai sót gì thì đừng trách tôi". Khi ăn xong anh gọi mọi người ngồi lại rồi nói.

Tiểu Dã nghe anh nói như vậy ánh mắt bắt gặp dừng lại trên bụng cô. Vậy là cô ta đã thua rồi sao? Nhìn vào thái độ cung chiều hiện giờ của anh dành cho cô thì cô ta đã nhận thấy bản thân mình thua cuộc rồi.

Ý nghĩ vừa chợt đến nhưng rồi cô ta lại hiện lên một tia độc ác nhìn vào bụng cô. Có vẻ như cô ta vẫn chưa thua cuộc thì phải. Chỉ cần Cố Lạc Y không còn đứa bé trong bụng thì cô ta vẫn còn còn hội với anh.

Nói xong anh bế cô đi lên phòng ngủ của hai người. Hạ Khải Phong vô thức nhìn theo họ miệng chợt nở một nụ cười chua chát.

- "Cuối cùng, em cũng đã có được hạnh phúc thật sự của bản thân mình rồi. Nhưng em có nhận ra được tình cảm của anh dành cho em không?". Hạ Khải Phong nhìn theo anh và cô ánh mắt có chút phức tạp. Câu nói trên được hiện lên trong đầu anh ta.

Sáng hôm sau

Cô khi thức dậy thì đã không thấy anh nằm bên cạnh mình nữa. Cô chợt chau mày lại lười biếng thức dậy. Nhìn đồng hồ. Lúc này cũng mới hơn 8 giờ thôi mà. Anh không ở nhà cũng đúng, nghĩ vậy rồi cô đi vào phòng tắm vệ sinh cá nhân rồi đi ra ngoài.

Khi vừa đi xuống phòng ăn thì cô thấy một đầu bếp mang thức ăn ra. Cô thấy vậy liền đi lại ngồi vào bàn ăn.

- "Tiểu Thụ cô thức rồi. Tôi vốn định lên gọi cô đấy". Bác Lưu thấy cô thì cười nói. Thật chất bà rất quý cô gái này. Mặc dù coi ấy được yêu thương cung chiều nhưng lại không có tính kiêu căng.

- "Hihi con ngủ quên mất". Cô ngại ngùng gãi đầu nói. Rồi nhanh chóng ăn bữa sáng của mình.

Khi ăn xong thì có một cô hầu gái mang một đĩa trái cây lên cho cô. Cô nhìn cô ta mỉm cười chắc là căn dặn của anh rồi.

Cô cầm lấy đĩa trái cây trên tay cô hầu gái rồi đi ra ngoài phòng khách cùng Bác Lưu. Vừa ăn cô vừa vui vẻ kể cho Bác Lưu nghe về việc mấy tháng nay của cô. Bà nghe cô nói mà cũng thâm vui giùm cho cô. Nếu cô không gặp Hạ Thiếu Gia thì không biết bao giờ cô mới chịu quay lại đây nữa.

Ngồi nói chuyện với Bác Lưu đến gần trưa cô mới quyết định xuống bếp nấu vài món mang qua công ty cho anh. Khi nấu xong cô nhờ Bác Lưu gói thức ăn lại còn bản thân mình thì lên lầu thay đồ khác.

Lúc cô vừa đi xuống liền thấy Tiểu Dã ở cầu thang. Đúng là oan gia ngõ hẹp mà.

- "Cô ở đây trừ việc ăn rồi ngủ còn làm gì được nữa không? Suốt ngày chỉ biết lười biếng". Tiểu Dã nhìn cô cất giọng chanh chua nói

- "Có chứ, tôi còn biết mang thai nè". Cô ngây ngô nhìn cô ta nói rồi bàn tay xoa nhẹ chiếc bụng chưa nhô cao của mình.

- "Cô từ lúc có cô anh Quân chẳng còn quan tâm tôi nữa. Nói đi cô muốn sao mới chịu rời khỏi anh ấy". Tiểu Dã tức giận nói.

- "Vậy cô cứ nhận tôi là mẹ nuôi đi. Tôi và Quân sẽ yêu thương cô". Cô nói rồi cười nhẹ nhìn cô ta đang tức đến xù lông kia.

- "Tôi sẽ khiến anh Quân là của một mình tôi". Tiểu Dã nói thẳng trước mặt cô.

- "Vậy cô cứ nghĩ cách đi. Dù sau cô chỉ nhỏ hơn Quân 1 tuổi mà lại gọi tôi bằng chị thì xem như tôi chấp nhận từ chối này của cô đi. Với lại bây giờ chị đang có thai nên hơi mệt em ạ phiền em tránh ra hộ". Nói rồi cô đi ngang cô ta. Vốn dĩ cô không muốn có chuyện gì với cô ta nhưng khi nghe giọng điệu khi rồi của cô ta thì cô mới biết cô ta có lẽ sẽ lại làm hại cô và Bảo Bảo. Để bảo vệ cho con mình cô cần có anh làm hậu phương cho mình để Tiểu Dã kia từ bỏ cơ hội hại mình.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72

Cô lướt qua cô ta và đi xuống lầu lấy thức ăn mang đến công ty cho anh. Tiểu Dã thấy cô như vậy thì tức giận nhưng cũng chẳng dám làm gì.

Tại công ty của anh

Cô cầm thức ăn mang thẳng lên phòng làm việc cho anh. Lên đến phòng cô nhẹ nhàng mở cửa đi vào mà không cần gõ cửa.

Thấy cô đi vào anh nhì cô nở một nụ cười nhẹ.

- "Tiểu Ngạn em nấu vài món cho anh nè, nghỉ ngơi ăn một ít đi anh". Cô nói rồi đưa túi đồ ăn mình mang đến cho anh. Anh cầm lấy rồi kéo cô ôm vào lòng.

- "em đã ăn gì chưa?". Anh nhẹ nhàng vuốt tóc cô cất giọng trầm trầm hỏi.

Nghe anh hỏi vậy cô nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó dựa vào lòng ngực của anh. Thấy cô như vậy anh nhẹ nhàng vuốt tóc cô rồi hôn vào trán cô.

- "Tiểu Ngạn, ngày mai anh đưa em. Đi bệnh viện được không?". Ngồi trong lòng anh cô khẽ hỏi.

- "Mai anh có cuộc họp quan trọng". Anh nhìn cô nói.

Cô nghe anh nói vậy liền gật đầu khuôn mặt lộ rõ vẻ buồn. Chẳng qua là vì mai cô phải đi khám thai nên mới muốn anh đưa cô đi vậy thôi.

- "Tiểu Ngạn bao giờ Tiểu Dã mới quay về Pháp vậy?". Cô nhìn anh nũng nịu hỏi.

- "Em sao vậy cô ấy ở đây thì có sao đâu chứ?". Anh nhìn cô nói.

Cô nghe anh nói như vậy liền nở một nụ cười chưa chút. Anh vẫn không nhớ đâu rồi cô ta đi? Cuối cùng trong tim anh cô là gì?

- "Tiểu Ngạn, anh biết không em không có cảm giác an toàn khi ở cạnh anh". Cô nhìn anh nói bằng một giọng điệu hết sức nhẹ nhàng nhưng lại ẩn thoáng đâu đó trong giọng điệu cô là một nỗi lo lắng chưa bao giờ vơi đi.

Nghe cô nói anh bất giác nhìn cô, bàn cả người như bị đông cứng lại. Nhìn cô trong lòng mình đôi mắt đã sớm đỏ lên.

Lúc này anh mới chợt nhận ra không phải là cô gái trong lòng mình ích kỉ. Mà là vì bản thân anh không cho cô ấy được một cảm giác an toàn. Nhìn thấy cô như vậy tim anh lại nhói lên. Anh siết chặt vòng tay ôm chặt cô hơn.

- "Anh hiểu rồi, bây giờ chúng ta ăn trưa thôi nào. Kéo em đói". Anh nói rồi hôn vào trán cô.

Cô gật đầu rồi cùng anh lấy đồ ăn trong túi cô mang đến ra và cùng anh ăn. Thật sự cô mong anh hiểu cô nghĩ gì.

Cả hai ăn xong cô lại sang phòng bên cạnh nghỉ ngơi và chờ anh về.

Đến tối khó anh làm xong anh cùng cô ra xe.

- "Em bị làm sao mà đi bệnh viện?". Anh như nhớ ra gì đó liền quay sang hỏi cô.

- "Chỉ là khám thai định kì thôi, anh không cần lo em đi một mình cũng được". Cô nói rồi tựa đầu vào vai anh.

- "Hai người nể nang chúng tôi một chút được không?". Lúc này Hạ Khải Phong ngồi ghế phụ nhìn về hàng ghế sau của anh và cô đang ngồi liền cất giọng nói.

- "Nể nang việc gì?". Anh nhướn mày nhìn anh ta. Đang yên lành tự nhiên lại nổi cáu à?

- "Chúng tôi không ăn cầu lương. Ngán lắm rồi có món nào khác không?". Hạ Khải Phong nhìn anh nói.

Nhiều lúc bản thân Hạ Khải Phong tự hỏi đây có phải là Tần Ngạn Quân ông trùm của Hắc Đạo không? Trước kia Tần Ngạn Quân nổi tiếng lạnh lùng bao nhiêu thì bây giờ Tần Ngạn Quân lại ấm áp bấy nhiêu. Tuy nhiên cái ấm áp đó chỉ dành cho một mình Cố Lạc Y mà thôi.

- "Đi rừng không?". Anh cất giọng nhìn anh ta hỏi.

- "Đi một mình cậu đi". Hạ Khải Phong nghe anh hỏi vậy liền nói rồi quay mặt sang chỗ khác.

Đùa anh ta à? Đi rừng? Cậu đi một mình đi tôi còn yêu đời lắm.

Cứ thế không khí trong xe vẫn đậm đặc mùi cầu lương. Hạ Khải Phong và Tuấn Thành chỉ biết nhìn nhau rồi lắc đầu.

Một lúc sau họ về đến biệt thự Tần Gia.

Anh và cô bước xuống rồi cùng đi vào trong trướng.

- "Quân anh về rồi?". Tiểu Dã thấy anh về liền chạy ra ôm tay anh.

- "Xem lại hành vi của mình đi". Anh lạnh lùng gắt tay cô ta ra rồi thản nhiên ôm eo cô đi lên phòng.

- "Thiếu Gia, Tiểu Thư về rồi để Bác Lưu đi chuẩn bị đồ ăn cho mọi người". Bác Lưu vừa từ cầu thang đi xuống thấy anh liền cất giọng nói.

- "Để con phụ người". Cô nói rồi nhanh chóng thoát khỏi vòng tay của anh đi theo Bác quân gia xuống phòng bếp.

Một lúc sau cô cùng các đầu bếp của anh đã chuẩn bị thức ăn xong cũng vừa lúc này anh đi xuống. Mọi người cùng nhau ăn tối với bầu không khí như thường ngày. Chỉ có Tiểu Dã vẫn nhìn cô bằng ánh mắt căm ghét.

Sáng hôm sau.

Cô thức dậy vốn định đi thấy đồ để đến bệnh viện. Vì tối qua anh có nói là hôm nay bận nên không thể cùng cô đến bệnh viện được.

- "Dậy rồi sao?". Thấy cô đã thức giấc nhưng lại nằm lười trên giường anh liền kéo cô ngồi dậy để cô dựa vào lòng mình.

- "Tiểu Ngan? Sao anh ở đây? Không phải hôm nay anh có cuộc họp sao?". Nghe giọng anh cô liền tỉnh ngay cơn buồn ngủ của bản thân. Ngần đầu nhìn anh hỏi.

- "Không sao, hôm nay anh đưa em đi bệnh viện". Anh nói rồi cung chiều hôn vào má cô.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73

Nghe anh nói vậy cô liền nở một nụ cười rạng rỡ nhìn anh.

- "Thấy đồ đi". Anh vỗ nhẹ mông cô nói.

Cô đỏ mặt với hành động của anh vội ngồi dậy và nhanh chóng chạy vào phòng tắm thấy đồ.

Một lúc sau coi đi ra trên người mặc một chiếc váy rộng màu xanh biển nhạt càng tôn lên dáng người của cô. Khiến cô trở nên dịu dàng và thanh tú hơn.

- "Đi thôi". Anh hài lòng nhìn cô rồi đi lại ôm ngang thắt lưng của cô nói.

Cô lại tú giày lấy cho mình một đôi giày thể thao cao cổ mang vào rồi cùng anh đi xuống.

Anh đưa cô đến thẳng bệnh viện lớn nhất của New York. Cô được các nhân viên y tế đưa vào phòng khám thai. Anh cũng vào trong nghe bác sĩ dặn dò vài việc về chế độ ăn và những thứ hạn chế cho cô.

Một lúc khi khám xong anh cùng cô ra về. Cô vui vẻ cầm tấm hình siêu âm trên tay nhìn anh. Thấy cô như vậy anh liền nở một nụ cười nhẹ với cô.

- "Lạc Y, em muốn trả thù không?". Đang lái xe một lúc anh liền quay sang cô hỏi.

- "Tiểu Ngan anh làm sao vậy?". Cô nghe anh nói vậy liền khựng lại hành động của mình nhú mày nhìn anh hỏi lại.

- "Em có muốn trả thù cho Cha mẹ không?". Anh cất giọng nhìn cô nói.

Anh biết cô rất muốn trả thù cho cha mẹ. Nếu như cô đã chấp nhận ở lại bên cạnh anh thì làm sao anh có thể bỏ qua cho những người đã làm tổn thương cô được chứ?

- "Em không cần ngạc nhiên như vậy đâu. Nếu em muốn thì anh sẽ giúp em". Nhìn thấy thái độ ngạc nhiên đến không nói nên lời của cô anh phì cười nói

Cô nghe anh nói như vậy liền cảm thấy rất vui. Cô không muốn sự nghiệp cả đời của ông mình lại rơi vào tay của bọn họ. Những kẻ hại ông cô, mẹ và cả cha ruột cô vẫn còn đang tiêu điều ngoài vòng pháp luật kia.

- "Anh sẽ giúp em với một điều kiện". Anh nhìn cô nói.

- "Chuyện gì?". Cô nhìn anh hỏi lại. Vốn dĩ cô rất muốn trả thù nhưng khi nghe câu nói vừa rồi của anh khiến cô cảm thấy bất an trong lòng.

- "Em phải ngoan ngoãn nghe theo anh". Anh nhìn cô nói giọng nói mang theo một vài phần lo lắng.

Nghe anh nói vậy cô bất giác nhìn sâu vào đôi mắt anh. Cô khẽ gật đầu đồng ý với anh. Cô biết anh là đang lo lắng cho cô và tiểu bảo trong bụng.

- "Nhưng anh có dự tính như thế nào chứ?". Cô nhìn anh hỏi, long chột dâng lên một nỗi bất an.

- "Em không cần lo lắng, anh sẽ xử việc này giúp em". Anh cất giọng trầm trầm nói, cô nghe vậy thì gật đầu, cái gật đầu này của cô là muốn cho anh biết cô hoàn toàn tin tưởng vào anh.

Đưa cô đi khám thai xong anh lại đưa cô về biệt thự. Cuộc họp anh đã dời lại vào hôm sau nên hôm nay anh sẽ dành thời gian ở cạnh cô nhiều hơn.

Khi này nghe bác sĩ nói long anh chột thấy bàng hoàng, hơn bao giờ hết thì anh lại cảm thấy lo lắng cho cô. Phụ nữ khi mang thai sẽ trở nên nhạy cảm hơn. Hơn nữa việc ăn uống sẽ rất khó khăn.

- "Em có cảm thấy khó chịu không?". Anh nhìn cô nằm trên đùi mình liền hỏi.

- "Anh đừng lo lắng em không sao cả. Chỉ là em muốn ăn cherry thôi". Thấy thái độ lo lắng của anh cô thấy rất hạnh phúc nên nhẹ nhàng cất giọng nũng nịu nói.

Nghe cô nói vậy anh liền gật đầu sau đó liền cho người mang cherry lên cho cô. Khi một cô người làm mang cherry lên cô liền cầm lấy rồi ăn ngon lành.

- "Lạc Y, cảm ơn em vì đã ở cạnh anh". Anh nhìn cô cất giọng nói bàn tay theo thói quen vuốt tóc cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74

Cô nghe anh nói vậy đôi môi anh đào bất giác nở nụ cười. Trước kia cô chịu bao nhiêu tổn thương thì bây giờ cô lại được anh bù đắp lại bấy nhiêu.

- "Tiểu Ngạn, có lẽ điều hạnh phúc nhất ở kiếp này của em đó chính là được gặp anh". Cô nói rồi tựa vào lòng ngực anh.

Anh nghe cô nói vậy liền mỉm cười bao sự tổn thương anh sẽ bù đắp lại tất cả cho cô. Người khác không yêu thương cô vậy thì anh sẽ yêu thương cô. Người nào làm tổn thương cô thì anh sẽ bắt họ trả lại gấp trăm nghìn lần.

Cứ như vậy cô dựa vào anh đến khi ngủ quên đi. Anh thấy cô ngủ thì chỉnh lại tư thế cho cô rồi nằm sang bên cạnh ngắm nhìn khuôn mặt ngủ say của cô.

Tối hôm đó

Cô ngủ say đến tận chiều tối khi thức giấc cũng đã đến giờ ăn tối. Cô vội đi vào phòng tắm để tắm lại. Khi bước vào phòng tắm cô chợt nở một nụ cười hạnh phúc.

Sàn nhà phòng tắm vốn dĩ rất trơn nhưng bây giờ nó đã được anh cho người đặt thảm bên trong để tránh việc cô bị trượt chân. Cô thật sự thấy rất vui khi nhận ra anh cũng rất quan tâm đến Tiểu Bảo trong bụng cô. Càng ở cạnh anh thì cô lại càng cảm thấy được sự quan tâm chu đáo của anh dành cho mình.

Khi xuống lầu qua nhiên không ngoài dự đoán của cô. Anh đang ngồi ở đầu bàn tất cả mọi người cũng đã tập hợp đầy đủ chỉ còn thiếu duy nhất một mình cô.

- "Nè lần sau cô có thể xuống nhanh hơn không? Tôi đói sắp chết rồi". Tiểu Dã thấy cô đi xuống liền tức giận nói.

- "Người chờ cô ấy là tôi?". Nghe Tiểu Dã nói như vậy anh liền nheo mắt phượng nhìn cô ta nói.

Cô thấy vậy liền đi lại vị trí của mình ngồi. Vừa vào bàn ăn cô lại quay sang nhìn anh.

- "Tiểu Ngạn em muốn ăn sườn nướng mật ong với sườn xào chua ngọt". Cô nhìn anh chu môi nũng nịu nói.

Anh nghe vậy liền gật đầu bảo đầu bếp nấu cho cô. Sắp được ăn món mình thích cô vui vẻ nhìn anh cười híp mắt. Anh thấy cô vui vẻ như vậy thì gật đầu rồi xoa nhẹ đầu. Cô.

- "Lần sau nếu em xuống trễ thì mọi người ăn trước đi đừng chờ em". Cô ngẩn đầu nhìn anh nói.

- "Người chờ em ăn cùng là anh không phải họ". Anh thân nhiên nói mặc cho Hạ Khải Phong đang nhìn mình.

Cô nghe nh nói vậy liền lắc đầu cảm thán. Như thế mà anh cũng nói được nữa sao? Anh chưa ăn ai mà dám ăn trước?

- "Quân, anh đừng chiều cô ấy như vậy chứ?". Tiểu Dã bát bình lên tiếng.

Anh nhìn cô ta ánh mắt lộ rõ vẻ không hài lòng đối với câu nói vừa rồi của cô ta. Cô là người của anh lại đang mang cốt nhục củ anh thì anh cưng chiều cô có gì phải nói. Lại nói cô ta không làm gì thích gây chuyện vậy?

100 sao ik mn

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áo Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75

Một lúc sau đầu bếp mang ra 2 món ăn mà khi nãy cô yêu cầu. Cô cầm lấy gấp vào bát cho anh rồi bắt đầu ăn ngon lành.

Anh nhếch môi nhìn cô ăn như sắp chết đói kia. Bất chợt trong đầu anh lại hiện về hình ảnh khi cô vừa đến đây lần đầu tiên. Lúc đó cô rất hồn nhiên và còn một chút gan lỳ nữa.

Cái lần đầu cô ăn ở phong ăn này nhìn cô rất đáng yêu. Mới đầu còn e dè sợ anh không cho ăn nhưng khi anh cho cô ăn rồi thì lại ăn lấy ăn để và dường như không còn quan tâm bất kì một chuyện gì nữa.

Những chuyện đó xảy ra cách đây khá lâu rồi nhưng trong anh như nó chỉ vừa xảy ra hôm qua vậy. Nhìn cô anh lại càng cảm thấy bản thân mình có lỗi vô cùng. Anh đã từng hứa là sẽ bảo vệ cô yêu thương chăm sóc cô thể mà anh lại làm tổn thương cô. Người con gái kia đã chịu không ít tổn thương rồi anh vốn dĩ là chỗ dựa cho cô nhưng chính anh lại không cho cô được cảm giác an toàn.

Bữa ăn tối cứ như vậy trôi qua, cô vẫn liên tục gấp thức ăn cho anh. Nh thì lại không nói gì chỉ là trong đôi mắt phượng kia lại có một tia hạnh phúc.

Khi ăn tối xong cô đi theo sau anh lên thư phòng. Cả Hạ Khải Phong, Tuấn Thành, Minh Khiêm, Tô Hàm và cả Ngụy Tôn cũng lên sau anh. Khi vào phòng họ lại lần lượt ngồi vào vị trí của mình.

- "Lão đại, thuộc hạ đã điều tra rõ về Cố Thị của Trung Quốc rồi ạ". Tuấn Thành cầm một tập tài liệu đưa cho anh.

- "Nói đi". Anh cầm lấy tài liệu Tuấn Thành đưa để sang một bên nhìn bọn họ cất giọng lạnh lùng nói.

- "Theo thuộc hạ điều tra được từ nội bộ của Cố Thị thì bây giờ Cố Thị chỉ còn là vỏ bọc bên ngoài thôi". Tuấn Thành nhìn anh thận trọng nói

- "Cố Thị đang gặp khó khăn về tài chính. Vì có người lên chuyển thủ công quỹ. Và bây giờ họ đang muốn hợp tác với công ty YS để giải quyết khó khăn của họ". Khi Tuấn Thành nói xong thì Minh Khiêm liền nói thêm.

- "Tốt, thu mua công ty đó cho tôi". Anh lạnh lùng nhìn bọn họ ra lệnh chỉ thấy đám người của Tuấn Thành dạ một tiếng rồi thôi.

- "Điều quan trọng nhất bây giờ chúng ta cần làm là giải quyết cô gái nhàn rồi gây sự ở đây kia. Tiểu Dã sẽ để yên cho Lạc Y của cậu à? Lỡ để Lạc Y củ cậu bỏ đi nữa tôi không mang về hộ cậu đâu nhé. Tôi còn phải tìm tình yêu đích thực của đời mình nữa đó". Hạ Khải Phong nhìn anh nói giọng điệu pha lẫn một chút đùa cợt.

- "Được rồi đến đây thôi". Anh nói rồi đứng dậy đi lại chỗ cô đang ngồi trên ghế đọc tài liệu mà khi nãy Tuấn Thành đưa, bất ngờ bế cô về phòng ngủ của 2 người.

Tại Phòng Ngủ của anh và cô.

- "Tiểu Ngạn, Khải Phong là người như thế nào vậy? Khi gặp anh ta bên Ý không giống với ở đây". Cô nhìn anh hỏi khuôn mặt đầy vẻ thắc mắc.

- "Cậu ta là trùm của Mafia thì đương nhiên sẽ có tài năng riêng biệt rồi. Anh và cậu ta quen nhau từ khi còn rất rất nhỏ đối với anh cậu ta không chỉ là bin mà còn là một người anh em thân thiết nhất của anh". Anh xoa đầu cô dịu dàng nói.

- "Nhưng em thấy anh ta sao sao đấy". Cô nhìn anh chu môi nói.

- "Chỉ ở trước mặt của chúng ta cậu ấy mới trẻ con vậy thôi. Em đừng nghĩ nhiều". Anh ôm chặt cô vào lòng nói.

Nghe anh nói vậy lúc này cô mới nhận ra tình bạn của anh và Hạ Khải Phong thật đẹp. 2 người họ luôn dùng cách riêng của mình để tin tưởng đối phương. Họ tôn trọng tin tưởng lẫn nhau nhưng lại không thích biểu hiện ra bên ngoài.

Việc Hạ Khải Phong giúp anh đưa cô về đây, giúp anh xử lí rất nhiều việc khác ở công ty, và cả việc anh ta lại hay dở trò đùa cợt với anh thổ cũng đủ hiểu rằng họ rất thân thiết.

Cũng như Hạ Khải Phong anh cũng có phần quan tâm đến anh ta nhưng chỉ là không biểu hiện quá rõ. Nhưng tâm ý của anh cô tin chắc rằng Hạ Khải Phong sẽ hiểu rõ. Họ không chỉ là bạn bè thuở nhỏ mà họ còn cùng nhau vào sinh ra tử rất nhiều lần.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76

Sáng hôm sau

Cô thức dậy sau một giấc ngủ ngon từ đêm hôm qua. Ngồi dậy nhìn sang giường đã không còn thấy anh nữa. Cô vội đi vệ sinh cá nhân rồi xuống lầu biết đâu anh còn ở đó đợi cô thì sao?

Khi xuống dưới phòng ăn quả nhiên không ngoài dự đoán của cô anh đứng là vẫn đang ngồi ở đầu bàn ánh mắt chăm chú nhìn cô.

- "Tiểu Ngạn, chào buổi sáng". Cô nói rồi đi lại ngồi cạnh anh.
- "Chào buổi sáng". Anh nhìn cô nói. Ánh mắt của anh ngập tràn sự yêu thương.
- "Hình như thiếu Khải Phong với đám Tuấn Thành thì phải?". Cô nhìn quanh bàn ăn rồi nghiêng đầu nói.
- "Họ đến công ty rồi". Anh xoa đầu cô nói.

Cô nghe anh nói vậy thì gật đầu, cùng lúc đó một người làm mang ra một tô cháo cho cô. Cô nhíu mày nhìn tô cháo rồi quay sang nhìn anh chỉ thấy anh nhìn mình với ánh mắt đầy sự sùng nịnh.

Cô mỉm cười rồi ngồi ăn tô cháo ngon lành. Mà kể cũng lạ thường thường khi người khác mang thai. Việc ăn uống thường rất khó ăn nhưng cô thì lại không giống vậy. Và hầu như từ khi mang thai đến giờ cô không có biểu hiện của ốm nghén điều duy nhất nhận ra cô mang thai đó là cái phản bụng hơi nhô lên của cô.

Mà thấy như vậy cũng tốt, lúc đầu khi nghe bác sĩ nói anh thật sự rất lo cho cô nhưng bây giờ thì anh có thể an tâm rồi.

- "Anh đến công ty đây". Nói rồi anh đứng dậy hôn má cô rồi mặc áo vest ra ngoài.
- "Em muốn ăn bánh gato khi nào về nhớ mua cho em nha". Thấy anh đi cô nói giọng theo.

Có thể là vì lưng anh quay về phía cô nên cô không thể nhìn thấy được nụ cười trên môi anh.

Anh lái xe đến công ty rồi nhanh chóng vào phòng họp. Khoảng 30 phút sau cuộc họp kết thúc anh lại quay về phòng làm việc của mình.

Trưa hôm đó

- "Ngày trưa rồi đi ăn thôi". Hạ Khải Phong đi sang phòng làm việc của anh nói.

Nghe Hạ Khải Phong nói anh bất giác nhíu mày nhìn anh ta rồi nhìn lại đồng hồ trên tay mình. Đúng là đã hơn 11 giờ rồi. Anh gật đầu nhìn anh ta rồi cả hai cùng đi ăn. (À: 2 tên đàn ông đi ăn với nhau dễ gây hiểu lầm lắm á nhe).

Tại một nhà hàng Ý.

- "Cậu đang có việc gì đúng không?". Anh nhìn Hạ Khải Phong đang uống rượu nói.
- "Không sao đang tìm một người thôi". Hạ Khải Phong nghe anh nói vậy liền nhếch môi cười bàn tay cầm ly rượu vang lắc qua lại.
- "Có cần tôi giúp cậu?". Anh nhìn anh ta nhếch môi nói rồi nhanh chóng cầm ly rượu của mình uống một ngụm.
- "Không cần, cậu nên lo cho Lạc Y kia". Hạ Khải Phong nói rồi cầm ly rượu uống một ngụm. Chút lỏng màu đỏ chạy xuống cổ họng khiến anh ta lại thấy tỉnh táo hơn.

- "Cậu muốn làm sao cũng được nhưng hãy nhanh chóng trở về là một Hạ Khải Phong mà tôi từng quen". Anh lạnh lùng cất giọng nhìn anh ta nói.
- "Tôi cũng mong là vậy. Còn cậu đừng để đánh mất Lạc Y một lần nào nữa vì như vậy có hối hận cũng không kịp". Anh ta nhìn anh nói bằng một chất giọng nghiêm túc.
- "Sẽ không có việc đó xảy ra nữa". Anh nhìn anh ta nói giọng điệu vô cùng nghiêm túc.

Hạ Khải Phong nghe anh nói vậy liền gật đầu rồi tiếp tục uống rượu. Giờ thì anh ta đã hiểu câu nói ""muốn biết thứ gì quan trọng thì cứ thử đánh mất đi"" và có lẽ anh ta đã vô tình đánh mất một thứ rất quan trọng với anh ta.

- "Trong 3 người chúng ta cũng chỉ có cậu là hiểu tôi nhất". Hạ Khải Phong nhìn anh nói rồi uống một hơi hết sạch ly rượu của mình. Rồi sau đó cả hai bắt đầu ăn bữa trưa của mình.

Khi ăn xong cũng đã gần 12 giờ trưa rồi. Anh lái xe đến một tiệm bánh gato anh để xe ở ngoài rồi đi vào trong.

Hạ Khải Phong hơi bất ngờ nhìn anh đang đi vào trong tiệm bánh thấy vậy anh ta cũng vội đi theo anh xem cuối cùng là anh muốn làm gì. Khi vào trong anh ta hơi bất ngờ khi thấy anh đang lựa bánh gato. Cuối cùng thấy anh chọn một chiếc bánh gato dâu. Sau đó anh ra xe và về biệt thự của mình.

- "Mang vào cho Lạc Y hộ tôi tôi có việc rồi". Nói rồi anh đưa chiếc bánh mình mới mua cho Hạ Khải Phong. Anh ta lúc này mới hiểu hóa ra là vì Lạc Y muốn ăn nên tên này đã đi mua cho cô.

Hạ Khải Phong cầm lấy rồi đi vào trong. Anh thấy vậy liền lái xe đi đến một nơi nào đó.

Tối hôm đó

- "Lạc Y phá bỏ cái thai đi". Anh đứng trước mặt cô nói bằng một chất giọng nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77

Cô ngỡ ngàng nhìn anh như thể bản thân vừa nghe nhầm vậy. Tim cô có cảm giác đau đớn nhìn người đàn ông trước mặt mình.

- "Anh bị điên sao?". Cô tức giận hét vào mặt anh.
- "Anh đang nghiêm túc". Bốn từ lạnh lẽo thốt ra từ miệng của anh khiến cô như chết lặng.
- ". Tại sao? Em không muốn pha đi đứa con của mình. Em không làm được". Cô hét lớn với anh cả cơ thể nhỏ nhắn của cô run lên nước mắt cũng chảy dài trên gò má của cô.
- "Anh không muốn có con". Anh lạnh lùng nói ánh mắt nhìn vào bụng cô.
- "Đừng mà Tiểu Ngạn em xin anh đó, đừng bỏ con được không? Em sẽ rời khỏi đây không bắt anh chịu trách nhiệm đâu". Cô vừa nói vừa khóc ánh mắt khẩn cầu nhìn anh.
- "Xuống ăn cơm trước đi". Anh nhìn cô nói bản thân đi vào phòng tắm, cô thấy như vậy vội chạy xuống phòng ăn tìm Hạ Khải Phong.
- "Lạc Y, cô sao vậy? Chạy từ từ thôi". Hạ Khải Phong thấy cô hốt hải vội xuống phòng bếp liền đi lại hỏi cô.
- "Khải Phong xin anh giúp tôi khuyên Tiểu Ngạn với". Cô gấp gấp nắm vạt áo anh ta nói.
- "Quân cậu ấy làm sao?". Hạ Khải Phong nhìn dáng vẻ gấp gấp của cô mà bất chợt nhíu mày.
- "Anh ấy muốn tôi phá thai". Cô nói xong liền cảm thấy trước mắt mình tối sầm lại. Cả cơ thể trở nên mềm nhũn rồi sau đó cô ngất đi.

Hạ Khải Phong bất ngờ khi thấy cô ngất đi vội đưa tay đỡ cô lại. Cũng may mắn rằng anh ta phản ứng nhanh chóng nếu không thì không biết hậu quả sẽ như thế nào.

Anh ta bế cô lên rồi hất cằm nhìn Bảo Lâm, sau đó bế cô ra xe. Bảo Lâm thấy vậy liền đi lên nói lại với anh, mày đẹp của anh chợt nhíu lại rồi nhanh chóng chạy xuống lầu. Sau đó họ cùng nhau đưa cô đến bệnh viện.

- "Cô ấy có chuyện gì tôi san bằng bệnh viện các người". Bế cô vào phòng cấp cứu anh nhìn các vị bác sĩ gần đó mà cất giọng lạnh lẽo nói.

Họ nghe anh nói vậy liền xanh mặt vội vào phòng cấp cứu cho cô. Bên ngoài anh ngồi trên ghế đôi mắt hướng về cửa phòng cấp cứu.

- "Quân, việc đó là sao?". Hạ Khải Phong nhìn anh nói ánh mắt anh ta có một tia tức giận.
- "Không sao cả". Anh hồ hững trả lời anh ta đôi mắt vẫn thủy chung nhìn về một đường.
- "Cậu nói rõ cho tôi". Hạ Khải Phong dường như mất bình tĩnh cất giọng trầm khàn đầy mùi nguy hiểm nói.
- "Tôi không muốn cô ấy chịu bất kì một đau đớn nào cả". Anh nhìn anh ta nói.
- "Vậy cậu nghĩ cậu làm như vậy cô ấy không đau đớn không tổn thương à?". Hạ Khải Phong tức giận nói bàn tay cô thức đấm mạnh vào tường.
- "Cậu biết khi sinh con rất nguy hiểm không? Cả cơ thể như bị xé đôi vậy đau đớn không thể nào diễn tả được". Anh nói bàn tay vô thức siết chặt lại.
- "Tại sao cậu biết?". Hạ Khải Phong nghe anh nói vậy liền nhìn anh với một ánh mắt khó hiểu.
- "Máy mô phỏng cảm giác khi sinh con. Cả người sắt thép như tôi còn muốn chịu không được thì làm sao một cô gái như Lạc Y chịu được?". Anh vừa nói ánh mắt càng phức tạp hơn nhìn về phòng bệnh của cô.

Phải anh rất yêu cô cũng rất muốn có con với cô. Đứa con đó anh đã rất mong muốn nó sẽ ra đời, anh yêu cô và cũng yêu con của mình. Nhưng bản thân anh lại không chấp nhận việc để cô chịu đau đớn khi sinh.

Sinh con rất nguy hiểm, nó cũng rất đau đớn. Khi bản thân mình tự trải nghiệm cảm giác đau đớn khi sinh ở cấp thứ 10 thì anh dường như không chịu được nữa. Cả cơ thể trở nên căng cứng hơn bao giờ hết chưa kể khi bác sĩ nói rằng khi sinh rất nhiều phụ nữ đã mất mạng vì băng huyết. Chỉ nghĩ cô chịu đau đớn một chút thôi là tim anh như bị bóp nghẹn.

- "Khi sinh rất nguy hiểm nhưng Lạc Y lại chấp nhận sinh cho cậu vì cô ấy yêu cậu, cậu muốn cô ấy bỏ đi cái thai này vậy cậu có nghĩ đến cảm giác của cô ấy không?". Nghe anh nói vậy Hạ Khải Phong phần nào vơi đi sự tức giận trong lòng mình, chỉ nhẹ nhàng hỏi lại anh.

Suy ra tên Tần Ngan Quân này rất yêu cô nên mới có suy nghĩ ngốc nghếch đến như vậy. Vì không muốn cô chịu đau đớn hay tổn thương gì mà lại làm một hành động ngốc nghếch như thế. Suy cho cùng anh vừa đáng trách lại vừa đáng yêu.

30 phút sau

- "Vợ tôi thế nào?". Khi thấy bác sĩ đi ra anh liền đi lại nhìn ông ta hỏi.
- "Tần Phu Nhân chỉ bị kích động dẫn đến động thai không có gì đáng ngại nghỉ ngơi nhiều hơn". Bác sĩ nhìn anh nói rồi vội đi nhanh. Có ngu mới ở lại cạnh anh kéo bị anh bắn bỏ khi bảo chẳng hay.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78

Anh gạt đầu rồi đi vào phòng bệnh với cô. Nhìn cô nằm trên giường làm cho anh có thêm một nỗi lo lắng và hơn hết là đau lòng.

Anh không ngờ hành động trẻ con của mình lại khiến cô thành như vậy. Ngồi bên giường bệnh anh khẽ vuốt tóc cô như thói quen mỗi ngày của mình.

Sáng hôm sau

Cô hôn mê đến sáng hôm sau. Vừa tỉnh lại cô ngay lập tức sờ vào phần bụng của mình. Nhận thấy cái thai của cô vẫn còn nên cả cơ thể cô cũng thả lỏng hơn bao giờ hết.

- "Tỉnh rồi?". Vừa vào phòng bệnh thấy cô ngồi dậy anh liền lên tiếng nhìn cô nói.

Nghe tiếng anh cô chợt hoảng hốt nhìn anh. Ánh mắt không che giấu nỗi sợ hãi của cô. Cả cơ thể cô chợt căng cứng lại trở mắt nhìn anh.

- "Xin lỗi". Thấy cô nhìn mình với vẻ mặt sợ hãi như vậy anh chợt cúi mặt rồi đi lại gần cô ôm cô vào lòng trước khi cô kịp phản ứng lại.
- "Tiểu Ngan, chuyện hôm qua em sẽ rồi...ừm". Cô chưa kịp nói hết câu đã bị nụ hôn của anh chặn lại.

Một tay anh đỡ sau gáy cô rồi hôn sâu hơn. Chiếc lưỡi tình nghịch như bao lần tìm chiếc lưỡi đình hương của cô mà quẩn quýt.

- "Đừng nói nữa, tuần sau anh cùng em sang Trung Quốc". Hôn một lúc lâu anh mới buồn tha cho đôi môi sưng đỏ của cô và nói.

Cô lúc này vẫn còn mơ màng như trên mây bởi nụ hôn bất ngờ của anh khi nãy. Nhất thời không thể tiêu hóa hết mọi lời nói của anh chỉ biết trơ mắt nhìn anh đang đứng đối diện.

- "Ăn cháo đi". Anh nói rồi lấy tô cháo trên bàn mà anh đã cho người chuẩn bị trước khi cô tỉnh. Anh ân cần bón từng muỗng cho cô.

Cô mỉm cười nhìn anh và cũng nghe lời ăn hết bát cháo kia. Cô thật không ngờ Tần lão đại lại đi hạ mình đút cháo cho một người như cô. Tim cô như có ai đó rót mật vào vậy ngọt đến không tả nổi.

Khi ăn xong cô kéo anh ngồi lên giường bản thân mình dựa vào ngực anh. Anh để mặc cô dựa vào ngực mình, ánh mắt chăm chú nhìn cô bàn tay khẽ xoa nhẹ bụng cô.

- "Anh bị sao vậy?". Cô nhìn anh e dè hỏi.

- "Không sao nghĩ linh tinh chút việc thôi". Anh nói rồi hôn vào trán cô, cô không nói gì chỉ gạt đầu rồi thôi. Bởi cô biết anh không muốn cho cô biết.

- "Mai anh sẽ cùng em đi sang Trung Quốc. Đã đến lúc để em trả mối thù năm xưa rồi. Yên tâm anh sẽ luôn làm hậu phương vững chắc để cho em yên tâm trả thù". Anh nói rồi vuốt tóc cô, cô gạt đầu nắm chặt tay anh. Cô cần phải mạnh mẽ chứ không phải yếu đuối ngưu bây giờ nữa.

Ngày hôm sau

Như lời đã hứa anh cùng cô và đám Tuấn Thành, Hạ Khải Phong đến bàn doanh phụ của Tần Gia. Họ cùng bay sang Trung Quốc. Nơi cô đã sinh ra và chịu biết bao nhiêu tổn thương tại nơi này.

- "Tiểu Ngan, cảm ơn anh". Ngồi trên máy bay nhìn khung cảnh bên ngoài cửa cô đột nhiên cô lại mỉm cười và quay sang nhìn anh nói lời cảm ơn.

Đúng vậy cô phải nên cảm ơn vì ông trời đã cho cô gặp anh, cảm ơn anh vì tất cả những gì anh đã làm cho cô. Đối với cô như vậy đã là hạnh phúc lắm rồi.

- "Quá khứ của em không có anh bên cạnh nên em đã chịu nhiều tổn thương. Nhưng hiện tại và tương lai anh nhất định sẽ tham dự vào cuộc sống của em. Khiến em trở thành người hạnh phúc nhất". Anh nói rồi ôm chặt cô hơn nhưng vẫn cẩn thận tránh phần bụng nhô cao của cô ra.

- "Ừm, em yêu anh. Cảm ơn anh vì tất cả". Cô vừa nói vừa hôn chụt vào môi anh. Anh nhếch môi cười nhìn thái độ trẻ con của cô khi hôn trộm anh. Nhìn cô lúc này rất ngây thơ rất trẻ con nhưng ai nào biết đằng sau về ngây thơ đó là một người có vô số tội nhá.

Nghe cô nói vậy Hạ Khải Phong liền liếc mắt nhìn cô. Có vô tâm quá không vậy? Anh ta cũng giúp cô mà sao không nói một lời cảm ơn? Anh ta cũng biết tổn thương á nghen.

Hai người họ cứ ân ái ái ái với nhau suốt cả chuyến bay. Người ăn trọn cầu lương cũng chỉ một mình Hạ Khải Phong. Dù anh ta đã đeo tai nghe và đeo kính râm để không nhìn thấy hai người kia ân ái ái ái nhưng mà không thể nào yên tĩnh được.

- "Xin lỗi, hai người nên tôn trọng người Fa như bọn tôi". Hạ Khải Phong bắt bình lên tiếng. Cả đám thuộc hạ của anh cũng vô cùng đồng tình mà gạt đầu theo.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79

Cô nghe Hạ Khải Phong nói như vậy liền đỏ mặt cúi đầu và úp khuôn mặt ửng đỏ của mình vào lòng ngực anh.

Hạ Khải Phong thấy cô như vậy lại biểu môi nhìn cô và anh đang tình tứ với nhau. Nhìn họ như vậy Hạ Khải Phong vừa vui nhưng cũng vừa khó chịu trong lòng.

Vui là vì anh và cô cuối cùng cũng đã ở bên cạnh nhau rồi. Còn khó chịu là vì suốt ngày phải ăn cầu lương của hai người họ khiến anh ta cũng bị mất tinh thần.

- "Khải Phong sao anh không đi tìm cho mình một người bạn đời đi". Cô nhìn Hạ Khải Phong nói.

- "Tôi là chàng trai vàng trong làng độc thân đấy nhé. Nên tôi phải để những người khác thèm thường tôi rồi đâu như ai kia". Nghe cô hỏi vậy Hạ Khải Phong có chút khựng lại nhưng rồi cũng nhanh chóng trả lời cô với giọng điệu nửa đùa nửa thật.

Với giọng điệu này của anh cô cũng không biết anh ta đang nói đùa hay nói thật nữa cơ. Có đôi lúc cô nghĩ về Hạ Khải Phong khi còn ở Ý nhìn anh ta rất khác bây giờ. Vừa lạnh lùng, ít nói lại khó gần nữa hơn nữa vào đêm anh ta muốn cô quay về đây cô có thể nhận thấy được đôi mắt anh ta ẩn chứa một thứ gì đó mà anh ta không muốn nói. Nhưng khi nhìn Hạ Khải Phong của hiện tại cô lại cảm thấy anh ta rất trẻ con hoàn toàn như hai con người khác nhau vậy.

- "Cô cứ nhìn tôi như thế thì tôi không chắc người ngồi cạnh cô để tôi yên đâu". Thấy cô cứ mãi nhìn mình Hạ Khải Phong chợt cất giọng giễu cợt lên tiếng.

Nghe Hạ Khải Phong nói như vậy cô mới chợt cảm thấy bên cạnh mình như có một luồng sát khí vô hình đang bao quanh mình, và còn có cảm giác lạnh đến thấu xương từ người bên cạnh mình. Quay sang mới biết hóa ra là anh đang nhìn cô với ánh mắt không vui vẻ gì mấy.

Cô thấy vậy liền ngã vào lòng anh hôn nhẹ vào chiếc cằm cương nghị của anh. Vòng tay ôm ngang thắt lưng anh, lúc này nhìn cô cứ như một chú chim con đang tìm nơi ẩn nấp vậy. Vừa buồn cười lại vừa đáng yêu.

- "Anh thích con trai hay gái?". Cô nhìn anh chu chu cái môi đỏ mọng của mình hỏi.

- "Chỉ cần em sinh anh đều thích". Anh nói rồi xoa đầu cô. Cô bật cười như trẻ con rồi dụi vào ngực anh.

Sau mấy tiếng đồng hồ ngồi máy bay cuối cùng cả đám của anh cũng đã đến Trung Quốc. Hạ máy bay ngay một đường băng thuộc quyền sở hữu của anh. Sau đó anh cùng cô lên chiếc xe Lamborghini đã được đỗ sẵn gần đó. Hạ Khải Phong và đám Tuấn Thành cũng nhanh chóng lên xe và đi về một căn biệt thự của anh tại Trung Quốc này.

- "Cuối cùng anh sở hữu bao nhiêu tài sản vậy?". Cô ngồi trong xe nhú mày nhìn anh hỏi.

- "Chưa tính bao giờ. Nếu em muốn biết vậy tự đếm đi". Nghe cô hỏi vậy anh chỉ nhếch môi rồi nói.

- "Hahaha Quân cậu cũng khéo đùa thật. Cậu ta chẳng có bao nhiêu tài sản cả. Chỉ là muốn có nhà ở đâu thì có nhà ở đấy muốn xe gì thì có xe đó vậy thôi. Bọn tôi buôn bán vũ khí trong hắc đạo, còn bạch đạo thì kinh doanh công ty của Gia Tộc nên không giàu có gì cả". Hạ Khải Phong cất giọng nói.

Cô nghe anh ta nói vậy chỉ muốn lấy một thứ gì đó rồi ném vào mặt anh ta. Muốn tới đâu thì nơi đó có nhà? Làm buôn bán vũ khí trong hắc đạo và cả kinh doanh trong Bạch Đạo thế mà lại nói rằng bản thân rất nghèo ư?

- "Đừng ngạc nhiên đến thế bình thường thôi mà". Anh thấy vẻ mặt ngạc nhiên đến không nói nên lời của cô anh bật cười nói.

- "Bình thường cái đầu anh". Nghe anh nói vậy cô lại bực tức nói.

Theo cô biết thì Công ty của anh và Hạ Khải Phong là 2 trong 3 công ty lớn nhất thế giới thu nhập không biết bao nhiêu tỷ một tháng. Hơn nữa anh còn là trùm vũ khí nữa cơ vậy mà lại đi nói chuyện kiểu đấy.

- "Sao vậy?". Thấy vẻ mặt cô có chút buồn anh liền lo lắng hỏi cô.

- "Tiểu Ngạn anh nghĩ chúng ta có hợp nhau không? Anh khi sinh ra là đã ọe vạch đích rồi nhưng em thì không giống như vậy". Cô cất giọng nói, trong giọng cô pha một chút ghen ngạo pha lẫn tủi thân.

- "Chỉ cần em ở cạnh anh là đủ". Nghe cô nói vậy anh liền gạt đầu rồi ôm chặt cô vào lòng.

Tình yêu không liên quan đến vật chất, anh không cần những thứ đó chỉ cần cô thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

*Chương 80

Cô mỉm cười ôm chặt thắt lưng anh. Có lẽ hạnh phúc của cô chính là người đàn ông này.

- "*Tiểu Ngạn cảm ơn anh vì tất cả*". Cô nhìn anh nói nhỏ giọng nói của cô mềm như nước nhưng đổi lại chỉ là ánh nhìn sắt lăm từ anh.

- "**Cảm em nói từ cảm ơn**". Nói rồi anh nhanh chóng phủ lên đôi môi anh đào của cô bằng đôi môi mình.

Hạ Khải Phong bên cạnh nhìn thấy anh như thế bèn biểu môi rồi quay sang cửa sổ. Hai người kia vẫn tiếp tục hôn nhau say đắm mặc cho xung quanh họ vẫn còn rất nhiều người độc thân ngồi xung quanh đó.

Chạy một lúc sau chiếc Lamborghini của anh đã dừng lại trước một căn biệt thự vô cùng hoành tráng.

- "**Vào thôi**". Thấy cô đứng nhìn về biệt thự của mình anh liền ôm ngang thắt lưng cô cùng cô vào trong.

Những người làm tại biệt thự này cũng xếp thành hai hàng cúi chào anh. Anh bước vào với một khí thế kiêu ngạo lạnh lùng và khó gần. Còn Hạ Khải Phong cũng thay đổi về mặt trở nên lạnh lùng và nham hiểm hơn.

Khi bên ngoài cô có quan sát căn biệt thự này của anh. Căn biệt thự có màu trắng làm chủ đạo với thiết kế 4 lầu theo phong cách Châu Âu. Cô theo anh đi về phòng của họ.

Phòng ngủ của anh và cô là ở lầu 4 căn phòng chỉ có màu trắng và màu đen là chủ đạo. Trên bàn gần đó có một bình cắm đầy hoa bí ngạn. Loài hoa mà cô cực kì yêu thích.

- "**Bay cả ngày chắc em cũng mệt rồi nghỉ ngơi đi mai anh đưa em đến một nơi**". Thấy cô mãi mê ngắm những vật dụng trong phòng anh liền kể tai cô nói nhỏ chỉ đủ để cô nghe.

- "*Đi đâu thế?*". Nghe anh nói vậy đôi mắt cô rực sáng lên liền quay sang nhìn anh hỏi.

- "**Bí mật**". Anh nói rồi liền đi lại tủ quần áo lấy một bộ đồ ở nhà rồi đi vào phòng tắm.

Cô nhú mày nhìn anh không ngờ anh đã cho người chuẩn bị tất cả như vậy. Nghĩ như vậy cô liền nở một nụ cười tươi rói hơn. Anh đã có ý định là giúp cô trả thù từ rất lâu rồi nên anh mới cho người chuẩn bị những thứ này sớm đến vậy.

Ai nói người sống trong Hắc Đạo là vô tình? Ai nói họ máu lạnh? Ai nói họ không gần nữ sắc?

Chẳng qua đó là do họ chưa chứng kiến thôi. Anh đường đường là một ông trùm Hắc Đạo nổi tiếng không cần nữ sắc? Người ta thường nói anh lãnh khốc vô tình hung hăng như loài mãnh thú. Nhưng thật chất cô cảm thấy anh rất dịu dàng với cô.

Có lẽ đàn ông chỉ lạnh lùng với những người con gái khác chỉ trừ người mà họ yêu. Chỉ cần gặp được người mình yêu thật lòng thì cũng sẽ như Tần Ngạn Quân bây giờ vậy.

Một lúc sau anh đi ra và cô liền lại tủ lấy một bộ đồ ngủ rồi đi vào phòng tắm rửa lại. Cả ngày ngồi máy bay khiến cô thật sự vô cùng mệt mỏi a~~

Khi tắm xong cô đi ra với bộ đầm dành cho phụ nữ có thai. Mái tóc xoăn dài được cô búi lên cao lúc này nhìn cô thật sự rất đáng yêu. Cô đi lại giường và lên giường nằm cạnh anh.

- "*Tiểu Ngạn, em yêu anh*". Cô nói rồi nụm cười hôn lên má anh.

- "**Anh cũng vậy**". Anh nhếch môi và xoa nhẹ đầu cô.

Cứ thế cô dần dần chìm vào giấc ngủ. Có lẽ do đi quãng đường xa như vậy nên khiến cô cảm thấy rất mệt mỏi.

Sang hôm sau.

Cô thức dậy vội vào phòng tắm vệ sinh cá nhân rồi thay đồ đi xuống tầng dưới tìm anh. Đang xuống thì cô gặp một cô hầu gái có vẻ nhỏ tuổi hơn cô. Cô nhờ cô ấy đưa cô xuống phòng ăn và rồi đi làm việc của mình.

- "*Tiểu Ngạn*". Cô vào phòng thấy anh vẫn ngồi ngay ở đầu bàn liền cất giọng gọi anh.

- "**Lại đây**". Anh nói rồi ngoắt tay ý bảo cô đi lại chỗ của mình. Cô thấy vậy liền đi lại cạnh anh ôm cổ anh rồi hôn một cái vào cằm anh.

- "*Anh nói hôm nay đưa em đi...*". Cô nhú mày nhìn anh.

- "**Ăn xong anh đưa em đi**". Anh gạt đầu rồi kéo cô ngồi lên đùi mình và nói.

Cô cũng ngoan ngoãn ăn bữa sáng của mình. Anh gấp thức ăn vào bát cho cô cô chỉ việc ngồi và ăn những món anh gấp cho mình.

Một lúc sau khi cô ăn xong anh cùng cô ra ngoài lấy xe. Anh lái một chiếc Lamborghini mà đen cô ngồi ghế phụ và rồi anh khởi động xe rồi khởi biệt thự.

Anh đưa cô đi dạo khắp thành phố, đưa cô vào thăm nhận chức Tổng Giám đốc công ty YS. Đến gần khoảng 3 giờ chiều thì anh lại cùng cô ra ngoài.

Anh tự mình lái xe suốt mấy tiếng đồng hồ ra ngoài ngoại thành. Lái xe suốt một chặng đường dài nữa cô chợt thấy anh dừng xe tại một khu vườn bao phủ bởi màu đỏ rực của Hoa Bì Ngạn.

Cô rất nhanh chóng bị thu hút bởi màu đỏ rực của hoa bì ngạn kèm theo đó là ánh hoàng hôn màu vàng cam chiếu rọi khắp khu vườn đầy loài hoa mà cô yêu thích kia. Bất chợt một giọt nước mắt cô chợt rơi xuống.

- " Sao vậy? Em không thích sao?". Thấy cô khóc anh càng lúng túng hơn. Lo lắng nhìn cô hỏi.

- " Em rất thích nhưng mà em lại sợ mình sẽ giống như loài hoa kia. Anh có từng nghe truyền thuyết về Bì Ngạn hoa chưa?". Cô nhìn anh nói bàn tay nắm chặt bàn tay anh. Đầu cô cũng dựa vào vai anh.

- " Anh có biết". Anh nói rồi hôn nhẹ vào trán cô.

- " Ái tình là chi, mà đem theo đau khổ?

Nhớ nhưng là gì, mà làm người bị thương?

Duyên phận trái ngang, làm nông tình lỡ dở

Vạn kiếp luân hồi, vạn kiếp thương

Chấp nhất nặng sâu, không thể xóa

Tình cảm khắc cốt, làm sao tan?

Đời đời kiếp kiếp, mang nỗi nhớ

Ngàn năm luân chuyển, vẫn còn si". Cô chợt cất lên một bài thơ về hoa bì ngạn mà cô đã từng được nghe.

- " Lạc Y, em không cần thay đổi gì cả. Hãy là chính em, nếu thật sự chúng mình sẽ như loài hoa kia thì anh sẽ tự hủy bản thân để máu anh thấm vào cánh hoa thuần khiết là em. Chứ không như nhân vật Hoa kia trở thành lá để bao bọc em". Anh nói rồi cúi xuống hôn môi cô, nụ hôn nhẹ nhàng nhưng chứa đựng tình cảm sâu đậm của anh dành cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81

Cảm nhận được nụ hôn của anh cô nhẹ nhàng đáp trả lại và vòng tay ôm chặt thắt lưng anh. Hành động này của cô có vẻ như là đang đánh dấu chủ quyền vậy. Anh là của cô là món quà tốt đẹp nhất mà ông trời ban tặng cho cô.

- " Sau này ở Tàn Gia sẽ có thêm một khu vườn hoa bì ngạn cho em". Hôn một lúc lâu anh liền rời khỏi đôi môi của cô rồi nhẹ nhàng nói. Cánh tay mạnh mẽ của anh đã kéo cô ôm chặt vào lòng.

- " Ừm". Cô nghe anh nói vậy liền nở một nụ cười tươi rồi ôm anh.

Cả hai người họ cứ ôm nhau trước vườn hoa bì ngạn điểm lẹ kia. Đầu cô dựa vào vai anh để mặc anh ôm mình. Vườn hoa bì ngạn màu đỏ rực lại thêm màu của hoàng hôn càng khiến khung cảnh trở nên đẹp hơn rất nhiều.

- " Về thôi". Anh nói rồi bế bổng cô lên xe và rồi tự mình lái xe về.

Có lẽ vì một môi khi cả ngày tung tăng nên khi anh lái xe đi không bao lâu thì cô đã chùng vào giấc ngủ. Anh thấy vậy liền dừng xe lại và lấy áo vest của mình đắp lên cho cô sau đó lại tiếp tục hành trình trở về biệt thự của mình.

Về đến nơi anh liền bế cô đi lên phòng để cô nghỉ ngơi có lẽ vì quá mệt mỏi nên cô nghe rất say mê không thức giấc khi anh bế mình. Anh thấy cô ngủ say như thế bất chợt đôi môi kéo lên thành nụ cười. Phải là một nụ cười của sự hạnh phúc, bây giờ anh đã có một cô vợ xinh đẹp và chuẩn bị chào đón một thành viên mới chào đời.

Cô ngủ say đến tầm 8 giờ tối thì thức dậy, cô vội vào tắm rửa rồi lên phòng làm việc tìm anh.

- "Tiểu Ngạn". Cô đi vào phòng làm việc của anh ở ngay cạnh phòng mình gọi anh.

Nghे giọng nói quen thuộc thì anh ngẩng đầu thì thấy cô đang mặc một chiếc váy mà hông ngang ngang đùi tóc búi lên cao nhìn cô vừa xinh xắn lại vừa đang yêu.

- "Đôi rồi sao?". Anh nhìn cô hỏi chỉ thấy cô gật đầu. Anh thấy vậy liền đi lại ôm cô vào lòng, có vẻ như việc ôm ấp cô hằng ngày đã trở thành thói quen khó bỏ của anh rồi.

Anh cùng cô xuống phòng ăn lúc này các đầu bếp cũng đang mang ra rất nhiều món ăn nhìn vô cùng hấp dẫn khiến bụng cô không tự chủ mà đánh trống lên hồi.

Khi các đầu bếp mang ra khoảng 10 món ăn lúc này cô mới bắt giác nhìn quanh bàn thức ăn rồi lại nhìn anh mỉm cười hạnh phúc. Trên bàn đa số là những món ăn tốt cho phụ nữ mang thai. Nào là Canh gà hạt sen, măng tây xào thịt bò, nấm kim châm xào thịt bò, tôm hùm đất sốt cay, sủi cào, gan ngỗng, Gà ấn mây, Phậт nhảy tường và trứng Bắc Thảo.

Nhìn cách cư xử của anh cô nhận ra một việc đó là anh rất yêu cô cũng như rất mong chờ đứa con này.

- "Anh đã dặn người làm nấu cho em đấy". Anh gấp một miếng gan ngỗng để vào bát cho cô.

Lúc này đám Hạ Khải Phong cũng cùng nhau đi xuống thấy anh và cô đang ăn nên cũng nhanh chóng ngồi vào bàn mà ăn kέ.

- "Cậu cho làm nhiều vậy? Bọn tôi không có mang thai". Hạ Khải Phong khi ngồi vào bàn ngay lập tức cất giọng trêu chọc anh. Có lẽ đối với anh chàng họ Hạ này ngày nào không gây sự với Tần Ngạn Quân và Cố Lạc Y thì chắc anh ta ăn cơm không ngon.

- "Cậu im ngay cho tôi". Anh cất giọng lạnh lẽo nhìn Hạ Khải Phong nói. Hạ Khải Phong bật cười ha hả rồi ăn phần thức ăn của mình.

- "Em ăn nhiều vào, mai đi bàn việc hợp đồng với Cố Thị". Anh nhìn cô âu yếm nói.

Cô nghe anh nói vậy đôi mắt liền sáng rực lên. Nguyên vọng của cô sắp hoàn thành rồi, trong lòng coi cũng đã sớm quyết định rằng khi trả thù xong cô sẽ chuyên tâm làm một người vợ tốt của anh.

Có lẽ ông trời đang mỉm cười với họ, mối thù sâu đậm kia cuối cùng cũng có thể trả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_82

Khi ăn xong cô cùng anh lên phòng làm việc của anh. Cô ngồi nhìn vào bản hợp đồng của công ty ¥S với tập đoàn Cố Thị đôi môi khẽ nhếch lên thành một nụ cười máu tanh.

- "**Xem sơ lược qua đi**". Anh vuốt tóc cô ân cần nói.

Cô chỉ cười hi hi với anh rồi tập trung vào bản hợp đồng kia. Trong đầu cô chọt hiện lên rất nhiều câu hỏi dành cho người mà mình đã gọi là cha suốt 18 năm trời. Phan Dĩ Minh có lẽ ông sẽ ngạc nhiên lắm khi thấy tôi nhỉ? Tôi lỗi mà ông gây đến lúc phải trả rồi.

Ngày hôm sau

Cô được anh đưa đến Cố Thị để bàn hợp đồng. Cô mặc trên người một bộ đồ công sở tóc búi cao nhìn có vẻ trưởng thành hơn rất nhiều.

- "*Tôi là Tổng Giám Đốc của công ty ¥S đến bàn hợp đồng với chủ tịch Phan chúng tôi có hẹn trước phiền cô dẫn đường cho chúng tôi*". Cô đi lại quảy tiếp tân nói.

- "Vâng ạ, mời các vị đi theo tôi". Cô nhân viên kia nói rồi đi trước, coi thấy vậy cũng đi theo sao cô gái kia.

Hạ Khải Phong nhếch mép thành nụ cười nguy hiểm nhìn cô. Điều gì khiến cho một cô gái như Cố Lạc Y lại trở nên mạnh mẽ và tự tin như vậy?

Chỉ vừa tới qua Cố Lạc Y vẫn là một người rất vui vẻ, hòa đồng. Nhưng chỉ sao một đêm mọi thứ lại thay đổi rồi, cô trở nên tự tin hơn và cũng có phần lạnh lùng hơn rất nhiều. Vì cô có chỗ dựa vững chắc hay là vì bản tính cô vốn mạnh mẽ?

*Cốc...Cốc...Cốc

- "Chủ tịch Phan có Tổng Giám đốc công ty YS muốn gặp ạ". Cô nhân viên kia vừa ra khỏi thang máy liền đi lại một căn phòng ở ngay đó mà gõ cửa nói vọng vào.

- "Mời họ vào". Một giọng nói cất lên, cô nhân viên nghe vậy liền mở cửa và làm động tác mời vào.

Cô gạt đầu rồi cùng anh và Hạ Khải Phong vào trong. Phòng làm việc của Phan Dĩ Minh vẫn như mấy năm trước kia cả căn phòng dường như không có sự thay đổi nào cả. Chỉ là Mi phẩm do Cố Thị sản xuất lại xuất hiện nhiều sự cố ảnh hưởng lớn đến người tiêu dùng. Tất cả cũng vì sự tham lam của họ nên đã khiến Cố Thị từ một công ty hùng mạnh và lớn nhất nhì Trung Quốc trở nên như bây giờ.

- "*Chào chủ tịch Phan*". Cô thấy ông ta ngồi trên ghế sofa cùng vài người ngồi đó liền cất giọng nói.

Ông ta nghe cô nói liền ngược đầu lên nhìn cô, vừa thấy cô chân mày ông ta chợt nhíu lại ánh mắt trở nên nguy hiểm hơn.

- "Chào cô, mời ngồi". Giữ lại được thái độ bình tĩnh của mình ông ta liền cất giọng nhìn cô nói.

- "*Các vị này là?*". Cô ngồi xuống ghế và nhìn hai người đàn ông ngồi gần ông ta mà cất giọng hỏi.

- "Vị này là Giám đốc bộ phận marketing và phó giám đốc bộ phận marketing của chúng tôi". Phan Dĩ Minh cất giọng nói đồng thời chỉ tay về phía của hai người kia, người bên phải là Giám đốc bộ phận marketing và người bên trái là phó giám đốc bộ phận marketing.

Cô chỉ gạt đầu rồi ngồi nghe ông ta bàn về hợp đồng kia. Có vẻ như ông ta vẫn còn phong độ như trước kia nhỉ? Chỉ là có thêm vài nếp nhăn trên khuôn mặt kia.

- "Các vị nghĩ sao về việc hợp tác của chúng ta?". Người có chức vụ là Giám Đốc bộ phận marketing cất giọng nhìn cô nói.

- "*Chúng tôi cần thêm thời gian để thảo luận việc này. Tôi sẽ cho người báo với quý công ty các vị sau*". Cô gạt đầu nhìn ông ta rồi nói.

Nghe cô nói vậy hai người giám đốc và phó giám đốc kia gạt đầu rồi xin phép về phòng làm việc.

Trong phòng hiện giờ chỉ còn lại 4 người đó là Phan Dĩ Minh, cô, anh và Hạ Khải Phong. Ông ta chăm chú nhìn cô đôi mắt rung rung. Đi lại ôm chặt cô vào lòng.

- "Lạc Y con trở về rồi". Ông ta cất giọng ngọt ngào nói với cô.

Lúc này từ cửa đi vào là Đường Ngọc An và mẹ cô ta Đường Ngọc Tuệ. Nhìn thấy cô hai mẹ con họ không quá ngạc nhiên chỉ đi lại cạnh Phan Dĩ Minh.

- "Lạc Y cuối cùng em cũng về rồi. Mọi người rất lo cho em nhưng giờ em về đây rồi chị thật sự rất vui mừng". Đường Ngọc An nhìn cô nói

Cô đẩy Phan Dĩ Minh ra rồi nhếch mép nhìn bọn họ bằng ánh mắt khinh thường. 3 năm rồi mà tài diễn xuất của họ chẳng thay đổi gì cả. Cả nhà ba người bọn họ nên đi làm diễn viên là vừa.

- "*Để tôi xem chị vui được bao lâu*". Cô cất giọng chanh chua đáp trả lại cô ta. Bàn tay vô thức xoa nhẹ bụng mình.

- "Lạc Y, con bỏ đi suốt bao năm trời cha con rất nhớ con. Ở kia sao con lại làm ra việc như vậy? Con ăn chơi cũng nên biết chừng đường có sao lại có thêm của nợ vậy?". Đường Ngọc Tuệ nghe cô nói vậy cảm thấy tức giận trong lòng, nhưng rồi nhìn thấy hành động xoa bụng của cô liền cất giọng nói.

Cô thăm nhìn bà ta mà khinh người trong lòng, rõ ràng là một con cáo già mà lại thích giả làm nai tơ.

- "**Người của tôi không đến lượt bà quản**". Anh cất giọng nói, câu nói đầy bá đạo của anh khiến cho Đường Ngọc Tuệ chợt im lặng. Cả căn phòng chợt rơi vào im ắng tưởng chừng có thể nghe được tiếng của một cây kim rơi xuống sàn nhà.

Nhiệt độ trong phòng vốn rất bình thường nhưng chỉ vì câu nói của anh mà trở nên lạnh lẽo hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#chương_83

- "Cô ấy là vợ sắp cưới của Tần Ngạn Quân tôi. Các người có ý kiến?". Anh lạnh lùng nói, ánh mắt chỉ còn lại tia chết chóc khiến đám người Phan Dĩ Minh phải run sợ mà không dám nói nên lời.

- "Chúng ta về thôi". Nhìn thấy nét mặt tái xanh của Phan Dĩ Minh cô chợt có chút dao động, ôm lấy cánh tay anh cùng anh rời khỏi đó.

- "Lạc Y cô là đang không đành lòng trả thù ông ta?". Khi ra xe Hạ Khải Phong cất giọng lạnh lùng hỏi cô thái độ của cô khi nãy đã nói lên điều đó.

- "Dù sao cũng có chút không nỡ, tôi gọi ông ta bằng ba suốt 18 năm trời nay lại...". Cô nghe Hạ Khải Phong hỏi chợt run nhẹ, không ngờ Hạ Khải Phong lại có thể nhận ra điều đó. Nhưng Hạ Khải Phong đã nhận ra chẳng lẽ người ngồi cạnh cô lại không nhận ra?

- "Lạc Y, nếu em đã chọn con đường trả thù thì tuyệt đối không nhân nhượng với bất kì ai. Càng không thể nói câu không đành lòng". Lúc này anh mới lên tiếng nhìn thẳng vào cô nói.

Cô nghe anh nói vậy thì gật đầu nhẹ, cả thân hình nhỏ nhắn dựa vào lòng ngực anh. Anh nói đúng cô đã chọn con đường trả thù thì không nên để tình cảm trước kia làm sao lãng ý chí của mình.

- -----

Hạ Khải Phong cùng anh và cô đến công ty ¥S bàn việc của công ty này với Cố Thị. Anh vì phải đi gặp một lão đại ở đâu đó nên không ở lại chỉ có cô và Hạ Khải Phong cùng nhau làm việc.

- "Làm việc cả buổi rồi, nghỉ ngơi ăn tí gì đi". Hạ Khải Phong vừa nói vừa đưa cho cô một phần mỳ ý cô cầm lấy rồi cười cười nhìn anh ta rồi cứ vậy mà giải quyết bữa trưa của mình.

- "Khải Phong, anh từng thích ai chưa?". Khi ăn xong thấy Hạ Khải Phong đang ngồi nhìn vào laptop cô liền cất giọng tò mò hỏi anh ta.

- "Có, sao vậy?". Nghe cô hỏi Hạ Khải Phong chợt khựng lại vài giây rồi sau đó cất giọng trả lời cô.

- "Là ai vậy? Tiểu Ngạn biết không?". Nghe anh ta nói vậy sự tò mò trong lòng cô lại bắt đầu, liên tục hỏi anh ta.

- "Bí mật". Hạ Khải Phong nói xong đưa tay lên miệng nuốt một cái làm ra vẻ bí mật, ánh mắt có phần ảm áp hơn khi nhắc về người mình yêu đôi môi khẽ lên tạo thành một nụ cười lạnh giá.

Cô thấy anh ta như vậy liền lắc đầu rồi tập trung vào việc làm của mình.

Cô làm mãi đến chiều tối cô cùng Hạ Khải Phong trở về biệt thự. Cô lên phòng tắm rửa, đi ăn tối và đi ngủ. Chỉ là trong đầu cô chợt hiện lên sự thắc mắc vì sao anh chưa về? Anh có gặp nguy hiểm gì hay không?

Đến khuya hôm đó anh về đến biệt thự liền lên phòng tìm cô. Bữa vào phòng cảnh đầu tiên anh thấy đó là cô đang ngủ gục trên bàn.

Thấy cô như vậy trong lòng anh chợt nổi lên một sự xót. Tiến lại gần bế cô lên giường, dạo này cô có hơi tăng kí rồi a~.

- "Ừm, Tiểu Ngạn anh về rồi". Cảm nhận có người đang ôm mình cô liền tỉnh giấc cất giọng ngái ngủ hỏi

- "Ừm". Anh nói rồi đặt cô lên giường rồi nhanh chóng nằm đè lên người cô.

Bàn tay mạnh mẽ vuốt nhẹ khuôn mặt ngái ngủ của cô. Nhìn cô lúc này rất đáng yêu nhún đôi môi đỏ mọng kia khiến anh chỉ muốn nuốt nó vào bụng. Nghĩ là làm anh liền cúi xuống hôn đôi môi đỏ mọng của cô.

Nụ hôn lúc đầu là nhẹ nhàng sau đó là nhanh dần. Anh tham lam hút lấy mật ngọt từ miệng cô.

- "Tiểu Ngạn, ừm". Không chịu nổi sự kích thích cô khẽ rên lên một tiếng cả thân hình mềm nhũn ra như nước.

- "Tiểu yêu tinh". Anh nói rồi Hickey vào cổ cô để lại dấu ấn của riêng anh. Cô chỉ vòng tay xoa rối mái tóc của anh, đôi mắt anh lúc này chỉ còn lại sự dục vọng.

(#Lê: chương này được 70 □ thì chương sau tui viết H+ nha mọi người. Mn đừng xem chùa tội Lỳ lắm nha bỏ cả tiếng đồng hồ viết đây □□)

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84

Anh nói rồi dùng tay xé mạnh chiếc đầm ngủ của cô ra trước mặt anh là một cảnh xuân mồi gọi. Anh cúi xuống ngậm lấy ngực cô như một đứa trẻ. Bàn tay không yên phận luôn xuống hoa nguyệt của cô.

- "Tiểu Ngan, ummmmm". Không chịu nổi sự kích thích từ anh mang lại, cô cất giọng rên khẽ khiến cho anh càng hưng phấn thêm.
- "Nằm yên đừng lộn xộn". Anh nói rồi tiếp tục công việc của mình kích thích cô khiến cô cảm thấy khó chịu và nóng rức.
- "Sẽ.... ảnh hưởng đến....bảo bảo đấy...um". Cô khó khăn nói khi bị anh trêu đùa trên cơ thể.
- "Không sao anh sẽ cẩn thận". Anh nói rồi hôn lên đôi môi của cô, cả hai quần quýt ướt át.

Có lẽ cô có phần nhạy cảm hơn trước kia rất nhiều. Anh vẫn cẩn thận làm từng hành động thật nhẹ nhàng thật thật trọng để không ảnh hưởng đến tiêu bảo trong bụng cô.

Anh nhanh chóng thoát ý trên người mình rồi tiến vào trong cô, như cảm nhận có vật lạ xâm nhập tiểu huyết của cô siết chặt lại ôm lấy vật đang xâm nhập kia.

- "Tiểu Ngan a~ um". Cô cất giọng ngậm lên lọt vào tai anh như một liều thuốc kích thích khiến anh chỉ muốn triển miên ăn sạch cô.

Cứ thế trong căn phòng đầy chỉ còn lại tiếng động của đôi nam nữ kia. Khiến cho ánh trăng bên ngoài phải thẹn thùng núp sau cửa sổ. (Au: Aaaaaa ta đỏ mặt rồi □□□□ dừng bút tại đây nha)

Sáng hôm sau

Anh thức dậy tràn đầy tinh thần còn cô thì vẫn ngủ say nằm trên cánh tay của anh. Cánh tay cô ôm trọn thắt lưng của anh ngủ rất say mê.

Anh thấy coi như vậy nhếch môi cười nhẹ rồi cúi xuống hôn trán cô. Cả đêm qua anh đã hành hạ cô khá nhiều rồi nên cứ để cho cô nghỉ ngơi thêm một chút.

Nghĩ vậy anh liền lấy cánh tay đang ôm chặt thắt lưng mình kia để xuống rồi vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân. Khi anh đi ra trên người mặc một bộ vest lịch lãm màu đen mái tóc ướt màu nâu nhỏ từng giọt nước xuống khuôn mặt anh tuấn của anh khiến anh càng thêm phần hấp dẫn nha.

- "Tiểu Ngan". Cô nhúu mày thức giấc vì ánh nắng từ bên ngoài cửa sổ gọi vào. Đập vào mắt cô là hình ảnh anh đang đứng nhìn mình chăm chú.
- "Anh đây, em còn mệt không?". Anh nghe cô gọi thì đi lại ngồi dựa vào thành giường kéo cô ôm sát vào lòng.
- "Trong bụng em còn có tiểu Bảo đấy, tối qua bị anh làm nhiều như vậy không biết có ảnh hưởng tới Tiểu Bảo không nữa". Cô dựa vào ngực anh cất giọng trách móc.
- "Không sao, cứ xem như chúng ta dạy cho Tiểu Bảo biết cách chúng ta tạo ra nó vậy". Anh thân nhiên vuốt tóc cô nói.

Cô nghe anh nói vậy đầu nổi lên ba vạch đen. Không phải đó chứ? Chuyện như vậy mà anh cũng nói được nữa sao? Cô thật sự bó tay với người đàn ông này rồi.

- "Mau đi vệ sinh cá nhân rồi đi ăn sáng". Anh thấy cô nhúu mày nhìn mình liền xoa đầu cô nói. Coi gật đầu rồi vội ngồi dậy lấy chân quần ngang người đi vào phòng tắm.

Ngâm mình trong làn nước ấm khiến cô cảm thấy có phần dễ chịu hơn. Trên người cô giờ đây chỉ toàn là dấu ấn của anh luôn ẩn hiện trên làn da trắng hồng của cô.

Một lúc sau cô đi ra trên người chỉ quần một cái khăn tắm. Đừng hiểu lầm chỉ là khi này cô quên lấy quần áo vào thôi. Cô đi lại tủ quần áo lấy một chiếc đầm màu vàng nhạt vừa định đi vào phòng tắm lại thì bị anh chặn ngay cửa phòng tắm.

- "Em muốn quyến rũ anh sao?". Anh cất giọng trầm trầm nhìn cô nói. Rồi úp khuôn mặt mình vào bờ vai trần của cô.
- "Không...không có". Thấy anh úp mặt xuống vai mình cô đỏ mặt ấp úng nói.
- "Anh nên biết kiềm chế đi. Tiểu Bảo học theo anh thì không tốt đâu". Cô xoa đầu anh nói.

- " Có gì không tốt? Tiểu Bảo học theo anh thì sẽ có sinh lực dồi dào? Sau này lại cho em bế cháu sớm đấy". Anh thần nhiên cất giọng nói, đôi lại chỉ là khuôn mặt đen kịt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85

Nghe anh nói cô đen mặt nâng tay đánh nhẹ vào ngực anh. Anh nhìn cô như vậy thì bật cười ha hả.

- " Đi ăn sáng thôi". Anh nói rồi bế xốc cô lên. Cô hơi bất ngờ với hành động của anh nên theo quán tính vòng tay ôm cổ anh để tránh cho bản thân mình bị ngã.

- " Sao hôm qua anh về khuya quá vậy?". Đang đi cô chợt cất giọng hỏi anh.

- " Anh có việc cần xử lý em không cần lo. Ăn sáng xong em kêu Tuấn Thành đưa em đến công ty anh có việc rồi". Anh nói bằng chất giọng trầm ấm, khiến cô gần như tan chảy bởi lời nói của anh. Gật gật đầu rồi để mặc cho anh bế mình.

Anh đưa cô xuống phòng ăn cùng ăn sáng rồi anh lại cùng Hạ Khải Phong, Minh Khiêm, Tô Hàm, Ngụy Tôn ra ngoài. Cô thấy anh đi cũng vội vàng ăn xong bữa sáng của mình rồi cùng Tuấn Thành đến công ty.

Về phần anh

Đám người của anh đi lên chiếc Lamborghini màu đen, phía sau là 2 chiếc xe của thuộc hạ của anh. Phía trước là một chiếc Cidillac màu đen đang dẫn đường.

- " Quân cậu có ý định hợp tác với lão già chết tiệt đó?". Ngồi trên xe Hạ Khải Phong nhìn anh cất giọng lạnh lùng hỏi.

- " Sao vậy? Cậu hứng thú". Anh nhếch mép nói. Trên khuôn mặt chỉ còn lại sự lạnh lùng và một dòng khí lạnh bao quanh cả chiếc xe.

- "Vậy hôm nay cậu đi gặp lão ta?". Nghe anh nói vậy Hạ Khải Phong gật đầu rồi cất giọng hỏi tiếp.

- " Ít nhất vẫn nên gặp rồi bàn bạc. Có vẻ cậu không thích lão già đó". Anh vừa nói vừa nở nụ cười nửa miệng khiến khuôn mặt có thêm phần quỷ dị.

Hạ Khải Phong khi nghe anh nói vậy liền nhếch môi cười lạnh rồi quay sang hướng khác.

Vốn dĩ anh không muốn đến gặp lão già kia nhưng vì ông ta muốn nhờ anh sản xuất ra lô hàng cho ông ta nên vẫn nên gặp mặt nói chuyện.

Chiếc xe của anh dừng tại một tòa lâu đài hoành tráng. Phía trước cổng có hai hàng vệ sĩ canh cổng. Anh nhìn sơ qua rồi nhếch mép khinh thường bọn họ sau đó xuống xe.

Lúc này một người đàn ông tầm 50 tuổi mặt bộ complet đứng làm động tác chào anh.

- " Tàn Lão Đại, Hạ Lão Đại hoang nghênh hai vị". Ông ta cất giọng hào hứng nhìn anh và Hạ Khải Phong nói.

- " Chân Lão Đại khách sáo rồi". Hạ Khải Phong cất giọng nói lại trên môi còn nở một nụ cười quỷ dị khiến ông ta bất giác rùng mình.

- " Chân lão đại". Anh nhìn dáng vẻ của ông ta liền gật đầu nói.

- " Chân Mạc tôi chờ hai vị đã lâu rồi, chúng ta vào trong bàn bạc". Ông ta cất giọng cung kính nhìn anh và Hạ Khải Phong nói.

Anh và Hạ Khải Phong chẳng thèm quan tâm đến hàng động của ông ta chỉ lạnh lùng bước vào trong. Ông ta thấy sự ngạo mạn của anh và Hạ Khải Phong khiến ông ta có chút tức giận nhưng trên hết vẫn là giữ nguyên vẻ mặt tươi cười.

- " Tàn lão đại, Hạ lão đại mời ngồi". Ông ta nhìn anh rồi ngồi xuống chiếc sofa ở gần đó.

Anh và Hạ Khải Phong ngồi ở đối diện và phía sau là Tuấn Thành, Ngụy Tôn, Tô Hàm, và Bảo Lâm. Họ đứng phía sau anh ánh mắt cẩn thận nhìn xung quanh.

- "Tần Lão Đại và Hạ Lão đại không giấu gì hai vị Chân Mạc tôi muốn nhờ hai vị sản xuất cho tôi một lô hàng lớn. Giá cả thì chúng ta có thể thương lượng". Ông ta nhìn anh rồi đi thẳng vào vấn đề nói.
- "Chân Lão Đại muốn lô hàng như thế nào?". Nghe ông ta nói anh chợt cất giọng châm biếm hỏi.
- "Lô hàng lần trước ở Trung Đông, tôi thấy nó rất hợp với tôi. Chúng tôi đang cần gấp nên muốn nhờ Tần Lão đại bán lô hàng đó cho chúng tôi". Ông ta nghe anh nói vậy không ngần ngại nói.
- "Bán cho ông lô hàng đó? Vậy còn người đã đặt hàng của chúng tôi thì sao? Lão đại tôi sẽ nói thế nào với họ?". Bảo Lâm nhìn ông ta cất giọng lạnh lùng nói.
- "Chúng tôi có thể ra giá gấp 10 lần để lấy lô hàng này? Tần Lão đại người nghĩ sao?". Ông ta nói rồi thâm cười trong lòng, có ai mà bỏ qua món lời như vậy chứ?
- "Chẳng lẽ Chân Lão Đại đây cho rằng Tần Ngạn Quân tôi vì chút tiền đó của ông mà tự biến bản thân thành kẻ thất hứa trong Hắc Đạo? Vậy thì còn ai sẽ dè chừng hay tôn trọng tôi nữa? Thanh danh của tôi chỉ vì vài đồng lẻ của ông mà bị mất đi?". Anh cất giọng lạnh lùng kèm theo đó là ánh mắt của sự chết chóc nhìn ông ta nói.
- Bị đôi mắt màu nâu đỏ khác lạ của anh nhìn chằm chằm vào người khiến ông ta bất giác run nhẹ. Có vẻ như ông ta đã chọc giận đến Tần Ngạn Quân rồi.
- "Tần Lão đại người tốt nhất là đừng nên không phân biệt tốt xấu". Ông ta cất giọng nguy hiểm nhìn anh nói.
- "Số tiền đó có lẽ ông nên giữ lại làm ma chay cho mình đi". Hạ Khải Phong nói xong liền cùng anh đi ra ngoài. Bỏ lại Chân Mạc đang ôm một sự tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_86

Anh cùng Hạ Khải Phong ngao mạn đi ra ngoài. Ánh mắt chỉ có một tia nguy hiểm đám vệ sĩ ngoài cổng tự giác tách ra nhường đường cho đám người của anh.

Anh cùng mọi người lên xe và rời khỏi biệt thự của Chân Mạc. Hạ Khải Phong ngồi trên xe đôi mắt chỉ còn lại sự lạnh lẽo và âm u đây đó trong ánh mắt còn có tia căm ghét và că hận thù.

- "**Cậu và lão ta có quan hệ gì? Có vẻ cậu muốn giết lão ta?**". Anh nhìn Hạ Khải Phong nhếch mép nói.

- "**Như cậu và Lạc Y**". Nghe anh hỏi vậy Hạ Khải Phong nhếch mép nói. Bản thân anh ta cũng không quá ngạc nhiên khi anh lại nhận ra được điều đó.

Cùng là những người sống trong Hắc đạo từ nhỏ đã quen với việc chém giết, nên bản thân họ đã vô tình được đào tạo tính cảnh giác cao. Hơn nữa Tần Ngạn Quân lại là ông trùm của Hắc Đạo thì việc nhìn vào ánh mắt người khác để biết được tâm tư của người đó đối với anh vô cùng đơn giản. Nếu cả người bạn thân của mình anh còn không nhận ra được thì không biết anh đã chết bao nhiêu lần rồi.

- "**Vì cô gái mà cậu đang tìm?**". Anh cất giọng lạnh lẽo nhằm khẳng định lời của mình nói là đúng.

Hạ Khải Phong nhìn anh nhếch mép cười nhạt ánh mắt lộ rõ vẻ đau lòng. Chính bản thân anh cũng có phần ngạc nhiên không nghĩ tới việc một người khét tiếng máu lạnh như Hạ Khải Phong lại có ánh mắt đau lòng này.

Xem ra không chỉ có anh làm Hắc đạo ngạc nhiên khi công khai có phụ nữ mà cả tên kia cũng đã làm anh kinh ngạc đấy. Nhưng người phụ nữ của Hạ Khải Phong xem ra là đang gặp vấn đề gì rồi nên anh ta mới lo lắng và cho người tìm kiếm như vậy.

Ở công ty thì ngược lại cô phải làm việc vô cùng vất vả và nhia. Như là ngồi ăn vặt, xem anime, ngôn tình,... Đó là những gì là anh đã sắp xếp cho cô khi đi làm.

- "*Tuấn Thành bao giờ Tiểu Ngạn về*". Cô ngồi trên ghế sofa tay còn cầm một cái đùi gà rán nhai rất ngon lành. Nhìn cô lúc này rất giống con nít nhia vì ăn gà với những thứ khác nên miệng cô vẫn còn vương lại một ít đồ ăn, trên môi còn dính mỡ của đùi gà rán.

- "Tôi không biết chắc cũng sắp về rồi, cô nên thu dọn tàn cuộc đi để lão đại biết cô ăn những thứ này thì khổ cho tôi". Tuấn Thành vừa nói vừa liếc mắt nhìn đồng hồ ăn trên bàn của cô.

Nào là que cay, trà sữa, bánh gato, gà rán, mỳ xào thịt bò. Haizz cô gái này có tâm hồn ăn uống thật là cao cả. Cứ ngỡ trước kia cô đã ăn rất nhiều rồi nhưng nào ngờ khi mang thai cô lại còn ăn nhiều hơn trước nữa chứ.

- "*Vậy anh mau dọn đi Tiểu Ngạn về thấy như vậy sẽ không hay đâu*". Nghe Tuấn Thành nói cô vội bỏ miếng gà mình đang ăn xuống bàn tay chân luống cuống cầm lấy mấy vỏ đồ ăn của mình kia.

Tuấn Thành thấy cô như vậy chỉ biết lắc đầu rồi thu dọn tất cả để vào sọt rác. Đúng lúc này đám người của anh vừa về đến cô thấy anh về liền chạy ra ôm lấy anh.

- "**Sao vậy?**". Thấy cô tâm tình anh tốt hơn hẳn, một tay ôm thắt lưng cô một tay xoa đầu cô.

- "*Em nhớ anh*". Cô chu chu môi làm nũng khiến anh chợt phì cười bởi thái độ trẻ con của cô.

- "**Trưa nay em đã ăn gì chưa?**". Anh nghe cô nói vậy trái tim như có ai đó rót mật ngọt vậy. Ôm chặt cô hơn hồi.

- "*Vẫn chưa a~*". Cô nói rồi hình mũi nhìn anh.

Anh nhìn cô nhũn mảy rõ ràng trên khóe miệng còn vương lại màu của que cay và mỡ của gà rán vậy mà lại bảo bản thân chưa ăn. Nhưng nhìn cô như vậy anh lại không nổi la cô chỉ biết nên cưng chiều con mèo con này thôi. Anh kéo cô lại sofa ngồi tiện tay lấy khăn giấy trên bàn lau khóe môi cho cô.

Thấy hành động của anh cô chợt nhật ra hình như bị lộ rồi thì phải a~. Chết tiệt như vậy mà cũng bị lộ nữa haizz chắc cô xong rồi.

- "**Tuấn Thành mau đặt nhà hàng cho tôi và Lạc Y dùng bữa trưa. Lần sau không để cô ấy ăn trễ bữa nữa**". Đang trầm lo lắng trong lòng chợt nghe giọng anh nói cô bất giác ngẩng mặt nhìn anh.

Tuấn Thành dạ một tiếng rồi lấy điện thoại đặt nhà hàng cho anh.

- "**Haha Tân Ngạn Quân cậu cũng lạ quá đó. Trước khi thay đổi tần số nên cho chúng tôi biết trước chứ**". Hạ Khải Phong nhìn anh bật cười ha hả.

- "Khô cho chú rồi". Bảo Lâm nhìn Tuấn Thành nói khiến Tuấn Thành càng đen mặt hơn. Lão đại người cũng quá sùng vợ rồi, rõ biết cô ấy nói dối mà còn dung túng.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_87

Anh cùng cô đi đến một nhà hàng sang trọng gần đó. Các nhân viên vừa nhìn thấy anh và cô vào ánh mắt liền không rời khỏi anh.

Một người đàn ông đẹp trai ngũ quan đẹp như tạc tượng, trên người lại mặc một bộ âu phục khiến cho khí chất anh càng tăng thêm.

- "*Bé em*". Thấy mọi người mãi nhìn vào người đàn ông của mình cô có phần khó chịu trong lòng quay sang nhìn anh chu môi làm nũng.

Anh lấy tay gõ nhẹ vào trán cô rồi bế xốc cô lên. Ánh mắt anh lúc nào cũng có phần dịu dàng khi nhìn vào cô. Đôi chân bước nhanh vào phòng ăn khi này Tuấn Thành đặt cùng cô ăn xong bữa trưa của mình.

- "Tiếp theo anh có dự định như thế nào?". Cô ngồi nhìn anh ánh mắt thận trọng nói

- "**Đầu tư thật nhiều vào công ty ông ta, sau đó bất ngờ rút vốn khỏi công ty của ông ta khiến ông ta không kịp trở tay**". Anh nói với vẻ mặt bình thản khiến cô bất giác nhũn mảy với người đàn ông này.

Ăn xong anh cùng cô về công ty ¥S lấy vài tập hồ sơ rồi sang tập đoàn Cô Thị.

- "Lạc Y con đến rồi".. Phan Dĩ Minh thấy cô liền nở một nụ cười tươi.

Đối với ông ta bây giờ cô chính là mỏ vàng của ông ta.

Cô không nói gì chỉ lạnh nhạt liếc mắt nhìn ông ta rồi đi lại ngồi lên sofa gần đó.

- "*Chúng ta nên bàn vào hợp đồng?*". Cô cất giọng lạnh lùng khiến ông ta bất ngờ trước thái độ và lời nói của cô.

- "Được được". Phan Dĩ Minh nói rồi đi lại cùng cô bàn vài chuyện hợp đồng.

- "*Hợp đồng 500 vạn tệ, nếu các người có thể làm cho tôi cảm thấy tin tưởng thì tôi sẽ đầu tư vào giúp các người*". Sau một lúc bàn hợp đồng cô cất giọng nói rồi đứng lên đi ra ngoài. Anh nhếch môi cười với hành động này của cô xem ra mèo nhỏ của anh đã có thể tự trả thù rồi.

Nghe đến số tiền 500 vạn khiến Phan Dĩ Minh lại có phần vui vẻ. Con số đó thật sự rất lớn nó có thể cứu được công ty của ông bây giờ. Xem ra Cố Lạc Y vẫn còn có ích cho ông.

Sau lần gặp mặt lần đó cô liền cho người vào tập đoàn Cố Thị để làm nội gián cho mình.

Anh thì lại rất hứng thú với việc trả thù của cô và cũng muốn xem cô có thể tự trả thù hay không. Tuy nhiên cô vẫn không làm cho anh thất vọng. Các cách ra tay của cô rất dứt khoát lại thêm có phần sâu hiểm.

Tại phòng ngủ của anh và cô

- "**Lạc Y, em nghĩ ngại đi đừng để bản thân một mình**". Anh nói rồi xoa đầu cô.

- "*Án*". Cô đang đọc tài liệu nghe anh nói vậy liền ngẩn đầu nhìn anh.

Cô bỏ tài liệu sang một bên đi lại ngồi lên đùi anh hai tay ôm cổ anh tư thế rất là ám muội nha.

Anh nhìn cô bằng ánh mắt có phần sùng nịnh, ánh mắt này chỉ dành cho riêng một mình cô mà thôi.

Nhìn đôi môi mọng màu hồng nhạt của anh cô liền cúi xuống hôn nhẹ môi anh. Nụ hôn nhẹ nhàng lướt qua trên môi khiến anh như có mật ngọt rót vào lòng.

- "**Em thật khôn nặn, sao lại dụ dỗ trai nhà lành?**". Anh nhếch nếp nhìn cô vuốt nhẹ khuôn mặt nhỏ của cô.

Anh nói xong nhanh chóng cúi xuống hôn môi cô. Nụ hôn điên cuồng như dã thú đang ăn miếng mồi ngon. Có lẽ vì hành động của anh quá nhanh nên cô không kịp phản ứng chỉ để mặc anh hôn mình.

- "**Nếu em đã dụ dỗ tôi thì đêm nay tôi chỉ đành chiều theo ý em**". Anh nói rồi bế cô đặt lên giường. Thân hình cao lớn liền nằm lên người cô hôn sâu vào đôi môi anh đào kia.

- "*Anh xuống đi nặng quá*". Coi đây anh ra khỏi người mình. Anh nắm lấy bàn tay cô đang đẩy mình rồi cùng cô lật ngược lại.

Tình hình hiện giờ là cô đang nằm trên người anh. Cô nhìn anh khuôn mặt bỗng ửng đỏ, cúi xuống cắn nhẹ môi anh. Cô thật không ngờ anh lại có thể vô sĩ đến như thế.

- "**Dụ dỗ anh đi**". Anh nhìn cô nói ánh mắt thích thú nhìn biểu hiện của cô.

Và cứ như thế trong phòng cô lại có những âm thanh mỹ dị vang lên. Khiến mặt trắng phai xấu hổ mà núp sau những ngọn cây cao.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương 87

Sáng hôm sau cô thức dậy trên người toàn là dấu vết của sự ân ái tối qua. Cả thân thể mệt mỏi cô cứ dựa vào lòng ngực anh. Còn anh thì ngược lại, tâm trạng anh có vẻ rất ư là tốt. Ánh mắt của anh hiện rõ sự thoải mái và vui vẻ.

-*" Hôm nay em muốn ở nhà ngủ, chẳng muốn đi làm đâu".* Cô dụi dụi vào ngực anh nói giọng nói nhỏ nhẹ êm dịu khiến trái tim anh dường như tan chảy.

-*" Được rồi, em ở nhà đi".* Anh nói rồi cúi xuống hôn vào trán cô một cái sau đó rời giường lấy một bộ âu phục và vào phòng tắm để thay.

Khi anh ra thì cô cũng đi vào phòng tắm thay đồ, khi đi ra cô mặc trên người một bộ đồ màu hồng phấn nhìn rất đáng yêu. Anh thấy cô như thể liền nhếch môi cười đi lại bế cô lên cùng cô xuống phòng ăn.

Anh vừa xuống đến phòng ăn thì cả đám của Hạ Khải Phong cũng vừa đến. Họ nhanh chóng ngồi vào vị trí của mình rồi đợi món ăn.

-*" Hôm nay Lạc Y sẽ ở nhà tịnh dưỡng, Khải Phong cậu ở lại chăm sóc cho cô ấy".* Anh nhìn mọi người nói với chất giọng nghiêm túc.

-*" Nay,tôi qua cậu hành hạ Lạc Y lắm sao mà nay phải ở nhà thế?".* Hạ Khải Phong không quên trêu chọc cô. Tuấn Thành, Tô Hàm, Ngụy Tôn, Bảo Lâm và Minh Khiêm nghe anh ta nói thể chỉ lắc đầu ngao ngán. Người dám hỏi những câu này cũng chỉ có Hạ Khải Phong mà thôi.

Nghe câu hỏi của Hạ Khải Phong khuôn mặt cô chột ửng đỏ. Cô không nói gì chỉ biết cúi mặt để che dấu đi sự lúng túng của mình. Hạ Khải Phong thấy đáng vẻ của cô thì bật cười lớn hơn.

-*" Tôi thấy có vẻ cậu rất rảnh? Đạo này kinh tế của tôi có chút xuống dốc rồi. Chắc tôi phải nhờ cậu đi đào ít kim cương từ Sahara về đây".* Thấy cô bị Hạ Khải Phong trêu chọc đến khuôn mặt đỏ bừng bừng như quả cà chua chín anh liền nhủ mảy mảy nhìn Hạ Khải Phong nói.

-*" Tôi bận lo mẹ già, con nhỏ vợ hiền rồi".* Nghe anh nói thể Hạ Khải Phong liền nói một tràng sau đó im bặt.

Anh liếc mắt nhìn anh ta, sau đó nhìn sang cô thấy cô cười tươi anh liền nhếch môi cười, ánh mắt vô cùng sùng sịnh cô.

Hạ Khải Phong thấy anh như thể liền rùng mình. Khi này dùng giọng điệu hết sức đáng sợ nhưng giờ lại dùng ánh mắt này. Ôi trời Tần Ngạn Quân bị trúng lời nguyên tình yêu rồi.

Cùng lúc đó các đầu bếp lần lượt mang thức ăn ra ngoài. Trên bàn toàn những món dinh dưỡng tốt cho thai phụ. Đương nhiên cô vốn có bản tính háo ăn nên chỉ lo ăn thật nhanh.

-*" Nay, chúng tôi đâu phải thai phụ? Sao cứ cho chúng tôi ăn những món này thế?".* Hạ Khải Phong nhìn quanh bàn thức ăn liền nhủ mảy mảy nhìn anh nói. Những người còn lại nghe Hạ Khải Phong nói thể liền rất hài lòng mà gật đầu liên tục.

-*" Thế các người muốn ăn đồ ăn ở đây hay sang Châu Phi ăn?".* Anh nghe Hạ Khải Phong nói rồi dùng ánh mắt sát bén nhìn anh ta. Nếu ánh mắt có thể biến thành dao thì có lẽ Hạ Khải Phong đã bị phanh thây trăm mảnh rồi.

-*" À Tôi nói này Tuấn Thành, thức ăn này cũng rất tốt mà? Đừng chê khen nữa ăn nhiều vào".* Hạ Khải Phong vừa nói vừa cầm miếng bánh mì sandwich nhét thẳng vào miệng Tuấn Thành khiến anh ta không kịp phản ứng.

Ngụy Tôn, Tô Hàm và Bảo Lâm lắc đầu nhìn Tuấn Thành đang bị nhét cả cái bánh mì kia. Thấy cũng tội nhưng thôi cũng kệ có lẽ do bản thân Tuấn Thành đã tạo nghiệp đấy.

-*" Nay, Tuấn Thành là người của Tiểu Ngạn đấy".* Cô vừa ăn vừa nói.

Lúc này Tuấn Thành nhìn cô như một vị cứu tinh liền gật đầu liên tục.

-*" Tôi vô tội? Tôi rất nhân từ đấy".* Hạ Khải Phong nói với giọng điệu như ta đây chẳng làm gì nên tội.

Cả buổi ăn cứ vui nhộn như thế rồi qua. Một lúc sau cả phòng ăn chỉ còn cô và Hạ Khải Phong, anh cùng mọi người đã đến công ty rồi.

-*" Tiểu Y Y nói thật tôi biết đi. Tôi qua cô cùng Quân đã làm bao nhiêu hiệp thế?".* Hạ Khải Phong mặt dày vô sỉ nhìn cô hỏi.

-*" Anh vô sỉ quá đấy".* Cô đỏ mặt nhìn anh ta nói rồi tiếp tục ăn quả cherry mà mình thích.

-*" Không hề, da mặt tôi mỏng lắm đấy. Như một tờ giấy mong manh vậy đó".* Hạ Khải Phong nói như kiêu cả thể giới đều đang hiểu lầm anh ta khiến anh ta vô cùng uất ức.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Nghe Hạ Khải Phong nói cô thầm khinh bỉ. Mặt anh ta mà mỏng thì trên thế giới này tìm đâu ra người mặt dày hơn? Đang đùa cô đấy à?

- "*Trên sợi dây chuyền của anh nó có...*". Cô đang nhâm nhi ăn cherry thì thấy mặt dây chuyền của Hạ Khải Phong hình như là có gì đó. Cô đưa tay định tháo ra hộ anh ta thì Hạ Khải Phong nhanh chóng tránh đi.

- "*Không có gì đâu*". Anh ta tránh khỏi cánh tay cô rất nhanh rồi lại mỉm cười nhìn cô.

- "*Mặt dây chuyền này có thể mở ra. Bên trong là ảnh của người rất quan trọng với anh đúng không?*". Cô như hiểu ra gì đó nhìn Hạ Khải Phong hỏi bằng chất giọng vô cùng nghiêm túc.

- "*Quan trọng hơn cả sinh mạng của tôi*". Hạ Khải Phong dùng một tay sờ lên mặt dây chuyền nói. Ánh mắt hiện lên một tia hạnh phúc khác lạ dường như trong ánh mắt của anh ta còn có chuyện gì đó mà chưa thể nói được.

- "*Chắc là của tiểu mỹ nhân nào rồi. Đó là dây chuyền tự thiết kế cơ mà*". Cô nhếch môi thích thú nhìn Hạ Khải Phong. Cô và anh ta tuy ít tiếp xúc nhưng rất hiếm khi cô thấy ánh mắt đó của Hạ Khải Phong.

- "*Là cô ấy tự thiết kế*". Hạ Khải Phong vừa nói vừa cầm ly rượu trên bàn uống một ngụm. Chất lỏng màu hổ phách chảy xuống cổ họng khiến anh ta dường như có phần dễ chịu hơn.

- "*Cô gái đó đâu?*". Nghe Hạ Khải Phong nói thế cô liền tỏ thái độ thích thú nhìn anh ta cất giọng hứng thú hỏi.

- "*Không biết*". Nghe cô hỏi vậy Hạ Khải Phong chợt nhếch môi cười tự giễu. Nụ cười này khiến cho Hạ Khải Phong thêm phần buồn bã.

- "*Thế anh và cô ấy gặp ở đâu?*". Cô nhìn anh ta hỏi tiếp. Cô rất thích thú với những việc như vậy a~.

- "*Trên trái đất*". Hạ Khải Phong vừa nói tay cầm ly rượu lắc nhẹ.

- "*Chẳng lẽ trên trời*". Đúng thật là làm cô mất hứng. Nhưng mà không sao, cô và anh ta còn gặp nhau dài dài mà.

- "*Tôi đi ngủ đây*". Cô nói rồi đứng dậy đi về phòng.

- "*Cẩn thận đấy*". Hạ Khải Phong nhìn theo cô nói rồi tiếp tục uống rượu.

Đối với anh ta cô cũng như là em gái nên anh ta có phần quan tâm đến cô. Nhìn cô anh ta lại càng thêm nhớ đến cô gái đặc biệt trong lòng anh ta. Phải nếu anh ta nhận ra tình cảm của mình sớm thì anh ta đã không mất đi cô gái ấy.

Bây giờ cô gái anh ta yêu đang ở đâu bản thân anh ta cũng không rõ. Anh ta đã cho người tìm rất nhiều nơi, rất nhiều đất nước nhưng dù chỉ là một chút tung tích của cô gái kia cũng không có. Cứ như thể cô gái đó đã hoàn toàn biến mất khỏi thế gian này vậy.

Tối hôm đó anh về đến cô liền chạy ra ôm chặt anh. Tuy nhiên anh lại gạt tay cô ra khỏi người mình. Ánh mắt liếc qua Hạ Khải Phong rồi đi nhanh về phòng họp của họ. Đám Tuấn Thành cũng vội đi theo sau anh chỉ có cô vẫn chưa kịp ứ ớ gì cả.

Một cảm giác hụt hẫng chợt ập đến cô chỉ biết lặng lẽ bước về phòng mình. Khi khóa cửa phòng lại nước mắt cô chợt rơi xuống. Là vì bản thân cô dạo gần đây nhạy cảm hay vì sự vô tình khi này của anh?

Nước mắt cô cứ thế rơi xuống liên tục. Cô ngồi co chân trên giường nhìn về cửa phòng. Có lẽ anh đã dẫn chán cô rồi.

Cũng phải dù trước kia cô xinh đẹp, quyến rũ đến thế nào nhưng bây giờ cô đã là phụ nữ mang thai rồi. Dáng vẻ không còn đẹp nữa nên anh cũng không còn tình cảm với cô nữa.

Có lẽ anh đã mệt mỏi với cô rất nhiều. Khi này anh gạt tay cô ra tuy là hành động không bình thường như thế nhưng lại làm cho cô suy nghĩ đến rất nhiều chuyện.

Đột nhiên một cơn đau quặn thắt từ bụng, cô dùng tay ôm chặt bụng mình chạy thật nhanh lên phòng họp của anh. Cơn đau ở bụng càng dữ dội hơn khiến cô không thể đứng vững cô đã ngã đi ở trước cửa phòng của mình, máu cũng bắt đầu chảy ra.

Lúc này một người giúp việc đang từ lầu 2 đi lên thấy cô thế liền gọi người đỡ cô vào phòng và gọi bác sĩ đến.

Sau đó cô ta chạy thật nhanh lên phòng họp của anh. Trước phòng họp của anh cô giúp việc kia liên tục gõ cửa thật mạnh. Đang bàn về công việc nghe thấy có người làm phiền mình anh nhúm mày liếc mắt cho Tuấn Thành ý bảo ra xem ai to gan đến thế.

- "*Tiểu...Tiểu...Thư bị động thai rồi*". Cô ta thấy Tuấn Thành liền nhanh chóng nói có lẽ vì gấp rút mà lời nói có phần ngắt quãng.

- " Cô xuống trước đi". Tuấn Thành nói rồi xoay người vào trong.

- " Lão đại, vừa nãy có người báo Lạc Y bị động thai rồi". Tuấn Thành cúi người nhìn anh nói.

Anh nghe thế ánh mắt hiện lên tia tức giận, nhanh chóng đứng dậy rồi đi tìm cô. Hạ Khải Phong cùng những người còn lại cũng nhanh chóng chạy theo sau anh. Xuống đến trước cửa phòng ngủ của mình và cô đập vào mắt anh là 1 cô giúp việc đang xử lí một vũng máu. Lòng anh chợt hiện lên tia lo lắng nhanh chóng vào phòng xem tình hình của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#chương_90

Trong phòng là cô đang được truyền dịch. Khuôn mặt cô cũng dần đỡ hơn khi nãy.

Ai sảy bước nhanh về phía cô, bắt chợt cô bác sĩ ngã vào người anh. Theo quán tính anh đưa tay đỡ cô ta rồi dừng lại nhìn cô.

- " Tần Chủ Tịch, tôi có chuyện muốn bàn riêng với ngài về tiểu thư". Được anh đỡ cô bác sĩ trẻ kia có phần lúng túng, khuôn mặt có chút ửng hồng.

Cô nhìn theo bóng lưng anh cười nhẹ rồi nằm xuống lấy chăn trùm kín người lại. Trong chăn nước mắt cô lại rơi lần nữa. Là do cô nghĩ nhiều sao? Trước đến nay anh chưa từng để người phụ nữ nào dựa vào người mình nhưng hôm nay lại đỡ cô bác sĩ kia.

Ừ thì phụ nữ mang thai vốn rất nhạy cảm, lại rất dễ rơi nước mắt. Có lẽ việc anh đỡ người phụ nữ khác chỉ là thể hiện sự quan tâm bình thường mà thôi. Nhưng sao đối với cô anh lại khó chịu đến thế?

Hạ Khải Phong nhìn thấy biểu hiện của cô như thế chỉ biết lắc đầu ngao ngán. Có lẽ cô đang hiểu lầm anh rồi, nhưng cả Hạ Khải Phong cũng chẳng biết giải thích cho cô như thế nào nữa.

Một lúc sau anh vào phòng nhìn chằm chằm vào cô đang nằm trùm chăn kín người trên giường. Đôi mắt sắt bén nhìn vào cô, trong đôi mắt nâu đỏ kia không hề che dấu đi sự tức giận của anh ngược lại càng khiến cho anh thêm phần đáng sợ.

-**" Các người ra ngoài"**. Anh liếc mắt qua đám người Hạ Khải Phong nói bằng chất giọng vô cùng lạnh lùng.

Họ nghe thế liền đi nhanh ra ngoài lòng họ thầm cầu nguyện cho cô gái đang nằm trong phòng kia. Lần này anh thật sự đã tức giận rồi họ lúc này chỉ cầu mong cho cô qua khỏi nạn hôm nay mà thôi.

Trong phòng anh

Thấy cô nằm trên chòm chăn kín mít trên giường, anh đi lại lật tung tấm chăn của cô ra. Cô bất ngờ bị anh lấy đi tấm chăn khuôn mặt bỗng chốc biến sắc trở nên trắng bệch.

-**" Em làm sao?"**. Vốn đang rất tức giận nhưng nhìn thấy khuôn mặt trắng bệch của cô lòng anh chợt dịu lại đôi chút có lẽ vì anh không nỡ nặng lời với cô.

-**" Em không biết"**. Cô nhìn anh ánh mắt lo lắng, anh hỏi thế là hỏi gì chứ?

-**" Không sao nữa rồi, có anh đây"**. Anh kéo cô ngồi dậy và ôm chặt cô vào lòng mình.

Nhận thấy vòng tay anh ôm mình cô cũng ôm chặt thắt lưng anh nước mắt lại tiếp tục rơi.

-**" Đừng khóc, em làm sao thế?"**. Cảm nhận được người con gái trong lòng mình khóc anh liền cúi xuống nhẹ nhàng lau đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt của cô.

-**" Có phải anh không còn tình cảm với em nữa không?"**. Cô nhìn anh ánh mắt trong veo đến lạ.

-**" Ngốc"**. Nghe cô nói thế anh dùng tay gỡ nhẹ lên trán cô. Xong rồi nhanh chóng cúi xuống hôn đôi môi đỏ của cô.

- " *Nhưng anh....* ". Cô nhìn anh nói như muốn nhắc lại những chuyện đã xảy ra.

- " **Không có gì dừng nghĩ nhiều** ". Anh nói rồi đứng dậy đi vào phòng tắm. Thấy anh có ý đi nên cô đã nắm cánh tay anh lại khiến cho một miếng gạc băng bị sức.

Như thể chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra nên cô vẫn trơ mắt nhìn miếng băng gạc trên tay anh rơi xuống.

- " *Anh bị sao thế? Tiểu Ngạn?* ". Cô vừa lo lắng vừa sợ hãi. Trên tay của anh có cả một vết thương rất dài, miệng vết thương còn chưa được may lại.

- " **Anh không sao** ". Anh thở dài rồi xoa đầu cô nói, lời nói của anh không có phần thuyết phục gì đối với cô bây giờ.

- " *Để em băng vết thương lại cho anh* ". Cô nhìn anh dịu dàng nói. Không để anh phản ứng cô đã vội lấy hộp y tế trên bàn rồi kéo anh ngồi xuống.

Tuy nhiên sức lực của cô không thể nào kéo nổi một người như anh rồi, nhưng anh vẫn ngồi xuống cho cô băng bó vết thương của mình lại. Bởi vì anh biết nếu không cho cô băng bó lại thì cô sẽ khóc nữa đây.

- " **Bảo bối, không sao cả không đau** ". Anh nhìn cô nhếch môi nói. Cô gạt đầu rồi tiếp tục băng bó vết thương cho anh.

Lúc này cô mới nhận ra những hành động kì lạ của anh hôm nay. Vì anh không muốn cô lo lắng cho vết thương của mình nên anh mới làm thế. Nhưng mọi việc cũng không thể giấu cô lâu hơn được cũng vì việc cô bị động thai.

- " **Sau này em chỉ được ở cạnh anh dù là ở bất kỳ nơi đâu đi nữa có nghe không?** ". Anh nhìn cô đang chăm chú băng bó vết thương cho mình nói.

- " *Tại sao?* ". Nghe anh nói cô có phần thắc mắc nghiêng đầu nhìn anh hỏi lại.

- " **Việc của Phan Dĩ Minh anh giải quyết xong rồi** ". Nói rồi anh xoa nhẹ đầu cô. Anh đã rút vốn đầu tư lại toàn bộ chứng cứ ông ta tham nhũng cũng bị anh đưa cho sở cảnh sát ở Thượng Hải này.

Gia đình của Phan Dĩ Minh chỉ trong một ngày mà bị anh vạch trần tất cả các chứng cứ khiến họ một phen kinh ngạc lẫn lo sợ.

- " *Mai em muốn gặp bọn họ lần nữa* ". Cô nhìn anh nói, việc anh giải quyết xong đám người của Phan Dĩ Minh cô cũng không quá ngạc nhiên cô cũng đã biết rõ con người của anh.

- " **Để xem đã** ". Anh nói rồi nhếch môi nhìn cô. Cô nhìn anh cười rồi ôm cổ anh hôn môi anh. Nụ hôn vốn nhẹ nhàng ở lúc đầu, anh nhanh chóng đổi thành thể chủ động chiếc lưỡi lạnh buốt của anh tìm chiếc lưỡi đình hương của cô mà đùa nghịch.

- " Nghĩ ngơi đi ". Khi kết thúc nụ hôn kia anh kề tai cô nói nhỏ và quay người đi vào phòng tắm.

Lúc này lòng cô chợt hiện lên một nỗi bất an. Cứ như cô sẽ mất anh vậy, cảm giác này vô cùng đáng sợ đối với cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#Chương_91

Một lúc sau anh bước ra từ phòng tắm trên người là một bộ đồ ngủ nhẹ nhàng thoải mái. Nhìn cô đang nằm trên giường nhìn mình anh chợt nhếch môi cười nhẹ.

- " **Sao em không nghĩ ngơi đi?** ". Anh đi lại giường ngồi xuống và vuốt tóc cô.

- " *Em nhớ anh* ". Cô nói rồi vòng tay ôm thắt lưng anh. Lúc này anh chỉ biết nhếch mép cười nhẹ người con gái của anh đáng yêu thật.

- " **Nếu sau này không còn anh thì em sẽ thế nào?** ". Anh nhìn cô nói ánh mắt hiện lên tia ấm áp vô cùng.

- " *Em sẽ quên anh và tìm một người khác* ". Cô nói rồi quay mặt sang hướng khác.

Anh thấy cô như thể liền nằm xuống cạnh cô, nhân cơ hội kéo cô ôm trọn vào lòng. Cuối xuống hôn nhẹ mái tóc của cô.

- " Sao thế?". Anh nhìn cô hỏi bàn tay vuốt nhẹ mái tóc của cô

- " Em không cho anh nói những lời như thế nữa. Em rất sợ sẽ mất anh". Cô nói rồi nhìn anh nước mắt bắt chợt chảy ra.

Anh gạt đầu rồi dùng tay âu yếm lau đi những giọt nước mắt trên khuôn mặt xinh đẹp của cô.

Sáng hôm sau

Cô lười biếng thức dậy, cái đầu nhỏ dụi dụi vào khuôn ngực rắn chắc của anh. Anh dùng tay véo nhẹ mũi cô rồi hôn nhẹ vào trán cô.

- " Nhóc con". Anh xoa đầu cô và gọi nhẹ.

- " Em muốn ngủ". Cô nói rồi tiếp tục dụi vào ngực anh và ngủ một cách ngon lành.

Đối với cô bây giờ có kẻ ông trời sắp xuống thì cô vẫn có thể ngủ say sưa trong lòng anh. Thấy cô mê ngủ như thế anh chỉ biết lắc đầu rồi ôm chặt cô vào lòng.

- " Hôm nay em không đến gặp Phan Dĩ Minh?". Anh cất giọng trầm ấm nói.

Nghe thế cô vội vàng ngồi dậy, nhanh chóng xuống giường và làm vệ sinh cá nhân. Một lúc sau cô bước ra từ phòng tắm với chiếc váy màu trắng có những đóa hoa bi ngạn nhỏ li ti trên váy cô. Mái tóc xõa dài, thêm khuôn mặt xinh xắn càng khiến cho cô như một thiên sứ vậy. Vô cùng xinh đẹp đáng yêu.

- " Em xong rồi". Cô đi lại cạnh anh nhìn anh nói nhỏ.

Anh nhìn cô gạt đầu rồi đi lấy đồ và đi vào phòng tắm. Lúc sau anh đi ra bộ đồ ngủ trên người đêm qua đã được thay bằng bộ complet màu đen. Nhìn anh càng thêm sự lạnh lùng, và lạnh khốc. Mà cũng đúng trước nay ngoại trừ cô ra có lẽ anh chẳng hề quan tâm hay dịu dàng với người con gái nào khác.

- " Tiểu Ngạn, chúng ta đi thôi". Cô đi lại ôm cánh tay anh dịu dàng nói. Anh gạt đầu khẽ vòng tay ôm chặt thắt lưng của cô kéo cô vào lòng.

Cô nhìn anh cười rồi nhón chân hôn má anh một cái xem như là một lời cảm ơn của cô đối với anh.

Cả hai cùng nhau xuống phòng ăn, thấy anh xuống đám Tuấn Thành nhanh chóng ngồi ngay ngắn vào vị trí của mình. Anh liếc mắt nhìn một lượt rồi ngồi vào vị trí của mình kế bên đó là cô.

- " Quân, bao giờ chúng ta xuất phát?". Hạ Khải Phong nhìn anh nói.

- " Khi ăn xong". Anh vừa dứt lời thì các đầy bếp cũng lần lượt mang món ăn lên anh gấp lấy một món để vào bát của cô ánh mắt ngập tràn sự sùng nịnh.

Cứ như thế họ cùng nhau ăn sáng và rồi cùng đến bệnh viện. Nơi mà Phan Dĩ Minh đang nằm.

Đứng trước phòng bệnh của Phan Dĩ Minh cô thở nhẹ một cái rồi mở cửa bước vào.

Cô nhìn Phan Dĩ Minh nằm trên giường bệnh trên tay truyền nước biển còn phải gắn máy thông khí nhân tạo. Bây giờ ông ta không còn đáng vẻ của một người đàn ông ngạo mạn, khí chất và phong lưu như trước đó nữa.

Cô đi lại cạnh giường ông ta ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh tay cầm một miếng khăn giấy ướt nhẹ nhàng lau tay cho ông ta.

- " Phan Dĩ Minh ông đã hối hận rồi chứ?". Cô nhìn ông ta nói ánh mắt hiện lên tia căm tức.

- " Cổ Lạc Y, mày....mày...đúng là đại...đại nghịch bất đạo". Ông ta nhìn cô tức giận lên tiếng, tuy nhiên có chút khó khăn trong việc nói chuyện.

- " Đại nghịch bất đạo? Cái gì gọi là đại nghịch bất đạo? Đó là vì tôi hại ông nằm trên giường bệnh thế này sao? Phan Dĩ Minh đây là do báo ứng của ông đó". Cô nói rồi nở nụ cười quỷ dị nhìn ông ta nói.

- " Ông đứng trước giường bệnh của mẹ tôi nói ra rất nhiều lời cay độc khiến bà phà qua đời vì bệnh tim tái phát. Ông hại chết ông ngoại tôi để chiếm lấy tập đoàn Cổ Thị, ông hại chết ba ruột của tôi hại chết mẹ nuôi của tôi đây là báo ứng của ông đấy". Cô tức giận nhìn ông ta hét lớn. Ánh mắt cô lúc này chỉ đầy sự uất ức cùng thêm đó là sự đau đớn vô cùng. Nước mắt cứ rơi xuống theo mỗi câu nói của cô.

Ai mà không đau lòng, không tổn thương khi người mình luôn tin tưởng, người mình luôn ngưỡng mộ suốt 18 năm trời lại là kẻ thù lớn nhất của mình? Đột nhiên lúc này một cơn đau nhói ở bụng dưới, đôi chân mày cô bắt gặp nhú lại bàn tay cầm ly nước bất giác rơi xuống tạo ra tiếng động.

Nghe thấy trong phòng có tiếng động anh vội mở cửa chạy vào. Thấy sắc mặt trắng bệch đến toát mồ hôi của cô anh bất giác nhú mày. Cúi xuống bế cô

đi thẳng về phòng khám phụ khoa.

- " Tiểu Ngan, em trả thù xong rồi nhưng sao em lại không thấy dễ chịu vậy? Ba em, mẹ em và ông em có vui hay không?". Nằm trong lòng anh cô cất giọng hỏi.

- "**Em đã làm những gì có thể rồi, không cần làm gì nữa cả. Chỉ cần ở cạnh anh**". Nhìn cô gái của mình rơi lệ một cảm giác khó chịu từ trong trái tim băng giá của anh.

Vô tình anh biết được một câu chuyện thật rắc rối, ngay lúc này anh lại cảm thấy bản thân mình bất lực vì không biết làm cách nào để chặn lại những giọt nước mắt lăn dài trên má từ trái tim hiền lành và từ nỗi đau khôn xiết của người con gái anh yêu.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92

Anh bế cô lên thẳng phòng của khoa phụ sản. Đặt cô nằm trên giường, anh cúi xuống hôn nhẹ vào trán của cô.

- " Lạc Y, đừng khóc vì tôi sẽ đau lòng". Anh nhẹ nhàng lau đi nước mắt trên đang lăn dài trên má của cô.

- " Tiểu Ngan, em muốn về nhà". Cô nhìn anh đôi mắt đã sớm ửng đỏ, giọng nói của cô có chút khàn.

- " Kiểm tra xong anh đưa em về". Anh nhìn cô nói. Cô nghe vậy chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Một lúc sau bác sĩ đến kiểm tra cho cô suốt cả buổi anh vẫn ngồi lì trong phòng mặc cho bác sĩ cứ bảo anh ra ngoài chờ. Anh ngồi bên ghế vẫn nắm chặt bàn tay của cô như thể sợ rằng cô sẽ bỏ anh đi mất.

- " Tần Tổng, tiếp theo tôi sẽ giúp phu nhân siêu âm cho anh và phu nhân có thể nhìn thấy được em bé bên trong". Cô bác sĩ nhẹ nhàng xoa bụng cô nói, ánh mắt hiện lên tia cười nhẹ, có lẽ anh là người đàn ông đầu tiên mà ở cạnh vợ suốt cả quá trình kiểm tra sức khỏe của vợ, không rời khỏi vợ dù nửa bước.

Nghe bà ta nói vậy anh không nói gì chỉ gật đầu rồi nhìn vào màn hình trên kia. Bác sĩ thấy vậy liền tiến hành quá trình siêu âm cho cô. Hình ảnh của bào thai trong bụng cứ dần hiện lên trên màn hình.

- " Tần tổng và phu nhân thai nhi đã thành hình rồi, có lẽ chẳng còn bao lâu nữa hai vị sẽ có một thiên thần nhỏ xuất hiện". Bác sĩ chỉ vào màn hình nhẹ giọng nói.

Cô nhìn lên màn hình, bất chợt nắm chặt tay anh miệng nở một nụ cười hạnh phúc. Thiên thần nhỏ đó cũng chính là kết tinh tình yêu của anh và cô.

Sau khi kiểm tra toàn diện xong anh cùng cô đi ra ngoài. Bên ngoài Hạ Khải Phong, Tuấn Thành, Tô Hàm, Ngụy Tôn và Bảo Lâm đã đứng đợi sẵn. Anh chỉ liếc mắt nhìn họ rồi bế cô ra xe. Chính vì hành động này của anh khiến cho không ít cô gái trong bệnh viện này ganh tị với cô.

Khi ra đến xe anh để cô xuống và ngồi vào trong xe sau đó nhẹ nhàng kéo cô vào cùng mình. Đám Tuấn Thành cũng nhanh chóng vào xe và rồi chiếc xe của anh cứ phóng nhanh trên đường.

- " Tiểu Ngan, em muốn ngắm hoàng hôn". Cô nhìn anh nói ánh mắt của cô lúc này tràn đầy sự mong đợi. Anh gật đầu rồi liếc mắt nhìn Tuấn Thành. Như hiểu ý của anh Tuấn Thành lập tức lái xe đi lên núi. Có lẽ trên núi chính là địa điểm thích hợp nhất để ngắm hoàng hôn đẹp nhất.

Cả nhóm người của anh vừa lên chân núi liền có 2 chiếc xe đuổi theo phía sau xe anh. Một đám người đàn ông mặc đồ đen nghiêng người ra cửa sổ liên tục bắn súng vào xe anh.

- " Lão đại, phía sau hình như có người muốn gây chuyện với chúng ta". Như thấy điều gì đó không ổn Tuấn Thành liền cất giọng nói.

- " Giết". Anh ngã người vào ghế sẵn tay kéo cô ôm chặt vào lòng, miệng thốt ra một chữ rồi lại im lặng. Ánh mắt của anh chợt hiện lên tia chết chóc, hàn khí vốn có của anh cũng nhanh chóng bao trùm cả xe.

Bảo Lâm, Tô Hàm, Ngụy Tôn, Minh Khiêm và Hạ Khải Phong cũng nhanh chóng nghiêng người ra cửa sổ cầm súng liên tục nhắm đạn về phía sau. Có hai người mặc đồ đen đã chết do những viên đạn từ phía thuộc hạ của anh.

Một chiếc xe bất chợt tăng tốc đâm mạnh vào xe của anh khiến Tuấn Thành không kịp phòng bị. Chiếc xe như mất đà lao thẳng về phía bờ vực. Những người trong chiếc xe kia cũng đã bị người của anh giết sạch nhưng anh lại gặp một rắc rối lớn. Chiếc xe đang bị kẹt giữa hai chiếc xe của đám người kia và vực thẳm.

- "Khôn kiếp". Tuấn Thành nghiêng răng đập mạnh vào bờ lỉnh của xe. Chỉ vì sự bất cẩn của anh ta mà khiến tính mạng của mọi người như nghìn cân treo sợi tóc.

- "Quân, chúng ta không còn nhiều đạn nữa". Hạ Khải Phong ngồi vào xe nói, có lẽ anh ta chưa bao giờ khẩn trương như lúc này.

- "Tiểu Ngạn". Cô nhìn anh trong đôi mắt cô không hề che giấu sự lo lắng.

- "Quân, đẩy Lạc Y ra ngoài đi". Hạ Khải Phong bắt chợt lên tiếng.

- "Lạc Y, cầm lấy tấm thẻ này, số tiền bên trong sẽ lo được cho mẹ con em". Anh nhanh chóng đưa cho cô một tấm thẻ màu vàng và nói.

- "Tiểu Ngạn, em không đi đâu cả, em phải ở cạnh anh". Cô ôm chặt cánh tay anh nói.

- "Em là mạng sống của tôi, em phải bình an thì tôi mới có thể an tâm. Sau này phải biết tự lo ho bản thân và tuyệt đối không được quay về Tần Gia". Anh lạnh lùng nhìn cô nói rồi nhanh chóng đạp cửa đẩy cô ra ngoài. Có lẽ vì hành động này của anh đã khiến chiếc xe mất thăng bằng và cứ thế lao thẳng xuống vực thẳm.

Cô được anh đẩy nhanh ra ngoài, nên chỉ trầy xước vài chỗ nhưng còn anh và những người kia đã lao thẳng xuống vực thẳm kia rồi. Cô ngồi nhìn theo hướng chiếc xe rơi xuống mà chỉ biết câm lặng chẳng biết nói một lời nào.

Lúc này bầu trời chợt đổ mưa, cô vẫn ngồi đó ngồi rất lâu. Không nói, không cười cũng không khóc, cô chỉ nhìn theo hướng đó mà trái tim thất lại.

Một lúc sau cô thất thần đi xuống núi trên tay vẫn cầm tấm thẻ mà anh đã đưa cho cô và rồi cô ngất ngay ở chân núi.

- -----2 năm sau-----

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93

- -----2 năm sau-----

- "Khải Ngạn". Cô đứng chống tay nhìn về cậu nhóc vừa 2 tuổi đang ngồi trên giường chơi đồ chơi điện tử kia.

- "Mami.... mami về rồi". Cậu nhóc khá bụ bẫm đáng yêu nghe cô gọi liền bỏ đồ chơi xuống đi lại chỗ cô.

- "Con ở nhà có nhớ mami không?". Cô nhìn cậu nhóc trước mặt mình trong lòng ngập tràn sự hạnh phúc.

Cậu nhóc chỉ gật gù đầu rồi đưa tay đòi cô bế, cô cúi xuống bế cậu bé lên rồi hôn nhẹ và trán của cậu một cái rồi kêu.

- "Mami, hôm nay Thiên Thiên sẽ sang đây với con đấy". Cậu nhóc nói nhỏ với cô rồi tự nở nụ cười tươi rói.

- "Là chú Thiên". Cô nhẹ nhàng xoa đầu cậu bé rồi nói.

- "Là Thiên Thiên cơ". Cậu nhóc nghe cô nói vậy liền lắc đầu phản đối. Cái miệng nhỏ nhỏ xinh xinh chu lên trông rất đáng yêu.

- "Ngoan nào, không được gọi là Thiên Thiên mà phải gọi là chú Thiên". Cô nhìn cậu nhóc nói bằng chất giọng nghiêm túc khiến cho cậu bé dù không muốn cũng phải gật đầu thỏa thuận.

Thiên Thiên mà cậu bé nhắc đến chính là Lãnh Thiên chủ tịch của công ty giải trí Thiên Ca. Chính vào 2 năm trước nhờ anh ta đã cứu mẹ con cô nên cô mới có thể sống đến bây giờ. Còn cậu nhóc Khải Ngạn này chính là đứa bé năm đó, đứa con đáng thương của cô khi chưa kịp chào đời đã không thể gặp được cha của mình.

2 năm trôi qua thật nhanh, nhanh đến mức có lẽ mọi người đã quên đi việc tai nạn năm đó. Cũng có lẽ mọi người không kịp biết đến vụ tai nạn đó. Nhưng cô thì không quên được nó cứ mãi hiện về trong giấc ngủ của cô.

- -----

Tối hôm đó

- "Lạc Y, anh đến rồi". Một người đàn ông mặc vest đen lịch lãm đi vào nhà nhìn cô nói.

- "Lãnh Thiên, phiền anh quá, cứ bắt anh phải đi qua lại hoài thế này thì em ngại lắm". Cô đi ra nhìn người đàn ông trước mặt nói.
- "Không sao, với lại Khải Ngạn rất đáng yêu mà? Nên anh qua đây thăm cậu bé cũng không có gì phiền cả". Anh ta bế cậu nhóc lên rồi nhìn cô cười, được anh bế Khải Ngạn cười đến tí cả mắt lại, cái má nhỏ phúng phính của cậu càng đáng yêu hơn.
- "Anh cứ chiều nó quá đi giờ nó bỏ luôn người mami này rồi". Cô thấy cậu nhóc thích thú khi được Lãnh Thiên bế như thế.
- "Hồng...hong có Ngạn Nhi hông có bỏ mami đâu. Hay là mami với chú Thiên ở chung với nhau đi như thế thì Ngạn nhi có thể gặp cả chú Thiên và mami rồi". Cậu nhóc nhìn cô nói, tuy chỉ mới 2 tuổi nhưng cậu nhóc lại rất thông minh hơn hẳn những đứa trẻ cùng trang lứa khác.
- "Con đây lo chơi đi, mami đi nấu bữa tối". Cô nhủ mảy nhìn cậu nhóc, cô vội tìm cách đi vào phòng bếp để nấu bữa tối cho cả ba người.

Căn hộ này là do cô thuê, không lớn lắm chỉ có 2 phòng ngủ, phòng khách, phòng bếp, phòng tắm và phòng vệ sinh. Cậu nhóc thì có một phòng ngủ riêng cho mình với chủ đạo là màu trắng và đen. Còn phòng ngủ của cô thì ngay ở bên cạnh phòng của cậu.

- "Khải Ngạn ngoan, chú vào giúp mami con". Lãnh Thiên đặt cậu bé xuống ghế sofa rồi xoa đầu cậu bé. Sau đó liền đi vào phòng bếp phụ giúp cho cô.
- "Lạc Y, em có thấy ở đây rất trống vắng không?". Lãnh Thiên nhìn cô đang nấu đồ ăn chợt cất giọng nói.
- "Có sao? Em thấy vẫn rất ổn mà?". Cô cười cười nói lại.
- "Chẳng lẽ em không muốn cho Ngạn nhi có một người daddy sao?". Lãnh Thiên nhìn cô nói rồi nhanh chóng lấy rửa rau đi rửa cho cô.
- "Anh cứ khéo đùa, Ngạn nhi đương nhiên là có daddy rồi chỉ là....". Đang nói giữa chừng cô lại ngừng nói ánh mắt lại thoáng chút đượm buồn.
- "Lạc Y, anh ta đã chết rồi. Chỉ cần em đồng ý anh sẽ thay anh ta mà chăm sóc mẹ con em". Lãnh Thiên nói rồi đi lại ôm cô vào lòng.
- "Lãnh Thiên, em xin lỗi. Em là con thỏ ở trong hang sói của anh ấy, nên em vốn là người của anh ấy rồi. Em không quên anh ấy được". Cô vội đẩy Lãnh Thiên ra rồi nói.
- "Anh sẽ chờ em". Lãnh Thiên nhìn cô rồi nói.
- "Em không bắt anh phải chờ em, em không ép anh". Cô nhìn Lãnh Thiên ánh mắt có chút sự phức tạp.
- "Là anh tự nguyện". Lãnh Thiên nói rồi cười nhẹ. Phải trong 2 năm trước khi vô tình cứu cô thì anh đã có tình cảm với cô rồi. Anh biết việc cô có người yêu rồi và có con nhưng anh lại không bận tâm đến việc đó. Anh muốn thay người đó chăm sóc và bảo vệ cho cô.
- "Lãnh Thiên, hãy quên em đi và tìm cho mình một cô gái tốt hơn để yêu. Dù sao thì em cũng chỉ là một trong vô vàn những kỉ nữ bước qua trong cuộc đời anh thôi mà?". Cô nhìn Lãnh Thiên nói, nước mắt bất chợt rơi xuống. Cô biết anh ta có tình cảm với cô nhưng cô chỉ có một mình Tàn Ngạn Quân mà thôi.

Nghe cô nói vậy Lãnh Thiên không nói gì cả không gian cũng trở nên im lặng hơn, không khí ngột ngạt bao kín cả căn phòng.

- "Daddy của Ngạn nhi chính là chồng của em. Em tin anh ấy sẽ trở về". Cô nhìn Lãnh Thiên nói, bất giác đưa tay chạm vào sợi dây chuyền trên cổ mình.
- "Mami daddy là gì thế?".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94

Mami, daddy là gì thế?". Khải Ngạn cất giọng non nớt nhìn cô hỏi.

Nghe thấy giọng nói của cậu bé cô bất chợt nhủ mảy, đi lại ôm cậu bé vào lòng như thay lời xin lỗi đối với đứa con của mình. Cũng đúng, trong hơn 2 năm qua con cô nào có một người cha? Cha của con cô đã bỏ hai mẹ con cô rồi.

- "Ngạn Nhi, daddy là người cùng mami sinh ra con. Nhưng bây giờ daddy của con đang bận rồi không thể đến gặp con đâu". Cô nhẹ giọng nói, mặc dù bên ngoài mặt cô rất thản nhiên nói nhưng tận sâu trong tim cô lại có một nỗi đau luôn len lỏi trong đó.

Khải Ngạn nghe mami nói vậy liền gật đầu rồi cười thật tươi. Cậu đây hiểu mami nói gì nhưng cậu biết là daddy của cậu đang rất bận nên không thể ở

cạnh cậu và mami.

- "Ngan nhi ngoan, ra ngoài ngồi đợi chú và mami con sắp nấu cơm xong rồi". Lãnh Thiên xoa đầu cậu bé nói ánh mắt luôn đầy sự ôn nhu.

- "Vâng ạ". Cậu bé nói rồi chạy ra bàn ngồi chờ mami và chú mang đồ ăn ra.

Khi mọi thứ đã xong cô, Lãnh Thiên và Khải Ngạn cùng nhau ăn bữa tối của mình. Sau đó cậu bé vào phòng của mami ngủ, vì cậu rất thích ngủ cùng mami.

Bên ngoài phòng khách cô cùng Lãnh Thiên ngồi đối diện với nhau. Cô nhìn thẳng vào đôi mắt của Lãnh Thiên đôi mắt luôn chứa đựng hình ảnh của cô trong đó.

- "Lãnh Thiên, cảm ơn anh trong thời gian qua đã luôn quan tâm chăm sóc cho mẹ con em. Nhưng em xin lỗi em không thể chấp nhận tình cảm của anh được?". Cô dịu dàng nói, trong ánh mắt cô có phần kiên định.

Cô biết chứ Lãnh Thiên dành rất nhiều tình cảm cho cô nhưng cô lại chỉ yêu duy nhất một người là Tần Ngạn Quân mà thôi.

- "Trừ khi anh ta quay về thì anh mới từ bỏ". Lãnh Thiên nhìn cô nói, một cơn đau nhói từ trái tim, rồi lập tức đứng lên đi khỏi nhà của cô. Ngồi vào chiếc xe của mình anh ta dựa đầu vào vô lăng và nghĩ lại chuyện của 2 năm trước.

Trong lần cứu cô năm đó Lãnh Thiên đã phải lòng người con gái này. Một cô gái có số phận đáng thương và vô cùng xinh đẹp. Phải chăng hồng nhan thì bạc phận? Tuy nhiên anh ta không quan tâm quá khứ của cô ra sao anh ta chỉ biết rằng bản thân anh ta yêu cô.

Ngày hôm sau

Vừa sáng sớm cô đã thức dậy và chuẩn bị bữa sáng cho mình và cho Khải Ngạn. Cô vào phòng đánh thức cậu bé rồi giúp cậu bé vệ sinh cá nhân và sau đó là đưa cậu bé đến nhà trẻ còn bản thân mình thì đến công ty.

Hiện giờ cô đang làm thư kí của Chủ tịch công ty sky. Tuy là thư kí nhưng cô lại chưa gặp mặt chủ tịch lần nào cả. Hơn nữa chủ tịch mới của công ty sẽ về vào hôm nay.

Đợi đến khoảng gần trưa khi mọi người trong công ty đều chú tâm vào phía ngoài sảnh lớn của công ty thì lúc này cô mới biết rằng có lẽ chủ tịch của công ty này đã về rồi. Cô vội đứng dậy chỉnh sửa lại y phục của mình rồi đi ra tiếp đãi chủ tịch của mình.

Tuy nhiên khi vừa nhìn được mặt chủ tịch lời chào hỏi của cô không thốt thành câu. Nước mắt bất chợt rơi xuống, trái tim một lần nữa lại đập liên hồi. Cứ thế cô mặc những người trong công ty đang nhìn mình bằng ánh mắt quái dị, đôi chân run rẩy như thể bị chôn lìm xuống đất.

- "Tiểu Ngạn". Lời nói vừa thành câu khiến cho cả công ty bất chợt nhìn cô và người chủ tịch kia.

Tuy nhiên anh vẫn lạnh lùng bước đi qua mặt cô cứ như cả anh và cô không hề quen biết gì cả. Đi thẳng vào phòng làm việc của mình ở cạnh bên chính là 2 người thuộc hạ luôn luôn đi theo cạnh anh, thấy anh đi cô cũng vội đi theo sau anh.

Vào đến phòng làm việc cô vội chạy lại ôm chặt anh như sợ rằng anh sẽ bỏ cô một lần nữa.

- "Tiểu Ngạn là anh, anh về rồi". Cô vừa nói nước mắt cứ như thế mà rơi xuống.

- "Buông tay". Anh bất chợt cất giọng lạnh lùng nói. Đồng thời dùng một tay kéo tay cô ra khỏi người mình.

- "Tiểu Ngạn, anh sao vậy?". Thấy anh như thế tim cô như có ngàn vạn mũi kim đâm vào, vô cùng đau đớn.

- "Chúng ta có quen nhau?". Lời nói sắt bén, đanh thép của anh khiến cô bất chợt ngẩn người.

Phải chăng chỉ là người giống người thôi sao? Đúng rồi chắc chắn là vậy bởi vì tiểu Ngạn của cô sẽ không dùng những lời đó cùng ánh mắt đó đối xử với cô.

- "Anh không phải Tiểu Ngạn". Cô nói rồi quay lưng chạy đi mặc cho nam nhân kia vẫn đứng nhìn theo phía sau của cô.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95

Cô bỏ đi lên sân thượng của công ty ngồi trên chiếc ghế và ôm chân ngồi một góc nhỏ. Trái tim cô không biết tại sao nó lại đau đến như thế. Chủ tịch của công ty cô thật sự rất giống Tiểu Ngạn của cô nhưng Tiểu Ngạn của cô sẽ không đối xử với cô như thế.

Cô cứ ngồi đó mà khóc như thế cô muốn trút đi hết nỗi lòng của mình. Còn gì đau hơn khi bị mất đi một người mà mình xem là cả thế giới?.

Lúc này tại phòng làm việc của anh. Anh ngồi dựa lưng vào ghế đôi mắt hiện lên tia khó chịu.

- "Tuần Thành, cô gái ban nãy?". Anh bất chợt cất giọng nhìn trợ lý của mình nói.
- "Lão đại, người không còn nhớ cô ấy?". Tuần Thành không trả lời mà còn hỏi ngược lại anh.
- "Tôi có quen cô ấy?". Anh nhíu mày nhìn Tuần Thành nói.
- "Có chứ, trước đây người rất yêu cô ấy cả hai còn có một bảo bối nữa". Tuần Thành nhìn anh thận trọng nói.
- "Tìm cô ấy về đây". Anh nghe thế liền tức giận nói.

Tuần Thành dạ một tiếng rồi đi khắp công ty tìm cô. Khi nãy vừa nhìn thấy cô bản thân anh ta cứ rất ngạc nhiên. Nhưng hiện giờ lão đại của anh ta đã không còn kìm ức gì với cô gái ấy nữa rồi.

Tìm mãi một lúc lâu Tuần Thành đành lên sân thượng tìm cô, đến nơi thì thấy cô ngồi bó chân vào một góc mà khóc. Tuần Thành khẽ lắc đầu rồi đi lại đặt tay lên vai cô.

Cô vốn ghét có người động chạm vào thân thể mình nên khi cảm nhận được có người đặt tay lên vai mình cô liền dùng tay bẻ ngược tay của đối thủ. Chiều thức này cũng là do Tần Ngạn Quân dạy cho cô.

- "Không ngờ sau 2 năm không gặp cô vẫn không hạ thủ lưu tình với tôi". Tuần Thành nhíu mày nhìn cô nói.
- "Tuần Thành? Sao anh lại ở đây?". Nhìn thấy người thân quen cô vội buông tay nhìn anh ta hỏi.
- "Thì như cô đã thấy". Tuần Thành cười cười nói, và bắt đầu kể lại chuyện của 2 năm trước.

2 năm trước khi chiếc xe rơi thẳng xuống vực, cả đám người của anh ta bị thương nặng tuy nhiên đã cố gắng thoát khỏi chiếc xe kia. Kho mọi người vừa ra khỏi chiếc xe được một khoảng cách thì chiếc xe phát nổ. Tuần Thành tìm được chiếc điện thoại của mình và gọi người đến cho nên mọi người đều an toàn.

Người bị thương nặng nhất trong vụ tai nạn năm đó là Tần Ngạn Quân. Tần Ngạn Quân đã hôn mê suốt gần 2 năm trời khi tỉnh lại thì đã quên đi một phần kí ức. Trong phần kí ức mà anh quên trong đó có cả người con gái anh yêu.

Sau khi nghe Tuần Thành kể lại lúc này cô mới biết người cô yêu còn sống. Vừa vui vừa buồn hai loại cảm xúc cứ thế khiến cô như điên lên.

- "Anh ấy không còn nhớ tôi nữa rồi". Một lúc sau cô nhìn Tuần Thành nói, vẻ mặt trở nên nghiêm túc hơn bao giờ hết.

Tuần Thành nhìn cô lắc nhẹ đầu, anh ta không biết trong hai năm qua cô đã trải qua những gì mà khiến cho cô trở nên như bây giờ. Không còn đáng yêu tinh nghịch nữa mà thay vào đó là một con người hoàn toàn khác, một con người hiểu chuyện đến mức khiến người khác phải thấy đau lòng.

- "Lão đại muốn gặp cô". Tuần Thành nói rồi đứng dậy đi trước dẫn đường cho cô. Cô nghe vậy cũng đứng lên đi theo phía sau của anh ta.

Đến trước cửa phòng của anh cô mạnh dạn mở cửa đi vào trong. Trước mặt cô là một người đàn ông với dáng người quen thuộc, khuôn mặt ấy, giọng nói ấy đã từng là người yêu cô nhất nhưng tất cả chỉ là đã từng.

- "Cô tên gì?". Anh cất giọng lạnh lùng nhìn cô nói, lời nói dứt khoát không hề có một chút do dự.
- "Cố Lạc Y". Cô nhìn anh mỉm cười đáp lại. Lời nói của cô không một chút khiêm nhường ngược lại nó còn có chút dứt khoát trong đó.
- "Trước đây chúng ta?". Anh nhìn cô nói nhưng chỉ nói một phần rồi lại im lặng.
- "Trước đây chúng ta rất hạnh phúc, rất vui vẻ nhưng bây giờ thì không còn nữa rồi. Tôi biết thân phận của tôi thấp kém nên không thể trèo cao vì vậy mong chủ tịch đừng bận tâm". Cô như hiểu anh muốn hỏi gì ngay lập tức cất giọng trả lời lại.
- "Tôi sẽ chịu trách nhiệm, ngày hôm nay cô dọn đồ sang biệt thự của tôi". Anh nghe cô nói thế trái tim có chút nhói đau. Tại sao cô gái này lại có thể mạnh mẽ đến thế? Vì cô gái này đã tổn thương nhiều quá rồi hay sao?.

Nghe anh nói vậy cô không nói gì đi về bàn làm việc của mình nhưng chẳng hiểu sao tâm trí lại không thể tập trung nổi.

Đến giờ tan làm anh đứng dậy cầm tay cô và đi thẳng ra sảnh chính của công ty. Vừa đến nơi tài xế đã lái xe đến anh liếc nhìn cô rồi ngồi vào xe, cô thấy vậy nên đành vào xe ngồi cạnh anh.

Cô nói ra địa chỉ của mình đang ở và nhờ anh đưa đến đó. Đến nơi cô xuống xe và đi vào nhà, anh thấy vậy cũng đi theo cô.

- "Mami về rồi". Khải Ngạn vừa thấy cô vào nhà cậu nhóc đã chạy lại ôm chân cô.
- "Ủm mami về rồi". Cô bế cậu bé lên hôn má cậu bé một cái.
- "Daddy người là daddy của con đúng hong?". Cậu bé cất giọng non nớt của mình nhìn anh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96

Nghe cậu bé hỏi anh hơi chột khựng lại và cúi xuống nhìn cậu bé. Quả thật cậu bé rất giống với anh từ vàng trán, đôi mắt và đôi môi giống anh như tạc.

- "Ngạn nhi, con vào phòng trước mami có chuyện muốn nói riêng với chú ấy". Cô đặt cậu bé xuống và nói. Cậu bé nghe vậy liền gật đầu rồi đi vào phòng riêng của mình.

Cô thấy cậu bé như thế thì mỉm cười nhẹ, con cô tuy còn nhỏ nhưng lại rất hiểu chuyện lại rất ngoan ngoãn nên cô cũng thấy an tâm hơn.

- "Nó là Khải Ngạn là con của em và anh". Cô nhìn theo bóng cậu bé xa dần rồi cất giọng nói nhỏ.
- "Bao năm qua cô ở đây?". Anh nhú mày nhìn coi rồi lại hỏi.
- "Ủm, tôi chờ một người quay về cho đến hôm nay anh ấy quay về rồi nhưng anh ấy đã không còn nhớ đến tôi nữa". Cô nói rồi nhếch môi cười nhạt, đúng rồi người cô chờ đợi suốt 2 năm qua đã về rồi nhưng người đó đã quên mất cô rồi.
- "Tôi sẽ chịu trách nhiệm vỗ dứa bé, còn chuyện chúng ta thì sau này rồi tính". Anh nghe vậy hơi nhú mày lại cất giọng trầm trầm nói rồi đi vào phòng của cậu bé khi này.

Cô đứng như chôn chân tại chỗ đôi mắt nhìn theo bước chân của anh. Vẫn là khí thế ngạo mạn và ngang ngược hống hách đó nhưng tại sao lại cứ như hai người vậy? Bất chợt một giọt nước mắt lăn dài trên đôi má của cô, cô vội dùng tay gạt nhanh đi để tránh cho người khác thấy giọt lệ của cô.

- "Không sao, anh chỉ quên thôi mà". Cô nói rồi đi về phòng của mình thay quần áo và bắt đầu xuống bếp nấu đồ ăn cho anh và cậu bé.

Trong phòng của cậu bé

Vừa vào phòng anh đã bắt gặp hình ảnh của cậu bé ngồi trên giường nhìn ra cửa sổ. Cậu bé khá mũm mĩm tuy nhiên đôi mắt của cậu bé lúc này không còn sự ngây thơ như khi bên ngoài nữa mà thay vào đó là ánh mắt rất khó tả.

- "Con tên gì?". Anh đi lại ngồi cạnh cậu bé và bắt đầu hỏi.
- "Khải Ngạn, Tàn Khải Ngạn". Cậu bé nhìn anh cười nói, ánh mắt của cậu lúc này chỉ có sự vui vẻ mà thôi.
- "Tại sao con biết ta là daddy của con?". Anh xoa đầu cậu bé rồi hỏi, trong lòng anh bất chợt dâng lên một cảm xúc rất khó tả.
- "Đêm qua con vào phòng mami thấy ảnh của mami chụp chung với người. Đến tối thì mami ngồi ôm tấm hình của người và khóc". Cậu bé nhìn anh cất giọng buồn buồn kể lại.
- "Mami con khóc sao?". Anh nghe cậu bé nói vậy liền nhú mày hỏi tiếp.
- "Phải ạ, mami khóc rất nhiều. Daddy bây giờ người về rồi người đừng bỏ con và mami nữa có được không?". Khải Ngạn nắm bàn tay to lớn của anh nói, khuôn mặt của cậu bé lúc này rất đáng yêu.
- "Ủm, ta không bỏ con nữa". Anh nói rồi ôm cậu bé vào lòng, cả bản thân anh cũng chẳng biết tại sao bản thân lại làm như vậy anh chỉ biết rằng ôm

cậu nhóc này thật sự rất ấm

Một lúc sau anh cùng cậu nhóc ra ngoài phòng bếp lúc này cô đã nấu ăn xong đang dọn bát đĩa ra bàn. Cậu nhóc thấy mami đang bận nên cũng đi lại phụ giúp mami. Anh thấy vậy liền đi lại bế cậu bé đặt lên ghế ngồi và sau đó đi lại phụ cô mang thức ăn lên.

- "Anh ra ngoài ngồi đi, em mang ra ngay". Cô nhìn anh cười cười nói, anh thấy vậy gật đầu rồi đi ra bàn ăn, ngồi vào. Cô mang đồ ăn ra và cả ba người cùng nhau ăn bữa cơm của gia đình.

- "Cùng tôi về biệt thự, tôi muốn chăm sóc cho con tôi". Ăn xong anh cất giọng nói, cô nhìn anh rồi gật đầu. Cũng tốt Khải Ngan cuối cùng cũng gặp daddy của nó rồi.

Khi dọn bát xong anh đã kéo cô và Khải Ngan ra xe và đi về biệt thự của anh. Khải Ngan ngồi trên xe rất ngoan ngoãn, không phá phách gì cả chỉ ngồi yên trên xe và ôm chặt cô mà thôi.

- -----

Đến nơi anh bước xuống xe và đi vào trong, cô và Khải Ngan thì đi theo phía sau. Căn biệt thự to lớn kia đã nhanh chóng thu hút sự chú ý của cậu nhóc trong tay cô, cô bế cậu lên rồi cùng cậu vào trong theo bước chân anh.

- "Quân, anh về rồi". Từ trong phòng khách một cô gái xinh đẹp mặc một chiếc áo sơ mi trắng và một chiếc quần jean ngắn đi ra ôm cánh tay của anh nói.

- "Ừm". Anh ừm một tiếng rồi đi vào nhà mặc cho cô ta vẫn đang bám lấy tay anh.

- "Sau này hai người họ sẽ ở đây mau đi sắp phòng cho họ". Anh nhìn bà quản gia nói.

Anh đi lại ghé sofa ngồi cô gái kia vẫn đi theo và ngồi cạnh anh, cô nhìn cảnh tượng trước mặt trái tim lại chợt nhói đau. Nhưng rồi lại chợt mỉm cười với anh và cô gái kia.

- "Anh không muốn giới thiệu sao?". Cô nhìn anh hỏi rồi nói mang đầy sự ám chỉ.

- "Chào cô tôi là Tuyết Lan người yêu của Quân". Cô ta nhìn cô nói đồng thời nhếch môi cười khiêu khích cô.

- "Cố Lạc Y, chào. Cho hỏi tôi sẽ ở phòng nào?". Cô nhìn anh hỏi khuôn mặt không chút biến sắc.

- "Mời tiểu thư đi theo tôi". Bà quản gia nhìn cô nói rồi đi phía trước dẫn đường cho cô. Cô gật đầu rồi nhanh chóng đi theo phía sau bà ta, để mặc cho anh và cô gái kia đang ôm ấp.

- "Cô gái cô và thiếu gia có quan hệ gì thế? Và cả cậu bé này rất giống với thiếu gia". Bà quản gia nhìn cô hỏi ánh mắt không ngừng quan sát cô.

- "Là người từng yêu của anh ta thôi". Cô nói rồi cười nhẹ, cô cũng không biết cô và anh đang là quan hệ gì. Hóa ra anh đã có một người phụ nữ khác rồi. Vậy thì cô còn ôm mộng ảo gì chứ? Người ta đã quên cô rồi.

Bà quản gia không nói gì thêm đưa cô đến phòng dành cho cô rồi đi xuống làm việc của bản thân. Cô vừa vào phòng đã nhanh chóng khóa cửa phòng lại ôm Khải Ngan mà khóc.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97

Khải Ngan thấy mami khóc cậu bé rất muốn làm cho mami nín nhưng lại không biết làm bằng cách nào nên chỉ đứng yên để mami ôm mình khóc.

- "Mami, chúng ta về đi. Daddy không cần chúng ta nữa thì con cũng không cần daddy nữa". Cậu bé nói rồi dùng hai bàn tay nhỏ nhắn của mình lau đi dòng nước mắt trên má cô.

- "Ngan nhi, daddy đã quên mất chúng ta rồi". Cô xoa đầu cậu bé và nói, trái tim cô đau đớn vô cùng khi nhìn thấy người mình yêu đang ở bên người khác.

Nếu anh đã có người yêu khác thì cần gì phải dây dưa với cô cơ chứ? Là đang muốn dằn vò cô hay sao?.

- "Mami, chúng ta đuổi hồ ly tinh đi đi. Đến lúc đó daddy sẽ nhớ ra mami mà". Cậu bé ngây ngô nhìn cô nói, khuôn mặt cậu bé tỏ ra vẻ nguy hiểm khiến cô chợt bật cười.

- "Được, nhưng con phải giúp mami". Cô cười cười rồi nói, đáp lại lời nói của cô là một cái gật đầu đầy mạnh mẽ của cậu nhóc.

Sau đó cô nhanh chóng sắp xếp lại đồ đạc của mình và cùng cậu bé đi ngủ. Nằm một lúc cậu bé đã ngủ rất say sưa, còn cô thì không tài nào ngủ được nên đành đi loay quanh để cho dễ ngủ hơn.

Cô đi lên sân thượng để hóng mát một tí nào ngờ khi vừa đến nơi cô đã thấy anh đứng đó. Cô hơi nhú mày rồi đi từ từ lại gần chỗ của anh.

- "Cô chưa ngủ?". Cảm nhận thấy có người đi lại chỗ mình vừa quay lại thì đã gặp cô, anh nhìn quanh cô một lượt rồi cất giọng hỏi.

- "Anh có thấy ai ngủ rồi mà còn có thể đi lên đây không?". Cô chột cất giọng nhìn anh nói, lời nói không một chút kiêng nể anh gì cả.

Anh nghe coi nói vậy thì nhếch môi cười nhẹ, câu nói vừa rồi nếu là của người khác nói với anh thì chắc chắn người đó đã không còn sống nữa nhưng chẳng hiểu sao anh lại cười khi nghe cô nói như thế.

- "Cô là nhớ tôi?". Anh nhìn cô hỏi, ánh mắt của anh lúc này dừng lại ở khuôn mặt cô, như thể anh muốn ghi nhớ người con gái này vào tận trong trái tim anh.

- "Tần Ngạn Quân anh biết không anh hiện giờ đã không còn là người tôi quen trước kia nữa rồi". Cô cười nhẹ khi nghe anh hỏi như vậy, ánh mắt của cô lúc này chỉ còn sự đau lòng và một nỗi buồn khó tả thành lời.

- "Tôi trước kia như thế nào?". Anh nhìn cô nói bàn tay lại khẽ vuốt mái tóc của cô.

- "Anh trước kia rất ngạo mạn, rất lạnh lùng. Không bao giờ để cho cô gái nào khác tiếp cận mình. Anh từng nói dù thế nào cũng sẽ bảo vệ tôi và bảo bối tuy nhiên anh đã thực hiện được lời nói của mình nhưng anh lại quên mất tôi và bảo bối của chúng ta". Cô vừa nói nước mắt vừa rơi cô như muốn nói ra hết những gì trong lòng mình nghĩ.

- "Lạc Y, đừng khóc". Anh bất giác kéo cô ôm vào lòng, anh ôm cô rất chặt như sợ rằng cô sẽ bỏ anh mà đi. Chính bản thân anh cũng không hiểu tại sao mình lại hành động như vậy nữa. Nhìn thấy cô khóc trái tim anh như bị thắt nghẹt lại vô cùng đau đớn.

Được anh ôm vào lòng cô cũng vòng tay ôm lại anh, những uất ức mà cô phải chịu giờ đây cô có thể nói ra rồi. Dưới ánh trăng mờ nhạt trong đêm khuya tĩnh mịch có một cặp đôi đang ôm chặt nhau.

Lúc này trong lòng cô thầm nghĩ nếu như anh có thể nhớ lại thì cô đã không đau lòng thế này, nếu như 2 năm trước coi không đòi hỏi này kia thì anh đã không bị tai nạn. Nhưng mà tất cả chỉ là nếu như mà thôi.

Anh cứ ôm cô như thế đến một lúc sau khi không còn nghe tiếng của cô nữa anh mới cúi xuống nhìn hóa ra là mèo nhỏ này đã ngủ rồi. Anh lắc đầu rồi bế cô lên đi về phòng của mình. Có lẽ vội vàng mà anh đã không nhận ra trong bóng tối ở sân thượng vẫn còn một người khác hiện diện ở đó. Khi anh đi bóng người đó vẫn nhìn theo hướng của anh bằng ánh mắt tức giận xen lẫn thù hận.

Sáng hôm sau cô thức dậy mới phát hiện là mình đang ở phòng của anh. Cô vội đi về phòng của mình để vệ sinh cá nhân và xem Khải Ngạn thế nào.

Khi về phòng của mình cô mới phát hiện Khải Ngạn không có trong phòng, cô vội thay bộ quần áo khác rồi chạy đi tìm đứa con trai bảo bối của mình. Cô hỏi mọi người trong nhà mới biết Khải Ngạn đang ăn sáng cùng anh.

Vào phòng ăn cô thờ phào nhẹ nhõm khi thấy anh và Khải Ngạn đang ngồi ăn sáng rất ngon lành. Cô đi lại ngồi cạnh bên Khải Ngạn và phía bên kia chính là Tuyết Lan của anh.

- "Mami ngủ nhiều quá sẽ tăng cân lúc đó daddy sẽ không cần mami nữa đâu". Cậu bé nhìn cô nói rồi nhìn anh cười cười.

- "Con". Cô nhìn cậu bé mà không nói thành câu. Không ngờ con cô lại nói như thế cả cô cũng không thể hiểu nổi đứa con này.

- "Cậu bé, cháu nói thế là không đúng. Daddy con hiện giờ là người yêu của cô rồi". Tuyết Lan nhìn Khải Ngạn nói, giọng nói rất dịu dàng.

- "Hai người kết hôn rồi sao? Mà chuyện của gia đình con sao cô lại chen vào thế? Mami từng bảo như thế là nhiều chuyện đấy". Khải Ngạn giương đôi mắt ngây ngô nhìn Tuyết Lan và nói. Lời nói của cậu khiến cho Tuyết Lan không biết nói gì hơn nữa, trong lòng cô ta tức giận vô cùng.

- "Thế con xem cô có phải là rất xinh đẹp hay không? Có phải cô rất xứng đôi với daddy con không?". Cô ta dùng tay sờ vào một bên má của cậu bé và nói.

- "Xinh đẹp nhưng vô duyên thì vớt, hơn nữa con biết con rất đáng yêu nhưng không phải để cô sờ má đâu cô nên tự trọng ạ". Cậu bé lấy tay Tuyết Lan đang sờ má mình vớt ra rồi nói. Mỗi câu từ của cậu khiến cho Tuyết Lan tức đến run người.

Có lẽ cả cuộc đời cô ta điều nhục nhất chính là bị một thằng nhóc vừa hơn 2 tuổi mắng khéo.

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 98

- " Lạc Y, cô không biết dạy con sao? Chẳng lẽ cô sinh con nhưng lại không biết dỗ sao?". Tuyết Lan nhìn cô nói ánh mắt tràn đầy sự tức giận.
- " Ý cô mắng cả tôi?". Anh liếc mắt nhìn Tuyết Lan cất giọng trầm trầm hỏi.
- " Cô quên rồi sao Khải Ngạn là con của anh ấy đấy". Cô gặm một miếng sandwich rồi nói, trái tim đầy mẫn nguyện.
- " Em.....em không có". Tuyết Lan bị thái độ của anh làm cho sợ hãi cộng thêm lời nói khiêu khích của cô khiến cô ta càng điên tiết hơn.
- " Daddy ơi, người mau ăn sáng đi". Cậu bé nhanh chóng dùng nĩa của mình cắm vài miếng bít tết trên bàn rồi lấy đưa cho anh.
- " Con ăn nhiều vào". Anh xoa đầu cậu bé rồi quay sang nhìn cô đang ngồi ăn ngon lành kia, vừa định nói gì đó với cô nhưng rồi anh chỉ lắc đầu và tập trung vào bữa sáng của mình.

Khi ăn xong Khải Ngạn nhanh chóng chạy về phòng của mình, anh cũng đã đến công ty. Hiện tại trong phòng ăn chỉ còn lại cô, Tuyết Lan và Tuấn Thành mà thôi.

Tuyết Lan nhìn cô bằng ánh mắt rất khó chịu. Còn Tuấn Thành thì ngồi đó với khuôn mặt không một chút cảm xúc.

- " Tuấn Thành, anh về đây thế còn Bảo Lâm và mọi người đâu?". Cô nhìn Tuấn Thành hỏi, giọng điệu có chút hiếu kì. Vốn dĩ trước nay Ngạn Quân đi đến đâu cũng đều có những tên kia mà? Nhưng lần này chỉ có một mình Tuấn Thành mà thôi.
- " Hạ lão đại hiện đang ở Ý để trị bệnh còn Bảo Lâm, Ngụy Tôn, Tô Hàm, Minh Khiêm thì đang ở New York để quản lí công ty giúp lão đại". Tuấn Thành nghe cô hỏi liền trả lời lại, khuôn mặt anh ta lúc này có chút mệt mỏi.
- " À, nhìn anh hôm nay sao có vẻ mệt mỏi vậy?". Cô nhìn anh ta nhún mày hỏi, khuôn mặt anh ta trắng bệch trán thì đổ mồ hôi rất nhiều.
- " Không sao, cảm nhẹ thôi". Anh ta nói rồi nhìn cô cười nhẹ.
- " Hai năm không gặp cô có vẻ trưởng thành hơn rất nhiều, thiếu gia cũng rất đáng yêu". Tuấn Thành nhớ lại những lời của Khải Ngạn nói khi nãy rồi bật cười nói.
- " Trong hai năm qua Khải Ngạn chính là niềm an ủi duy nhất của tôi". Cô mỉm cười nói, ánh mắt hiện lên sự mẫn nguyện, có đứa con thông minh hiểu chuyện như vậy đúng là cô không còn mong gì hơn nữa cả.
- " Ủm, chỉ tiếc lão đại đã quên mất chuyện trước kia rồi". Tuấn Thành trầm mặc nói.

Cô nghe vậy thì chỉ biết cười trừ, cô cũng chẳng trông mong anh có thể đối xử với cô như trước kia chỉ mong con cô có một gia đình hoàn hảo mà thôi. Trước kia cô sống vì mối thù của gia đình nhưng khi thù đã được trả thì lí do để cô sống chính là đứa con của cô.

Khi anh bị tai nạn cô đã bị trầm cảm ngay sau đó. Cô trở nên ít nói và chỉ khép mình vào phòng không tiếp xúc với người khác. Tuy nhiên trong lúc cô tuyệt vọng nhất thì Khải Ngạn đã được sinh ra đời. Nhìn đứa con đó tròn mới vừa sinh nở cô mới nhận thấy rằng bên cạnh cô vẫn còn một sinh linh mới. Từ đó cô đã thay đổi ý nghĩ trước kia mà lo tập trung vào việc chăm sóc cho con khỏe.

- " Tôi về phòng nghỉ một lát". Tuấn Thành đứng dậy nói rồi cất bước đi về phòng của anh ta.
- " Cố Lạc Y, tôi không biết trước kia cô và Quân có quan hệ thế nào nhưng hiện giờ anh ấy là của tôi. Tốt nhất cô nên từ bỏ bằng không tôi sẽ không để cô sống yên đâu". Tuyết Lan nhìn cô bằng ánh mắt vô cùng tức giận.
- " Là do anh ta đưa tôi về đây". Cô nhếch môi cười khinh thường cô ta rồi đứng dậy đi về phòng của mình.
- " Cố Lạc Y, cô chờ đó". Cô ta thầm nghĩ trong lòng đôi mắt vẫn nhìn theo bóng lưng của cô.

Tối hôm đó anh về

Khi vừa nghe tiếng xe của anh về Tuyết Lan ngay lập tức chạy ra ngoài đón anh. Tuy nhiên anh chỉ liếc qua cô ta và rồi đi vào trong tìm Khải Ngạn.

- " Daddy về rồi". Khải Ngạn đang ngồi trong phòng khách vừa thấy anh vào thì cậu bé hét lên và chạy ra ôm chân anh.

Anh cúi xuống bế cậu bé lên và đi về phòng của mình. Cậu bé được anh bế quay mặt ra sau lưng, khi đi cùng daddy về phòng cậu bé còn không quên làm mặt xấu trên Tuyết Lan.

- " Hôm nay con có ngoan không?. Anh nhìn cậu bé cất giọng trầm nhẹ hỏi.

Cậu bé gật đầu rồi cười tươi nhìn anh, ánh mắt cậu bé thật long lanh và thật sáng như những vì sao trên trời kia.

Một lúc sau anh thay đồ và cùng cậu bé đi ăn tối sau đó anh đưa cậu bé về phòng ngủ còn anh thì đi lên thư phòng của mình để xem lại hồ sơ.

Cô hoa một tách cà phê nóng và mang lên cho anh.

- " Tôi qua cảm ơn anh đã đưa tôi về phòng". Cô nhìn anh đang cúi đầu vào hồ sơ cất giọng nhỏ nhẹ nói.

- " Khuya rồi cô về phòng nghỉ ngơi đi". Anh bỏ tập hồ sơ qua một bên cầm tách cà phê uống một ngụm.

- " Anh có thể đưa tôi về phòng không? Tôi sợ bóng tối". Cô nói rồi cúi mặt xuống, như sợ rằng anh sẽ cười cô. Tuy nhiên anh không làm thế chỉ đứng dậy và đi ra cửa.

Cô hiểu ý anh liền nhanh chóng đi theo anh.

Đến chân cầu thang, cô bất chợt bị một lực đẩy mạnh khiến cô ngã nửa người xuống, anh nhanh chóng kéo cô lại nhưng chẳng may bản thân lại mất đà. Và cứ thế anh ngã xuống cầu thang đầu va vào chân cầu thang và rồi bất tỉnh.

Cô đứng đó chỉ biết mở to mắt nhìn anh đang nằm dưới kia. Một con đau đón chợt ập đến giằng xé trái tim cô một lần nữa. Cô vội chạy xuống chỗ anh và gọi người vào giúp.

Anh được đưa đến bệnh viện rất nhanh chóng trong tình trạng hôn mê bất tỉnh. Ngồi trước phòng cấp cứu cô không thể nào yên tâm được cứ mãi đi tới đi lui, đôi mắt cô cũng sưng lên vì khóc quá nhiều.

Một lần nữa cánh cửa phòng cấp cứu lại là tường cách ngăn anh và cô. Nhưng sao lần này người nắm trong đó không phải là cô mà là người cô yêu cơ chứ? Có phải ngay lúc đầu họ đã đi sai rồi không? Anh và cô vốn không cùng một thế giới nhưng cứ cố chấp nên mới có nhiều bi kịch xảy ra như thế.

- " Tần Ngạn Quân, nếu không có em mà anh có thể bình an mà sống tốt thì em sẽ ra đi".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99

CÔ VỢ CỦA ÔNG TRÙM ÂU MỸ

#chương—99

Suốt mấy giờ liền cô vẫn ngồi thờ thẩn ở trước phòng cấp cứu chờ đợi anh. Tuy nhiên cứ hết một tiếng, hai tiếng rồi ba tiếng đồng hồ đã trôi qua cánh cửa phòng cấp cứu vẫn cứ đóng chặt như thế.

Một lúc sau cửa phòng cấp cứu cuối cùng cũng được mở, một vị bác sĩ đi ra ngoài trông ông ta có vẻ mệt mỏi.

Vừa thấy ông ta đi ra cô đã đi lại nhìn ông ta và hỏi chuyện.

- " Anh ấy sao rồi?". Cô nhìn ông ta hỏi giọng điệu vô cùng gấp rút.

- " Đầu bệnh nhân trước đây từng chịu một chấn động mạnh khiến phần não bị tụ máu bầm, thêm việc đầu bị va chạm lần này khiến cho máu bầm trong não có dấu hiệu bị lan tỏa ra xung quanh. Do phần não bị tổn thương khá nhiều dẫn đến việc có lẽ bệnh nhân sẽ rơi vào trạng thái hôn mê sâu, mong người nhà chuẩn bị tâm lý". Bác sĩ nhìn cô nói, giọng nói có chút lo lắng khi trước phòng cấp cứu lại có rất nhiều người đang nhìn chăm chăm vào ông ta.

Nghe ông ta nói cô gần như không thể đứng vững nữa, cô ngã khụy xuống trước phòng cấp cứu nước mắt tuôn ra như suối. Bên ngoài trời cũng bắt đầu đổ mưa những hạt mưa nặng trĩu như nỗi lòng của cô hiện tại. Vừa đau đớn cũng vừa lạnh giá.

- " Không cứu được Lão Đại của tôi thì cả bệnh viện này đừng ai mong được sống". Tuấn Thành cầm cây súng chĩa thẳng vào yết hầu của vị bác sĩ kia.

- " Thành thật xin lỗi các vị nhưng chúng tôi đã cố hết sức". Ông ta run rẩy khi thấy nòng súng của Tuấn Thành đang nhắm vào yết hầu của mình, lúc này thì

ông ta cũng phần nào hiểu được thân phận của người đang nằm trong kia rồi. Không khí bắt đầu trùn xuống mọi thứ trở nên im lặng đến đáng sợ.

- " *Tuấn Thành bình tĩnh đi, chúng tôi có thể vào thăm anh ấy chứ?*". Một lúc sau khi lấy lại được sự bình tĩnh của mình cô đứng lên nhìn bác sĩ hỏi.

- " có thể, nhưng phải chuyển bệnh nhân sang phòng hồi sức". Bác sĩ nhìn cô thận trọng nói.

Cô gật đầu rồi đi lên phòng hồi sức mà ông ta cho cô số phòng. Đứng bên ngoài nhìn vào cô hít một hơi thật sâu sau đó mới bước vào trong.

Cô đi lại ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường bệnh của anh, bàn tay nhot run run của cô nắm chặt bàn tay to lớn lạnh lẽo của anh. Trái tim cô lúc này như bị ngàn vạn mũi kim đâm vào nó vô cùng đau đớn.

- " *Tiểu Ngạn, em xin lỗi*". Cô cất giọng nói khá tan không khí im lặng trong phòng bệnh, nhưng người nam nhân ấy vẫn không hề có chút động tĩnh gì cả.

Một giọt, hai giọt, ba giọt,...những giọt nước mắt của cô lại bắt đầu tuôn rơi. Nhìn anh khắp người được ghim rất nhiều dây chuyển dịch và nhưng loại dây với rất nhiều kích thước khác nhau. Nhìn anh như thế tim cô quặn thắt lại vô cùng đau đớn.

- " *Tiểu Ngạn, em phải làm sao đây? Em đúng là sao chổi mà nhỉ? Cứ mỗi khi anh ở cạnh em thì anh đều xảy ra chuyện. Anh đừng im lặng như thế có được không? Mờ mắt ra và nói chuyện với em đi*". Cô ngồi đó vẫn cứ nói, cô không ngừng việc tự trách mình.

- " *Có lẽ cuộc gặp gỡ của chúng ta đã sai ngay từ đầu rồi*". Cô cúi xuống hôn khẽ vào trán anh giọng nói của cô đầy sự ai oán.

- " *Tiểu Ngạn, anh yên tâm em sẽ không để kẻ đã khiến anh trở nên như vậy được sống yên đâu*". Cô nhếch môi tạo nên một nụ cười lạnh. Phải Tuyết Lan cô ta đã bày trò để hại cô nhưng không may người nằm đây lại là anh người quan trọng nhất đối với cô, cô tuyệt đối không thể để cô ta sống yên được.

- -----

Sáng hôm sau

Cô về biệt thự với khuôn mặt mệt mỏi, đôi mắt sưng húp lên vì khóc quá nhiều. Cô đi thẳng về phòng của mình tắm rửa và đi sang phòng của Tuyết Lan.

#chát...chát

Vừa thấy cô ta cô liền đi lại tát hai cái thật mạnh vào mặt cô ta, đôi má cô ta đỏ ửng lên và in hằn dấu bàn tay của cô.

- " Cô bị điên à". Tuyết Lan tức giận nhìn cô nói.

- " *Cô đã làm chuyện gì bản thân cô không biết sao?*". Cô nhếch môi khinh bỉ nhìn cô ta nói.

Cô ta nghe vậy ngay lập tức vùng tay tát cô tuy nhiên bàn tay của cô ta còn chưa chạm vào mặt cô đã bị cô đánh ngược trở lại. Cô ta tức giận liền tung cú đá và bụng cô. Cô nhanh chóng né đi và giữ cổ tay của cô ta bóp mạnh. Một tiếng #rắc ngay sau đó Tuyết Lan ngồi khụy xuống dưới đất ôm cánh tay bị cô bẻ gãy.

- " *Nếu Ngạn Quân không tỉnh lại tôi sẽ cho cô biết thế nào là đại đen karate. Còn nữa mấy chiêu võ. vừa rồi của cô không thể chạm đến sợi tóc của tôi nữa kia. Tốt nhất cô nên an phận nếu cô dám bỏ trốn tôi chắc chắn sẽ khiến cô hối hận vì được sinh ra trên thế giới này*".

P/s: #lê: mọi người thấy Lạc Y đủ ngầu chưa???

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 100

Cô nói rồi quay bước đi để cho Tuyết Lan ngồi dưới sàn nhà ôm cánh tay bị cô bẻ gãy ban nãy. Sau vụ việc này có lẽ cô ta đã có phần nào đó sợ cô gái mang tên Cô Lạc Y kia rồi. Vốn dĩ cô ta cứ nghĩ rằng Cô Lạc Y sẽ rất dễ đối phó nhưng không ngờ cô lại mạnh mẽ đến như thế.

Tối đó đám người của Minh Khiêm và Hạ Khải Phong đến Trung Quốc. Họ vừa xuống máy bay đã đi ngay đến bệnh viện để thăm anh. Tuy nhiên dù có nhiều người thăm anh đến đâu mọi người có ồn ào đến đâu đi chẳng nữa thì người con trai kia vẫn không hề có động tĩnh gì cả.

- " Lạc Y, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Quân vừa đến Trung Quốc thì lại xảy ra chuyện?". Hạ Khải Phong nhìn thấy anh đang hôn mê trên giường bệnh trong lòng có chút lo lắng. Dù đã nghe Tuấn Thành kể rõ nhưng cũng không làm anh ta hiểu hết được.

Nghe Hạ Khải Phong hỏi vậy cô kể lại toàn bộ sự việc cho anh ta nghe. Nghe cô kể mặt Hạ Khải Phong đen lại đôi mắt hiện lên sự tức giận vô cùng.

- "Đưa cô ta đến đây". Hạ Khải Phong tức giận nói.

- "Khải Phong, tôi biết anh tức giận nhưng tôi muốn tự mình giải quyết cô ta. Tôi sẽ ở đây chăm sóc Tiểu Ngan đến khi anh ấy tỉnh lại thì tôi sẽ đi". Cô nhìn Hạ Khải Phong nói giọng nói vô cùng kiên quyết, phải cô đã suy nghĩ rất kĩ rồi nếu cô ở cạnh anh thì anh sẽ gặp rất nhiều rắc rối vì vậy cô sẽ ra đi.

Hạ Khải Phong không nói gì chỉ nhìn lên giường bệnh của anh. Anh ta cũng không biết nói như thế nào nữa, mọi chuyện cứ chờ Ngan Quân tỉnh rồi giải quyết tiếp.

- "Thời gian qua cô vẫn ổn chứ?". Hạ Khải Phong nhìn cô hỏi, trông cô lúc này rất tiêu tụy.

- "Vốn dĩ lúc đầu thì rất không ổn nhưng khi Khải Ngan ra đời thì mọi thứ trở nên ổn hơn rồi". Cô vừa nói vừa nhếch môi cười nhạt. Hạ Khải Phong nghe vậy thì im lặng cả căn phòng lúc này trở nên vô cùng yên tĩnh. -----

3 tháng sau

Anh cứ hôn mê như thế đến tận 3 tháng sau, cô vẫn đi lại chăm sóc anh và Khải Ngan. Ban ngày cô ở biệt thự chăm sóc cho Khải Ngan còn ban đêm thì lại đến chăm sóc anh, hôm nay cũng không ngoại lệ.

- "Tiểu Ngan, bao giờ anh mới tỉnh đây? Em nhớ anh rồi". Cô ngồi cạnh giường bệnh của anh nói rồi sau đó áp mặt mình vào khuôn ngực của anh.

- "Xin anh đừng bỏ em và con nữa có được không?". Cô vừa áp mặt mình vào ngực anh bàn tay nắm chặt bàn tay của anh.

- "Tân Ngan Quân, em không cho phép anh chết. Ngan nhi cần anh em cũng cần anh". Nói đến đây nước mắt cô cũng bắt đầu rơi xuống làm ướt khoảng áo trước ngực anh. Từng giọt nước mắt cứ lặng lẽ rơi theo tiếng nấc nức nở của cô.

Đột nhiên một bàn tay khẽ vuốt tóc cô, cái cảm giác này vô cùng quen thuộc. Cô ngước mắt lên nhìn hóa ra là anh, anh đã tỉnh rồi. Cô vội ngồi dậy bấm nút gọi bác sĩ trên đầu giường rồi nắm chặt bàn tay của anh.

- "Tiểu Ngan". Cô gọi anh bằng giọng điệu vừa vui mừng cũng vừa xót xa.

Lúc này bác sĩ đến cô đành phải đi ra ngoài chờ bác sĩ ra và thông báo tình trạng của anh. Trong lòng cô lúc này vô cùng nhẹ nhõm cứ có lẽ vì anh đã tỉnh lại rồi, cô cũng an tâm hơn phần nào.

- "Bệnh nhân có thể tỉnh lại đúng là một kì tích, hiện tại bệnh nhân cần nghỉ ngơi nhiều hơn chút nữa chẳng bao lâu sau là có thể xuất viện được rồi". Một lúc sau bác sĩ đi ra ông ta đi lại chỗ cô và nói.

- "Cảm ơn bác sĩ". Cô nói rồi chạy vào trong với anh.

Cô vào phòng và đi lại chỗ của anh ngay lập tức cô ngồi xuống cái ghế trong phòng bệnh và nắm lấy bàn tay anh. Lúc này bác sĩ đã tháo hết những ống truyền trên người anh rồi, nên cô cũng không cần cẩn thận nữa.

- "Tiểu Ngan, anh tỉnh rồi thật tốt". Cô cười tươi nhìn anh nói.

- "Anh không sao, Lạc Y để em chịu thiệt rồi". Anh vuốt nhẹ mái tóc của cô cất giọng trầm trầm.

Nghe anh nói vậy cô nhủ mảy nhìn anh, chẳng lẽ anh đã khôi phục trí nhớ rồi sao? Thấy cô nhìn mình bằng ánh mắt ngờ vực anh nhếch môi cười rồi dùng một tay kéo đầu cô lại đồng thời phủ đôi môi mình lên môi cô.

Cô có hơi bất ngờ với hành động này của anh nên chỉ trơ mắt nhìn anh. Hôn cô một lúc lâu anh mới buông tha cho đôi môi của cô.

- "Anh....". Như muốn hỏi điều gì đó nhưng chỉ nói một từ rồi cô chợt im lặng.

- "Anh nhớ tất cả rồi. Tuyết Lan cô ta ở đâu?". Anh nhìn cô nói rồi chợt nhủ mảy khi nhớ lại ngày mình bị ngã cầu thang.

- "Em cho người giải quyết cô ta rồi". Cô nghe anh nói vậy thì mỉm cười, sau đó cô lên giường ngồi cạnh anh và nói về Tuyết Lan.

Anh nghe vậy thì gật đầu nhẹ sau đó kéo cô ôm chặt vào lòng mình. Cô cũng vòng tay ôm chặt anh, trong lòng chợt rồi bởi.

Sáng hôm sau

Anh thức giấc bên cạnh chợt thiếu đi một người quen thuộc. Anh nhủ mảy ngồi bật dậy và đi khắp phòng tìm cô nhưng vẫn không gặp. Quay về giường bệnh anh mới để ý đến lá thư trên tủ.

"Gửi anh Tiểu Ngan

Em biết ra đi không báo trước khiến anh sẽ rất lo lắng cho em nhưng em xin lỗi. Anh hãy quên em và tìm một người khác có thể chăm sóc cho anh. Suốt thời gian em ở cạnh anh chỉ toàn mang lại cho anh rất nhiều rắc rối, thậm chí còn có khi bị nguy hiểm đến tính mạng của mình. Em chỉ là một sao chổi mà thôi, nhưng khi không có em em tin rằng anh sẽ tốt hơn mà. Hứa với em rằng anh phải chăm sóc cho mình và chăm sóc cho Khải Ngạn. Tạm biệt anh Tàn Ngạn Quân người em yêu.". Anh cầm chặt lá thư trong tay và dùng điện thoại trên bàn gọi về cho Tuấn Thành.

- " Mau cho người tìm Lạc Y về cho tôi". Anh nói rồi cúp máy không để cho bên kia kịp trả lời.

- " Cố Lạc Y, tốt nhất em nên quay về cho tôi".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101

1 tuần trôi qua kể từ ngày cô bỏ đi anh hầu như không hề có bất cứ manh mối gì về cô cả. Anh cũng trở lại như trước kia và vẫn cho người tìm kiếm cô.

- " Lạc Y, em đang ở đâu? Tôi nhớ em". Một mình ngồi trong thư phòng anh cầm lấy tấm ảnh của cô đau lòng nói.

- " Đừng trốn nữa có được không?". Anh vừa nói vừa vuốt ve tấm ảnh của cô. Ánh mắt hiện lên một nỗi buồn khó diễn tả.

Ting...ting

Trong căn phòng đang yên tĩnh bỗng nhiên tiếng chuông điện thoại của anh lại reo lên. Anh vốn không muốn quan tâm nhưng nó cứ mãi reo hoài khiến anh vô cùng khó chịu.

- " Là Ai?". Anh lười biếng cầm điện thoại vừa liếc qua dây số trong điện thoại liền nhíu mày. Đây không phải là số của thuộc hạ anh.

- " Tần Lão Đại, anh còn nhớ tôi chứ?". Bên kia một giọng đàn ông vang lên.

- " Trương Dũng?". Anh hơi nhíu mày khi nghe giọng nói thừ đầu dây bên kia.

- " Tần Lão Đại, anh đúng là danh bất hư truyền. Ngày mai tôi có việc muốn gặp anh, anh có thể dành chút thời gian gặp tôi được chứ?". Ông ta cất giọng trầm khàn nói, lời nói có vẻ không hề kiêng nể anh gì cả.

- " Không hứng thú". Anh cất giọng lạnh lùng nói, thái độ khinh bỉ ông ta ra mặt.

- " Nghe nói Tần Lão Đại đang tìm một cô gái? Không biết cô gái đang làm khách ở chỗ của chúng tôi có phải người mà Tần Lão Đại tìm không?". Ông ta bật cười nói sau đó gửi ngay vào máy anh một tấm ảnh. Nhìn trong tấm ảnh anh bất chợt nhíu mày.

- " Địa điểm". Anh nắm chặt tay lại gắng giọng hỏi ông ta.

- " 9 giờ tại Khách sạn Phong Điền". Ông ta bật cười lớn hơn khi biết được thái độ của anh qua giọng nói.

- " Nếu cô ấy mất một sợi tóc thì ông cẩn thận cái mạng của ông". Anh gắng giọng nói rồi tắt máy.

Sáng hôm sau

Anh nhanh chóng chuẩn bị và một mình đi đến khách sạn Phong Điền tìm Trương Dũng. Anh biết rất rõ chúng đã nắm được điểm yếu của anh vậy nên lần gặp mặt này chắc chắn rất nguy hiểm cho anh tuy nhiên vì cô anh không còn cách nào khác.

Đến nơi tại sảnh của khách sạn một người đàn ông ngồi xung quanh có rất nhiều người ở cạnh ông ta. Điều anh chú ý nhất đó là thân hình bé nhỏ của cô đang bị ông ta trói lại ngồi trên ghế.

- " Thả cô ấy ra". Anh nhíu mày nhìn ông ta nói.

- " Tần Lão Đại quả nhiên là đến đây chỉ vì cô gái này, haha". Nghe anh nói ông ta vừa vỗ tay vừa bật cười ha hả. Đồng thời phát tay cho thuộc hạ mình để họ thả cô ra.

Cô được thả ra vội chạy sang cạnh anh. Anh nhíu chặt đôi chân mày khi thấy vết hằn do dây thừng để lại trên tay cô.

#Đoàng

Anh nhanh chóng rút súng ra bắn ngay tim tên vừa thả cô ra. Nghe thấy tiếng súng đám thuộc hạ của ông ta vội nhìn về phía của anh và cô.

- "Giết nó cho tao". Trương Dũng biết nếu như anh đã mang súng thì hôm nay chắc chắn là ngày tàn của ông ta vì thế chỉ còn cách giết cả anh và cô.

Lời ông ta vừa dứt cả đám khoảng 50 người mặc đồ đen xông lên đánh anh và cô. Tuy nhiên bọn tép riu này không phải là đối thủ của anh. Cô đứng bên cạnh thấy có nhiều người xông lên như thế bản thân cũng không đứng yên một chỗ.

Anh đánh phía trước thì phía sau là phần của cô. Từng quyền cô tung ra khiến bọn chúng không thể nào đỡ nổi. Chỉ một lúc sau những tên thuộc hạ của ông ta đều đã bị hạ gục.

Nhìn thấy người của mình bị hạ gục hết tất cả ông ta hơi lo lắng. Trong lúc anh không để ý liền rút cây súng giấu trong người bắn một phát về phía anh. Cô thấy ông ta bắn súng về phía anh bản thân không suy nghĩ vội bay sang đỡ viên đạn cho anh.

Anh hơi bất ngờ với hành động của cô vội dùng một tay ôm lấy thân hình bé nhỏ của cô vào lòng đồng thời tay kia cầm súng nhắm ngay tim ông ta mà bắn.

Ông ta còn chưa kịp nổ phát súng thứ hai thì đã phải ngã ngửa ra phía sau với đôi mắt vẫn mở to. Hai phát súng của anh đã ngay điểm yếu khiến ông ta phải im lặng vĩnh viễn.

- "Lạc Y, em sao rồi?". Anh vội bế cô lên và chạy ra ngoài.

- "Em không sao". Cô cười nhìn anh nói, bàn tay vuốt nhẹ khuôn mặt anh.

- "Cố lên, anh đưa em đến bệnh viện". Anh vừa ra đến xe đặt cô nằm trong lòng mình và nói, nước mắt anh lúc này cũng chọt rơi xuống.

- "Đừng khóc, em không sao cả. Em ngủ một tí nha". Cô đưa tay gạt đi nước mắt lăn dài trên má của anh. Nhưng lời nói vừa dứt cánh tay cô cũng buông xuống.

- "Lạc Y". Anh nắm lấy bàn tay cô hét lên. Trái tim của anh đau quá, sao cô gái này ngốc đến vậy chứ?

Anh bộ khởi động xe chạy như bay đưa cô đến bệnh viện. Khi đến nơi cô được đưa vào phòng cấp cứu, còn anh thì vẫn ngồi bên ngoài nhìn vào trong. Cánh cửa âm dương này lại chia cách đi anh và cô. Nhìn Chiếc áo sơ mi trên người mình đã nhuốm thành một màu đỏ do máu của cô trái tim anh lại càng quặn thắt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Áu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102

Suốt mấy giờ đồng hồ liền anh không rời khỏi phòng cấp cứu nữa bước. Khuôn mặt của anh luôn có vẻ mệt mỏi, tiêu tụy hơn rất nhiều. Một phần là bởi vì tìm kiếm cô một phần phải lo cho Khải Ngan.

Đám người của Hạ Khải Phong cũng nhanh chóng có mặt tại bệnh viện. Họ chỉ nhìn chằm chằm vào cánh cửa phòng cấp cứu.

- "Ông trời, ông cũng thật biết đùa ngươi. Họ vừa gặp lại chưa được bao lâu thì ông lại bày ra bao chuyện khác". Hạ Khải Phong trầm nghĩ trong đầu sau đó đi lại cạnh anh và đặt tay lên vai của anh.

- "Quân, cậu đi nghĩ một tí đi". Hạ Khải Phong nhìn anh nói.

- "Cô ấy cần tôi". Nghe Hạ Khải Phong nói thế anh hơi nhủ mày dùng tay day day mi tâm rồi cất giọng trầm trầm nói.

Lúc này cửa phòng cấp cứu cũng được mở. Bác sĩ và y tá cũng lần lượt đi ra hạ đứng trước mặt anh với vẻ mặt bình tĩnh.

- "Tần Chủ Tịch, phu nhân bị trúng đạn ở phần vai do đó không nguy hiểm đến tính mạng. Chúng tôi đã tiến hành phẫu thuật lấy đạn ra khỏi người của phu nhân, mọi người có thể vào thăm bệnh nhân rồi". Vị Bác sĩ trung niên đứng trước mặt anh nói, giọng nói vô cùng dứt khoát.

Anh nghe thế liền gật đầu một cái. Đồng thời cũng đứng dậy đi vào xem tình hình của cô ra sao. Tuy nhiên anh vừa bước được vài bước đã ngất đi. Hạ Khải Phong nhanh tay đỡ anh lại. Anh ta cùng Tuấn Thành đỡ anh vào phòng cấp cứu. Vị bác sĩ kia cũng vội đi theo sau.

Ông ta đi lại kiểm tra cho anh rồi nhanh chóng bảo y tá sắp xếp phòng cho anh và cô tịnh dưỡng.

- " Tàn Chủ tịch chỉ vì làm việc quá sức thêm việc không ăn uống điều độ nên mới ngất đi như thế. Không có gì đáng ngại cả". Khi kiểm tra cho anh xong vị bác sĩ kia nhìn Hạ Khải Phong nghiêm mặt nói.

Hạ Khải Phong không nói gì chỉ đi theo bác sĩ đưa anh và cô vào phòng hồi sức. Vì là phòng đặt riêng nên chỉ anh và cô ở tầng này. Bác sĩ khi đưa anh và cô vào phòng hồi sức rồi cũng lập tức đi sang phòng của bệnh nhân khác.

Không đùa chứ này giờ ông ta rất sợ đấy. Tàn chủ tịch và phu nhân bị thương cả đám thuộc hạ của họ mặt ai cũng đờ đờ sát khí. Trong ánh mắt của Hạ Khải Phong hiện lên tia chết chóc vô cùng man rợn. Còn đám Tuấn Thành thì mỗi người một vẻ mặt.

Ông ta thật sự không biết nếu như anh và cô thật sự nguy hiểm đến tính mạng thì cái bệnh viện này sẽ ra sao nữa.

Ít nhiều họ vẫn biết đến danh tiếng của ông trùm của Hắc đạo. Tàn Gia và Hạ Gia đều là 2 gia đình có tiếng tăm nhất trong cả Hắc và Bạch đạo. Nếu họ không vui thì nói không chừng họ sẽ tặng cho bệnh viện này vài quả mìn để làm thí nghiệm.

Chỉ nghĩ đến nhiều đó cũng khiến cho ông ta toát mồ hôi lạnh rồi.

Quay lại phòng bệnh

Hạ Khải Phong ở phòng cô chăm sóc cho coi còn Tuấn Thành và mọi người thì lại ở trong phòng bệnh của anh. Một lúc sau khi xem xét lão đại đã không sao Tuấn Thành mới đi sang phòng bệnh của cô xem tình hình cô ra sao. Kéo khi lão đại của anh ta tỉnh lại và hỏi mà không thể trả lời chắc ăn cảm cả lũ.

- " Hạ Lão Đại, Lạc Y sao rồi?". Tuấn Thành vào phòng thấy Hạ Khải Phong đang dùng khăn ướt lau mặt cho cô anh ta liền đi lại đặt tay lên vai anh ta hỏi.

- " Có lẽ ổn hơn rồi, Quân chưa tỉnh?". Hạ Khải Phong vẫn tiếp tục dùng khăn giấy ướt lau mặt cho cô đồng thời cất giọng hỏi lại Tuấn Thành.

- " Chưa, Hạ lão đại cho phép tôi nói. Tôi không biết anh đối với Lạc Y là ý gì nhưng mong anh đừng đi quá giới hạn". Tuấn Thành nhìn Hạ Khải Phong nghiêm túc nói.

- " Chẳng có gì là quá giới hạn cả. Chú nghĩ nhiều rồi". Hạ Khải Phong bật cười khi nghe câu nói của Tuấn Thành đồng thời cất giọng khàn khàn nói lại.

- " Tôi mong là vậy". Tuấn Thành nhếch môi cười nhạt rồi tự ý đi lại ghế sofa ngồi.

Bản thân Tuấn Thành hiểu rõ Hạ Khải Phong bản thân anh ta cũng biết là Hạ Khải Phong sẽ không bao giờ phản bội lại Lão Đại của mình. Tuy nhiên chuyện tình cảm thì rất khó nói.

Cả hai đều rơi vào trạng thái im lặng. Cả căn phòng bao trùm một không khí tĩnh lặng. Lúc này cửa phòng đột nhiên mở ra. Tàn Ngạn Quân đi vào với khuôn mặt không mấy gì thiện cảm.

- " Cậu tỉnh rồi? Sao không nghĩ thêm một tí đã sang đây?". Hạ Khải Phong thấy anh đi vào liền đứng dậy nhường chỗ cho anh và đồng thời cất giọng nói.

- " Tôi chưa chết". Anh vừa nói vừa dùng tay vuốt nhẹ khuôn mặt của cô.

- " Quân, Lạc Y hiện tại đang ở đây nếu cô ấy lại muốn đi nữa thì sao?". Hạ Khải Phong nhìn anh nói, bây giờ Tàn Ngạn Quân đã khôi phục trí nhớ lại. Người đã gây ra vụ tai nạn của hai năm trước chắc chắn sẽ không dễ yên cho anh và cô. Nếu cô vẫn muốn bỏ ra đi chỉ e là sẽ vô cùng nguy hiểm.

- " Tùy cô ấy. Mọi người ra ngoài đi". Anh nói rồi liếc nhìn Tuấn Thành và Hạ Khải Phong. Họ nghe vậy liền đi ra ngoài để cho anh và cô có chút không gian riêng tư.

Anh nhìn vào khuôn mặt đang ngủ say của cô không hiểu sao bản thân lại cảm thấy vô cùng khó chịu. Anh yêu cô nhưng anh không muốn cô bị thương vì mình.

Sáng hôm sau

- " Ưm". Ánh nắng chiếu vào phòng làm cho cô tỉnh dậy. Cô vội ngồi bật dậy xem đây là đâu nhưng bỗng cánh vai lại có một con đầu nhúc ập đến.

- " Tỉnh rồi?". Anh nhìn đáng vẻ hiện tại của cô mà nhũn mảy. Vốn anh đang ngủ bên giường của cô thấy động tĩnh anh liền tỉnh giấc.

Nghe giọng anh cô chỉ nhìn vào khuôn mặt đang tức giận của anh mà chớp chớp đôi mắt. Cô nắm lấy bàn tay cường tráng của anh lắc qua lắc lại như một đứa trẻ đang làm nũng nịu.

Anh gõ nhẹ vào trán của cô rồi bế cô vào phòng vệ sinh để cô vệ sinh cá nhân, anh cũng nhanh chóng rửa mặt rồi đợi cô rửa mặt xong liền bế cô ra

ngoài.

- " Sao thế? Hôm đó trốn đi nhanh lắm mà?". Anh tức giận nhìn coi nói trong lời nói toàn một mùi sát khí nồng nặc.

- " Aaa, vết thương của em đau quá à. Em cũng đói rồi". Cô vội ôm lấy cánh tay anh nói.

- " Có tin tôi mang cánh tay em về chỉ sõi ăn không?". Anh liếc mắt nhìn cô nói.

- " Em xin lỗi. Nhưng em rất đói, đã 2 ngày rồi em chưa được ăn đấy". Nghe anh nói vậy cô liền thu lại vẻ mặt đau đớn ban nãy mà thay vào đó là một khuôn mặt khác chỉ là cô vẫn rất đói.

Anh hừ lạnh rồi dùng điện thoại kêu người mang đồ ăn sang cho cô. Sau đó diu cô ra sofa ngồi đợi Tuấn Thành về nhà mang đồ ăn vào.

- " Tiểu Ngan, em...". Cô vừa định nói gì đó với anh nhưng chỉ cất giọng nói nửa chừng rồi lại im lặng.

- " Em muốn bỏ đi? Tùy em". Anh nhú mày nhìn cô nói.

- " Em không có ý đó, em còn có thể ở cạnh anh không?". Cô cất giọng lí nhí nói. Cô biết cô là điểm yếu duy nhất của anh vậy nên nếu cô ngông cuồng bỏ ra đi nữa thì sẽ có người dùng cô uy hiếp anh. Cô không muốn người đàn ông của mình gặp nguy hiểm nào cả.

- " Em chỉ có thể nhắm mắt thả thân cùng tôi. Vì thế tôi không cho phép em rời xa tôi lần nữa. Đây là mệnh lệnh ". Anh nói rồi dùng một tay nâng cằm của cô lên đôi môi kiêu ngạo phũ phàng đôi môi của cô.

#lê: chương này là 2 chương nhập một nha. Ui cánh tay của tui □□

Khi bạn viết full truyện rồi chưa đăng thì bị đưa en họ xóa hết:))) belike

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103

Nụ hôn của anh không hề chứa bất kì sự dục vọng nào trong đó mà chỉ đơn giản là một nụ hôn chứng tỏ chủ quyền, cô là của anh. Anh ôm chặt cô vào lòng nhưng cũng cẩn thận tránh vết thương ở vai của cô.

Một lúc sau anh buông tha cho đôi môi sưng đỏ của cô, nhìn khuôn mặt ngại ngùng của cô anh chợt nhếch mép cười.

Cô cười cười rồi chủ động áp môi mình lên đôi môi kiêu ngạo của anh. Anh xoa đầu cô rồi ôm chặt thắt lưng của cô.

- " Aaaa daddy hôn mami kì quá à". Lúc này từ ngoài cửa đi vào một cậu bé mũm mĩm đáng yêu đang dùng hai tay che mắt của mình lại và nói.

Nghe giọng nói của Khải Ngạn cô giật mình đẩy anh ra. Vốn đang hôn cô thì bị làm gián đoạn khiến anh vô cùng khó chịu, đưa mắt liếc nhìn cậu bé.

- " Mami, con nhớ mami. Mami hết đau chưa?". Thấy anh nhìn mình cậu nhóc vội chạy lại ngồi trong lòng cô bần tay nhỏ nhỏ xinh xinh cầm tay cô hỏi.

- " Mami hết đau rồi". Coi xoa đầu cậu bé cười tươi. Có vẻ cậu bé mũm mĩm hơn so với trước rồi, cũng phải cậu bé ở cạnh anh chắc chắn anh sẽ chăm sóc tốt cho cậu bé rồi.

- " Con theo chú Phong mang đồ ăn đến cho daddy và mami nè. Hai người mau ăn đi". Cậu bé nói xong rồi kéo chỉ chỉ ra phía của Hạ Khải Phong.

Hạ Khải Phong mang thức ăn đặt ra bàn rồi bế Khải Ngạn ngồi qua một bên. Để cậu bé cứ ngồi trong lòng cô như thế Hạ Khải Phong chỉ e là ngày hôm sau không còn thấy tiểu Khải Ngạn đáng yêu này nữa mất.

Anh cầm bát cháo đút cho cô ăn từ từ. Hạ Khải Phong và Khải Ngạn ngồi bên cạnh chỉ biết lác đác không nói gì. Anh cẩn thận đút từng muỗng cháo cho cô, có lẽ đối với anh đây chính là việc khó nhất bởi lẽ trước đến nay anh chưa từng hạ mình chăm sóc bất kì một người nào cả.

Nhìn từng cử chỉ dịu dàng của anh chăm sóc cho mình trái tim cô đột nhiên rung động mãnh liệt. Người ta nói rất đúng, đúng người đúng thời điểm là hạnh phúc. Một người luôn khiến người khác kính nể, luôn được người khác chăm sóc nay lại hạ mình chăm sóc cho một cô gái bình thường không có gì đặc biệt như cô.

- " Em tự ăn được, anh cũng ăn một tí đi". Cô nói rồi đưa bát cho anh còn bản thân thì ăn cháo rất ngon lành.

- " Quân, cậu cũng nên ăn ít gì đi. Đêm qua cậu đã ngất đấy". Hạ Khải Phong nhú mày nhìn anh.

Nghe Hạ Khải Phong nói vậy cô chợt khựng lại quay sang nhìn anh, đôi chân mày có hơi nhíu lại tỏ ra ý không vui. Tuy nhiên cô cũng không nói gì mà vẫn tiếp tục ăn trong rất ngon.

Một lúc sau khi cả hai ăn xong cô thu dọn bát lại và để vào túi cho Hạ Khải Phong mang về. Khi thấy anh ta đã về lúc này cô mới đứng dậy kéo anh lên giường.

- "Sao vậy?". Anh thấy cô dùng sức kéo mình tuy nhiên bản thân không muốn cô dùng nhiều sức quá nên đành đứng dậy và đi theo cô.

- "Anh nghĩ ngơi đi". Cô nhìn anh nói ánh mắt to tròn cứ chớp trong có vẻ rất ngại thẹn.

- "Anh không sao, em không cần lo. Mau lên giường nằm nghỉ đi". Anh nói rồi nài đẩy kéo cô lên giường.

Cô nằm lên và sau đó kéo anh nằm cạnh mình và quay sang ôm anh. Anh thấy cô như thế thì phì cười, cô lại giờ tính trẻ con của cô rồi.

Anh xoa đầu cô rồi cả hai cùng chìm vào giấc ngủ, bên ngoài Hạ Khải Phong nhìn vào thấy cả hai đều đi ngủ. Anh ta chỉ lắc đầu rồi bế Khải Ngạn về biệt thự.

- "Chú Phong ơi, daddy và mami thật hạnh phúc a~". Cậu bé xoa xoa má của Hạ Khải Phong và nói.

- "Đừng rồi, mami con là tâm can bảo bối của daddy con đấy. Vì thế con không được bắt nạt mami nếu không con sẽ được sang châu phi đấy". Hạ Khải Phong cười khi nghe cậu bé nói như vậy liền cất giọng nghiêm túc nói.

- "Con không phải là bảo bối của daddy sao?". Nghe Hạ Khải Phong nói thế cậu bé ngược đôi mắt to tròn nhìn anh ta tỏ vẻ không phục.

- "Con hỏi daddy con đấy". Hạ Khải Phong nói rồi bật cười, cậu nhóc này thật sự rất đáng yêu. Khi vừa gặp cậu bé bản thân Hạ Khải Phong lại rất có cảm tình với cậu bé này. Bản thân anh ta cũng biết tên của cậu bé là ghép từ tên của Tần Ngạn Quân và mình.

Cậu bé rất giống với Ngạn Quân, tuy có chút nghịch ngợm và phá phách nhưng lại rất ngoan.

- "Aaa Chú Thiên". Hạ Khải Phong đang bế cậu bé ra ngoài thì bất chợt cậu bé nhìn về một phía và hét lên.

- "Ngạn Nhi? Sao con vào đây? Con và mami con đang ở đâu thế? Chú tìm mãi không được". Lãnh Thiên đang đi nghe cậu bé gọi liền quay lại thấy cậu bé anh ta chạy lại hỏi rất nhiều.

- "Con về với daddy rồi, mami đang bị thương nên con vào thăm mami". Cậu bé cười cười lộ ra lúm đồng tiền ở má.

- "Mami con bị thương sao? Có nặng không?". Nghe cậu bé nói cô bị thương Lãnh Thiên vô cùng lo lắng nhìn cậu bé hỏi.

- "Không a~, mami hiện đang ở với daddy rồi. Mai chú vào thăm mami đi". Cậu bé nhìn Lãnh Thiên nói.

Lãnh Thiên gật đầu rồi nhìn Hạ Khải Phong, bất chợt đôi chân mày anh ta nhíu lại.

- "Đã lâu không gặp".

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104

- "Đã lâu không gặp". Hạ Khải Phong nhìn Lãnh Thiên cất giọng nói, ánh mắt chợt hiện lên tia khiêu khích.

- "À ừ, lâu rồi không gặp". Lãnh Thiên thấy Hạ Khải Phong chợt giọng nói trở nên lấp lánh.

- "Tôi có việc đi trước đây". Lãnh Thiên nói rồi vội quay lưng đi. Hạ Khải Phong nhìn theo đôi môi chợt nhếch lên thành một nụ cười nhạt.

Hạ Khải Phong không nói gì trực tiếp đưa Khải Ngạn về nhà còn bản thân thì nhanh chóng đến công ty giải quyết công việc.

Buổi chiều hôm đó

Tại phòng bệnh của cô.

Cô và anh ngủ một giấc cho đến tận chiều, khi thức dậy thấy anh vẫn còn ngủ nên cô nhẹ nhàng đi xuống giường và vào phòng làm vệ sinh cá nhân sau đó đi lại ngồi cạnh giường của anh.

Anh ngủ nhiều như thế cô có thể cảm nhận được anh đã mệt mỏi như thế nào.

Khuôn mặt của anh khi đang ngủ lại rất bình thường như bao người khác, anh sở hữu đôi chân mày rậm, sống mũi cao kiêu ngạo, đôi môi mỏng, kèm theo đó là khí chất bá đạo và ngang ngược. Cô thường nghe người ta nói rằng đàn ông môi mỏng sẽ rất bạc tình. Nhưng chẳng hiểu sao anh lại không như vậy. Anh vừa chu đáo, vừa yêu thương chăm sóc cho cô từng cái nhỏ nhặt nhất. Cô không thể phủ nhận rằng bản thân mình đã và đang rất yêu người đàn ông hoàn hảo này. Càng dành tình cảm cho anh thì cô lại càng sợ vì mình mà anh sẽ gặp thêm nhiều rắc rối khác.

Đang mãi ngắm nhìn đáng vẻ khi ngủ của anh cô không để ý người đàn ông kia đã thức giấc. Thấy cô cứ nhìn mình chăm chăm anh nhếch môi cười rồi sau đó dùng một tay kéo đầu cô xuống mà hôn lên đôi môi anh đào xinh đẹp của cô.

- "Ưm". Cô chợt ưm một tiếng khi bị anh hôn mạnh bạo như thế.

Lúc này anh mới luyến tiếc rời bỏ đôi môi của cô. Nếu còn tiếp tục anh chỉ sợ bản thân không kiềm chế được mà ăn sạch cô luôn mất. Như hiểu được suy nghĩ của anh khuôn mặt cô chợt đỏ ửng lên.

- "Em muốn ăn gì?". Anh xoa đầu cô rồi nói, giọng nói của anh vô cùng ôn nhu khiến cô chỉ nhìn anh mà không nói lời nào.

- "Tiểu Ngan, em muốn về nhà". Một lúc sau cô chợt cất giọng nũng nịu nói đồng thời ôm chặt cánh tay của anh mà lắc.

- "Ngày mai anh sẽ cho em về". Anh xoa đầu cô nói, cô nhìn anh bằng ánh mắt không cam tâm lắm. Lúc này anh kéo cô ôm vào lòng, anh ôm cô rất chặt như sợ khi buồn ra cô sẽ bỏ đi vậy.

- "Ngoan, vết thương của em còn chưa hồi phục, không thể về ngay bây giờ". Anh nói rồi gỡ nhẹ đầu cô. Cô gật gật rồi sau đó ngã vào lòng anh, đưa tay ôm thắt lưng anh. Lúc này, trong cô giống như một chú mèo con vậy rất đang yêu.

- "Khi em hồi phục anh phải bù đắp cho em". Cô nhìn anh đôi môi nhỏ chu chu lên trông rất đáng yêu.

- "Được, em muốn gì anh đều đáp ứng". Anh nói rồi hôn nhẹ vào trán cô. Cô đã làm mẹ rồi nhưng mà vẫn còn trẻ con như vậy haizzz sau này anh phải khổ dài dài rồi nhỉ?

- "Tháng sau là sinh thần của em, em muốn tổ chức tiệc bơi tại biệt thự của anh. Và mời vài người bạn của em cùng tham gia". Nghe anh đồng ý cô liền nói, ánh mắt sáng như đèn pha xe ô tô.

Anh gật đầu đồng ý với cô, lúc này bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa.

- "Vào đi". Cô nghe vậy liền cất giọng nói. Cứ nghĩ là thuộc hạ của anh nên cô không ngần ngại mà ngồi trong lòng anh.

Lúc này từ ngoài cửa bước vào là một chàng trai cao tầm m80, trên tay cầm theo một bó hoa hồng đi vào. Khi vừa nhìn thấy anh ta cô chợt tự xịch ra một bên không ngồi trong lòng của anh nữa.

- "Lãnh Thiên, sao anh đến đây?". Cô nhìn người đàn ông trước mặt mà cất giọng hỏi.

- "Lúc sáng anh có gặp Ngan nhi, nghe nói em bị thương nên anh vào đây thăm em. Sao rồi em không sao chứ?". Anh ta nhìn chăm chăm vào cô hỏi.

- "Cảm ơn anh quan tâm, em không sao. À xem quên mất giới thiệu với anh đây là Ngan Quân người yêu của em". Cô cười cười nói rồi thân nhiên dựa đầu vào vai anh.

- "À ừm, anh biết rồi. Em nghỉ ngơi nhiều một chút đừng làm việc quá sức, kéo ảnh hưởng đến sức khỏe". Nghe cô giới thiệu người đàn ông bên cạnh cô trái tim Lãnh Thiên chợt hiện lên một con đau nhói.

- "Vâng". Cô nhìn anh ta cười rồi quay sang hôn một cái nhẹ vào má của anh.

- "Anh về đây, tạm biệt". Lãnh Thiên vẫy tay với cô rồi rời đi.

- "Về cẩn thận nha". Cô nói vọng theo trên môi còn nở nụ cười vô cùng xinh đẹp.

- "Có lẽ tôi chiều em quá rồi nhỉ?".

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105

- " Có lẽ tôi chiều em quá rồi nhỉ?". Anh trầm mặt nhìn cô giọng nói trầm khàn khiến người nghe phải nổi da gà. Đang là mùa thu nhưng cô lại có thể cảm nhận được cái lạnh giá rét của mùa đông ngay bây giờ.

- " Sao thế?". Cô nhìn anh cất giọng dịu dàng nói, trong đầu cô vốn nghĩ chỉ cần dịu dàng với anh thì cái lạnh của mùa đông này sẽ biến mất nhanh thôi nhưng thật không ngờ anh lại nhìn cô với ánh mắt tràn đầy nộ khí.

Anh chỉ nhìn cô mà không nói lời nào, ánh mắt đưa lời cảnh cáo đến cô. Nhìn thấy ánh mắt này của anh cô chỉ biết ngồi cúi mặt như một đứa trẻ đang làm sai sợ bị trách phạt vậy. Cô không dám nhìn vào đôi mắt của anh lúc này nó thật đáng sợ.

Lúc này ngoài cửa Hạ Khải Phong một tay bế Khải Ngạn một tay cầm túi đồ ăn đi vào. Hạ Khải Phong đi vào đặt đồ ăn lên bàn rồi đi lại sofa ngồi nhìn anh và cô.

- " Nè nè, ăn trước đi rồi nhìn nhau tiếp, ngày nào chả gặp mà cậu cứ nhìn mãi thế?". Hạ Khải Phong thấy anh cứ nhìn cô mãi liền có lòng tốt nhắc nhở.

- " Cậu đang rảnh? Cần tôi chuẩn bị vài việc cho cậu không?". Anh liếc mắt nhìn Hạ Khải Phong cất giọng lãnh đạm nói, ánh mắt chưa hề vui đi sự nộ khí trong ánh mắt.

- " Tôi không rảnh đâu". Hạ Khải Phong nhìn thấy ánh mắt tức giận của anh thì biết bản thân vừa làm việc ngu ngốc rồi. Không khí trong căn phòng lại rơi vào trạng thái im lặng.

- " Quân". Lúc này cô giương đôi mắt to tròn hình hạnh nhân nhìn anh đồng thời cất giọng gọi tên anh rồi ôm cánh tay của anh; ánh mắt cô có chút hoang mang, lo sợ.

Nghe giọng cô anh quay sang nhìn vào khuôn mặt của cô, nhìn thấy sự lo sợ trong đôi mắt cô trong lòng hiện lên nỗi xót xa. Hạ Khải Phong thấy vậy liền bế Khải Ngạn đi ra ngoài để lại không gian riêng cho hai người.

Anh thờ dãi rồi kéo cô ôm chặt vào lòng, anh yêu thương cuối xuống đặt lên trán cô một nụ hôn thâm tình. Cô đưa tay ôm thắt lưng của anh.

Anh để mặc cô ôm mình bản thân cũng ôm cô thật chặt vào lòng như một món bảo vật quý giá nhất. Phải đối với anh cô chính là bảo vật vô giá, không có một thứ gì trên đời này có thể sánh bằng cô.

- " Quân anh đừng giận nữa được không?". Cô cất giọng nói dịu dàng kèm theo đó là một chút nũng nịu.

- " Em và hắn ta là quan hệ gì?". Anh nhìn cô nói, nghĩ đến thái độ dịu dàng của cô khi nói chuyện với Lãnh Thiên khi này anh chỉ muốn cho người mang hắn đi xử lí mà thôi.

- " Anh ấy là ân nhân của em, 2 năm trước anh ấy đã cứu em và bảo bối nên em mới có thể bình an sinh Khải Ngạn ra đời. Anh ta có tình cảm với em nhưng em từ chối rồi". Nghe câu hỏi của anh cô mới biết sự tức giận của anh phát sinh từ đâu. Cô úp khuôn mặt xinh đẹp của mình vào khuôn ngực vạm vỡ của anh rồi cất giọng nói.

- " Hắn ta thích em?". Anh chợt dùng sức ôm chặt cô hơn đồng thời nhắc lại lời cô vừa nói. Con người màu nâu đỏ lại hiện lên tia sát khí sự căm phẫn của anh dường như không thể khống chế được nữa. Chỉ nghĩ đến việc người phụ nữ của mình bị người đàn ông khác nhìn ngó thì anh đã không thể dằn đi sự tức giận trong lòng mình.

- " Anh đừng giận nữa mà, anh làm em đau quá". Cô cất giọng nhìn anh nói, khuôn mặt trắng bệch không còn giọt máu vì bị anh dùng sức siết chặt bả vai của mình.

Lúc này anh mới nhìn lại cô, trên trán cô lúc này đỏ rất nhiều mồ hôi, khuôn mặt trắng. Thấy cô như vậy anh mới buông hai tay đang ôm chặt cô ra.

*Roẹt

Một tiếng roẹt vang lên, chiếc áo bệnh nhân của cô bị anh xé toang làm 2 mảnh. Đôi mắt anh chỉ dừng lại ở phần vai cô máu đã bắt đầu chảy ra làm ướt cả miếng băng gạc. Một nỗi xót xa hiện lên, sự áy náy ăn mòn trái tim băng giá của anh.

Anh đứng dậy đi tìm dụng cụ y tế và đi lại thay băng cho cô sau đó lấy bộ đồ bệnh nhân nằm trên kệ tủ mà lúc sáng y tá mang vào, anh cẩn thận thay đồ cho cô rồi cẩn thận xem xét vết thương của cô. Dù vết thương của cô không nguy hiểm nhưng đối với anh nó như một sợi dây thừng vậy, mỗi khi cô chịu đau một tí thì đối với anh đó lại là vết thương nghiêm trọng nhất. Cô là tất cả của cuộc đời anh, cô là sự sống, là niềm tin là bầu trời cũng là đại dương của anh.

Một cái nhú mày của cô cũng đủ khiến anh thấy lo lắng sợ hãi, một giọt nước mắt của cô đủ để làm đại dương trong anh dậy sóng. Tình cảm của anh dành cho cô vô cùng sâu đậm có lẽ cả bản thân cô cũng không thể biết được anh yêu cô đến chừng nào.

- " Tiểu Ngạn, em không sao. Anh đừng lo lắng, hơn nữa em với Lãnh Thiên chỉ là bạn bè không có quan hệ thân thiết nào cả. Anh biết không thấy anh không vui em cũng rất khó chịu". Cô nắm chặt bàn tay của anh dùng những lời nói mà bản thân suy nghĩ nói ra hết với anh sau đó cô ngang nhiên tựa đầu vào vai anh.

- "Ừm". Anh không nói gì chỉ ừm một tiếng rồi thôi. Nghe cô nói như vậy anh rất vui, anh biết đối với cô anh cũng rất quan trọng.
 - "Anh nhìn xem, từ lúc nào mà Bao đại nhân lại có anh em song sinh thế?". Cô chọc chọc ngón tay trở vào khuôn mặt anh, cười tinh nghịch nói.
- Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106

- "Anh nhìn xem, từ lúc nào mà Bao đại nhân lại có anh em song sinh thế?". Cô chọc chọc ngón tay trở vào khuôn mặt anh, cười tinh nghịch nói.

Anh liếc mắt nhìn cô rồi nhân cơ hội này cuối xuống phủ đôi môi kiều ngạo của mình vào đôi môi anh đang cười tươi của cô. Anh đưa chiếc lưỡi mình vào trong khoang miệng cô hút lấy chất ngọt chỉ thuộc riêng về cô. Cô không phản kháng với nụ hôn này của anh ngược lại còn nhiệt tình đáp trả. Vì sự nhiệt tình quá mức của cô khiến cho vật nam tính của anh bắt đầu trời dậy. Tuy rất muốn ăn cô ngay lúc này nhưng anh cũng không thể ăn được bởi lẽ cô còn đang bị thương. Hôn cô một lúc anh kéo cô ôm chặt vào lòng phả hơi thở ấm nóng của mình vào cổ cô.

- "Tiểu Ngạn, anh là một người vô cùng ngang ngược, vô cùng tàn nhẫn xấu xa, là một người không biết dịu dàng với người khác còn là một tàn bạo ngàn năm là một người vô cùng vô si cường bức "con gái nhà lành" nhưng em vẫn thích anh". Cô nói rồi ngồi thẳng hôn vào chiếc cằm tinh tế của anh, đành chịu thôi vì chiều cao của cô chỉ có nhiều đây, mặc dù vậy nhưng trên môi cô nở một nụ cười ngọt ngào ấm áp.

- "Em là mắng tôi?". Anh nhún mày nhìn cô ánh mắt hiện lên tia cung chiều vô đối.

- "Không phải, là cầu hôn". Cô lắc đầu rồi cất giọng nửa đùa nửa thật nói.

- "Anh nhớ không lầm là em cường bức anh?". Anh trầm ngâm nhìn cô rồi cất giọng trầm trầm nói, cô nghe anh nói vậy liền úp mặt vào lòng ngực anh mà trốn tránh.

Nghĩ lại thật là xấu hổ.....

Cô vậy mà uống phải xuân dược rồi chủ động cùng anh làm chuyện đó cơ chứ? Nhưng mà rõ ràng người có lợi là anh chứ nào phải cô? Nhưng nghĩ lại rồi thôi vì dù sao cũng có chút vui vui.

- "Quân, cảm ơn anh vì đã đến bên đời em". Cô đột nhiên cất giọng ngọt như đường nói. Phải nếu không có anh xuất hiện trong đời cô thù có lẽ cô vẫn chưa thể trả được mối thù sâu đậm của mình. Nếu không có anh cô thật sự không biết cảm giác được một người yêu thương, bảo vệ bằng cả tính mạng là như thế nào.

- "Là em đến bên đời anh, em mang đến cho anh rất nhiều thứ. Em là người quan trọng nhất đối với anh. Dù có hi sinh cả tính mạng mình để em và con được cuộc sống tốt nhất thì anh vẫn làm". Anh cất giọng thật lòng nhìn cô nói, cô gật đầu mỉm cười rồi dựa vào vai anh. Phải cô hiểu được suy nghĩ của anh bởi vì anh cũng như cô, cả hai đều là người quan trọng nhất trong lòng của đối phương.

Lúc này ngoài cửa Khải Ngạn và Hạ Khải Phong một lần nữa đi vào thấy anh và cô đang ngồi với dáng vẻ vô cùng ấm昧. Hạ Khải Phong thân nhiên đi lại sofa ngồi vì anh ta biết Tần Ngạn Quân đã không còn tức giận nữa rồi.

- "Daddy ai mới là bảo bối của daddy thế?". Khải Ngạn cất giọng non nớt hỏi anh, ánh mắt cậu bé rất mong đợi.

- "Mami con là tâm can bảo bối của ta". Anh nói rồi thân nhiên đưa tay vuốt mái tóc màu hạt dẻ của cô.

- "Còn con?". Nghe anh nói vậy cậu bé có chút nhún mày nhưng vẫn cúi hỏi tiếp.

- "Một sự cố ngoài ý muốn, nhưng con từng giúp ích cho ta". Anh nhìn cô bằng ánh mắt yêu thương rồi cất giọng nói với đứa con trai của mình.

- "Giúp gì thế ạ?". Nghe anh nói vậy mắt cô bé chợt sáng lên trong đầu mang một suy nghĩ rằng mình là đại cứu tinh của daddy.

- "Quá trình tạo ra con". Anh thân nhiên thốt ra 5 từ rồi bế cô xuống giường đi lại sofa ngồi và lấy thức ăn đút cho cô ăn.

Từng cử chỉ hành động của anh dành cho cô đều rất nhẹ nhàng, rất ấm áp. Khải Ngạn nhìn anh bằng ánh mắt không phục tại sao lại là quá trình tạo ra cậu bé cơ chứ? Rõ ràng cậu rất đáng yêu cơ mà?

- "Daddy người đút con ăn nữa". Khải Ngạn nhìn anh nói ánh mắt trong sáng ngây thơ của cậu bé rất đáng yêu.

- "Con không tự ăn được thì đừng ăn". Anh nói rồi tiếp tục đút cô ăn.

Khải Ngạn nghe anh nói vậy trong lòng lại càng không phục. Đây được gọi là trọng vợ khinh con này. Nghĩ vậy rồi cậu bé đi lại ôm Hạ Khải Phong đang ngồi cười nhìn cậu bé. Cậu bé ngồi trong lòng Hạ Khải Phong đưa ánh mắt đáng thương nhìn anh ta. Hạ Khải Phong lắc đầu với dáng vẻ này của Khải Ngạn, trong lòng anh ta Khải Ngạn cũng như là con ruột của anh ta rồi.

- " Hừ, biết vậy con sẽ tác hợp cho mami và chú Thiên. Chú ấy sẽ tốt với con thương con hơn daddy". Cậu bé ngây thơ cất giọng nói.

- " Con nói lại lần nữa". Đột nhiên anh trầm mặt cất giọng lạnh như băng nhìn cậu bé nói.

- " Con nói daddy là tốt nhất, chú Thiên không hợp với mami, chỉ có daddy mới xứng với mami". Nghe giọng điệu của anh thì cậu bé biết mình đã nói sai bèn nói lại những lời khác mong xoa dịu sự tức giận của anh.

Cô thấy anh hung hăng như thế liền dùng tay xoa mặt của anh về đối diện với mình và rồi hôn má anh một cái xem như dỗ ngọt. Anh xoa đầu cô rồi tiếp tục dứt thức ăn cho cô mà bỏ mặc Khải Ngạn.

Bây giờ trong lòng cậu bé đang vô cùng ám ức, tại sao cậu nói những lời ngon ngọt như thế mà daddy không hết tức giận trong khi mami chỉ hôn má daddy một cái thôi chứ? Người lớn đúng là khó hiểu, daddy đáng bị mang ra bắn bỏ.....

#lê: mọi người ai hóng H+ không ạ? Nếu có thì cmt nha

Bạn đang đọc truyện *Có Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107

Ngày hôm sau

Cô được anh cho về nhà dưỡng thương nên tâm trạng cũng tốt hơn hẳn. Cô vốn không có mấy thiện cảm với mùi của bệnh viện nên khi ở đó cô ăn cũng không ngon nhưng hôm nay thì cô có thể ăn thật ngon rồi.

Ngồi trong phòng nhìn ra khung cảnh bên ngoài thật thoải mái, vẫn là ở nhà tốt hơn bệnh viện. Cô ăn sáng xong liền nằm ngủ một giấc đến tận trưa.

Thấm thoát một tháng trời đi....

Do được sự chăm sóc chu đáo của anh nên vết thương của cô hồi phục vô cùng nhanh chóng. Cũng sắp đến sinh thần của cô mọi thứ trong biệt thự được chuẩn bị vô cùng tươm tất. Trang trí cũng rất đẹp nhưng hơn tất cả điều khiến cô vui nhất đó chính là anh đã tự tay chuẩn bị bữa tiệc sinh nhật này cho cô.

Tối trước sinh nhật một ngày cô nằm trong lòng anh bàn tay mềm mại của cô xoa xoa nhẹ bàn tay to lớn của anh. Nhìn thấy anh vì mình mà chuẩn bị tất cả những thứ này trong tim cô vừa thấy hạnh phúc lại vừa xót. Cô hạnh phúc bởi vì anh đã vì cô mà chuẩn bị những thứ anh chưa từng làm vì bất kì người nào cả, nhưng đồng thời cũng xót cho anh khi vì cô mà cực khổ như vậy.

- " Tiểu Ngạn, cảm ơn anh đã vì em mà chuẩn bị những thứ này". Cô dùng giọng điệu vô cùng ngọt ngào nói với anh.

Anh yêu thương cúi xuống hôn vào trán cô, cô là người quan trọng nhất đối với anh vì thế chỉ cần là điều cô thích anh sẽ làm được dù hi sinh cả tính mạng cũng không hề gì.

- " Tiểu Ngạn". Cô dùng giọng nói vô cùng quyến rũ gọi tên anh, bên cạnh đó cô còn dùng cả ánh mắt gợi tình nhìn anh.

- " Có anh". Anh nói rồi cầm lấy bàn tay mềm mại của cô hôn nhẹ vào. Trên môi anh còn nở một nụ cười hạnh phúc. Cô có phần ngây ngất với nụ cười kia của anh, lần đầu cô thấy anh cười tươi đến như thế nhưng phải công nhận anh cười thật sự rất đẹp.

Nếu nụ cười của Hạ Khải Phong là nụ cười của một công tử hào hoa thì nụ cười của anh lại là nụ cười của một vị ma vương vì nó vừa đẹp lại vừa chứa sự thần bí trong đó. Sự quý dị từ nụ cười này của anh càng khiến cô muốn đắm chìm vào bên trong đó.

Nghe anh trả lời cô không nói gì chỉ leo lên người anh và hôn môi anh tư thế của hai người lúc này lại vô cùng ám muội. Anh nhân cơ hội này liền choàng một tay qua thắt lưng cô tay còn lại giữ đầu cô lại, cả hai đắm chìm trong nụ hôn ngọt ngào của nhau.

Cô cúi xuống hickey một dấu ở ngay cổ anh tạo nên một dấu đỏ như cánh hoa. Vì sự thay đổi đột ngột này của cô khiến cho vật nam tính của anh bắt đầu trở dậy. Cô ngồi thẳng dậy nhìn vào khuôn mặt anh tuấn của anh, anh cũng nhìn vào cô bằng ánh mắt yêu thương và sự dục vọng trong đó.

Cô vòng tay ôm thắt lưng anh úp khuôn mặt xinh đẹp của mình lên khuôn ngực vạm vỡ của anh không nói bất kì lời nào. Cô chỉ muốn nghe nhịp tim của

anh đập vì cô mà thôi. Ngược lại với cô hơi thở của anh càng trở nên nặng nề hơn khi cô cứ kích thích anh bằng những hành động như thế.

Anh ôm cô xoay người một cái đã từ thế bị động chuyển sang thế bị động, cô mở to đôi mắt to tròn của mình nhìn anh. Anh nhếch môi rồi cúi xuống găm lấy đôi môi anh đang đồ mọng kia. Anh thừa cơ hội dùng lưỡi của mình quán quýt lấy chiếc lưỡi dính hương ngọt ngào của cô, trái tim có sự hân hoan vô cùng.

Chính vì sự ngoan ngoãn chịu hợp tác này của cô càng khiến anh muốn ăn cô cả đêm nay nhưng lại có chút không nỡ khi vết thương của cô chỉ vừa hồi phục. Anh dùng một tay xé đi chiếc áo ngủ trên người cô và cúi xuống hôn vào xương quai xanh tinh tế của cô. Anh hickey ở cổ cô một dấu hiện lên một đốm nhỏ như cánh hoa bi ngạn vậy, đẹp không thể diễn tả được.

- " Lão đại, ngày mai có cần hủy hết mọi cuộc họp không ạ?". Đúng lúc đang muốn tiến hành việc quan trọng thì từ ngoài cửa lại có tiếng gõ và giọng nói của Tuấn Thành cất lên ngay sau đó.

- " Hủy tất". Anh hơi nhíu mày vì sự phán đoán này của thuộc hạ mình, cất giọng trầm trầm nói. Bên ngoài Tuấn Thành nghe anh nói vậy liền dạ một tiếng rồi rời đi.

Anh nghe tiếng bước chân xa dần liền tiếp tục hành sự việc của mình. Đôi môi anh đào của cô liền bị anh hôn một lần nữa.

- " Quân, ngày mai chúng ta có cần sắp xếp thêm vệ sĩ không?". Bên ngoài lại có tiếng gõ cửa lần này chính là bạn thân của anh Hạ Khải Phong.

- " Không". Anh dừng lại hành động của mình cất giọng không mấy vui vẻ nói.

- " Được rồi, cậu nghỉ ngơi đi". Hạ Khải Phong nghe giọng điệu không mấy hay ho của anh liền nói rồi tránh xa phòng ngủ của anh.

- " Không sao mà". Thấy sự khó chịu trong ánh mắt của anh cô liền vuốt ve tấm lưng trần của anh mà cất giọng nói. Anh nhìn cô gật đầu rồi tiếp tục hôn lên vai cô.

- " Lão đại, chủ tịch của công ty Diên Linh muốn họp tác với chúng ta người nghĩ nên làm thế nào ạ?". Bên ngoài lại cất lên một giọng nói là giọng của Tô Hàm.

- " Không hợp tác, làm cho công ty ông ta phá sản ngay cho tôi". Anh tức giận nắm tay vào tường nói vọng ra, anh thật sự đang rất tức giận.

- " Thuộc hạ đã rõ". Tô Hàm nói xong liền rời đi.

Cô thấy anh tức giận như thế liền cầm lấy bàn tay nắm vào tường khi này của anh mà thổi nhẹ vào. Hành động này của cô thay cho lời an ủi anh. Nếu không sáng mai chắc chắn đám người kia sẽ chịu hậu quả rất lớn...

- " Chúng ta tiếp tục". Anh cất giọng ma mị nói rồi thoát ý trên người cô, hiện tại trên người cô chỉ còn mỗi bộ đồ lót vô cùng quyến rũ.

- " Mami, Ngại nhì sợ". Lần thứ en nờ bị phá rối lần này lại chính là cậu con trai nhỏ của anh, giọng cậu bé có vẻ rất khản trương.

Cô nghe vậy liền đẩy anh sang một bên và chạy đi thay đồ sau đó đi mở cửa phòng cho cậu con trai bảo bối của cô. Vừa thấy cô cậu bé đã chạy lại sà vào lòng cô ôm cô thật chặt.

- " Chết tiệt". Anh dùng sức đâm mạnh vào tường lần nữa rồi đứng dậy đi lấy một bộ đồ khác và đi vào phòng tắm để dập tắt ngọn lửa dục vọng trong lòng mình.

Cô nhìn theo anh chỉ biết nở một nụ cười bất đắc dĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108

Sáng hôm sau cả biệt thự trở nên náo nhiệt hơn tất cả người làm đều đang bận rộn chuẩn bị tiệc cho cô. Cả buổi sáng cô vẫn nằm trong phòng với anh.

Dù biết rằng hôm nay sẽ có khách đến nhưng cô chẳng thèm quan tâm đến. Nằm trong phòng ôm chặt thắt lưng của anh khiến cô cảm thấy an tâm và dễ chịu nhất.

- " Bạn em đến rồi mau ra ngoài nào". Anh dùng một tay véo nhẹ má cô và cất giọng ầm ập nói.

Cô mở to mắt nhìn anh đồng thời chu môi làm nũng trông cô thật sự rất đáng yêu. Anh ôm chặt cô rồi dùng đôi môi kiêu ngạo của mình phủ lên đôi môi mềm mại của cô.

Cô không né tránh nụ hôn thâm tình này của anh mà còn nhiệt tình đáp trả khiến anh vô cùng phấn khích. Vật nam tính cũng bắt đầu trở dậy càng lúc càng khiến anh khó chịu hơn.

Hôn một lúc lâu anh rời bỏ đôi môi của cô ánh mắt nhuốm màu dục vọng khiến cho khuôn mặt điển trai của anh trở nên hấp dẫn hơn. Lúc này cả bản thân cô cũng không còn đủ tỉnh táo nữa ánh mắt gọi tình nhìn anh. Cô vương nhẹ đôi tay thon thả của mình thào từng cú áo sơ mi trên người anh đồng thời vuốt ve khuôn ngực vạm vỡ của anh.

#roet

Anh dùng sức kéo mạnh một cái chiếc đầm ngủ của cô liền bị anh xé làm 2 mảnh. Trên người cô lúc này chỉ còn duy nhất bộ nội y màu đen vô cùng quyến rũ. Anh cúi xuống hickey lên cổ cô tạo ra một dấu ấn của riêng anh. Nhìn thấy cô xinh đẹp và quyến rũ như thế này anh lại không muốn để người khác nhìn thấy cô.

Bảo bối của anh đúng là có sức hút chết người mà. Vừa xinh đẹp vừa quyến rũ lại vừa làm một người vợ người mẹ tốt. Mặc dù ngoài kia có rất nhiều cô gái xinh đẹp hơn cô, quyến rũ hơn cô nhưng đối với Tần Ngạn Quân anh thì không ai có thể thay thế vị trí của cô trong lòng anh được.

Anh nhẹ nhàng thoát y trên người cô và thoát y trên người mình. Anh cúi xuống hôn nhẹ lên đôi môi cô, một tay xoa nắn một bên ngực căng tròn của cô.

- "Ừm.". Có lẽ vì sự mạnh bạo của anh khiến cô không chịu nổi mà ưm nhẹ một tiếng.

Anh nhếch môi cười nhẹ rồi di chuyển dần xuống bộ ngực của cô. Từng nơi anh đi qua đều để lại dấu ấn riêng của bản thân, từng dấu hickey màu đỏ trên làn da trắng nõn nà của cô cứ như những cánh hoa bi ngạn vậy một bức tranh hoàn mỹ đẹp vô cùng. Anh ngậm lấy hạt đậu nhỏ trên ngực cô mà day day khiến cô ưỡng người vì sự kích thích này.

Vật nam tính của anh lúc này đã trướng lên khiến anh vui vẻ khó chịu. Anh nhanh chóng đặt "cậu em" mình vào trước nơi tư mật của cô, anh nhấp mạnh một cái vật đó của anh liền nằm gọn trong nơi tư mật ấm áp của cô.

- "Ừm.. Tiểu Ngạn aaa". Cô vòng tay ôm lấy tấm lưng của anh khuôn mặt đỏ ửng lên vì sự kích thích lúc này.

Anh di chuyển hong mình càng kuvs càng nhanh hơn. Cả hai cứ đắm chìm vào hoan lạc của buổi sáng sớm.

- "Anh sẽ nhẹ nhàng ". Anh hôn nhẹ lên tóc cô nói rồi cả hai lại chìm vào dục vọng của bản thân. Nhìn thấy khuôn mặt đỏ ửng vì ngại ngùng của cô anh liền nhếch môi cười. Đản ông đúng là bản chất trời sinh họ không cần tìm hiểu trước gì về việc cũng không có kinh nghiệm nhưng đản ông lại dễ dàng tìm ra điểm nhạy cảm trên cơ thể người phụ nữ của mình.

- -----

Tại sân của biệt thự

Khác hẳn với không khí trên phòng của anh mọi người ở đây đều bận rộn và tiếp đón mấy người bạn cũ của cô. Trong khi đó chủ của bữa tiệc sinh nhật này lại đang ân ái trong phòng.

Hạ Khải Phong dường như cũng biết lý do mà Tần Ngạn Quân và cô chưa xuống là gì chỉ nhìn về phía phòng của cô và anh rồi biểu môi khinh thường. Rõ ràng anh ta phải bận rộn từ sáng đến giờ thế mà họ lại có thể ân ái trên kia sao? Trêu người anh ta à??

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109

Sau cuộc hoan ái trong phòng anh và cô đã có mặt tại vườn của biệt thự. Cô đi lại nắm tay vài người bạn học cũ trước kia mà cô vẫn còn liên lạc. Đưa họ đi dạo khắp khu vực tổ chức lễ.

- "Lạc Y, dạo này cậu tiểu tụy thế? Có vẻ cậu đã gầy đi rồi đấy". Lan Anh cất giọng nói, cô ấy là bạn học cấp 3 của cô.

- "Tớ lại thấy Lạc Y tuy bên ngoài gầy nhưng bên lại rất đầy đủ đấy. Tần thiếu gia chăm sóc cậu ấy cẩn thận như thế cơ mà". Một cô gái khác cất giọng nói, cô ấy là Đường Mỹ Linh, cũng giống với 4 cô gái kia đều là những người thân thiết nhất với cô khi còn đi học.

Đường Mỹ Linh là thiên kim của Đường gia tính tình vô cùng đáng yêu. Cô ấy chưa bao giờ tỏ ra khinh thường người khác mà còn luôn giúp đỡ những người kém may mắn hơn mình.

- " Hai cậu mãi trêu Lạc Y hoài, xem kìa cậu ấy đỏ mặt rồi". Nhã Tuệ cất giọng nói.

Những người còn lại khi nghe vậy liền bật cười, cô cũng lắc đầu nhẹ. Rõ là mọi người đã lớn cả rồi nhưng mỗi khi gặp lại nhau thì tất cả bọn họ cứ như là con nít vậy. Vẫn vô tư, hồn nhiên và vẫn kể về cho nhau nghe những chuyện đã xảy ra, mỗi buổi gặp mặt của họ chưa bao giờ thiếu những câu trêu chọc nhau. Trong những câu nói trêu chọc đó lại là cả một bầu trời tình cảm chân thành mà họ dành cho nhau.

- " Nhã Tuệ, Mỹ Linh, Lan Anh, Uyển Ny, Ngọc Mai các cậu chẳng thay đổi gì cả". Cô cất giọng nói rồi đưa tay ôm họ vào lòng.

Một bức tranh tình bạn thật đẹp của 6 cô gái xinh xắn. Tình bạn của phụ nữ thật kì diệu, dù họ có cãi nhau như thế nào, có hờn thua nhau ra sao thì họ vẫn là những người bạn tốt của nhau.

- " Lạc Y, chúc mừng sinh nhật em". Lãnh Thiên thân diện một bộ complet đen mái tóc được vuốt keo trong khá đẹp trai nhưng Tiểu Ngạn của cô vẫn là nhất.

- " Cảm ơn anh". Cô nở nụ cười nhẹ nhàng đáp lại lời chúc mừng của anh ta.

Lúc này một người đàn ông có dáng người cao lớn đứng ngay phía sau cô. Một tay anh đưa qua vòng eo mảnh mai của cô kéo mạnh một cái khiến cả người cô ngã vào lòng ngực của anh. Tuy hành động này rất đột ngột nhưng cô vẫn có thể nhận ra người đang ôm mình là ai.

- " Cảm ơn Lãnh công tử đã tham dự buổi sinh nhật của vợ tôi". Anh lạnh lùng nhìn anh ta đôi môi chột nhếch lên thành một nụ cười nguy hiểm.

Cô chỉ lắc đầu nhẹ với hành động ngang ngược này của anh, đôi tay trắng nõn nà của cô cũng vờn qua ôm chặt thắt lưng anh. Trên môi nở một nụ cười hạnh phúc.

- " Chúng ta vào nhập tiệc thôi". Thấy không khí có mùi thuốc súng khá nặng nên Lan Anh cất giọng nói. Những người còn lại cũng gật đầu đồng ý với ý kiến của Lan Anh, rồi họ cùng nhau vào trong dự tiệc.

Khi ngồi vào bàn ăn cô không ngần ngại mà trực tiếp ngồi ngay trên đùi của anh, đôi mắt long lanh hạnh nhân của cô chớp nhẹ nhìn anh. Anh không hề có phản ứng gì mà còn thản nhiên đưa tay vuốt mái tóc dài của cô.

- " Quân à, cậu có thể nể nang mọi người không? Chúng tôi không ăn cầu lương ". Hạ Khải Phong nhìn hành động của anh mà cất giọng nói. Ngày nào cũng ăn cầu lương khiến anh ta sắp suy sụp tinh thần rồi.

Cô cười cười rồi kéo khuôn mặt anh tuấn của anh lại gần mình và hôn vào môi anh một cái nhẹ. Sau đó lại dựa vào lòng ngực rắn chắc của anh. Khuôn mặt của cô lúc này chỉ toàn là màu hồng hạnh phúc nha.

Ngọc Mai lắc đầu nhìn họ rồi rời khỏi bàn ăn, cô nàng dạo bước trên lối đi vào vườn khi này Lạc Y đã đưa cô đi. Những cánh vạt ở đây thật sự rất rất đẹp, nó cứ như một tòa lâu đài vậy.

Cô ngồi xuống cạnh hồ cá trong vườn nhìn những con cá trong hồ đang bơi bắt giắc cô lại nở một nụ cười. Lúc này một người đàn ông đi đến trên tay anh ta cầm một ly nước ép nhỏ.

- " Ngọc Mai tiểu thư, bên ngoài mọi người đang rất vui tại sao cô lại trốn ra đây thế? Là muốn ngắm cá bơi sao?". Tuấn Thành nhìn thấy Ngọc Maidsang ngồi nhìn những con cá kia thì bắt giắc nở nụ cười đồng thời cất giọng trêu chọc.

- " Có lẽ vậy". Ngọc Mai ngược mặt lên nhìn người đang nói chuyện với mình. Đập vào mắt của cô nàng đó là khuôn mặt anh tuấn của Tuấn Thành trái tim cô nàng bắt giắc lỡ một nhịp.

Vốn lúc đầu cô nàng nghĩ Tần Ngạn Quân và Hạ Khải Phong đã là người ưu tú nhất ở đây nhưng không ngờ thuộc hạ của họ cũng ưu tú như vậy. Tuấn Thành một người đàn ông lãnh đạm, khuôn mặt điển trai với vàng trắng rộng, chân mày rậm đôi mắt sắc bén như chim ưng, đôi môi mỏng có màu hồng nhạt.

- " Không biết tôi có thể mời tiểu thư một ly?". Tuấn Thành đưa ly nước ép trong tay mình cho Ngọc Mai.

Cô nàng mỉm cười rồi đưa tay nhận lấy ly nước ép và uống một ngụm nhẹ. Khuôn mặt cô nàng lúc này đã có chút phỉm hồng. Mặc dù trước đây đã có không ít người cũng dùng hành động này với cô nhưng cô nàng chưa từng có cảm giác ngại ngùng như thế này.

Tuấn Thành thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đã có chút ửng hồng của Ngọc Mai thì cười nhẹ rồi cúi người bế cô nàng theo kiểu công chúa rồi quay về bữa tiệc.

- " Nè anh làm gì vậy?". Ngọc Mai bất ngờ bị anh bế như thế có chút ngại ngùng.

- " Chân cô bị thương rồi". Tuấn Thành nói rồi tiếp tục bế cô sải bước về nơi tổ chức tiệc. Lúc này Tuấn Thành có nhìn thấy sơ qua, đôi chân của Ngọc Mai đã bị phồng lên vì mang giày cao gót quá lâu.

- " Lăn sao cảm cô mang giày cao gót". Tuấn Thành bắt chợt nhíu mày rồi cất giọng lạnh lùng đe dọa cô gái nhỏ kia.

- " Tại sao chứ?". Ngọc Mai nhìn Tuấn Thành đôi môi đỏ chu chéo nói.

- " Vì tôi thích". Tuấn Thành vẫn thản nhiên nói trên khuôn mặt không chút biến sắc. Cứ như anh ta không hề nói gì vậy, khuôn mặt ngây thơ nhưng rõ ràng là có tội...

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110

Nhìn trong đôi mắt của Tuấn Thành nó toát lên một chút gì đó của sự kiêu ngạo. Lời nói của anh ta cũng mang vài phần đe dọa tuy nhiên sự kiêu ngạo và bá đạo của anh lại không làm cô thấy chán ghét mà ngược lại khiến cho Ngọc Mai có chút vui vẻ trong lòng.

Như nhận thấy người trong lòng đang nhìn mình Tuấn Thành nhún mày cuối xuống nhìn cô gái nhỏ trong lòng, đuôi mắt hiện lên ý cười. Còn về Ngọc Mai khi thấy Tuấn Thành nhìn mình khuôn mặt nhỏ nhắn của cô bỗng chốc đỏ ửng lên cô vội úp khuôn mặt đang đỏ vì ngại của mình vào lòng ngực ấm áp của chàng trai đang bế mình.

- " Chúng ta có thể ở ngoài này không? Tôi không thích đến nơi qua đông người ". Ngọc Mai kéo tay áo của Tuấn Thành ra về khăn trương nói.

Tuấn Thành thấy vậy liền gật đầu rồi bế cô đi ra khu vườn sau của Biệt thự. Tuấn Thành để cô ngồi trên tảng đá lớn trong vườn bản thân thì đứng bên cạnh nhìn cô gái trước mặt của mình.

Ngọc Mai ngược mặt lên bất chợt thấy đôi mắt của Tuấn Thành vẫn đang nhìn cô, cả hai đều nhìn thẳng vào mắt của đối phương một cảm giác gì đó lại len lỏi trong tim của cả hai người. Ngọc Mai ngại ngùng quay sang chỗ khác lần tránh ánh mắt của người nào đó đang nhìn chăm chăm vào cô.

Trái tim người thiếu nữ bất giác đập nhanh hơn bình thường rất nhiều. Về phía Tuấn Thành anh vẫn im lặng không nói gì cả, cả hai cứ im lặng mà ngồi đó không ai nói với ai một lời nào. Cả hai người bọn họ dường như đã lạc vào dòng suy nghĩ riêng của mình.

Quay trở lại buổi tiệc

Cô vẫn ngồi trong lòng anh mặc cho bao ánh mắt khác đang nhìn chăm chăm về phía của họ. Có vẻ như cô đã khá quen với những ánh mắt kia nên bản thân không còn thấy ngại về vấn đề này nữa.

Anh cầm từng con tôm hùm đất nhỏ mà bóc vỏ cho cô. Trong suốt cả hơn 27 năm của anh đây là lần đầu tiên anh tự hạ mình bóc tôm cho một cô gái. Tuy nhiên anh lại không thấy khó chịu hay mất mặt vì việc này ngược lại anh còn cảm thấy rất thích thú với việc này.

Cô ngồi nhìn anh bóc vỏ từng con tôm một bỏ vào bát cho mình mà trong lòng dâng lên một cảm xúc khó tả. Một chút hạnh phúc, thêm lẫn là xót xa. Tình yêu đúng là một thứ phép nhiệm màu nó khiến cho một người không cảm xúc như anh cũng trở nên dịu dàng ấm áp với một cô gái nào đó.

Tần Ngan Quân được mọi người biết đến như một con sói hung hãn, một tảng băng ngàn năm không hề lay chuyển nhưng chỉ vì một cô gái mà con sói hung hãn kia trở thành một sói ca ăm ắp, chỉ vì một cô gái mà tảng băng nghìn năm kia tan chảy. Cô gái có thể làm được những điều này chỉ có thể là Cố Lạc Y người phụ nữ của anh.

- " Tiểu Ngan, anh ăn cái này đi". Cô gấp một miếng thịt hun khói và cười tươi đưa đến嘴边 cho anh ăn. Anh nhếch môi cười rồi há miệng ăn một lần hết cả miếng thịt cô đưa đến.

Trong đôi mắt anh còn hiện lên tia thích thú với cô vợ của mình. Có lẽ cũng đến lúc anh cần phải cho cô một danh phận rõ ràng rồi. Cô đã ở cạnh anh 2 năm rồi, thêm 2 năm cô và anh bị xa nhau tính đến thời gian mà cả hai người quen biết cho đến hiện tại đã là 5 năm. Từ lúc 22 tuổi anh may mắn được cô cứu sau đó cả 2 người trải qua rất nhiều chuyện với nhau.

Cả hai cùng nhau vào sanh ra từ không dưới 10 lần, cùng nhau thành lập thêm những công ty con lớn mạnh, cùng nhau có những đơn hàng có giá trị hàng trăm tỉ đô. Cả hai đều có những mâu thuẫn trong chuyện tình cảm này nhưng bọn họ đều có những giây phút ngọt ngào và hạnh phúc bên cạnh nhau.

Tình cảm của họ đơn giản là thế cứ ngỡ đã xa nhau vào lúc Tiểu Dã kia xen vào nhưng không ngờ họ vẫn có thể kiên trì cho đến tận ngày hôm nay. Có đôi lúc bản thân chúng ta cũng mong muốn có một cuộc tình giống như họ mà thôi. Tuy đơn giản nhưng lại đọng đầy hạnh phúc vô giá.

Bạn đang đọc truyện *Cô Vợ Của Ông Trùm Âu Mỹ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

